

Second book of Samuel

1:1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מִהַכּוֹת אֶת־הָעַמְלָק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג יָמִים שְׁנָיִם:

1:1 וַהֲוָה בְּתֵר דָּמִית שָׁאוּל וְדָוִד תָּב מִלְּמַחֲמֵי יָת דְּבֵית עֲמָלֵק וַיְהִיב דָּוִד בְּצִקְלָג יוֹמִין תְּרִין:

1:1 Now it came about after the death of Saul, when David had returned from the slaughter of the Amalekites, that David remained two days in Ziklag.

1:2 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲנָה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאֶדְמָה עַל־רָאשׁוֹ וַיְהִי בָבָאוּ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:

1:2 וַהֲוָה בַּיּוֹמָא תְּלִיתָאָה וְהָא גְבָרָא אַתָּא מִן מִשְׁרִיתָא מְלוֹת שָׁאוּל וּלְבוּשׁוֹהִי מְבֻזָּעִין וְעַפְרָא רְמִי בְּרִישִׁיהָ עַל רִישִׁיהָ וַהֲוָה בְּמִיתוּהִי לֹות דָּוִד וַנִּפֹּל עַל אֶרְעָא וּסְגִיד:

1:2 On the third day, behold, a man came out of the camp from Saul, with his clothes torn and dust on his head. And it came about when he came to David that he fell to the ground and prostrated himself.

1:3 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי:

1:3 וַאֲמַר לִיה דָּוִד אֵי מַדִּין אַתְּ אֶתִּי וַאֲמַר לִיה מִמִּשְׁרִיתָא דְיִשְׂרָאֵל אֲשִׁיתִּיבִית:

1:3 Then David said to him, "From where do you come?" And he said to him, "I have escaped from the camp of Israel."

1:4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מַה־הָיָה הַדָּבָר הַגִּדְנָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמִּלְחָמָה וְנִסְהֲרָבָה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ מָתוּ:

1:4 וַאֲמַר לִיה דָּוִד מָא הָוָה פִּתְגָמָא חַוִּי כְעַן לִי וַאֲמַר דֹּאפֶךְ אֲרִי אַפֶּךְ עָמָא מִן קָרְבָא וְאַף סְגִי נָפַל מִן עָמָא וְאַתְקַטְלוּ וְאַף שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּרִיה מִיתוּ אִיתְקַטְלוּ:

1:4 David said to him, "How did things go? Please tell me." And he said, "The people have fled from the battle, and also many of the people have fallen and are dead; and Saul and Jonathan his son are dead also."

1:5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ:

1:5 וַאֲמַר דָּוִד לְעוֹלִימָא דְמַחֲוִי לִיה אֵיכְדִין יָדַעְתָּ אֲרִי מִית שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּרִיה:

1:5 So David said to the young man who told him, "How do you know that Saul and his son Jonathan are dead?"

1:6 וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ וַהֲנָה שָׁאוּל נֹשֶׁן עַל־חֲנִיתוֹ וַהֲנָה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקְהוּ:

1:6 וַאֲמַר עוֹלִימָא דְמַחֲוִי לִיה אַתְעַרְעָא אַתְעַרְעִית אִיזְרַמְנָא בְּטוּרָא דְגִלְבּוֹעַ וְהָא שָׁאוּל סְמִיךְ עַל מוֹרְנִיתִיהָ וְהָא רִתְכִיָּא וּמִשְׁרִית פְּרָשִׁיא פְּלִישְׁתָּאִי אִדְבִּקְהוּ:

1:6 The young man who told him said, "By chance I happened to be on Mount Gilboa, and behold, Saul was leaning on his spear. And behold, the chariots and the horsemen pursued him closely.

1:7 וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וַאֲמַר הִנְנִי:

1:7 וַתִּפְּנֵי לְאַחֲרָיו וַיִּחְזֵי וַיִּקְרָא לִי וַאֲמַרְתִּי הֲאֲנִי:

1:7 "When he looked behind him, he saw me and called to me. And I said, 'Here I am.'

1:8 וַיֹּאמֶר לִי מִי־אַתָּה (וַיֹּאמֶר) [וַאֲמַר] אֵלָיו עַמְלִקֵּי אֲנֹכִי:

1:8 וַאֲמַר לִי מִן אַתָּה וַאֲמַרְתִּי לִיה עַמְלִקָּה אָנֹכִי:

1:8 "He said to me, 'Who are you?' And I answered him, 'I am an Amalekite.'

1:9 וַיֹּאמֶר אֵלָי עַמְד־נָא עָלַי וּמָתְתָנִי כִּי אֲחֻזֵּי הַשָּׁבֶן כִּי־כָל־עוֹד נַפְשִׁי בִּי:

1:9 וַאֲמַר לִי קוּם כְּעַן עָלַי וְקַטּוּלֵנִי אֲרִי אַחֲדָנִי רְתִיתָא אֲרִי אֲרִי שְׁלִימַת כְּעַן נַפְשִׁי מִינִי כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי:

1:9 "Then he said to me, 'Please stand beside me and kill me, for agony has seized me because my life still lingers in me.'

1:10 וַאֲעַמְד עָלָיו וַאֲמַתְתֵּהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרַי נָפְלוּ וַאֲקַח הַנֶּזֶר
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ וַאֲצַעְדָּהּ אֲשֶׁר עַל־זְרָעוֹ וַאֲבִיֵּאם אֶל־אֲדֹנִי הַנָּה:

1:10 וְקָמִית עִלּוּהִי וְקַטַּלְתִּיהָ אֲרִי יָדַעְנָא אֲרִי לֹא יִיחִי בְּתַר דְּנַפְל וְנִסְבִּית
כָּל־לֵא דַעַל רִישִׁיה וְשׁוּטַפְתָּא וְתַפִּילִין דַּעַל דְּרַעוּהִי וְאִיתִתְנוּן לְוַת רַבּוּנִי
הַלְכָא:

1:10 "So I stood beside him and killed him, because I knew that he could not live after he had fallen. And I took the crown which was on his head and the bracelet which was on his arm, and I have brought them here to my lord."

1:11 וַיִּחְזַק דָּוִד (בַּבְּגָדוֹ) [בַּבְּגָדָיו] וַיִּקְרַעֵם וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ:

1:11 וַאֲתַקִּיף דָּוִד בְּלִבּוֹשׁוֹהִי וּבִזְעָנוֹן וְאִף כָּל גְּבַרְיָא דְּעַמִּיָּה:

1:11 Then David took hold of his clothes and tore them, and so also did all the men who were with him.

1:12 וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּצְמּוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־שְׂאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בָּנוֹ וְעַל־עַם יְהוָה
וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֲרָב: ס

1:12 וּסְפְדוּ וּבְכוּ וּצְמוּ עַד רַמְשָׁא עַל שְׂאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּרִיָּה וְעַל עַמָּא דִּי
וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲרִי אַתְקַטְלוּ בַּחֲרָבָא:

1:12 They mourned and wept and fasted until evening for Saul and his son Jonathan and for the people of the LORD and the house of Israel, because they had fallen by the sword.

1:13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנְּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אִי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עַמְלִקִּי
אֲנֹכִי:

1:13 וַאֲמַר דָּוִד לְעוֹלִימָא דְּמַחֲוִי לִיה אִי מַדִּין אַתָּה וַאֲמַר בֶּר גְּבַר גִּיּוֹר
עַמְלִקָּה אָנֹכִי:

1:13 David said to the young man who told him, "Where are you from?" And he answered, "I am the son of an alien, an Amalekite."

1:14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרָאתָ לִשְׁלַח יָדְךָ לְשַׁחַת אֶת־מָשִׁיחַ יְהוָה:

1:14 וַאֲמַר לִיה דָּוִד אֵיכְדִין לֹא דְחִילְתָּא לְאוֹשְׁטָא יָדְךָ לְחַבְלָא יַת מָשִׁיחָא
דִּי:

1:14 Then David said to him, "How is it you were not afraid to stretch out your hand to destroy the LORD'S anointed?"

1:15 וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחַד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גֵּשׁ פְּנֵעֲבוּ וַיַּכְהוּ וַיָּמָת:

1:15 וַיִּקְרָא דָּוִד לְחַד מִעוֹלִימָיָא וַאֲמַר קְרַב שְׁלוּשׁ בֵּיה וּמַחֲהִי וְקַטְלִיה:

1:15 And David called one of the young men and said, "Go, cut him down." So he struck him and he died.

1:16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד (דְּמִיד) [דְּמִידָּה] עַל־רֹאשְׁךָ כִּי פִיד עָנָה בְּךָ לֵאמֹר אֲנֹכִי
מַתִּיתִי אֶת־מָשִׁיחַ יְהוָה: ס

1:16 וַאֲמַר לִיה דָּוִיד חֹבֶת קְטוֹלָךְ תְּהִי בְּרִישֶׁךְ אֲרִי פֹמֶךְ אֶסְהִיד בְּךָ לְמִימֶר
אֲנִי קָטְלִית יָת מְשִׁיחָא דִּי:

1:16 David said to him, "Your blood is on your head, for your mouth has testified against you, saying, 'I have killed the LORD'S anointed.'"

1:17 וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בָּנָיו:

1:17 וְאַל דָּוִיד יָת אֵלִיָּא הָדָא הָדִין עַל שָׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּרִיה:

1:17 Then David chanted with this lament over Saul and Jonathan his son,

1:18 וַיֹּאמֶר לְלִמָּד בְּנֵי־יְהוּדָה קֶשֶׁת הִנֵּה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר:

1:18 וַאֲמַר לְאַלְפָּא בְּנֵי יִת לְבָנֵי יְהוּדָה מִגֵּד לְמִיגֵד וְהִיכֵן כְּתִיב יְהוּדָה

בְּקִשְׁתָּא הָא הִיא כְּתִיבָא עַל סֵפֶרָא דְּאוּרִיתָא:

1:18 and he told *them* to teach the sons of Judah *the song of the bow*; behold, it is written in the book of Jashar.

1:19 הַצְבִּי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים:

1:19 אַתְּעַתְדָתוֹן עַל יִשְׂרָאֵל עַל בֵּית תְּקַפְכוֹן אַתְרִמִּיתוֹן קְטִילִין אִיכְדִין

אַתְקַטְלוּ גְבַרְיָא:

1:19 "Your beauty, O Israel, is slain on your high places! How have the mighty fallen!

1:20 אֶל־תִּגְדִּדוּ בְּנֵת אֶל־תִּבְשְׁרוּ בְּחוּצַת אֲשָׁקְלוֹן פֶּן־תִּשְׁמַחְנָה בָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים

פֶּן־תַּעֲלִזְנָה בָּנוֹת הָעַרְלִים:

1:20 לֹא תַחֲוֹן בְּנֵת לֹא תִבְסְרוֹן בְּשׁוּקֵי אֲשָׁקְלוֹן דְּלִמָּא יַחֲדָן בְּנֵת פְּלִשְׁתָּאֵי

דְּלִמָּא יְדוּצָן בְּנֵת עַרְלִיָּא:

1:20 "Tell *it* not in Gath, Proclaim *it* not in the streets of Ashkelon, Or the daughters of the Philistines will rejoice, The daughters of the uncircumcised will exult.

1:21 הָרִי בְּגִלְבֹּעַ אֶל־טַל וְאַל־מָטָר עֲלִיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמַת כִּי שָׁם נִגְעַל מִגֵּן

גְבוּרִים מִגֵּן שָׁאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשָׁמֶן:

1:21 טוּרֵי גִלְבּוּעַ בְּגִלְבּוּעַ לֹא יִיחֹת עֲלִיכוֹן טַלָּא וּמִטָּרָא וְחַקֵּל טוּרִיָּא לֹא

תְּהִי בְכוֹן עַלְלָא כְּמִסַּת דִּיעֲבָדוֹן מִנָּה חֲלָתָא אֲרִי תָמָן אַתְּבָרוּ תְּרִיסֵי גְבַרְיָא

תְּרִיסָא דְּשָׁאוּל דְּמְשִׁיחַ כֹּד בְּמִשְׁחָא:

1:21 "O mountains of Gilboa, Let not dew or rain be on you, nor fields of offerings; For there the shield of the mighty was defiled, The shield of Saul, not anointed with oil.

1:22 מִדָּם חֲלָלִים מִחֶלֶב גְבוּרִים קֶשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נָשׁוּג אַחֲוִיר וְחֶרֶב שָׁאוּל לֹא

תָּשׁוּב רִיקָם:

1:22 מִדָּם קְטִילִין מִתְּרַב גְּבַרִין גִּירֵי קִשְׁתָּא דִּיהוֹנָתָן לֹא מִסְתַּחֲרֵן לְאַחֲרָא

וְחֶרֶבָא דְּשָׁאוּל לֹא תִיבָא רִיקָן:

1:22 "From the blood of the slain, from the fat of the mighty, The bow of Jonathan did not turn back, And the sword of Saul did not return empty.

1:23 שָׁאוּל וְיְהוֹנָתָן הִנָּאֵהִבִּים וְהִנָּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ מִנְּשָׁרִים

קָלוּ מֵאַרְיֹת גְּבָרוּ:

1:23 שָׁאוּל וְיְהוֹנָתָן דְּרַחֲמִין וְחִבִּיבִין בְּחַיֵּיהוֹן וּבְמוֹתֵהוֹן לֹא אַתְּפָרְשׁוּ מֵעֲמֵהוֹן

מִנְּשָׁרָא קָלִילִין מֵאַרְיֹתָא גְבַרִין תְּקִיפִין:

1:23 "Saul and Jonathan, beloved and pleasant in their life, And in their death they were not parted; They were swifter than eagles, They were stronger than lions.

1:24 בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בְּכִינָה הַמִּלְבָּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עַדְנִים הַמַּעֲלָה עָרְי

זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן:

1:24 בִּנְתֵי יִשְׂרָאֵל עַל שְׂאוֹל בְּכָאָה דְּהָיָה מְלִבִּישׁ לְכוֹן לְבוּשֵׁי צְבָעִינִי וּמוֹכִיל וּמוֹבִיל לְכוֹן תַּפְנוּקִין וּמָסִיק תַּקְנֵי תַּפְנוּקֵי דְהָבָא עַל לְבוּשָׁיוֹ:

1:24 "O daughters of Israel, weep over Saul, Who clothed you luxuriously in scarlet, Who put ornaments of gold on your apparel.

1:25 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלָל:

1:25 אֵיכָדִין אֶתְקַטְלוּ אֶתְבָּרוּ גִבְרִיָּא עַבְדֵי בְּגוֹ קֶרֶבָא יְהוֹנָתָן עַל בֵּית תַּקְפָּךְ אֶתְקַטִּילְתָּא:

1:25 "How have the mighty fallen in the midst of the battle! Jonathan is slain on your high places.

1:26 צָר־לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן נִעְמָתָ לִי מְאֹד נִפְלְאָתָה אֲהַבְתָּךְ לִי מֵאֲהַבַת נָשִׁים:

1:26 עַקַת לִי עָלֶךְ אָחִי יְהוֹנָתָן חֲבִיבַת לִי לַחֲדָא מִפְּרָשָׁא רַחֲמֶיךָ לִי מִרַחֲמַת תַּרְתִּין נָשִׁין:

1:26 "I am distressed for you, my brother Jonathan; You have been very pleasant to me. Your love to me was more wonderful Than the love of women.

1:27 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֵּאבְדוּ כָּלֵי מִלְחָמָה: פ

1:27 אֵיכָדִין אֶתְקַטְלוּ אֶתְבָּרוּ גִבְרִיָּא וַאֲבָדוּ מְנֵי עַבְדֵי קֶרֶבָא:

1:27 "How have the mighty fallen, And the weapons of war perished!"

2:1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנָּה אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרֹנָה:

2:1 וַהֲיָה בְּתֵר כֵּין וּשְׂאִיל דָּוִד בְּמִימְרָא דִּי לְמִימַר הָאִסְק בְּחֲדָא מִקְרוּיָא דְּבֵית יְהוּדָה וַאֲמַר יִי לִיה סָק וַאֲמַר דָּוִד לֵאן אִסְק וַאֲמַר לְחִבְרוֹן:

2:1 Then it came about afterwards that David inquired of the LORD, saying, "Shall I go up to one of the cities of Judah?" And the LORD said to him, "Go up." So David said, "Where shall I go up?" And He said, "To Hebron."

2:2 וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אַחִינוֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל אִשְׁתִּי נָבָל הַכַּרְמֶלִית:

2:2 וּסְלִיק לְתַמָּן דָּוִד וְאַף תַּרְתִּין הוּא וּתְרֵתִין נָשׁוּהֵי אַחִינוֹעַם דְּמִיזְרַעַל וַאֲבִיגַיִל אִתָּת נָבָל דְּמִכְרֶמְלָא:

2:2 So David went up there, and his two wives also, Ahinoam the Jezreelitess and Abigail the widow of Nabal the Carmelite.

2:3 וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר־עִמּוֹ הֵעֲלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֵרוֹן:

2:3 וַנִּבְרָוּהִי דְעַמִּיה אִסִּיק דָּוִד גִּבֹּר וַאֲנָשׁ בֵּיתָהּ וַיְתִיבוּ בְּקִרְיֵי חֲבֵרוֹן:

2:3 And David brought up his men who were with him, each with his household; and they lived in the cities of Hebron.

2:4 וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שְׂאוֹל: ס

2:4 וְאַתּוּ גִבְרֵי שִׁיבַט דְּבֵית יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ תַמָּן יֵת דָּוִד לְמַהוּי מֶלֶכָא עַל דְּבֵית יְהוּדָה וַחֲוִיאוּ לְדָוִד לְמִימַר גִּבְרֵי אַנְשֵׁי יָבִישׁ גִּלְעָד דְּקָבְרוּ יֵת שְׂאוֹל:

2:4 Then the men of Judah came and there anointed David king over the house of Judah. And they told David, saying, "It was the men of Jabesh-gilead who buried Saul."

2:5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אַנְשֵׁי יָבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרָכִים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֲסֵד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם עִם־שְׂאוֹל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ:

2:5 וּשְׁלַח דָּוִד אֲנָגִדִין לְוַת אַנְשֵׁי גִבְרֵי יָבִישׁ גִּלְעָד וַאֲמַר לְהוֹן בְּרִיכִין אַתּוֹן קָדָם יִי דְעַבְדְּתוֹן חֲסָדָא הָדִין עִם רַבּוֹנְכוֹן עִם שְׂאוֹל וּקְבַרְתּוֹן יִתִּיה:

2:5 David sent messengers to the men of Jabesh-gilead, and said to them, "May you be blessed of the LORD because you have shown this kindness to Saul your lord, and have buried him.

2:6 וְעַתָּה יַעֲשֵׂי־יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וְאֱמֶת וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה:

2:6 וְכַעַן יַעֲבִיד יְיָ עִמָּכֶם טִיבוֹ וְקִשּׁוּט וְאֵף אֲנִי אֶעֱבִיד עִמָּכֶם טַבָּתָא הָדָא
דְּעַבְדְּתוֹן ית פִּתְגָמָא הָדִין:

2:6 "Now may the LORD show lovingkindness and truth to you; and I also will show this goodness to you, because you have done this thing.

2:7 וְעַתָּה תַּחֲזַקְנָה יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל כִּי־מֵת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם־אֲתִי מִשְׁחוֹ
בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם: פ

2:7 וְכַעַן יִתְקַפֵּן יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְגִבּוֹרִין גִּבּוֹרִין אֲרִי מֵיַת רַבּוֹנְכוֹן שָׁאוּל וְאֵף יָתִי
מִשְׁחוֹ דְּבֵית יְהוּדָה לְמַהוּי מַלְכָּא עֲלֵיהוֹן:

2:7 "Now therefore, let your hands be strong and be valiant; for Saul your lord is dead, and also the house of Judah has anointed me king over them."

2:8 וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל לָקַח אֶת־אִישׁ בֶּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבִרְהוּ
מַחֲנֵים:

2:8 וְאַבְנֵר בֶּר בֶּן נֵר רַב־חֵילָא דְּלִשָׁאוּל דָּבָר יָת אִישׁבֶשֶׁת בֶּר שָׁאוּל וַאֲעַבְרִיהּ
לְמַחֲנֵים:

2:8 But Abner the son of Ner, commander of Saul's army, had taken Ish-bosheth the son of Saul and brought him over to Mahanaim.

2:9 וַיַּמְלִכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־הָאֲשּׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן
וְעַל־יִשְׂרָאֵל כָּלָה: פ

2:9 וְאַמְלִכִּיהּ עַל דְּבֵית גִּלְעָד וְעַל דְּבֵית אֲשׁוּר וְעַל דְּבֵית יִזְרְעֵאל וְעַל דְּבֵית
אֶפְרַיִם וְעַל דְּבֵית בִּנְיָמִן וְעַל דְּבֵית יִשְׂרָאֵל כָּלְהוֹן:

2:9 He made him king over Gilead, over the Ashurites, over Jezreel, over Ephraim, and over Benjamin, even over all Israel.

2:10 בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בֶּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל בָּמָלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
מָלַךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד:

2:10 בֶּר בֶּן אַרְבַּעַיִן שָׁנִין אִישׁ־בוֹשֶׁת בֶּר שָׁאוּל כֹּד מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְתַרְתִּין
שָׁנִין מֶלֶךְ בְּרַם דְּבֵית יְהוּדָה הָווּ בְּתַר דָּוִיד:

2:10 Ish-bosheth, Saul's son, was forty years old when he became king over Israel, and he was king for two years. The house of Judah, however, followed David.

2:11 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שִׁבְעַ
שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים: ס

2:11 וְהָוָה מִנֵּן יוֹמָא דִּהָוָה דָּוִיד מַלְכָּא בְּחֶבְרוֹן עַל דְּבֵית יְהוּדָה שִׁבְעַ שָׁנִין
וּשְׁתָּא יֶרֶחִין:

2:11 The time that David was king in Hebron over the house of Judah was seven years and six months.

2:12 וַיֵּצֵא אַבְנֵר בֶּן־נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ־בֶּשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנֵים גִּבְעוֹנָה:

2:12 וַנִּפֹּק אַבְנֵר בֶּר נֵר וְעַבְדֵי אִישׁ־בוֹשֶׁת בֶּר בֶּן שָׁאוּל מִמַּחֲנֵים לְגִבְעוֹן לְגִבְעַת:

2:12 Now Abner the son of Ner, went out from Mahanaim to Gibeon with the servants of Ish-bosheth the son of Saul.

2:13 וַיּוֹאֲב בֶן־צִרוּיָהּ וְעַבְדֵי דָּוִד יֵצְאוּ וַיַּפְגִּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גִּבְעוֹן וַיִּשְׁבּוּ
אֱלֹהַ עַל־הַבְּרֶכֶת מָזָה וְאֱלֹהַ עַל־הַבְּרֶכֶת מָזָה:

2:13 וַיֹּאבֵב בַּר צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד נָפְקוּ וַעֲרֵעוּנוֹן עַל בְּרִיכְתָּא דְגִבְעוֹן דְּבִגְבְעוֹן
כַּחֲדָא וּשְׂרוּ אֵלִין עַל בְּרִיכְתָּא מְכָא וְאֵלִין עַל בְּרִיכְתָּא מְכָא:

2:13 And Joab the son of Zeruiah and the servants of David went out and met them by the pool of Gibeon; and they sat down, one on the one side of the pool and the other on the other side of the pool.

2:14 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל-יֹאבֵב יָקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחָקוּ לִפְנֵינוּ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יָקוּמוּ:

2:14 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר לְיֹאבֵב יָקוּמוּן כְּעַן עוֹלִימָיָא וַיַּחֲזִיכוּן קַדְמָנָא וַיֹּאמֶר יֹאבֵב
יָקוּמוּן:

2:14 Then Abner said to Joab, "Now let the young men arise and hold a contest before us." And Joab said, "Let them arise."

2:15 וַיָּקוּמוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּמִסְפַּר שְׁנַיִם עָשָׂר לְבִנְיָמִן וְלִישׁ-בֹּשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל וּשְׁנַיִם
עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד:

2:15 וַיָּקוּמוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּמִנְיֵן תְּרֵי-עָסָר מִדְּבִית בְּנִימִין לְבִנְיָמִן וּמִדְּאִישׁ-בֹּשֶׁת
וְלִישׁ-בֹּשֶׁת בַּר שָׁאוּל וְתְרֵי-עָסָר מֵעַבְדֵי דָוִד:

2:15 So they arose and went over by count, twelve for Benjamin and Ish-bosheth the son of Saul, and twelve of the servants of David.

2:16 וַיִּחְזְקוּ אִישׁ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וַחֲרָבוֹ בְּצַד רֵעֵהוּ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם
הַהוּא חֶלְקֶת הַצָּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן:

2:16 וַאֲתַקִּיפוּ גִבֹּר בְּרִישׁ חֲבֵרִיהּ וַחֲרַבְיָהּ בְּסִטֵּר חֲבֵרִיהּ וַאֲתַקְטְלוּ וַנִּפְּלוּ כַּחֲדָא
וַיִּקְרָא לְאַתְרָא הַהוּא אַחְסַנַת גְּבוּרַת קְטִילָיָא דְּבִגְבְעוֹן:

2:16 Each one of them seized his opponent by the head and thrust his sword in his opponent's side; so they fell down together. Therefore that place was called Helkath-hazzurim, which is in Gibeon.

2:17 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד-מָאד בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּנָּגַף אַבְנֵר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד:

2:17 וַהֲוֶה קָרְבָּא תַקִּיף עַד לַחֲדָא בְּיוֹמָא הַהוּא וַאֲתַבֵּר אַבְנֵר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
קָדָם עַבְדֵי דָוִד:

2:17 That day the battle was very severe, and Abner and the men of Israel were beaten before the servants of David.

2:18 וַיְהִיו-שָׁם שְׁלֹשָׁה בְנֵי צְרוּיָה יֹאבֵב וְאַבִּישַׁי וְעִשָּׂהאֵל וְעִשָּׂהאֵל קָל בְּרַגְלָיו
כְּאַחַד הַצִּבִּים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה:

2:18 וַהֲוֹ תַמָּן תִּלְחָא בְנֵי צְרוּיָה יֹאבֵב וְאַבִּישַׁי וְעִשָּׂהאֵל קָלִיל בְּרַגְלוֹהִי כְּחַד
מִן בְּנֵי טַבִּיָּא דְּבַחְקָלָא:

2:18 Now the three sons of Zeruiah were there, Joab and Abishai and Asahel; and Asahel was as swift-footed as one of the gazelles which is in the field.

2:19 וַיִּרְדֵּף עִשָּׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר וְלֹא-נָטָה לָלֶכֶת עַל-הַיְמִינִי וְעַל-הַשְּׂמָאוּל
מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר:

2:19 וַיִּרְדֵּף עִשָּׂהאֵל בְּתֵר אַבְנֵר וְלֹא אֶתְפָּנִי לְמִיּוֹזַל עַל יְמִינָא וְעַל אוֹ עַל
סְמָלָא מִבְּתֵר אַבְנֵר:

2:19 Asahel pursued Abner and did not turn to the right or to the left from following Abner.

2:20 וַיִּפֶּן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה עִשָּׂהאֵל וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי:

2:20 וַאֲתַפְּנִי אַבְנֵר לְאַחֲרוֹהִי בְּתֵרוֹהִי וַיֹּאמֶר הֲאֵת דִּין עִשָּׂהאֵל וַיֹּאמֶר אֲנִי:

2:20 Then Abner looked behind him and said, "Is that you, Asahel?" And he answered, "It is I."

2:21 וַיֹּאמֶר לוֹ אַבְנֵר נָטָה לָךְ עַל-יְמִינֶךָ אוֹ עַל-שְׂמְאֵלְךָ וַאֲחִזּוּ לָךְ אֶחָד
מִהַנְּעָרִים וְקַח-לָךְ אֶת-חִלְצָתוֹ וְלֹא-אֵבְהָ עִשָּׂהאֵל לְסוּר מֵאַחֲרָיו:

2:21 וַאֲמַר לִיה אֲבִנֶר אֶתְפְּנִי לָךְ עַל יְמִינְךָ אוֹ עַל סְמָלְךָ וְאַחֹד לָךְ חֹד מִעוֹלָמָא וְסָב לָךְ יָת זְרוּיָה וְלֹא אָבֹא עֲשֵׂהָאֵל לְמוֹזֵר לְמִיזֵל מִבְּתְרוּהִי:
 2:21 So Abner said to him, "Turn to your right or to your left, and take hold of one of the young men for yourself, and take for yourself his spoil." But Asahel was not willing to turn aside from following him.

2:22 וַיִּסָּף עוֹד אֲבִנֶר לֵאמֹר אֶל־עֲשֵׂהָאֵל סוּר לָךְ מֵאַחֲרֵי לָמָּה אֲכַפֶּה אֶרְצָה וְאִידָא אֲשָׂא פָנַי אֶל־יֹאָב אֶחָיִךְ:
 2:22 וַאֲוִסִּיף עוֹד אֲבִנֶר לְמִימֹר לַעֲשֵׂהָאֵל לוֹת עֲשֵׂהָאֵל זֹור לָךְ מִבְּתְרֵי לָמָּה אֲקַטְלֶנְךָ וְאַרְמִינְךָ לְאַרְעָא וְאִיכְדִין אֲזַקוּף אִפִּי וְאַחְמִיָּה לִיֹּאָב אֶחָוִךְ:
 2:22 Abner repeated again to Asahel, "Turn aside from following me. Why should I strike you to the ground? How then could I lift up my face to your brother Joab?"

2:23 וַיִּמָּאֵן לְסוּר וַיִּפְּהוּ אֲבִנֶר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל־הַחֲמֹשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיַּפֹּל־שָׁם וַיָּמָת [תַּחְתּוֹ] וַיְהִי כָל־הַבָּא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשֵׂהָאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמְדוּ:
 2:23 וְלֹא אָבֹא לְמוֹזֵר וּמַחְהִי אֲבִנֶר בְּאַחֲרֵי מוֹרְנִיתָא בְּסִטֵּר יִרְכִּיָּה וּנְפַקַת מוֹרְנִיתָא מֵאַחֲרוּהִי וּנְפַל תַּמָּן וּמִית בְּאַתְרִיהָ וְהָיָה כָּל דְּאֵתִי לְאַתְרָא דְּנָפַל דְּמִית תַּמָּן עֲשֵׂהָאֵל וּמִית וְקִימִין:
 2:23 However, he refused to turn aside; therefore Abner struck him in the belly with the butt end of the spear, so that the spear came out at his back. And he fell there and died on the spot. And it came about that all who came to the place where Asahel had fallen and died, stood still.

2:24 וַיִּרְדְּפוּ יֹאָב וְאַבִּישַׁי אַחֲרֵי אֲבִנֶר וְהַשֶּׁשֶּׁשׁ בָּאָה וְהָמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת אַמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־גִיָּח דֶּרֶךְ מִדְּבָר גִּבְעוֹן:
 2:24 וַיִּרְדְּפוּ יֹאָב וְאַבִּישַׁי בְּתֵר אֲבִנֶר וְשִׁמְשָׁא עֲלֵת וְאֲנוּן מָטוּ אֹתוֹ עַד גִּבְעַת אַמָּתָא דְּעַל־אַפִּי גִיָּח אוֹרַח מִדְּבָרָא דְּגִבְעוֹן:
 2:24 But Joab and Abishai pursued Abner, and when the sun was going down, they came to the hill of Ammah, which is in front of Giah by the way of the wilderness of Gibeon.

2:25 וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרַי אֲבִנֶר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אַחַת וַיַּעֲמְדוּ עַל רֹאשׁ־גִּבְעָה אַחַת:
 2:25 וַאֲתַכְנִישׁוּ בְנֵי בִנְיָמִן בְּתֵר אֲבִנֶר וְהָיוּ לְסִיעָא חָדָא וְקָמוּ עַל רִישׁ רָמָא חָדָא:
 2:25 The sons of Benjamin gathered together behind Abner and became one band, and they stood on the top of a certain hill.

2:26 וַיִּקְרָא אֲבִנֶר אֶל־יֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלֹנְצַח תֹּאכַל חֶרֶב הֲלוֹא יִדְעָתָה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָהּ וְעַד־מָתִי לֹא־תֹאמַר לָעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם:
 2:26 וַקְרָא אֲבִנֶר לִיֹּאָב וַאֲמַר הֲלֹא־פָרֵשׁ תִּקְטוֹל תֹּאכַל חֶרֶב הֲלֹא יִדְעָתָה אֲרִי מְרָא יְהִי בְּסוּפָא וְעַד אִמָּתִי לֹא תִימַר לַעֲמָא לְמוֹתֵב מִבְּתֵר אֲחֵיהֶוּן:
 2:26 Then Abner called to Joab and said, "Shall the sword devour forever? Do you not know that it will be bitter in the end? How long will you refrain from telling the people to turn back from following their brothers?"

2:27 וַיֹּאמֶר יֹאָב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לוֹלֵא דְּבִרְתָּ כִּי אַז מִהֲבָקֵר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אֲחָיו:
 2:27 וַאֲמַר יֹאָב קַיִם הוּא יִי אֲרִי אֱלוֹ לֹא פֹון מְלִילְתָּא אֲרִי בְּכִין בְּכוֹן פֹּון מַעֲדָן צַפְרָא אֲסַתְלַק עָמָא גִבֵּר מִבְּתֵר אֲחֻוּהִי:
 2:27 Joab said, "As God lives, if you had not spoken, surely then the people would have gone away in the morning, each from following his brother."

2:28 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיַּעֲמְדוּ כָּל־הָעָם וְלֹא־יָרְדּוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־יָסִיפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם:
2:28 וַתִּקַּע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָרָא וְקָמוּ כָּל עַמָּא וְלֹא יָרְדּוּ עוֹד בְּתַר יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אוֹסִיפוּ עוֹד לְאַנְחָא קֶרְבָּא:

2:28 So Joab blew the trumpet; and all the people halted and pursued Israel no longer, nor did they continue to fight anymore.

2:29 וְאַבְנֵר וְאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בַּעֲרָבָה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ
כָּל־הַבְּתָרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנֵים:
2:29 וְאַבְנֵר וְגִבְרֹהֵי הַלִּיכּוֹ בְּמִישָׁרָא כָּל לַיְלָא הַהוּא וַעֲבָרוּ יַם יַרְדֵּנָא וְאָזְלוּ
כָּל בְּתָרוֹן פִּסְגוּתָא וְאִתּוֹ לְמַחֲנֵים:

2:29 Abner and his men then went through the Arabah all that night; so they crossed the Jordan, walked all morning, and came to Mahanaim.

2:30 וַיּוֹאֲב שָׁב מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיַּפְקְדוּ מַעֲבְדֵי דָוִד
תִּשְׁעָה־עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂה־אַל:
2:30 וַיּוֹאֲב תָב מִבְּתַר אֲבִנֵּר וּכְנִשׁ יַם כָּל עַמָּא וּשְׁנוֹ מַעֲבְדֵי דָוִיד תִּשְׁעָת־עָסָר
גִּבְרָא וַעֲשָׂה־אַל:

2:30 Then Joab returned from following Abner; when he had gathered all the people together, nineteen of David's servants besides Asahel were missing.

2:31 וַעֲבָדֵי דָוִד הָכּוּ מִבְּנֵימִן וּבְאֲנָשֵׁי אֲבִנֵּר שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וּשְׁשִׁים אִישׁ מִתּוֹ:
2:31 וַעֲבָדֵי דָוִיד קָטְלוּ מִדְּבִית בְּנֵימִין וּבְגִבְרֵי אֲבִנֵּר תְּלָת מֵאָה וּשְׁתֵּין גִּבְרָא
מִיָּתוֹ קָטְלוּ:

2:31 But the servants of David had struck down many of Benjamin and Abner's men, so that three hundred and sixty men died.

2:32 וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֲשָׂה־אַל וַיִּקְבְּרוּהוּ בַּקֶּבֶר אָבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיֵּלְכוּ
כָּל־הַלַּיְלָה יוֹאָב וְאֲנָשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבֵרוֹן:
2:32 וּנְטְלוּ יַם עֲשָׂה־אַל וּקְבְּרוּהִי בַּקֶּבֶרָא דְּאֲבוּהִי דְּבֵית־לָחֶם דִּי בְּבֵית־לָחֶם
וְאָזְלוּ כָּל לַיְלָא יוֹאָב וְגִבְרֹהֵי וְנָתַר לַהֲוֹן בַּחֲבֵרוֹן:

2:32 And they took up Asahel and buried him in his father's tomb which was in Bethlehem. Then Joab and his men went all night until the day dawned at Hebron.

3:1 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אַרְפָּה בֵּין בֵּית שְׂאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדוֹד הַלֵּךְ וַתִּזְקַךְ
וּבֵית שְׂאוּל הַלְכִים וְדָלִים: ס
3:1 וַהֲוָה קֶרְבָּא תַּקִּיף אַרִיכָא בֵּין בֵּית שְׂאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וּבֵית דָּוִד אֲזִלִּין
וַתִּקְפִּין וּבֵית שְׂאוּל אֲזִלִּין וּמֵאֲכִין:

3:1 Now there was a long war between the house of Saul and the house of David; and David grew steadily stronger, but the house of Saul grew weaker continually.

3:2 (וַיֵּלְדוּ) [וַיִּוְלְדוּן] לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבֵרוֹן וַיְהִי בְּכוֹרוֹ אֲמֹנֹן לְאַחִינֹעַם
הַיִּזְרְעֵאלִית:

3:2 וְאַתִּילִידוּ לְדָוִיד בָּנִין בַּחֲבֵרוֹן וַהֲוָה בּוֹכְרִיהָ אֲמֹנֹן לְאַחִינֹעַם דְּמִיזְרַע־אַל:

3:2 Sons were born to David at Hebron: his firstborn was Amnon, by Ahinoam the Jezreelitess;

3:3 וּמִשְׁנֵהוּ כְּלָאָב (לְאַבִּיגַיִל) [לְאַבִּיגַיִל] אִשְׁתִּי נָבָל הַכַּרְמֶלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אַבְשָׁלוֹם
בֶּן־מַעֲכָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשּׁוּר:

3:3 וְתַנְיִינְהָ כְּלָאָב בַּר לְאַבִּיגַיִל אִתְּתָא נָבָל דְּמַכְרֶמְלָא וְתַלִּיתָאָה אַבְשָׁלוֹם

לֹאבְשָׁלוֹם שְׁלוֹם בֶּר מַעֲכָה בֵּת תַּלְמִי מַלְכָּא דְגִשּׁוּר:

3:3 and his second, Chileab, by Abigail the widow of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah, the daughter of Talmai, king of Geshur;

וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שְׁפָטִיָּה בֶן־אֲבִיטָל:

וּרְבִיעָאָה אֲדֹנִיָּה בֶר חַגִּית וַחֲמִישָׁאָה שְׁפָטִיָּה בֶר אֲבִיטָל:

3:4 and the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital;

וְהַשְּׁשִׁי יִתְרֵעָם לְעִגְלָה אִשְׁת דָּוִד יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן: פ

וּשְׁתִּיתָאָה יִתְרֵעָם לְעִגְלָה לְמִיכָל אִיתָת דָּוִד אִתָּת דָּוִד אֲלִין אֲתִילִידוּ
לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן:

3:5 and the sixth, Ithream, by David's wife Eglah. These were born to David at Hebron.

וַיְהִי בִּהְיוֹת הַמֶּלֶכְמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מְתַחַזֵּק
בְּבֵית שָׁאוּל:

וְהָיָה כִּד הָיָה קָרְבָּא בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאַבְנֵר הָיָה מְתַקַּף
בְּבֵית שָׁאוּל:

3:6 It came about while there was war between the house of Saul and the house of David that Abner was making himself strong in the house of Saul.

וּלְשָׁאוּל פִּלְגֶשׁ וּשְׁמָהּ רִצְפָּה בַת־אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אַבְנֵר מִדָּוִעַ בָּאתָה
אֶל־פִּלְגֶשׁ אָבִי:

וּלְשָׁאוּל לַחֲיִנְתָּא וּשְׁמָהּ רִצְפָּה בַת אִיָּה וַאֲמַר אִישׁ־בִּשְׁת לְאַבְנֵר מְדִין
עֲלָתָא לֹת לַחֲיִנְתָּא דְּאָבָא:

3:7 Now Saul had a concubine whose name was Rizpah, the daughter of Aiah; and Ish-bosheth said to Abner, "Why have you gone in to my father's concubine?"

וַיַּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד עַל־דְּבָרֵי אִישׁ־בִּשְׁת וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כָּלֵב אֲנִכִּי אֲשֶׁר
לְיִהוּדָה הַיּוֹם אֲעֲשֶׂה־חֶסֶד עִם־בֵּית שָׁאוּל אֲבִיד אֶל־אֲחָיו וְאֶל־מִרְעָהוּ וְלֹא
הַמְצִיתִךָ בְּיַד־דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עֵנִן הָאִשָּׁה הַיּוֹם:

וַתִּקְיָף לְאַבְנֵר לַחֲדָא עַל פִּתְגָמֵי אִישׁ־בִּשְׁת וַאֲמַר הֲלֹא רִישָׁא דְּכָלְבָּא אָנָּא
מִכְעֵן הָיוּתִי גִבֹּר הַדְיוּט לְשֹׂאֲרָא דְּבֵית יִהוּדָה יוֹמָא דִּין אַעֲבִיד טִיבוּ עִם בֵּית
שָׁאוּל אֲבוּךְ עִם עַל אַחוּהִי וְעִם וְעַל רַחֲמוּהִי וְלֹא מְסַרְתִּךָ בְּיַד דָּוִד
וּמִכְעֵן אַתְּ מְסַעֵר עָלַי חֹב אֲתָתָא יוֹמָא דִּין:

3:8 Then Abner was very angry over the words of Ish-bosheth and said, "Am I a dog's head that belongs to Judah? Today I show kindness to the house of Saul your father, to his brothers and to his friends, and have not delivered you into the hands of David; and yet today you charge me with a guilt concerning the woman.

כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יִסְיָף לוֹ כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן
אֲעֲשֶׂה־לוֹ:

כְּדִין יַעֲבִיד יְיָ לְאַבְנֵר וּכְדִין יוֹסִיף לִיָּה אֲרִי כְּמָא דְקִיָּים יְיָ לְדָוִד אֲרִי
כִּין כְּדִין אַעֲבִיד לִיָּה:

3:9 "May God do so to Abner, and more also, if as the LORD has sworn to David, I do not accomplish this for him,

לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וּלְהַקְיָם אֶת־כִּסֵּא דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל
וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע:

לְאַעֲבָרָא מַלְכוּתָא מִבֵּית שָׁאוּל וּלְאַקְמָא יֵת כּוֹרְסֵי דָּוִד מַלְכוּתָא דְּדָוִד
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל דְּבֵית יִהוּדָה מִדָּן וְעַד בְּאֵר־שָׁבַע:

3:10 to transfer the kingdom from the house of Saul and to establish the throne of David over Israel and over Judah, from Dan even to Beersheba."

3:11 וְלֹא יָכַל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת־אַבְנֵר דְּבַר מִירְאָתוֹ אֹתוֹ: ס
3:11 וְלֹא יָכַל עוֹד לְאַתְבָּא יֵת אַבְנֵר פִּתְגָמָא מִדְּדָחִיל מִנִּיהּ יִתִּיה:

3:11 And he could no longer answer Abner a word, because he was afraid of him.

3:12 וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד (תַּחְתּוֹ) [תַּחְתּוֹ] לֵאמֹר לְמִי־אֶרֶץ לֵאמֹר
כְּרָתָה בְּרִיתְךָ אִתִּי וְהָנָה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלַיְךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
3:12 וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר אֲזַנְדִּין לְוֵת דָּוִד מֵאַתְרֵיהּ לְמִימַר מְקִימָנָא בְּמִן דְּמִן לְמִן
דְּעֵבֵד אֶרְעָא לְמִימַר גִּזֵּר קִנְמָךְ עִמִּי וְהָא יָדִי עִמָּךְ לְאַסְחָרָא לְוֹתְךָ יֵת כָּל
יִשְׂרָאֵל:

3:12 Then Abner sent messengers to David in his place, saying, "Whose is the land? Make your covenant with me, and behold, my hand shall be with you to bring all Israel over to you."

3:13 וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת אִתְּךָ בְּרִית אֵךְ דְּבַר אַחָד אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאַתְּךָ
לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנַי כִּי אִם־לִפְנֵי הַבִּיָּאָךְ אֶת מִיכָל בַּת־שָׁאוּל בְּבֹאֲךָ
לְרֹאוֹת אֶת־פָּנַי: ס

3:13 וַאֲמַר טַב אֲנָא אֲנֹזֵר עִמָּךְ קָנִים בְּרַם פִּתְגָמָא חַד אֲנָא שְׂאִיל מִנְךָ מֵעִמָּךְ
לְמִימַר לֹא תַחְזִי יֵת אִפִּי אֱלֹהִין קָדָם מִיתִיוֹתְךָ יֵת מִיכָל בַּת שָׁאוּל בְּמִיתְךָ
לְאַתְחֻזָּא קְדָמִי:

3:13 He said, "Good! I will make a covenant with you, but I demand one thing of you, namely, you shall not see my face unless you first bring Michal, Saul's daughter, when you come to see me."

3:14 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בִּשְׁת בֶּן־שָׁאוּל לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי
אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בְמָאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים:
3:14 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֲזַנְדִּין לְוֵת אִישׁ־בִּוּשֶׁת בֶּר שָׁאוּל לְמִימַר הֵב יֵת אֶתְתִּי יֵת
מִיכָל דְּאַרְסִית דְּקִדְשִׁית לִי בְמָאָה עֶרְלוֹת פְּלִשְׁתָּאִי:

3:14 So David sent messengers to Ish-bosheth, Saul's son, saying, "Give me my wife Michal, to whom I was betrothed for a hundred foreskins of the Philistines."

3:15 וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁת וַיִּקַּח מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִטְיָאֵל בֶּן־(לֹישׁ) [לִישׁ]:
3:15 וַיִּשְׁלַח אִישׁ־בִּשְׁת וַדְּבִרָה מְלוֹת בַּעֲלָה מְלוֹת פְּלִטְיָאֵל בֶּר לִישׁ:

3:15 Ish-bosheth sent and took her from her husband, from Paltiel the son of Laish.

3:16 וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִשָּׁהּ הַלֹּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד־בַּחְרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ
שׁוֹב וַיָּשָׁב:
3:16 וַאֲזַל עִמָּה בַּעֲלָה אֲזִיל וּבָכִי בְּתִרְהָא עַד עָלְמַת וַאֲמַר לִיהּ אַבְנֵר אֲזִיל
תּוֹב וְתָב:

3:16 But her husband went with her, weeping as he went, and followed her as far as Bahurim. Then Abner said to him, "Go, return." So he returned.

3:17 וַדְּבַר־אַבְנֵר הָיָה עִם־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תַּמּוּל גַּם־שְׁלֹשָׁם הָיִיתֶם
מְבַקְשִׁים אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עָלֵיכֶם:

3:17 וּפְתַגְם אַבְנֵר הָיָה עִם סְבִי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר אֵךְ תַּמְלִי אֵךְ דְּקִמּוּהִי
מִדְּקִמּוּהִי מִידְּקִמּוּהִי הָיִיתוֹן בְּעֵן יֵת דָּוִד לְמַהֲוִי מַלְכָּא עָלֵיכוֹן:

3:17 Now Abner had consultation with the elders of Israel, saying, "In times past you were seeking for David to be king over you."

3:18 וַעֲתָה עֲשׂוּ כִּי יִהְיֶה אֹמֶר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בֵּינְךָ דָּוִד עֲבָדִי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אִיְבֵיהֶם:

3:18 וכען עבדו ארי יי אִמַר לְדָוִיד לְמִימַר בְּיַד דָּוִיד עַבְדִּי אֶפְרוֹחַ יֵת עַמִּי
יֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּי וּמִיַּד כָּל בְּעַל־דְּבִיחוֹן:

3:18 "Now then, do it! For the LORD has spoken of David, saying, 'By the hand of My servant David I will save My people Israel from the hand of the Philistines and from the hand of all their enemies.'"

3:19 וַיְדַבֵּר גַּם־אַבְנֵר בְּאָזְנֵי בְנֵימִין וַיֵּלֶךְ גַּם־אַבְנֵר לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל־בֵּית בְּנֵימִין:

3:19 וּמַלִּיל אִף אַבְנֵר קֹדֶם דְּבִית בְּנֵי בְנֵימִין וְאִזַּל אִף אַבְנֵר לְמַלְלָא קֹדֶם
דָּוִיד בְּחֶבְרוֹן יֵת כָּל דְּתַקִּין בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל דְּבִית בְּנֵי בְנֵימִין:

3:19 Abner also spoke in the hearing of Benjamin; and in addition Abner went to speak in the hearing of David in Hebron all that seemed good to Israel and to the whole house of Benjamin.

3:20 וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וְאִתּוֹ עֲשָׂרִים אַנְשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִיד לְאַבְנֵר
וּלְאַנְשֵׁי אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִשְׁתֶּה:

3:20 וְאַתָּא אִף אַבְנֵר לֹות דָּוִיד לְחֶבְרוֹן וְעַמִּיה עֲסָרִין גְּבָרִין וְעַבְדֵּי דָּוִיד
לְאַבְנֵר וּלְגַבְרִיא דְּעַמִּיה מִשְׁתֵּיא:

3:20 Then Abner and twenty men with him came to David at Hebron. And David made a feast for Abner and the men who were with him.

3:21 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אֲקֻמָּה וְאֶלְכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְכַרְתּוּ אֹתָךְ בְּרִית וּמַלְכָּתָּ בְּכָל אֲשֶׁר־תִּאֲוֶה נַפְשְׁךָ וַיִּשְׁלַח
דָּוִיד אֶת־אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם:

3:21 וְאַמַר אַבְנֵר לְדָוִיד אָקוּם וְאִיזִיל וְאִיתוּב וְאֶכְנוֹשׁ לֹות רַבּוֹנִי לְרִיבּוֹנִי
מַלְכָּא יֵת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּגְזִירוּ עִמָּךְ לָךְ קָם וְתַמְלוֹךְ בְּכָל דְּרַעְיָא נַפְשָׁךְ וְשִׁלַּח
דָּוִיד יֵת אַבְנֵר וְאִזַּל בְּשָׁלָם:

3:21 Abner said to David, "Let me arise and go and gather all Israel to my lord the king, that they may make a covenant with you, and that you may be king over all that your soul desires." So David sent Abner away, and he went in peace.

3:22 וְהִנֵּה עַבְדֵּי דָוִד וַיּוֹאֵב בָּא מִהַגְדֹּוד וְשָׁלַל רַב עַמָּם הֵבִיאוּ וְאַבְנֵר אֵינָּהוּ
עִם־דָּוִיד בְּחֶבְרוֹן כִּי שָׁלְחוֹ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם:

3:22 וְהָא עַבְדֵּי דָּוִיד וַיּוֹאֵב אִתּוֹ מִמַּשְׁרִיתָא וְעַדָּאָה סְגִיָּאָה עֲמַהוֹן אִתִּיאוּ
וְאַבְנֵר לִיתְהִי עִם דָּוִיד בְּחֶבְרוֹן אַרִי שְׁלַחִיה וְאִזַּל בְּשָׁלָם:

3:22 And behold, the servants of David and Joab came from a raid and brought much spoil with them; but Abner was not with David in Hebron, for he had sent him away, and he had gone in peace.

3:23 וַיּוֹאֵב וְכָל־הַצָּבָא אֲשֶׁר־אִתּוֹ בָּאוּ וַיַּגִּדּוּ לַיּוֹאֵב לֵאמֹר בָּא־אַבְנֵר בֶּן־נֵר
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחֵהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם:

3:23 וַיּוֹאֵב וְכָל חֵילָא דְּעַמִּיה אִתּוֹ וַחֲוִיאוּ לַיּוֹאֵב לְמִימַר אֵתָא אַבְנֵר בֶּר נֵר
לֹות מַלְכָּא וְשְׁלַחִיה וְאִזַּל בְּשָׁלָם:

3:23 When Joab and all the army that was with him arrived, they told Joab, saying, "Abner the son of Ner came to the king, and he has sent him away, and he has gone in peace."

3:24 וַיָּבֹא יוֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ הִנֵּה־בָא אַבְנֵר אֵלֶיךָ לָמָּה־זֶּה
שְׁלַחְתּוֹ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ:

3:24 וְאַתָּא יוֹאֵב לֹות מַלְכָּא וְאַמַר מָא עֲבַדְתָּא הָא אֵתָא אַבְנֵר לֹותְךָ לָמָּא
דָּנן שְׁלַחְתָּהּ וְאִזַּל מִיזַל:

3:24 Then Joab came to the king and said, "What have you done? Behold, Abner came to you; why then have you sent him away and he is already gone?"

3:25 יָדַעְתָּ אֶת־אַבְנֵר בֶּן־נֵר כִּי לִפְתָּתְךָ בָּא וְלֹדַעַת אֶת־מוֹצְאָךְ וְאַתָּה־מְבֹאֶדֶךָ

[מִזִּבְאָן] וְלָדַעַת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:

3:25 יָדַעַת יֵת אֲבִנֶר בֶּר נֵר אָרִי בְדִיל לְאַטְעִיּוֹתְךָ אֶתָּא וּלְמַדַּע יֵת מִפְקָךְ וְיֵת מִיַּעֲלֶךְ וּלְמַדַּע יֵת כָּל דָּאֵת עָבִיד:

3:25 "You know Abner the son of Ner, that he came to deceive you and to learn of your going out and coming in and to find out all that you are doing."

3:26 וַיֵּצֵא יוֹאָב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אֲבִנֶר וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַסָּרָה וְדָוִד לֹא יָדָע:

3:26 וַנִּפֹּק יוֹאָב מַלְּוֹת מִן־קֶדֶם דָּוִד וּשְׁלַח אֲזַנָּדִין בְּתֵר אֲבִנֶר וַאֲחִיבּוֹ יִתִּיה מִגִּבְעָא דְסִירְתָּא וְדָוִד לֹא יָדָע:

3:26 When Joab came out from David, he sent messengers after Abner, and they brought him back from the well of Sirah; but David did not know it.

3:27 וַיֵּשֶׁב אֲבִנֶר חֶבְרוֹן וַיֵּטְהוּ יוֹאָב אֶל־תּוֹךְ הַשָּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּשִׁלִּי וַיַּכְהוּ שָׁם הַחֲמִשׁ וַיָּמָת בְּדָם עֲשֶׂה־אֵל אָחִיו:

3:27 וְתָב אֲבִנֶר לְחֶבְרוֹן וְאַפְנִיָּהּ יוֹאָב לָגוּ תִרְעָא לְמַלְלָא עִמִּיהּ בְּשִׁלְיָא בְּרוּז עַל מַה דְּאִישְׁתְּלִי וּמַחֲהִי תַמָּן בְּסִטֵּר יִרְכִּיָּהּ וּמִית בְּדָמָא חִלָּף דְּקַטַּל עֲשָׂאֵל אָחוּהִי דְעֲשָׂה־אֵל אָחוּהִי:

3:27 So when Abner returned to Hebron, Joab took him aside into the middle of the gate to speak with him privately, and there he struck him in the belly so that he died on account of the blood of Asahel his brother.

3:28 וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִנֶר בֶּן־נֵר:

3:28 וּשְׁמַע דָּוִד מִבְּתֵר כִּין וַאֲמַר זָכִי אָנָּא וּמִלְכוּתִי מִן־קֶדֶם יְיָ עַד עָלְמָא מִדְּמָא דְּאֲבִנֶר בֶּר נֵר:

3:28 Afterward when David heard it, he said, "I and my kingdom are innocent before the LORD forever of the blood of Abner the son of Ner."

3:29 יַחֲלוּ עַל־רֹאשׁ יוֹאָב וְאֵל כָּל־בֵּית אָבִיו וְאֵל־יִכְרַת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמִצָּרַע וּמַחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנֹפֵל בַּחֲרֵב וְחֹסֵר־לֶחֶם:

3:29 יַחֲלוּן עַל רִישָׁא דְיוֹאָב וְעַל וָאֵל כָּל בֵּית־אָבוּהִי וְלֹא יַפְסוּק מִבֵּית מַדְבֵּית יוֹאָב דְּאִיב זָאִיב וּסְגִיר וּמַתְקִיף בְּאַגֵּר וּמַתְקִטִּיל בְּחֶרְבָּא וְחֹסִיר מְזוּן:

3:29 "May it fall on the head of Joab and on all his father's house; and may there not fail from the house of Joab one who has a discharge, or who is a leper, or who takes hold of a distaff, or who falls by the sword, or who lacks bread."

3:30 וַיּוֹאָב וְאַבִּישַׁי אָחִיו הִרְגוּ לְאַבְנֶר עַל־אֲשֶׁר הָמִית אֶת־עֲשָׂה־אֵל אָחִיהֶם בְּגִבְעוֹן בְּמִלְחָמָה: פ

3:30 וַיּוֹאָב וְאַבִּישַׁי אָחוּהִי קָטְלוּ לְאַבְנֶר עַל דְּקַטַּל יֵת עֲשָׂה־אֵל אָחוּהוֹן בְּגִבְעוֹן בְּקֶרְבָּא:

3:30 So Joab and Abishai his brother killed Abner because he had put their brother Asahel to death in the battle at Gibeon.

3:31 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יוֹאָב וְאֵל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ קִרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וַחֲגֹרוּ שָׁקִים וּסְפְדוּ לִפְנֵי אֲבִנֶר וְהַמָּלָךְ דָּוִד הִלֵּךְ אַחֲרֵי הַמָּטָה:

3:31 וַאֲמַר דָּוִד לְיוֹאָב וּלְכָל עַמָּא דְעִמִּיהּ בְּזַעוּ לְבוּשֵׁיכֹון וְאַסְרוּ סָקִין וּסְפְדוּ קֶדֶם אֲבִנֶר וּמִלְכָּא דָּוִד אָזִיל בְּתֵר עֶרְסָא:

3:31 Then David said to Joab and to all the people who were with him, "Tear your clothes and gird on sackcloth and lament before Abner." And King David walked behind the bier.

3:32 וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אֲבִנֶר בַּחֲבֶרוֹן וַיִּשָּׂא הַמָּלָךְ אֶת־קוֹלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל־קֶבֶר אֲבִנֶר

וַיִּבְכוּ כָּל־הָעָם: פ

3:32 וַיִּקְבְּרוּ יֵת אֲבִנֵּר בְּחֶבְרוֹן וְאֲרִים מַלְכָּא יֵת קָלִיָּה וּבָכָא וּבָכוּ עַל קִבְרָא
דְּאֲבִנֵּר וּבָכוּ כָּל עַמָּא:

3:32 Thus they buried Abner in Hebron; and the king lifted up his voice and wept at the grave of Abner, and all the people wept.

3:33 וַיִּקְנֵן הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִנֵּר וַיֹּאמֶר הַפְּמוֹת נָבֵל יָמוֹת אֲבִנֵּר:

3:33 וְאַל מַלְכָּא עַל אֲבִנֵּר וַאֲמַר הַכִּימָמַת רְשִׁיעִין גִּבֹּר הַדְּיוּט יָמוֹת אֲבִנֵּר:

3:33 The king chanted a lament for Abner and said, "Should Abner die as a fool dies?

3:34 יָדָךְ לֹא־אֶסְרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא־לִנְחָשִׁיתִים הִנָּשׂוּ כְּנַפּוֹל לִפְנֵי בְּנֵי־עוֹלָה נָפְלָתָ
וַיִּסְפּוּ כָּל־הָעָם לִבְכּוֹת עָלָיו:

3:34 יָדָךְ לֹא אֶסִּירָן וְרַגְלְךָ לֹא לְזִקִּין דְּנַחֲשׁ אֶתְקַרְבָּא כְּמַפֵּל קֳדָם גִּבֹּרִין
רְשִׁיעִין נָפְלָתָא וְאוֹסִיפוּ כָּל עַמָּא לְמַבְכֵּי עָלוּהִי:

3:34 "Your hands were not bound, nor your feet put in fetters; As one falls before the wicked, you have fallen." And all the people wept again over him.

3:35 וַיָּבֹא כָּל־הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת־דָּוִד לֶחֶם בַּעֲדָה הַיּוֹם וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה
יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי אִם־לִפְנֵי בּוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם־לֶחֶם אוֹ
כָּל־מְאוּמָּה:

3:35 וְאַתָּא כָּל עַמָּא לְאוֹכְלָא לְאוֹבְרָא יֵת דְּוִיד לַחֲמָא עַד דְּיוֹמָא קִנִּים וְקִנִּים
דְּוִיד לְמִימַר כְּדִין יַעֲבִיד לִי יֵי וְכַדִּין יוֹסִיף אֱלֹהִין קֳדָם מִיַּעַל שְׁמַשָּׁא אֶטְעוּם
לַחֲמָא אוֹ כָּל מִדָּעָם:

3:35 Then all the people came to persuade David to eat bread while it was still day; but David vowed, saying, "May God do so to me, and more also, if I taste bread or anything else before the sun goes down."

3:36 וְכָל־הָעָם הִפְּרִיּוּ וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָּל־הָעָם
טוֹב:

3:36 וְכָל עַמָּא אֶשְׁתְּמוּדְעוּ וּשְׁפַר בְּעֵינֵיהוֹן כָּכָל בְּכָל דַּעְבַּד מַלְכָּא בְּעֵינֵי כָּל
עַמָּא טַב:

3:36 Now all the people took note of it, and it pleased them, just as everything the king did pleased all the people.

3:37 וַיֵּדְעוּ כָּל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית
אֶת־אֲבִנֵּר בֶּן־נֵר: פ

3:37 וַיֵּדְעוּ כָּל עַמָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיוֹמָא הַהוּא אֲרִי לֹא הָוָה בְּעִיצַת מַלְכָּא
לְמַקְטֵל יֵת אֲבִנֵּר בֶּר נֵר:

3:37 So all the people and all Israel understood that day that it had not been the will of the king to put Abner the son of Ner to death.

3:38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עֲבָדָיו הֲלֹא תִדְעוּ פִּי־שֶׁר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה
בְּיִשְׂרָאֵל:

3:38 וַאֲמַר מַלְכָּא לְעַבְדֵּיהּ הֲלֹא תִדְעוּן אֲרִי רַב וְשְׁלִיט נָפַל יוֹמָא דִּין
בְּיִשְׂרָאֵל:

3:38 Then the king said to his servants, "Do you not know that a prince and a great man has fallen this day in Israel?"

3:39 וְאַנְכֵי הַיּוֹם רֶךְ וּמְשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
יִשְׁלָם יְהוָה לַעֲשֶׂה הָרַעָה כְּרַעָתוֹ: פ

3:39 וְאַנָּא יוֹמָא דִּין הַדְּיוּט וּמַרְבָּא לְמַלְכוֹ וְגִבְרִיא הָאֵלִין בְּנֵי צְרוּיָה קָשֵׁן מִנִּי
יִשְׁלָם יֵי לְעַבְדֵּי בִשְׁתָּא כְּבִשְׁתִּיה:

3:39 "I am weak today, though anointed king; and these men the sons of Zeruiah are too difficult for me. May the LORD repay the evildoer according to his evil."

4:1 וַיִּשְׁמַע בֶּן-שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל-יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ:
4:1 וַשְּׁמַע בֶּר שָׁאוּל אֲרִי מֵיֵת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן וְאֶת־שָׁלָא יְדוּהִי וְכָל יִשְׂרָאֵל
אֶת־בְּהִילוֹ:

4:1 Now when Ish-bosheth, Saul's son, heard that Abner had died in Hebron, he lost courage, and all Israel was disturbed.

4:2 וּשְׁנֵי אַנְשִׁים שְׂרֵי-גִדּוּדִים הָיוּ בֶן-שָׁאוּל שֵׁם הָאֶחָד בַּעְנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכָב
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי מִבְּנֵי בְנִימִן כִּי גַם-בְּאֵרֹת תַּחֲשֹׁב עַל-בְּנִימִן:
4:2 וַתְּרִין גְּבָרִין רֶכְבִּי רִישֵׁי תַרְתִּין מִשְׁרָן הוּוּ עִם מַגְנִיסַת שָׁאוּל בֶּר שָׁאוּל שׁוּם
חַד בַּעְנָה וְשׁוּם תַּנִּינָא רֶכָב בְּנֵי רִמּוֹן דְּמִבְּאִירוֹת מִבְּנֵי בְנִימִן אֲרִי אָף
בְּאִירוֹת מִתַּחֲשָׁבָא עַל דְּבֵית בְּנִימִין:

4:2 Saul's son *had* two men who were commanders of bands: the name of the one was Baanah and the name of the other Rechab, sons of Rimmon the Beerothite, of the sons of Benjamin (for Beeroth is also considered *part* of Benjamin,

4:3 וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֵרֹתִים גִּתַּיְמָה וַיְהִי-וְשֵׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס
4:3 וַעֲרָקוּ אָנָּשׁ בְּאִירוֹת לְגִתַּיִם וַהּוּוּ תַמָּן דְּרִין עַד יוֹמָא הַדִּין:

4:3 and the Beerothites fled to Gittaim and have been aliens there until this day).

4:4 וַלִּיהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל בֶּן נֹכַח רַגְלִים בֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים הָיָה בְּבֹא שְׁמַעַת שָׁאוּל
וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעָאֵל וַתִּשְׁאַהּוּ אִמּוֹתּוֹ וַתֵּנֶס וַיְהִי בַחֲפֹזָה לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וְשִׁמוֹ
מִפִּיבִשֶׁת:

4:4 וַלִּיהוֹנָתָן בֶּר שָׁאוּל בְּרָא לָקִי בְּתַרְתִּין רַגְלוֹהִי בֶר חֲמִישׁ שָׁנִין הָוָה כֹּד
אַתָּה בְּסוּרַת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעָאֵל וַנִּטְלָתִיה תּוֹרְבִינּוּתִיה וְאַפְכַת וַהּוָה
בְּאַתְבַּעְתּוֹתָה לְמַעַרְק וַנִּפֹּל וַאִיתְחַנָּר וְשִׁמְיָה מִפִּיבִשֶׁת:

4:4 Now Jonathan, Saul's son, had a son crippled in his feet. He was five years old when the report of Saul and Jonathan came from Jezreel, and his nurse took him up and fled. And it happened that in her hurry to flee, he fell and became lame. And his name was Mephibosheth.

4:5 וַיָּלְכוּ בְנֵי-רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי רֶכָב וּבַעְנָה וַיָּבֹאוּ כָּתָם הַיּוֹם אֶל-בֵּית אִישׁ בִּשְׁת
וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצֹּהָרִים:

4:5 וַאֲזָלוּ בְנֵי רִמּוֹן רֶכָב דְּמִבְּאִירוֹת רֶכָב וּבַעְנָה וְאִתּוֹ כְּמִיחַם בְּמִיחַם יוֹמָא
לְבֵית אִישׁ-בּוֹשֶׁת וְהוּא שָׁכִיב יַת שִׁינַת מַלְכִּיא:

4:5 So the sons of Rimmon the Beerothite, Rechab and Baanah, departed and came to the house of Ish-bosheth in the heat of the day while he was taking his midday rest.

4:6 וַהֲנֶה בָּאוּ עַד-תּוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי חֲטָיִם וַיִּכּוּ אֶל-חֲמִשׁ וּרְכָב וּבַעְנָה אָחִיו
נִמְלָטוּ:

4:6 וְהָא וְאָנּוּן אָתּוּ עַד גּוֹ לָגוּ בֵּיתָא כְּזַבְנֵי חֲטִין וּמַחוּהִי בְּסִטְר יִרְכִּיה וּרְכָב
וּבַעְנָה אָחוּהִי אֶשְׁתִּיזְבוּ:

4:6 They came to the middle of the house as if to get wheat, and they struck him in the belly; and Rechab and Baanah his brother escaped.

4:7 וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת וְהוּא-שָׁכַב עַל-מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכּוּהוּ וַיִּמָּתּוּהוּ וַיִּסְרוּ
אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיָּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרֵבָה כָּל-הַלַּיְלָה:

4:7 וְאִתּוֹ לְבֵיתָא וְהוּא שָׁכִיב עַל עֲרִסִיה בְּאֶדְרוֹן בֵּית-מִשְׁכְּבִיה וּמַחוּהִי
וְקִטְלוּהִי וּפְסָקוּ וְאַעֲדִיאוּ יַת רִישִׁיה וְנִסְיָבוּ יַת רִישִׁיה וַאֲזָלוּ בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל
כָּל לַיְלָא:

4:7 Now when they came into the house, as he was lying on his bed in his bedroom, they struck him and killed him and beheaded him. And they took his head and traveled by way of the Arabah all night.

4:8 וַיָּבֹאוּ אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּן־שָׂאוּל אִיבֹךְ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ וַיִּתֵּן יְהוָה לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׂאוּל וּמִזִּרְעוֹ׃ ס
4:8 וַאֲתִיאוּ יָת רִישׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת לִוְת דָּוִיד לְחֲבֵרוֹן בַּחֲבֵרוֹן וַאֲמָרוּ לַמֶּלֶךָ הֵא רִישׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת בֶּר שָׂאוּל בְּעִל־דִּבְכְךָ סִנְאָךְ דִּבְעָא לְמִקְטֹלְךָ וְעַבְד וַיִּהְיֶה יִי לְרַבּוֹנֵי מַלְכָּא פּוֹרְעָנוּתָא יוֹמָא הָדִין מִשָּׂאוּל וּמִזִּרְעִיהּ וּמִבְנוֹהֵי׃

4:8 Then they brought the head of Ish-bosheth to David at Hebron and said to the king, "Behold, the head of Ish-bosheth the son of Saul, your enemy, who sought your life; thus the LORD has given my lord the king vengeance this day on Saul and his descendants."

4:9 וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֶכֶב וְאֶת־בַּעֲנָה אֲחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרְתִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃
4:9 וְאַחִיב דָּוִיד יָת רִיכָב וַיָּת בַּעֲנָה אֲחוּהֵי בְנֵי רִמּוֹן דְּמִבְּאִירוֹת וַאֲמַר לְהוֹן קָיִים הוּא יִי דְפָרַק יָת נַפְשִׁי מִכָּל עָקָא׃

4:9 David answered Rechab and Baanah his brother, sons of Rimmon the Beerothite, and said to them, "As the LORD lives, who has redeemed my life from all distress,

4:10 כִּי הַמְּגִיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת שָׂאוּל וְהוּא־הִיָּה כַּמְּבַשֵּׁר בְּעֵינָיו וְאַחֲזָה בּוֹ וְאַהֲרָגְהוּ בְּצִקְלָג אֲשֶׁר לְתַת־יָלּוֹ בִּשְׂרָה׃
4:10 אֲרִי דַחֲוִי לִי לְמִימַר הֵא מֵית שָׂאוּל וְהוּא הוּא כַּמְּבַסֵּר בְּעֵינֵי נַפְשִׁיהּ וְאַחֲדִית בִּיהּ וּקְטַלְתִּיהּ בְּצִיקְלָג דְּהוּא מְדַמִּי לְמַתָּן לִיָּה מַתָּא בְּסוֹרְתִיהּ בְּשׁוֹרְתָא בְּבִסּוֹרְתָא׃

4:10 when one told me, saying, 'Behold, Saul is dead,' and thought he was bringing good news, I seized him and killed him in Ziklag, which was the reward I gave him for *his* news.

4:11 אֵף כִּי־אֲנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־צַדִּיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבַעֲרֹתִי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ׃
4:11 אֵף אֲרִי גִבְרִין רָשָׁעִין קָטְלוּ יָת גִּבְר זָכִי בְּבֵיתִיהּ עַל שְׁיוּיִיהּ מִשְׁכַּבִּיהּ וְכַעַן הֲלֹא אֲתַבַּע יָת דְּמִיהּ מִיָּדְכֶון וְאַפְלִי יָתְכֶון מִן אֶרֶעָא׃

4:11 "How much more, when wicked men have killed a righteous man in his own house on his bed, shall I not now require his blood from your hand and destroy you from the earth?"

4:12 וַיִּצֹו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיִּתְּלוּ עַל־הַבֶּרֶכָה בַּחֲבֵרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת לָקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּקִבְר־אַבְנֶר בַּחֲבֵרוֹן׃ פ
4:12 וּפְקִיד דָּוִיד יָת עוֹלִימְיָא וּקְטַלּוֹנּוֹן וּקְצִיצוּ יָת יְדֵיהוֹן וַיָּת רַגְלֵיהוֹן וּצְלָבוּ עַל בְּרִיכְתָּא בַּחֲבֵרוֹן וַיָּת רִישׁ אִישׁ־בֹּשֶׁת נְסִיבוּ וּקְבְּרוּ בְּקִבְרָא דְאַבְנֶר בַּחֲבֵרוֹן׃

4:12 Then David commanded the young men, and they killed them and cut off their hands and feet and hung them up beside the pool in Hebron. But they took the head of Ish-bosheth and buried it in the grave of Abner in Hebron.

5:1 וַיָּבֹאוּ כָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר הִנֵּנוּ עֲצָמְךָ וּבִשְׂרָךְ אֲנַחְנוּ׃
5:1 וְאַתּוּ כָּל שְׁבֹטֵי דִישְׂרָאֵל לִוְת דָּוִיד לְדָוִד לְחֲבֵרוֹן וַאֲמָרוּ לִיָּה לְמִימַר הֵא אֲנַחְנָא קְרִיכְךָ וּבִסְרְךָ אֲנַחְנָא אֲנָא׃

5:1 Then all the tribes of Israel came to David at Hebron and said, "Behold, we are your bone and your flesh.

5:2 גַּם־אֶתְמוֹל גַּם־שְׁלָשׁוֹם בְּהִיּוֹת שָׂאוּל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה (הַיִּיתָה) (הָיִיתָ) [מוֹצִיא] (הַמוֹצִיא) [וְהַמְּבִי] (וְהַמְּבִי) אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָךְ אַתָּה תִרְעָה

אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תְהִיָּה לְנָגִיד עַל־יִשְׂרָאֵל:

5:2 אַף תִּמְלִי אִף דִּקְמוּהִי אִף אִף מִדְּקֻמוּהִי כִּד הָיָה שְׁאוּל מֶלֶכָּא עֲלֵנָּא אֵת הַיּוֹתָא נָפִיק וְעָלִיל בְּרִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאָמַר יְיָ לָךְ אֵת תְּפָרִינִס יָת עַמִּי יָת יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תְהִי לְמֶלֶכָּא מֶלֶכָּא עַל יִשְׂרָאֵל:

5:2 "Previously, when Saul was king over us, you were the one who led Israel out and in. And the LORD said to you, 'You will shepherd My people Israel, and you will be a ruler over Israel.'"

5:3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיִּכְרְתוּ לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: פ
5:3 וְאַתּוֹ כָּל סְבִי יִשְׂרָאֵל לָוֹת מֶלֶכָּא לְחֶבְרוֹן בְּחֶבְרוֹן וַגִּזֹּר לְהוֹן מֶלֶכָּא דָּוִיד קָם בְּחֶבְרוֹן קָדָם יְיָ וַיִּמְשְׁחוּ תַּמּוֹן יָת דָּוִיד לְמַהֲוִי מֶלֶכָּא לְמֶלֶכָּא עַל יִשְׂרָאֵל:

5:3 So all the elders of Israel came to the king at Hebron, and King David made a covenant with them before the LORD at Hebron; then they anointed David king over Israel.

5:4 בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ:

5:4 בַּר תַּלְתִּין שָׁנִין דָּוִיד כִּד מֶלֶךְ אַרְבָּעִין שָׁנִין מֶלֶךְ:

5:4 David was thirty years old when he became king, and he reigned forty years.

5:5 בְּחֶבְרוֹן מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִים וְשֵׁשָׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשֹׁלֶשׁ שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:

5:5 בְּחֶבְרוֹן מֶלֶךְ עַל דְּבֵית יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִין וְשֵׁשָׁה יָרֵחִין וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ תַּלְתִּין וְתַלְתַּת שָׁנִין עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:

5:5 At Hebron he reigned over Judah seven years and six months, and in Jerusalem he reigned thirty-three years over all Israel and Judah.

5:6 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל־הַיְּבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֹא־אֵמַר

לֹא־תָבוֹא הִנֵּה כִּי אִם־הִסִּירְךָ הָעוֹרִים וְהַפְּסָחִים לֹא־אֵמַר לֹא־יָבוֹא דָּוִד הִנֵּה:

5:6 וְאַזֹּל מֶלֶכָּא וַגְּבוּהִי לִירוּשָׁלַם לָוֹת יְבוּסָאָה יְתִיב אַרְעָא וְאָמַר לְדָוִיד

לְמִימַר לֹא תִיעוֹל הִלְכָּא אֱלֵהִין בְּאַעְדִּיּוֹתְךָ חֲטָאִיא וְחִיִּיבִיא דְּאִמְרִין לֹא

יִיעוֹל דָּוִיד הִלְכָּא הַכָּא:

5:6 Now the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, and they said to David, "You shall not come in here, but the blind and lame will turn you away"; thinking, "David cannot enter here."

5:7 וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֵת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד:

5:7 וְאַחַד וּכְבֹּשׁ דָּוִיד יָת חֲקָרָא דְּצִיּוֹן הִיא קִרְתָּא דְּדָוִיד:

5:7 Nevertheless, David captured the stronghold of Zion, that is the city of David.

5:8 וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל־מִפְּהַ יְבוּסִי וַיִּנָּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת־הַפְּסָחִים

וְאֶת־הָעוֹרִים (שְׁנָאוֹ) [שְׁנָאוֹ] נִפְּשׁ דָּוִד עַל־כֵּן יֹאמְרוּ עוֹר וּפֶסַח לֹא יָבוֹא

אֶל־הַבַּיִת:

5:8 וְאָמַר דָּוִיד בַּיּוֹמָא הַהוּא כָּל דִּיקְטוּל יְבוּסָאָה וַיִּשְׁרִי לְמַכְבֹּשׁ כִּרְכָּא קִרְתָּא

כִּרְכָּא יִתְמַנִּי לְרִישָׁא וַיָּת חֲטָאִיא וַיָּת חִיִּיבִיא רַחֲיִקַת נִפְּשָׁא דְּדָוִיד עַל כֵּן

יִמְרוּן חֲטָאִיא וְחִיִּיבִיא לֹא יִיעֲלוּן לְבֵיתָא:

5:8 David said on that day, "Whoever would strike the Jebusites, let him reach the lame and the blind, who are hated by David's soul, through the water tunnel." Therefore they say, "The blind or the lame shall not come into the house."

5:9 וַיָּשָׁב דָּוִד בְּמִצְדָּה וַיִּקְרָא־לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן־הַמְּלֹאָה וּבֵיתָהּ:

5:9 וַיְתִיב דָּוִיד בְּחֶבְרוֹן וַיִּקְרָא לָהּ קִרְתָּא דְּדָוִיד וּבְנָא דָּוִיד

סְחוּר־סְחוּר מִן מְלִיתָא וּלְגִיו:

5:9 So David lived in the stronghold and called it the city of David. And David built all around from the Millo and inward.

5:10 וַיֵּלֶךְ דָּוִד הַלֹּךְ וַיְגַדֵּל וַיְהִיָּה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ: פ

5:10 וַאֲזַל דָּוִיד אֲזִיל וְסָגִי וּמִימָרָא דַּיִי אֱלֹהֵי בְּסַעְדִּיהָ עִימִיָּה:

5:10 David became greater and greater, for the LORD God of hosts was with him.

5:11 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צֹר מִלְאָכִים אֶל-דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי אֹבֵן קִיר וַיְבַנּוּ-בֵּית לְדָוִד:

5:11 וַשִּׁלַּח חִירָם מֶלֶכָּא דְצֹר אֲזַגְדִּין לְנֹת דָּוִיד וְאָעִי אֲרִזִּין וְנִגְרִין דְּאוּמָנִין לְמִקְץ אָעִין וְאִבְנִין וְאַרְדִּיכְלִין דְּאוּמָנִין בְּבִנְיָן כּוּתְלִיא וּבְנוּ בֵּיתָא לְדָוִיד:

5:11 Then Hiram king of Tyre sent messengers to David with cedar trees and carpenters and stonemasons; and they built a house for David.

5:12 וַיַּדַּע דָּוִד כִּי-הָכִינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מַמְלַכְתּוֹ בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: ס

5:12 וַיַּדַּע דָּוִיד אַרִי אַתְקִנִּיה יְיָ לְמַהוּי מֶלֶכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וְאָרִי מְנַטְלָא מַלְכוּתִיהָ בְּדִיל עִמִּיהָ יִשְׂרָאֵל:

5:12 And David realized that the LORD had established him as king over Israel, and that He had exalted his kingdom for the sake of His people Israel.

5:13 וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי בָאוּ מִחֶבְרוֹן וַיִּוְלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת:

5:13 וּנְסִיב דָּוִיד עוֹד לְחִינָן וְנָשִׁין מִירוּשָׁלַם כְּתֵר דְּאַתָּא מִחֶבְרוֹן וְאַתִּילִידוּ עוֹד לְדָוִיד בָּנִין וּבָנִין:

5:13 Meanwhile David took more concubines and wives from Jerusalem, after he came from Hebron; and more sons and daughters were born to David.

5:14 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלְדִּים לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׁמוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וְשִׁלְמֹה:

5:14 וְאַלִּין שְׁמָהּ דְּאַתִּילִידוּ לִיהָ בִּירוּשָׁלַם שְׁמוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וְשִׁלְמֹה:

5:14 Now these are the names of those who were born to him in Jerusalem: Shammua, Shobab, Nathan, Solomon,

5:15 וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וַיִּפְיַע:

5:15 וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וַיִּפְיַע:

5:15 Ibhar, Elishua, Nepheg, Japhia,

5:16 וְאֵלִישָׁמַע וְאֵלִידַע וְאֵלִיפֶלֶט: פ

5:16 וְאֵלִישָׁמַע וְאֵלִידַע וְאֵלִיפֶלֶט:

5:16 Elishama, Eliada and Eliphelet.

5:17 וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-מָשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל-פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וַיִּשְׁמְעַם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל-הַמְּצוּדָה:

5:17 וַשִּׁמְעוּ פְּלִשְׁתָּאִי אַרִי מָשְׁחוּ רַבִּיאוּ יֵת דָּוִיד לְמַהוּי מֶלֶכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וּסְלִיקוּ כָל פְּלִשְׁתָּאִי לְמַבְעֵי יֵת דָּוִיד וַשִּׁמְעַם דָּוִיד וְנַחַת לְחֻקְרָא:

5:17 When the Philistines heard that they had anointed David king over Israel, all the Philistines went up to seek out David; and when David heard of it, he went down to the stronghold.

5:18 וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בְּעֵמֶק רֶפְאִים:

5:18 וּפְלִשְׁתָּאִי אָתוּ וְאַתְרִטִּישׁוּ בְּמִישַׁר גְּבֵרִיא:

5:18 Now the Philistines came and spread themselves out in the valley of Rephaim.

5:19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים הַתִּתְּנֵם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־נָתַן אֲתָן אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ:

5:19 וּשְׂאִיל דָּוִד בְּמִימְרָא דַּיִּי לְמִימַר הָאֶסֶק עַל פְּלִשְׁתָּי הַתְּמַסְרֵנִן בְּיָדִי וַאֲמַר יְיָ לְדָוִד סֶק אֲרִי מִמֶּסֶר אֲמַסֶּר יָת פְּלִשְׁתָּי בְּיָדְךָ:

5:19 Then David inquired of the LORD, saying, "Shall I go up against the Philistines? Will You give them into my hand?" And the LORD said to David, "Go up, for I will certainly give the Philistines into your hand."

5:20 וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיִּכֶּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת־אֹיְבֵי לִפְנֵי כְּפָרֶץ מַיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים:

5:20 וַאֲתָא דָּוִד בְּמִישַׁר פְּרָצִים גְּבִרְיָא וּמַחְנוֹן תָּמָן דָּוִד וַאֲמַר תְּבַר יְיָ יָת סָנְאִי בַּעֲלֵי־דְבָבֵי קִדְמֵי כְּתִיבוֹר כְּמָא דְּמַתְּבַר מִן דְּחֶסֶף דְּמַלִּי מִיִּין עַל כֵּין קָרָא שְׁמִיה דְּאֲתָרָא הַהוּא מִישַׁר פְּרָצִים:

5:20 So David came to Baal-perazim and defeated them there; and he said, "The LORD has broken through my enemies before me like the breakthrough of waters." Therefore he named that place Baal-perazim.

5:21 וַיַּעֲזֹבוּ־שָׁם אֶת־עֲצֻבֵיהֶם וַיִּשְׁאֵם דָּוִד וְאֲנָשָׁיו: פ

5:21 וּשְׁבִקוּ תָּמָן יָת טַעֲוֹתֵהוֹן וְאֻקִּידְנוֹן דָּוִד הוּא וְגִבְרוֹהֵי:

5:21 They abandoned their idols there, so David and his men carried them away.

5:22 וַיִּסְפּוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנָּשְׂשׁוּ בְּעֵמֶק רֶפְאִים:

5:22 וְאוֹסִיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתָּי לְמַסֵּק וְאֲתַרְטִישׁוּ בְּמִישַׁר גְּבִרְיָא:

5:22 Now the Philistines came up once again and spread themselves out in the valley of Rephaim.

5:23 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסֵב אֶל־אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל בְּכַאִים:

5:23 וּשְׂאִיל דָּוִד בְּמִימְרָא דַּיִּי וַאֲמַר לֹא תַסֵּק אֶסְתַּחֲר לְאַחֲרֵיהֶון וּתְהַךְ וְתַסֵּק לָהֶון מִקְבִּיל אֵילָנָא:

5:23 When David inquired of the LORD, He said, "You shall not go *directly* up; circle around behind them and come at them in front of the balsam trees.

5:24 וַיְהִי (בְּשִׁמְעֶךָ) [כְּשִׁמְעֶךָ] אֶת־קוֹל צַעֲדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אִזְ תִּהְרֹץ כִּי אִזְ יֵצֵא יְהוָה לִפְנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים:

5:24 וַיְהִי כְּשִׁמְעֶךָ בְּשִׁמְעֶךָ יָת קוֹל צִוְחָתָא בְּרִישֵׁי אֵילָנָא בְּכִין תִּתְקַף אֲרִי בְּכִין נִפֵּק מִלֶּאכָא דַּיִּי לֶאֱצַלְחָא קִדְמָךְ לֵאנְחָא קִדְמָךְ לְקִדְמוֹתְךָ לְמַקְטֵל בְּמִשְׁרִית פְּלִשְׁתָּי:

5:24 "It shall be, when you hear the sound of marching in the tops of the balsam trees, then you shall act promptly, for then the LORD will have gone out before you to strike the army of the Philistines."

5:25 וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיִּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגִּבְעַ עֵד־בְּאֶךְ גִּזְרִי: פ

5:25 וְעַבַּד דָּוִד כֵּין כְּמָא דְּפִקְדִּיהָ יְיָ וְקָטַל וּמַחָא יָת פְּלִשְׁתָּי מִגִּבְעַ עֵד מַעֲלָנָא דְּגִזְרִי:

5:25 Then David did so, just as the LORD had commanded him, and struck down the Philistines from Geber as far as Gezer.

6:1 וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחוּר בִּישְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָף:

6:1 וְאוֹסִיף עוֹד דָּוִד לְמַכְנֵשׁ יָת כָּל בְּחִירֵי יִשְׂרָאֵל תְּלָתִין אֲלָפִין:

6:1 Now David again gathered all the chosen men of Israel, thirty thousand.

6:2 וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעֵלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עָלָיו:

6:2 וְקָם וְאָזַל דָּוִיד וְכָל עַמָּא דְּעִמִּיהּ מִקְרוּנִיא דְּבֵית יְהוּדָה לְאַסְקָא מִתַּמֶּן יֵת אֲרוֹנָא דִּי דִּאתְקִרִי שָׁמָּה דִּי דִּשְׁכִּנְתִּיהּ שְׂרִיא עֵיל מִן כְּרוּבִיא עֲלוּהִי:
6:2 And David arose and went with all the people who were with him to Baale-judah, to bring up from there the ark of God which is called by the Name, the very name of the LORD of hosts who is enthroned *above* the cherubim.

6:3 וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאֲהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְעֻזָּא וַאֲחִיו בְּנֵי אֲבִינָדָב נְהָגִים אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה:
6:3 וַאֲחִיתוֹ יֵת אֲרוֹנָא דִּי בַּעֲגֻלְתָּא חֲדָתָא וְנִטְלוּהִי מִבֵּית אֲבִינָדָב דְּבִגְבַעְתָּא וְעֻזָּא וַאֲחִיו בְּנֵי אֲבִינָדָב מְדַבְּרִין יֵת עֲגֻלְתָּא חֲדָתָא:
6:3 They placed the ark of God on a new cart that they might bring it from the house of Abinadab which was on the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, were leading the new cart.

6:4 וַיִּשְׁאֲהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַאֲחִיו הֵלֵךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן:
6:4 וְנִטְלוּהִי מִבֵּית אֲבִינָדָב דְּבִגְבַעְתָּא אֲתָן עִם אֲרוֹנָא דִּי וַאֲחִיו אָזִיל קֳדָם אֲרוֹנָא:
6:4 So they brought it with the ark of God from the house of Abinadab, which was on the hill; and Ahio was walking ahead of the ark.

6:5 וְדוֹד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכִנּוֹרוֹת וּבִנְבָלִים וּבַתְּפִים וּבִמְנַעְנָעִים וּבְצִלְצְלִים:
6:5 וְדוֹד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׁבְּחִין קֳדָם יְיָ בְּכָל אֲעִי בִירוֹן וּבְכִנָּרִין וּבִנְבָלִין וּבַתְּפִין וּבְרַבִּיעִין וּבְצִלְצְלִין:
6:5 Meanwhile, David and all the house of Israel were celebrating before the LORD with all kinds of *instruments made* of fir wood, and with lyres, harps, tambourines, castanets and cymbals.

6:6 וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּא אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵ בּוֹ כִּי שָׁמַטוּ הַבָּקָר:
6:6 וַאֲתוּ עַד אֶתֶר מִתְקֵן וְאוֹשִׁיט וּשְׁלַח עֻזָּא יֵת יָדֶיהּ בְּאֲרוֹנָא דִּי וְאַחַד בֵּיה אָרִי מִרְגּוּהִי תוֹרִיא:
6:6 But when they came to the threshing floor of Nacon, Uzzah reached out toward the ark of God and took hold of it, for the oxen nearly upset *it*.

6:7 וַיַּחַר־אַף יְהוָה בַּעֲזָה וַיַּכּוּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׁל וַיָּמָת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים:
6:7 וַתִּקֵּף רַגְזָא דִּי בַּעֲזָא וּמַחֲהִי תַמֶּן מִימְרָא דִּי עַל דִּאֲשַׁתְּלִי וּמִית תַּמֶּן עִם אֲרוֹנָא דִּי:
6:7 And the anger of the LORD burned against Uzzah, and God struck him down there for his irreverence; and he died there by the ark of God.

6:8 וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בַּעֲזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
6:8 וַתִּקֵּף לְדָוִד עַל דְּתַרְעֵ יְיָ תַרְעֵתָא בַּעֲזָא וּקְרָא לְאַתְרָא בֵּאתְרָא הַהוּא אֲתָרָא דְּמִית בֵּיה עֻזָּא עַד יוֹמָא הַדִּין:
6:8 David became angry because of the LORD'S outburst against Uzzah, and that place is called Perez-uzzah to this day.

6:9 וַיִּירָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה:
6:9 וּדְחִיל דָּוִד מִן־קֳדָם יֵת יְיָ בַּיּוֹמָא הַהוּא וַאֲמַר אֵיכְדִין יִיעוֹל לְוֹתִי אֲרוֹנָא דִּי:
6:9 So David was afraid of the LORD that day; and he said, "How can the ark of the LORD come to me?"

6:10 וְלֹא־אָבָה דָּוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּטְהַר דָּוִד בַּיִת עֶבֶד־אָדָם הַגִּתִּי:

6:10 וְלֹא אָבָא דָּוִד לְאַפְנָאָה לְוָתִּיהָ יֵת אַרְוֵנָא דִּי לְקִרְתָּא דְדָוִיד וְאַפְנִיָּה דָּוִיד לְבֵית עֶבֶד אָדָם אַדּוּמָאָה גִּתָּאָה:

6:10 And David was unwilling to move the ark of the LORD into the city of David with him; but David took it aside to the house of Obed-edom the Gittite.

6:11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בַּיִת עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ:

6:11 וַיִּשְׂרָא אַרְוֵנָא דִּי בֵית בְּבֵית עֶבֶד אָדָם אַדּוּמָאָה גִּתָּאָה תִּלְתָּהּ יֶרְחִין וַיְבָרֶךְ יְיָ יֵת בֵּית עֶבֶד אָדָם אַדּוּמָאָה וְיֵת כָּל בֵּיתֶיהָ:

6:11 Thus the ark of the LORD remained in the house of Obed-edom the Gittite three months, and the LORD blessed Obed-edom and all his household.

6:12 וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יְהוָה אֶת־בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לּוֹ בְּעֵבֶר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּגַּד דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עֵיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה:

6:12 וְאַתְחִיָּה לְמַלְכָּא דָּוִיד לְמִימַר בָּרִיךְ יְיָ יֵת בֵּית עֶבֶד אָדָם אַדּוּמָאָה וְיֵת כָּל דְּלִיהָ בְּדִיל אַרְוֵנָא דִּי וְאַזֵּל דָּוִיד וְאַסִּיק יֵת אַרְוֵנָא דִּי מִבֵּית עֶבֶד אָדָם אַדּוּמָאָה לְקִרְתָּא דְדָוִיד בְּחֵדוּאָה:

6:12 Now it was told King David, saying, "The LORD has blessed the house of Obed-edom and all that belongs to him, on account of the ark of God." David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with gladness.

6:13 וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נָשָׂאִי אֲרוֹן־יְהוָה שְׁשֶׁה צָעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיאָה:

6:13 וְהָיָה כִּד נָטְלוּ נָטְלֵי אַרְוֵנָא דִּי שְׁתָּא זִוְגִין דְּרַגִּין וּנְכַס תּוֹר וּפְטִים:

6:13 And so it was, that when the bearers of the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

6:14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֶפֻּד בָּד:

6:14 וְדָוִיד מְשַׁבַּח בְּכָל תְּקוּף קָדָם יְיָ וְדָוִיד אָסִיר כִּרְדּוּט דְּבוּץ:

6:14 And David was dancing before the LORD with all his might, and David was wearing a linen ephod.

6:15 וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בְּתִרְוּעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר:

6:15 וְדָוִיד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מַסְקִין יֵת אַרְוֵנָא דִּי בִּיבְבָא וּבִקְל שׁוֹפָרָא:

6:15 So David and all the house of Israel were bringing up the ark of the LORD with shouting and the sound of the trumpet.

6:16 וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוּן

וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפֹזֵז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בְּלִבָּהּ:

6:16 וְהָיָה אַרְוֵנָא דִּי אֶתָּא לְקִרְתָּא דְדָוִיד וּמִיכַל בַּת שָׁאוּל אֶסְתַּכִּיָּאת מִן

חֶרְכָּא וַחֲזַת יֵת מַלְכָּא דָּוִיד מְרַקֵּד וּמְשַׁבַּח קָדָם יְיָ וּבִסְרַת עֲלוּהִי לִיהָ בְּלִבָּהּ:

6:16 Then it happened as the ark of the LORD came into the city of David that Michal the daughter of Saul looked out of the window and saw King David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

6:17 וַיָּבֵאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד

וַיַּעַל דָּוִד עֹלֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים:

6:17 וְאַעֲלִיו וְאִיתִיאוּ יֵת אַרְוֵנָא דִּי וְאַקִּימוּ יִתְּיָה בְּאַתְרֶיהָ בְּגוֹ מִשְׁכְּנָא דְּפָרֶס

לִיהָ דָּוִיד וְאַסִּיק דָּוִיד עֲלֹן קָדָם יְיָ וּנְכַסַּת קוֹדֶשִׁין:

6:17 So they brought in the ark of the LORD and set it in its place inside the tent which David had pitched for it; and David offered burnt offerings and peace offerings before the LORD.

6:18 וַיְכַל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צָבָאוֹת:

6:18 וְשִׁיזִי דָוִד מִלֹּאסְקָא עֲלֵתָא וְנִכְסֵת קִדְשָׁא וּבִרְךְ יֵת עֲמָא בִשְׁמָא דִּי:

6:18 When David had finished offering the burnt offering and the peace offering, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.

6:19 וַיַּחֲלֵק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לֵאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם

אַחַת וְאַשְׁפֹּר אֶחָד וְאַשִּׁישָׁה אַחַת וַיִּלְךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:

6:19 וּפְלִיג לְכָל עֲמָא לְכָל הַמוֹנָא דִּישְׂרָאֵל לְמַגְבֵּר וְעַד אַתָּא לְגַבֵּר גְּרִיצְתָּא

דְּלָחִים חֲדָא וּפְלוֹג חֲד חֲד מִן שִׁיתָא בְּתוֹרָא וְחֲד מִן שִׁיתָא בְּהִינָא דַּחְמָרָא

וּמִנְתָּא חֲדָא וְאִזֵּל כָּל עֲמָא גַבֵּר לְבֵיתֵיהּ:

6:19 Further, he distributed to all the people, to all the multitude of Israel, both to men and women, a cake of bread and one of dates and one of raisins to each one. Then all the people departed each to his house.

6:20 וַיָּשֶׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַחֲצָא מִיכָל בֶּת־שָׁאוּל לְקִרְיָת דָּוִד וַחֲאָמֵר

מִה־נִּכְבָּד הַיּוֹם מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת

נִגְלוֹת אֶחָד הַרְקִים:

6:20 וְתַב דָּוִד לְבָרְכָא יֵת אָנֶשׁ בֵּיתֵיהּ וּנְפַקֵּת מִיכָל בֶּת שָׁאוּל לְקִדְמוֹת דָּוִד

וְאָמַרְת מָא אַתִּיקֵר יוֹמָא דִּין מַלְכָּא דִּישְׂרָאֵל דַּאֲתַגְלִי יוֹמָא דִּין לְעֵינֵי אֲמָהַת

עֲבֻדוּהִי כְּמָא דַּחֲלִיץ וּמִתַּגְלִי חֲד מִן סְרִיקָנָא:

6:20 But when David returned to bless his household, Michal the daughter of Saul came out to meet David and said, "How the king of Israel distinguished himself today! He uncovered himself today in the eyes of his servants' maids as one of the foolish ones shamelessly uncovers himself!"

6:21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצִוּוֹת

אֹתִי נִגִּיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה:

6:21 וַאֲמַר דָּוִד לְמִיכָל קָדָם יִי דַּאֲתַרְעִי בִי מֵאֲבוּךְ וּמִכָּל בֵּיתֵיהּ לְפַקְדָּא

לְמַנָּאָה יִתִּי לְמַהוּי מַלְכָּא עַל עֲמָא דִּי עַל יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְחִית קָדָם יִי:

6:21 So David said to Michal, "It was before the LORD, who chose me above your father and above all his house, to appoint me ruler over the people of the LORD, over Israel; therefore I will celebrate before the LORD.

6:22 וְנִקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שְׁפָל בְּעֵינֵי וְעַם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עִמָּם

אֶכְבֶּדָּהּ:

6:22 וּזְעִירָנָא עוֹד מִדָּא מִיכָא וְאִיהִי מְכִיךְ בְּעֵינֵי נַפְשִׁי מִבְּכִין וְעַם אֲמָהַתָּא

דַּאֲת אָמַרָא בְּעֵינֵיהוֹן אִהִי יְקִיר:

6:22 "I will be more lightly esteemed than this and will be humble in my own eyes, but with the maids of whom you have spoken, with them I will be distinguished."

6:23 וּלְמִיכָל בֶּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ: פ

6:23 וּלְמִיכָל בֶּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ וְלֶדַע עַד יוֹם מוֹתָהּ בְּרַם בְּיוֹם מוֹתָהּ הוּוּה

לָהּ בֶּר וּשְׁמִיָּה יִתְרַעֵם:

6:23 Michal the daughter of Saul had no child to the day of her death.

7:1 וַיְהִי כִּי־יָשֶׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוּה הַנִּיחֹלֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אִבּוּיוֹ:

7:1 וַהּוּה כְּד יִתִּיב מַלְכָּא בְּבֵיתֵיהּ וַיִּי אָנִיחַ לִיָּה מִסְּחוּר־סְחוּר מִכָּל

בְּעַל־יְדָבּוּהִי:

7:1 Now it came about when the king lived in his house, and the LORD had given him rest on every side from all his enemies,

7:2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רָאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וְאֶרְוֹן

הָאֱלֹהִים יֵשֶׁב בְּתוֹךְ הִירִיעָה:

7:2 וַאֲמַר מַלְכָּא לְנָתָן נְבִיא חֲזִי כַעַן דְּאַנָּא יְחִיב בְּבֵיתָא דְּמִטְלָל בְּכִיּוּרֵי אַרְזֵיָא וְאַרְוֵנָא דִּי יְחִיב בְּמִשְׁכְּנָא בְּגוּ יְרִיעָתָא:

7:2 that the king said to Nathan the prophet, "See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwells within tent curtains."

7:3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לַךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: ס

7:3 וַאֲמַר נָתָן לְמַלְכָּא כָּל דְּבַלְכָךְ אֵיזִיל עֲבִיד אֲרִי מִימְרָא דִּי בְּסַעֲדָךְ:

7:3 Nathan said to the king, "Go, do all that is in your mind, for the LORD is with you."

7:4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר:

7:4 וְהָיָה בְּלִילְיָא הַהוּא הוּא וְהָיָה פִּתְגָם נְבוּאָה מִן־קֳדָם יְיָ עִם לֹת נָתָן לְמִימְרָ:

7:4 But in the same night the word of the LORD came to Nathan, saying,

7:5 לַךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הֲאִתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַּיִת לְשִׁבְתִּי:

7:5 אֵיזִיל וְחִימַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כַּדָּנָן אָמַר יְיָ הֵאֵת תְּבִנִי קֳדָמִי בֵּיתָא לְאַשְׁרָאָה שְׁכִינָתִי בֵּיה:

7:5 "Go and say to My servant David, 'Thus says the LORD, "Are you the one who should build Me a house to dwell in?"

7:6 כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית לְמִיּוֹם הָעֹלָמִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאַהֲיָה מִתְהַלֵּךְ בָּאָהֶל וּבְמִשְׁכָּן:

7:6 אֲרִי לֹא אֲשֵׁרִיתִי שְׁכִינָתִי בְּבֵיתָא מִיּוֹמָא לְמִיּוֹמָא דְּאַסִּיקוּת יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד יוֹמָא הָדִין וְהָיִית מִשְׁרֵי שְׁכִינָתִי בְּמִשְׁכְּנִין וּבִירִיעוֹן:

7:6 "For I have not dwelt in a house since the day I brought up the sons of Israel from Egypt, even to this day; but I have been moving about in a tent, even in a tabernacle.

7:7 בְּכָל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִדְבַּר דְּבִרְתִּי אֶת־אַחַד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוּת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתָם לִּי בַּיִת אֲרָזִים:

7:7 בְּכָל אֲתַר דְּהִלִּיכִית בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִפְתָּגָם מִלִּילִית דְּמִלִּילִית עִם לָכֵל מְכָל יֵת חַד מִשְׁבָּטֵיָא דִּישְׂרָאֵל דְּפִקִּידִית לְפָרְנֶסָא יֵת עַמִּי יֵת יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָ לָמָּה לֹא בְּנִיתוֹן קֳדָמִי לִי בֵּיתָא דְּמִטְלָל בְּכִיּוּרֵי אַרְזֵיָא:

7:7 "Wherever I have gone with all the sons of Israel, did I speak a word with one of the tribes of Israel, which I commanded to shepherd My people Israel, saying, 'Why have you not built Me a house of cedar?'"

7:8 וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנֶּהוּז מֵאַחַר הַצֹּאן לְהִיּוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל:

7:8 וְכַעַן כַּדָּנָן תִּימַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כַּדָּנָן אָמַר יְיָ אֲנָא דְּבִרְתְּךָ מִן דִּירָא מְבַתַּר עָנָא לְמַהוּי מַלְכָּא עַל עַמִּי עַל יִשְׂרָאֵל:

7:8 "Now therefore, thus you shall say to My servant David, 'Thus says the LORD of hosts, "I took you from the pasture, from following the sheep, to be ruler over My people Israel."

7:9 וְאַהֲיָה עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וְאַכְרַתָּה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפְּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ:

7:9 וְהָיָה מִימְרֵי בְּסַעֲדָךְ בְּכָל אֲתַר דְּהִלִּיכְתָּא וְשִׁינְיָתִי יֵת כָּל בְּעִלֵּי־דְבַבְךָ מִן־קֳדָמְךָ וְעַבְדִּית לְךָ שׁוֹם רַב כְּשׁוֹם מְשׁוֹם רַבְרַבְיָא דְּבִאָרְעָא:

7:9 "I have been with you wherever you have gone and have cut off all your enemies from before you; and I will make you a great name, like the names of the great men who are on the earth.

7:10 וְשִׁמְתִי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעֵתִיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגָּז עוֹד
וְלֹא־יִסְיֹפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעִנּוּתוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹנָה:
7:10 וְאֲשׁוּי אַחֵר מִתֶּקֶן קִדְמִי לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְאֶקְיִימֶנּוּ וְיִשְׁרֹן בְּאַתְרֵהוֹן וְלֹא
יִזְעֹק עוֹד וְלֹא יִסְפּוֹן בְּנֵי רָשָׁע לְעִנּוּתֵיהֶם כִּד בְּקִדְמִיתָא:

7:10 "I will also appoint a place for My people Israel and will plant them, that they may live in their own place and not be disturbed again, nor will the wicked afflict them any more as formerly,

7:11 וּלְמֶן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהֲנִיחֹתִי לָךְ מִכָּל־אִיבֶיךָ
וַהֲגִיד לָךְ יְהוָה כִּי־בֵית יַעֲשֶׂה־לָּךְ יְהוָה:
7:11 וּלְמֶן יוֹמָא דְּפִקִּידִית נְגוּדִין עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְאַנְחִית לָךְ מִכָּל
בְּעַל־דְּבָבְךָ וְחוּי לָךְ יְיָ אֲרִי מַלְכוֹ בֵּית־מַלְכוֹ יִקְיִים לָךְ יְיָ:

7:11 even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will give you rest from all your enemies. The LORD also declares to you that the LORD will make a house for you.

7:12 כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימֹתִי אֶת־זִרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא
מִמֶּעֶיךָ וַהֲכִינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ:
7:12 אֲרִי יִשְׁלָמוֹן יוֹמֶךָ וְתִשְׁכּוֹב עִם אֲבֹתֶךָ וְאֶקְיִים יֵת בְּרַךְ בִּנְךָ בְּתַרְךָ
דְּתוֹלִיד בְּתַר כֵּן וְאַתְקִין יֵת מַלְכוּתִיהָ:

7:12 "When your days are complete and you lie down with your fathers, I will raise up your descendant after you, who will come forth from you, and I will establish his kingdom.

7:13 הוּא יִבְנֶה־בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנֵּנֹתִי אֶת־פֶּסֶד מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם:
7:13 הוּא יִבְנֶה בֵּיתָא לְשִׁמִּי וְאַתְקִין יֵת כּוֹרְסֵי מַלְכוּתִיהָ עַד עָלְמָא:

7:13 "He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom forever.

7:14 אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לֹאֲב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּתַעֲוִיתוֹ וַהֲכַחֲתִיו בַּשֶּׁבֶט
אֲנָשִׁים וּבְנֵי אָדָם:
7:14 אֲנָא אֶהְיוּ לִיה כָּאֲב לֹאֲב וְהוּא יְהִי קִדְמִי לִי קִדְמִי דְּמִי כְּבַר לְבַר דָּאִם
יִסְרַח וְאַלְקִינִיָּה בְּמַלְקוֹת גְּבָרִין וּבִמְרֻדוֹת בְּנֵי־אָנְשָׁא:

7:14 "I will be a father to him and he will be a son to Me; when he commits iniquity, I will correct him with the rod of men and the strokes of the sons of men,

7:15 וְחֶסְדִּי לֹא־יִסּוֹר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שָׁאוּל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנַיִךְ:
7:15 וְטוֹבִי לֹא יַעֲדִי מִנִּיהָ כְּמָא דְּאֶעֱדִיתִי מִן מְלוֹת מִן־קִדְמָא שָׁאוּל דְּאֶעֱדִיתִי
מִן־קִדְמָךְ:

7:15 but My lovingkindness shall not depart from him, as I took it away from Saul, whom I removed from before you.

7:16 וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנַיִךָ פֶּסֶדֶךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם:
7:16 וְקִיָּם בֵּיתְךָ וּמַלְכוּתְךָ עַד עָלְמָא קִדְמָךְ כּוֹרְסֵי מַלְכוּתְךָ יְהִי מִתֶּקֶן עַד
עָלְמָא:

7:16 "Your house and your kingdom shall endure before Me forever; your throne shall be established forever."

7:17 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד: ס
7:17 כָּל פִּתְגָמָא הָאֵלִין וְכָכָל נְבוֹאָתָא הָדָא כֵּין כִּדִּין מְלִיל נָתָן עִם דָּוִיד:

7:17 In accordance with all these words and all this vision, so Nathan spoke to David.

7:18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִכִּי אֲדֹנִי יְהוָה וּמִי בֵּיתִי
כִּי הִבִּיאֲתָנִי עַד־הַלֵּם:

7:18 וְאַתָּא מַלְכָּא דָּוִיד וַיִּתִּיב קִדְמָא יְיָ וַאֲמַר לִית לִיה אֲנָא יָדַע כְּמִסַּת יְיָ

אלהים ומא ומן ביתי ארי אמטיתני עד הלכא מלכותא:

7:18 Then David the king went in and sat before the LORD, and he said, "Who am I, O Lord GOD, and what is my house, that You have brought me this far?"

7:19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה:

7:19 וזערת עוד דא קדמך יי אלהים ומלילתא אף על בית לבית עבדך לעלמא דאתי ודא חזיא לבני-אנשא יי אלהים:

7:19 "And yet this was insignificant in Your eyes, O Lord GOD, for You have spoken also of the house of Your servant concerning the distant future. And this is the custom of man, O Lord GOD.

7:20 ומח-יוסף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה:

7:20 ומא יוסף דוד עוד למללא קדמך ואת עבדתא ידעתא בעות רעות עבדך יי אלהים:

7:20 "Again what more can David say to You? For You know Your servant, O Lord GOD!

7:21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך:

7:21 בדיל מימרך וברעותך וכלבך עבדתא ית כל רברבתא האלין דא להודעא ית עבדך:

7:21 "For the sake of Your word, and according to Your own heart, You have done all this greatness to let Your servant know.

7:22 על-כן גדלת אדני יהוה כיי-אין כמוך ואין אלהים וולתך בכל אשר-שמענו באזנינו:

7:22 על כין רב את יי אלהים ארי לית כותך דכותך ולית אלה בר-מנך ככל בכל דשמענא אמרו דאמרו קדמנא:

7:22 "For this reason You are great, O Lord GOD; for there is none like You, and there is no God besides You, according to all that we have heard with our ears.

7:23 ומי כעמד כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמד אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו:

7:23 ומן כעמד ישראל כישראל עמא חד בחיר בארעא דאזלו שליחין מן-קדם יי למפרק ליה עם ולשואה ליה שום ולמעבד לכון רברבן וחסינן עד דעלו לארע בית-שכינתך דיהבת להון מן-קדם עמך דפרקתא לך ממצרים:

7:23 "And what one nation on the earth is like Your people Israel, whom God went to redeem for Himself as a people and to make a name for Himself, and to do a great thing for You and awesome things for Your land, before Your people whom You have redeemed for Yourself from Egypt, from nations and their gods?

7:24 ותכונן לך את-עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ס

7:24 ואתקנית לך ית עמך ית ישראל קדמך לך לעם עד עלמא ואת יי הויתא להון לאלה:

7:24 "For You have established for Yourself Your people Israel as Your own people forever, and You, O LORD, have become their God.

7:25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כאשר דברת:

7:25 וכען יי אלהים פתנמא דמלילתא על עבדך ועל ביתיה אנש אקים עד

עֲלֹמָא וְעַבִּיד כִּמְא דְמִלִּילְתָּא:

7:25 "Now therefore, O LORD God, the word that You have spoken concerning Your servant and his house, confirm *it* forever, and do as You have spoken,

7:26 וַיְגַדֵּל שְׁמֶךָ עַד-עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ
דָּוִד יִהְיֶה נֶכֶד לְפָנֶיךָ:

7:26 וַיְסַגֵּי שְׁמֶךָ עַד עֲלֹמָא לְמִימַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִיד יִהְיֶה
מִתְקַן קִדְמָךָ עַד עֲלֹמָא:

7:26 that Your name may be magnified forever, by saying, 'The LORD of hosts is God over Israel'; and may the house of Your servant David be established before You.

7:27 כִּי-אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת-אֶזְנוֹ עַבְדְּךָ לֵאמֹר בֵּית
אֲבִנָּה-לְךָ עַל-כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת-לְבֹו לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת-הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:
7:27 אֲרִי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי דִישְׂרָאֵל חֲוִיתָא לְעַבְדְּךָ גְּלִיתָא יֵת אֶזְנוֹ עַבְדְּךָ לְמִימַר
מַלְכוֹ אֲקִיִּים לְךָ עַל כֵּין הָיִת בְּלִבָּא דְעַבְדְּךָ לְצִלָּאָה קִדְמָךָ יֵת צְלוּתָא הָדָא
הָרִין:

7:27 "For You, O LORD of hosts, the God of Israel, have made a revelation to Your servant, saying, 'I will build you a house'; therefore Your servant has found courage to pray this prayer to You.

7:28 וְעַתָּה אֲדֹנִי יְהוָה אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וְתִדְבֶּר
אֶל-עַבְדְּךָ אֶת-הַטּוֹבָה הַזֹּאת:

7:28 וּכְעַן יְיָ אֱלֹהִים יְיָ אַתָּה הוּא אֱלֹהִים וּפִתְגָמְךָ אֲנוֹן קְשׁוּט וּמִלִּילְתָּא עַל עַם
עַבְדְּךָ יֵת טַבְתָּא הָדָא:

7:28 "Now, O Lord GOD, You are God, and Your words are truth, and You have promised this good thing to Your servant.

7:29 וְעַתָּה הוּאֵל וּבִרְךָ אֶת-בֵּית עַבְדְּךָ לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי-אַתָּה אֲדֹנִי
יְהוָה דְּבִרְתָּ וּמְבִרְכְתָּ יְבִרְךָ בֵּית-עַבְדְּךָ לְעוֹלָם: פ
7:29 וּכְעַן שְׂרִי וּבִרְךָ יֵת בֵּית עַבְדְּךָ לְמַהוּי לְעֲלֹמָא קִדְמָךָ אֲרִי אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים
מִלִּילְתָּא וּמְבִרְכְתָּ יִתְבָּרְכוּן בְּתִי עַבְדְּךָ צְדִיקָא לְעֲלָמִין:

7:29 "Now therefore, may it please You to bless the house of Your servant, that it may continue forever before You. For You, O Lord GOD, have spoken; and with Your blessing may the house of Your servant be blessed forever."

8:1 וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיִּדְּ דָּוִד אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-מִתְּנֵי הָאָמָה
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:

8:1 וַהֲוָה בְּתֵר כֵּין וּמָחָא דָּוִיד יֵת פְּלִשְׁתָּאִי וְתַבְרַנוֹן וַיְסִיב דָּוִיד יֵת תְּקוֹן
אֲמָתָא מִיָּדָא דְּפִלְשְׁתָּאִי:

8:1 Now after this it came about that David defeated the Philistines and subdued them; and David took control of the chief city from the hand of the Philistines.

8:2 וַיִּדְּ אֶת-מוֹאָב וַיִּמְדֶּדֶם בַּחֲבֵל הַשָּׁכָב אוֹתָם אֶרְצָה וַיִּמְדֶּד שְׁנֵי-חֲבָלִים
לְהָמִית וּמָלֵא חֲבָל לְהַחְיֹות וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לְעַבְדִּים נְשָׂאִי מִנְחָה:
8:2 וּמָחָא יֵת מוֹאָבָאִי וּמִשַׁח לְהוֹן בְּעַדְבָא רָמִי יִתְהוֹן לְאַרְעָא וּמִשַׁח תְּרִין עַם
עַדְבִין חֲבָלִין לְמַקְטֵל וּמִלִּי עַדְבָא חֲבָלָא לְאַחָאָה וַהֲוּ מוֹאָבָאִי לְדָוִיד
לְעַבְדִּין נְטָלִי פָּרַס:

8:2 He defeated Moab, and measured them with the line, making them lie down on the ground; and he measured two lines to put to death and one full line to keep alive. And the Moabites became servants to David, bringing tribute.

8:3 וַיִּדְּ דָּוִד אֶת-הַדְּדַעֲזֹר בֶּן-רָחָב מֶלֶךְ צוּבָה בְּלָכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בְּנִהְרֵי-
[פָּרַת]:

8:3 ומִחָא דְוִיד יָת הִדְדַּעְזֹר בֶּר רְחוּב מַלְכָּא דְצוֹבָה כִּד אָזַל לְאַשְׁנָאָה
תַּחֲוּמִּיהָ בְּנֵהָר פָּרַת:

8:3 Then David defeated Hadadezer, the son of Rehob king of Zobah, as he went to restore his rule at the River.

8:4 וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע־מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רִגְלִי וַיַּעֲקֹר
דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רֶכֶב:

8:4 וְאַחַד וְאַסְרָם דָּוִיד מִנִּיהָ אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאָה פָּרָשִׁין וְעֶסְרִין אֲלָפִין גְּבֵר רִוְגְלִי
רִגְלִי וַעֲקֹר דָּוִיד יָת כָּל רִתְכֵיָא וְאַשְׁאֵר מִנְהוֹן מֵאָה רִתְכִין:

8:4 David captured from him 1,700 horsemen and 20,000 foot soldiers; and David hamstringed the chariot horses, but reserved enough of them for 100 chariots.

8:5 וַתְּבֹא אָרָם דְּמִשְׁק לַעְזָר לַהִדְדַּעְזֹר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בְּאָרָם
עֶשְׂרִים־וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ:

8:5 וְאַתּוּ אָנֹשׁ אָרָם דְּמִשְׁק לְמַסְעַד לַהִדְדַּעְזֹר מַלְכָּא דְצוֹבָה וּמִחָא דְוִיד
בְּאָרָם עֶסְרִין וַתְּרִין אֲלָפִין גְּבָרָא:

8:5 When the Arameans of Damascus came to help Hadadezer, king of Zobah, David killed 22,000 Arameans.

8:6 וַיֵּשֶׁם דָּוִד נֹצְבִים בְּאָרָם דְּמִשְׁק וַתְּהִי אָרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נוֹשְׂאֵי מִנְחָה
וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ:

8:6 וּמִנִּי דָוִיד לְדָוִד אֲסַטְרִיגִין בְּאָרָם דְּמִשְׁק וַהּוּ אָנֹשׁ אָרָם לְדָוִיד לַעֲבָדִין
נֹטְלֵי פָרָס וּפְרָק יְיָ יָת דָּוִיד בְּכָל אֲתֵר דְּהַלִּיךְ:

8:6 Then David put garrisons among the Arameans of Damascus, and the Arameans became servants to David, bringing tribute. And the LORD helped David wherever he went.

8:7 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עַבְדֵי הַדְּדַעְזֹר וַיְבִיֵּאֵם יְרוּשָׁלַם:

8:7 וַנְּסִיב דָּוִיד יָת שְׁלֹטֵי דְהַבָּא דְדַהַבָּא דְהָיוּ עַל עַבְדֵי הַדְּדַעְזֹר וַאֲחִיתִּינוּ
לְיְרוּשָׁלַם:

8:7 David took the shields of gold which were carried by the servants of Hadadezer and brought them to Jerusalem.

8:8 וּמִבֶּטַח וּמִבֵּרְתֵי עָרֵי הַדְּדַעְזֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נַחֲשֶׁת הֶרְבֵּה מְאֹד: ס

8:8 וּמִבֶּטַח וּמִבֵּירוֹת קְרוּי הַדְּדַעְזֹר נָסִיב מַלְכָּא דָּוִיד נַחֲשָׁא סְגִי לַחֲדָא:

8:8 From Betah and from Berothai, cities of Hadadezer, King David took a very large amount of bronze.

8:9 וַיִּשְׁמַע תּוֹי מֶלֶךְ חָמַת כִּי הִכָּה דָּוִד אֶת כָּל־חֵיל הַדְּדַעְזֹר:

8:9 וּשְׁמַע תּוֹעִי מַלְכָּא דְחָמַת אָרִי מִחָא דְוִיד יָת כָּל מִשְׁרֵית הַדְּדַעְזֹר:

8:9 Now when Toi king of Hamath heard that David had defeated all the army of Hadadezer,

8:10 וַיִּשְׁלַח תּוֹעִי אֶת־יֹרָם־בְּנֵו אֶל־הַמֶּלֶךְ־דָּוִד לִשְׁאֹל־לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל־
אֲשֶׁר נִלְחַם בְּהַדְּדַעְזֹר וַיִּפְּהוּ כִּי־אִישׁ מִלְחָמוֹת תּוֹעִי הָיָה הַדְּדַעְזֹר וּבְכִידּוֹ הָיוּ
כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וְכָלִי נַחֲשֶׁת:

8:10 וַיִּשְׁלַח תּוֹעִי יָת יֹרָם בְּרִיה לִוָּת מַלְכָּא דָּוִיד לְמִשְׁאֵל לִיָּה לְשָׁלוֹם בְּשִׁלְמָא
וּלְבָרְכוּתִיהָ עַל דְּאֶגִּית קָרְבָּא בְּהַדְּדַעְזֹר וְקִטְלִיָּה אָרִי גְבֵר עֲבִיד קָרְבִּין עִם
תּוֹעִי הָיָה הַדְּדַעְזֹר וְעַמִּיהָ הָיוּ מְנִי כֶסֶף וּמִנִּי דְהַבָּא וּמִנִּי נַחֲשָׁא:

8:10 Toi sent Joram his son to King David to greet him and bless him, because he had fought against Hadadezer and defeated him; for Hadadezer had been at war with Toi. And Joram brought with him articles of silver, of gold and of bronze.

8:11 גַּם־אֲתָם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיְהוָה עִם־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבֶּשׂ:

8:11 אִף יְתִהוֹן אֶקְדִּישׁ מִלְכָּא דְוִיר קָדָם יְיָ עִם כֶּסֶף וְדָהָב דְּאֶקְדִּישׁ מִכָּל
עַמּוּיָא דְכַבִּישׁ:

8:11 King David also dedicated these to the LORD, with the silver and gold that he had dedicated from all the nations which he had subdued:

8:12 מֵאַרָם וּמִמוֹאָב וּמִבְנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלֶק וּמִשָּׁלַל הַדְּדֵעֶזֶר בֶּן־רֶחָב
מֶלֶךְ צוֹבָה:

8:12 מֵאַרָם וּמִמוֹאָב וּמִבְנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתָּי וּמִעַמְלֶקָי וּמִעַדֵי וּמִשָּׁלַל וּמִבְּזַת
הַדְּדֵעֶזֶר בֶּר רֶחֹב מִלְכָּא דְצוֹבָה:

8:12 from Aram and Moab and the sons of Ammon and the Philistines and Amalek, and from the spoil of Hadadezer, son of Rehob, king of Zobah.

8:13 וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשָׂבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־אֲרָם בְּגִיא־מֶלֶח שְׁמוּנָה עָשָׂר אֲלָף:

8:13 וּכְנָשׁ וְעַבְדֵי דָּוִד תָּמַן מִשְׁרָן כִּד תֵּב מִלְּמַחֲי יֵת אֲרָם בְּגִיא מֶלֶח
תַּמְנַת־עָסָר אֲלָפִין:

8:13 So David made a name *for himself* when he returned from killing 18,000 Arameans in the Valley of Salt.

8:14 וַיֵּשֶׁם בְּאֲדוֹם נֹצְבִים בְּכָל־אֲדוֹם שֵׁם נֹצְבִים וַיְהִי כָל־אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד
וַיֹּשֶׁעַ יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ:

8:14 וּמִנִּי בְּאֲדוֹם אֲסַטְרִיגִין בְּכָל אֲדוֹם מִנִּי אֲסַטְרִיגִין וַהּוּ כָל אָנָשׁ אֲדוֹם
עֲבָדִין לְדָוִד וּפְרָק יְיָ יֵת דָּוִד בְּכָל אֶתֶר דִּהְלִיךְ:

8:14 He put garrisons in Edom. In all Edom he put garrisons, and all the Edomites became servants to David. And the LORD helped David wherever he went.

8:15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ:

8:15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַהּוּהָ דָּוִד עֵבִיד דִּין דְּקִשּׁוּט וְזָכוּ לְכָל עֲמִיָּה:

8:15 So David reigned over all Israel; and David administered justice and righteousness for all his people.

8:16 וַיּוֹאֵב בֶּן־צְרוּיָה עַל־הַצָּבָא וַיְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מִזְכִּיר:

8:16 וַיּוֹאֵב בֶּר צְרוּיָה מִמָּנָא עַל כָּל חֵילָא וַיְהוֹשָׁפָט בֶּר בֶּן אֲחִילוּד מִמָּנָא עַל
דּוֹכְרֵיָא:

8:16 Joab the son of Zeruiah *was* over the army, and Jehoshaphat the son of Ahilud *was* recorder.

8:17 וּצְדוֹק בֶּן־אֲחִיטוֹב וְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲבִיתָר כֹּהֲנִים וּשְׂרָיָה סוֹפֵר:

8:17 וּצְדוֹק בֶּר אֲחִיטוֹב וְאַחִימֶלֶךְ בֶּר אֲבִיתָר כֹּהֲנֵיָא וּשְׂרָיָה סִפְרָא:

8:17 Zadok the son of Ahitub and Ahimelech the son of Abiathar *were* priests, and Seraiah *was* secretary.

8:18 וּבְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַפְּרָתִי וְהַפְּלִתִי וּבְנֵי דָּוִד כֹּהֲנִים הָיוּ: פ

8:18 וּבְנֵיהָ בֶר יְהוֹיָדָע מִמָּנָא עַל קִשְׁתֵּיָא וְעַל קִלְעֵיָא וּבְנֵי דָּוִד רַבְרַבִּין הָיוּ:

8:18 Benaiah the son of Jehoiada *was* over the Cherethites and the Pelethites; and David's sons *were* chief ministers.

9:1 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יֵשׁ־עוֹד אֲשֶׁר נֹתֵר לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעַבְדּוֹ
יְהוֹנָתָן:

9:1 וַאֲמַר דָּוִד הֲאִית כָּא עוֹד דְּאִשְׁתָּאֵר לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱבִיד עִמִּיהָ טִיבּוֹ
בְּדִיל יְהוֹנָתָן:

9:1 Then David said, "Is there yet anyone left of the house of Saul, that I may show him kindness for Jonathan's sake?"

9:2 וּלְבֵית שָׁאוּל עָבַד וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו

הֲאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ:

9:2 וּלְבֵית שָׁאוּל עֲבָדָא וּשְׁמִיהּ צִיבָא וּקְרוּ לִיהּ לֹת דְּוִיד וְאָמַר מַלְכָּא לִיהּ הָאֵת צִיבָא וְאָמַר עֲבָדְךָ:

9:2 Now there was a servant of the house of Saul whose name was Ziba, and they called him to David; and the king said to him, "Are you Ziba?" And he said, "I am your servant."

9:3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הָאֵפֶס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ עוֹד בֶּן לִיהוֹנָתָן נֹכַח רַגְלָיו: 9:3 וְאָמַר מַלְכָּא הָאֵת עוֹד גִּבְרָא לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱבִיד עִמִּיהּ טִיבו מִן-קֶדֶם יי וְאָמַר צִיבָא לְמַלְכָּא עוֹד בָּרָא לִיהוֹנָתָן וְהוּא לָקִי בְּתַרְתִּין רַגְלוֹהִי:

9:3 The king said, "Is there not yet anyone of the house of Saul to whom I may show the kindness of God?" And Ziba said to the king, "There is still a son of Jonathan who is crippled in both feet."

9:4 וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ אִיפֹה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה-הוּא בֵּית מָכִיר בֶּן-עַמִּיאל בְּלוֹ דְּבַר:

9:4 וְאָמַר לִיהּ מַלְכָּא אֵן הִיכָא לָאן הוּא וְאָמַר צִיבָא לְמַלְכָּא הָא הוּא בֵּית מָכִיר בֶּר עַמִּיאל בְּלוֹ-דְּבַר:

9:4 So the king said to him, "Where is he?" And Ziba said to the king, "Behold, he is in the house of Machir the son of Ammiel in Lo-debar."

9:5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן-עַמִּיאל מְלוֹ דְּבַר: 9:5 וַשְׁלַח מַלְכָּא דָּוִיד וּדְבַרְיָה מִבֵּית מָכִיר בֶּר עַמִּיאל מְלוֹ-דְּבַר:

9:5 Then King David sent and brought him from the house of Machir the son of Ammiel, from Lo-debar.

9:6 וַיָּבֵא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל אֶל-דָּוִד וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ:

9:6 וְאַתָּא מְפִיבֹשֶׁת בֶּר יְהוֹנָתָן בֶּר שָׁאוּל לֹת דְּוִיד וַנִּפֹּל עַל-אַפּוּהִי וּסְגִיד וְאָמַר דָּוִיד מְפִיבֹשֶׁת וְאָמַר הָא עֲבָדְךָ:

9:6 Mephibosheth, the son of Jonathan the son of Saul, came to David and fell on his face and prostrated himself. And David said, "Mephibosheth." And he said, "Here is your servant!"

9:7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַל-תִּירָא כִּי עָשִׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעֵבוֹר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לָךְ אֶת-כָּל-שָׂדֶה שָׁאוּל אָבִיךָ וְאַתָּה תֹאכַל לֶחֶם עַל-שֻׁלְחָנִי תָמִיד: 9:7 וְאָמַר לִיהּ דָּוִיד לֹא תִדְחַל אֲרִי מַעֲבָד אֶעֱבִיד עִמָּךְ טִיבו בְּדִיל יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וְאַתִּיב לָךְ יֵת כָּל אַחֲסַנַת שָׁאוּל אָבִיךָ וְאַת תִּיכּוֹל לַחֲמָא עַל פִּתּוּרֵי פִתּוּרָא דִּילִי תְדִירָא:

9:7 David said to him, "Do not fear, for I will surely show kindness to you for the sake of your father Jonathan, and will restore to you all the land of your grandfather Saul; and you shall eat at my table regularly."

9:8 וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר מָה עֲבָדְךָ כִּי פָנִיתָ אֶל-הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי:

9:8 וּסְגִיד וְאֹדִי וְאָמַר מָה עֲבָדְךָ אֲרִי אֶתְפָּנִיתָ עַל גִּבְרָא לְגַבְרָא הַדְּיוּט דְּכֹתִי:

9:8 Again he prostrated himself and said, "What is your servant, that you should regard a dead dog like me?"

9:9 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא נָעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל-בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן-אֲדֹנָיִךְ:

9:9 וּקְרָא מַלְכָּא לְצִיבָא לֹת צִיבָא עוֹלִימָא דְשָׁאוּל וְאָמַר לִיהּ כָּל מָה דְּהָוָה לְשָׁאוּל וּלְכָל בֵּיתִיהּ יְהִיבִית לְבֶר רַבּוֹנְךָ:

9:9 Then the king called Saul's servant Ziba and said to him, "All that belonged to Saul and to all his house I have given to your master's grandson."

9:10 וְעַבְדְּךָ לוֹ אֶת-הָאֲדָמָה אֶתָּה וּבְנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהִבֵּאתָ וְהָיָה לְבֶן-אֲדֹנָיִךְ לֶחֶם:

וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֹשֶׁת בֶּן־אֲדֹנֶיהָ יֹאכֵל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֲשָׂרִים עֲבָדִים:

9:10 וְתַפְלַח לִיהָ יָת אֲרָעָא אֶת וּבִנָּךְ וְעַבְדְּךָ וְתַעֲלֵל וַיְהִי לְבַר רַבּוֹנָךְ מְזוֹן וַיִּתְּפַרְנֵס בִּיהָ וּמִפִּיבֹשֶׁת בַּר רַבּוֹנָךְ אָכִיל תְּדִירָא לַחֲמָא עַל פְּתוּרֵי וּלְצִיבָא חֲמִישֶׁת־עָסָר בָּנִין וְעֶסְרִין עֲבָדִין:

9:10 "You and your sons and your servants shall cultivate the land for him, and you shall bring in *the produce* so that your master's grandson may have food; nevertheless Mephibosheth your master's grandson shall eat at my table regularly." Now Ziba had fifteen sons and twenty servants.

9:11 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּכָל אֲשֶׁר יִצְוֶה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וּמִפִּיבֹשֶׁת אָכַל עַל־שֻׁלְחָנִי כְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

9:11 וַיֹּאמֶר צִיבָא לַמֶּלֶךְ כָּכָל דִּיפְקִיד רַבּוּנִי מַלְכָּא יָת עַבְדִּיהָ לַעֲבָדֵי כֵּין יַעֲבִיד עַבְדְּךָ וּמִפִּיבֹשֶׁת אָכִיל עַל פְּתוּרֵי כְּחַד מִבְּנֵי מַלְכָּא:

9:11 Then Ziba said to the king, "According to all that my lord the king commands his servant so your servant will do." So Mephibosheth ate at David's table as one of the king's sons.

9:12 וּלְמִפִּיבֹשֶׁת בֶּן־קָטָן וְשֵׁמוֹ מִיכָא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא עֲבָדִים לְמִפִּיבֹשֶׁת:

9:12 וּלְמִפִּיבֹשֶׁת בָּרָא זַעֲיָרָא וְשִׁמְיָה מִיכָה וְכָל מוֹתָב בֵּית צִיבָא עַבְדֵּין לְמִפִּיבֹשֶׁת:

9:12 Mephibosheth had a young son whose name was Mica. And all who lived in the house of Ziba were servants to Mephibosheth.

9:13 וּמִפִּיבֹשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־שֻׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אָכַל וְהוּא פֶסֶח שְׁתֵּי רַגְלָיו: פ

9:13 וּמִפִּיבֹשֶׁת יָתִיב בִּירוּשָׁלַם אַרִי עַל פְּתוּרָא דְּמַלְכָּא תְּדִירָא הוּא אָכִיל וְהוּא לָקִי בְּתַרְתֵּין רַגְלוֹהִי:

9:13 So Mephibosheth lived in Jerusalem, for he ate at the king's table regularly. Now he was lame in both feet.

10:1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנָנוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

10:1 וַהֲוֶה בְּתַר כֵּין וּמִית מַלְכָּא דְּבְנֵי עַמּוֹן וּמֶלֶךְ חֲנָנוֹן בָּרִיהָ תַּחְתּוֹהִי:

10:1 Now it happened afterwards that the king of the Ammonites died, and Hanun his son became king in his place.

10:2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אַעֲשֶׂה־חֶסֶד עִם־חֲנָנוֹן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בְּיַד־עַבְדָּיו אֶל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵּי דָּוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן:

10:2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אַעֲבִיד טִיבּוֹ עִם חֲנָנוֹן בַּר נָחָשׁ כְּמָא דְּעַבְדֵּי אָבוּהִי עִמִּי טִיבּוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹתֶיהָ בְּיָדָא דְּעַבְדּוּהִי עַל לֹת אָבוּהִי וְאִתּוֹ עַבְדֵּי דָּוִד לְאַרְעֵי בְנֵי עַמּוֹן:

10:2 Then David said, "I will show kindness to Hanun the son of Nahash, just as his father showed kindness to me." So David sent some of his servants to console him concerning his father. But when David's servants came to the land of the Ammonites,

10:3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חֲנָנוֹן אֲדֹנֵיהֶם הַמְּכַבֵּד דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לָךְ מְנַחֲמִים הָלוֹא בַּעֲבוּר חֶקְדָּר אֶת־הָעִיר וְלִרְגֵלָהּ וּלְהַפְכָּהּ שָׁלַח דָּוִד אֶת־עַבְדָּיו אֵלֶיךָ:

10:3 וַיֹּאמְרוּ רַבְרָבֵי בְנֵי עַמּוֹן לְחֲנָנוֹן רַבּוֹנְהוֹן הַמִּיָּקָר דָּוִד יָת אָבוּךְ בְּעֵינֶךָ הֲלֹא אַרְי שָׁלַח לָךְ מְנַחֲמִין הֲלֹא בְּדִיל לְמַחְקֵר יָת אֲרָעָא קֶרְתָּא וּלְאַלְלוֹתָהּ וּלְמַבְדָּקָהּ שָׁלַח דָּוִד יָת עַבְדּוּהִי לְוֹתָךְ:

10:3 the princes of the Ammonites said to Hanun their lord, "Do you think that David is honoring your father because he has sent consolers to you? Has David not sent his servants to you in order to search the city, to spy it out and overthrow it?"

10:4 וַיִּקַּח חֲנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיַּגְלַח אֶת־חֲצֵי זָקָנָם וַיַּכְרֹת אֶת־מְדוּיָהֶם בַּחֲצֵי עֵד שְׁתוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַח־ם:

10:4 וַנְּסִיב חֲנוּן יָת עַבְדֵי דָוִד וַגֶּרַע וַגֶּדַע יָת פְּלָגוֹת דְּקִנְהוֹן וּפֶסֶק יָת לְבוּשֵׁיהוֹן עַד פְּלִגְיָהוֹן עַד אַתֵּר בֵּית בַּהֲתַחְהוֹן וּשְׁלַחְנוֹן:

10:4 So Hanun took David's servants and shaved off half of their beards, and cut off their garments in the middle as far as their hips, and sent them away.

10:5 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרֹאתָם כִּי־הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירְחוֹ עַד־יִצְמַח זָקְנְכֶם וּשְׁבַתְּם:

10:5 וַחֲוִיאוּ לְדָוִד וּשְׁלַח לִקְדָּמוֹתָהוֹן אֲרִי הוּוּ גִבְרִיָּא מִתְּכַלְמִין לַחֲדָא וַאֲמַר מֶלֶכָא תִּיבּוּ בִירְחוֹ עַד דִּי־יִצְמַח דְּקִנְכוֹן וּתְתוּבוּן:

10:5 When they told *it* to David, he sent to meet them, for the men were greatly humiliated. And the king said, "Stay at Jericho until your beards grow, and *then* return."

10:6 וַיֵּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אַרְם בֵּית־רְחוֹב וְאֶת־אַרְם צוּבָא עֲשָׂרִים אֶלֶף רִגְלֵי וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ:

10:6 וַחֲזוּ בְנֵי עַמּוֹן אֲרִי אֲתַגְרִיאוּ בְּדָוִד וּשְׁלְחוּ בְנֵי עַמּוֹן וַאֲגִירוּ יָת אַרְם בֵּית־רְחוֹב וְיָת אַרְם צוּבָא עֲסָרִין אֶלְפִין גִּבְרֵי רִגְלֵי וְיָת מֶלֶךְ מַעֲכָה אֶלֶף גִּבְרֵי וְאִישׁ־טוֹב תְּרִי־עָסָר אֶלְפִין גִּבְרָא:

10:6 Now when the sons of Ammon saw that they had become odious to David, the sons of Ammon sent and hired the Arameans of Beth-rehob and the Arameans of Zobah, 20,000 foot soldiers, and the king of Maacah with 1,000 men, and the men of Tob with 12,000 men.

10:7 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־יֹאבָב וְאֶת כָּל־הַצָּבָא הַגִּבְרִים:

10:7 וַשְׁמַע דָּוִד וּשְׁלַח יָת יֹאב וְיָת כָּל חֵילָא דְּגִבְרִיא:

10:7 When David heard *of it*, he sent Joab and all the army, the mighty men.

10:8 וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מַלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְאַרְם צוּבָא וְרְחוֹב וְאִישׁ־טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בַּשָּׂדֶה:

10:8 וַנִּפְקּוּ בְנֵי עַמּוֹן וּסְדְּרוּ וּצְדְּרוּ קִרְבָּא בְּמַעְלָנָא דְּתַרְעָא וְאַרְם צוּבָא וְרְחוֹב וְאִישׁ־טוֹב וּמַעֲכָה בְּלַחְדֵּיהוֹן בַּחֲקָלָא:

10:8 The sons of Ammon came out and drew up in battle array at the entrance of the city, while the Arameans of Zobah and of Rehob and the men of Tob and Maacah *were* by themselves in the field.

10:9 וַיֵּרָא יֹאבָב כִּי־הָיְתָה אֵלָיו פָּנֵי הַמַּלְחָמָה מִפְּנִים וּמֵאַחֶזֶר וַיִּבְחַר מִכָּל בְּחֹרֵי (בִּישְׂרָאֵל) [וּשְׂרָאֵל] וַיַּעֲרֹךְ לִקְרֹאת אַרְם:

10:9 וַחֲזָא יֹאבָב אֲרִי תְּקִיפוּ עֲלוּהִי עַבְדֵי קִרְבָּא מֵאַפּוּהִי וּמֵאַחֲזֹרוּהִי וּבַחַר מִכָּל בְּחִירֵי יִשְׂרָאֵל וּסְדֵר לִקְדָּמוֹת אָנֹשׁ אַרְם:

10:9 Now when Joab saw that the battle was set against him in front and in the rear, he selected from all the choice men of Israel, and arrayed *them* against the Arameans.

10:10 וְאֵת יֵתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרֹאת בְנֵי עַמּוֹן:

10:10 וְיָת שְׂאָר עַמָּא יְהִב בְּיַד אֲבִישַׁי אָחוּהִי וּסְדֵר לִקְדָּמוֹת בְנֵי עַמּוֹן:

10:10 But the remainder of the people he placed in the hand of Abishai his brother, and he arrayed *them* against the sons of Ammon.

10:11 וַיֹּאמֶר אֶם־תִּחְזַק אַרְם מִמֶּנִּי וְהָיְתָה לִי לִישׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יִחְזְקוּ מִמֶּנִּי וְהָלַכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ:

10:11 וַאֲמַר אִם תִּתְקַף אֲנִשׁ אֲרָם מִנִּי וְתָהִי לִי לְפָרִיק וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יִתְקַפּוּן מִנִּךְ וְאַהֲךָ לְמַפְרֵק לָךְ:

10:11 He said, "If the Arameans are too strong for me, then you shall help me, but if the sons of Ammon are too strong for you, then I will come to help you.

10:12 חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד־עַמּוֹנוֹ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִיָּה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו:

10:12 תִּתְקַף וְנִתְקַף עַל עַמָּנָא וְעַל קְרוֹי אֱלֹהֵנָא וַיִּי יַעֲבִיד דְּתִקִּין קְדָמוּהִי:
10:12 "Be strong, and let us show ourselves courageous for the sake of our people and for the cities of our God; and may the LORD do what is good in His sight."

10:13 וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאֲרָם וַיִּנָּסוּ מִפָּנָיו:

10:13 וַקְרִיב יוֹאָב וְעַמָּא דְּעַמִּיה לְאַנְחָא קְרָבָא בְּאֲנִשׁ אֲרָם בְּאֲרָם וְאַפְכוּ מִן־קְדָמוּהִי:

10:13 So Joab and the people who were with him drew near to the battle against the Arameans, and they fled before him.

10:14 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אֲרָם וַיִּנָּסוּ מִפָּנָי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיֵּשֶׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם:

10:14 וּבְנֵי עַמּוֹן חָזוּ אֲרִי אֲפָכוּ אֲנִשׁ אֲרָם וְעָרְקוּ אֶף אִינוֹן מִן־קֶדֶם אֲבִישַׁי וְאֵתוֹ לְקִרְתָּא וְתָב יוֹאָב מִלּוֹת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֵתָא לִירוּשָׁלַם:
10:14 When the sons of Ammon saw that the Arameans fled, they also fled before Abishai and entered the city. Then Joab returned from fighting against the sons of Ammon and came to Jerusalem.

10:15 וַיֵּרָא אֲרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּאָסְפוּ יַחַד:

10:15 וַחֲזוּ אֲנִשׁ אֲרָם אֲרִי אֲתַבְּרוּ קֶדֶם יִשְׂרָאֵל וְאֲתַכְנִישׁוּ כַּחֲדָא:

10:15 When the Arameans saw that they had been defeated by Israel, they gathered themselves together.

10:16 וַיִּשְׁלַח הַדְּדַעְזֹר וַיֵּצֵא אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חִילָם וְשׁוֹבַךְ שַׂר־צָבָא הַדְּדַעְזֹר לִפְנֵיהֶם:

10:16 וַיִּשְׁלַח הַדְּדַעְזֹר וַאֲפִיק יֵת אֲנִשׁ אֲרָם דְּמַעִיבֵר פֶּתַח וְאֵתוֹ לְחִילָם וְשׁוֹבַךְ רַב־חֵילָא דְּהַדְּדַעְזֹר קְדָמִיהוֹן:

10:16 And Hadadezer sent and brought out the Arameans who were beyond the River, and they came to Helam; and Shobach the commander of the army of Hadadezer led them.

10:17 וַיִּגַּד לְדָוִד ס וַיֵּאָסֶף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֲלָאמָה וַיַּעֲרְכוּ אֲרָם לְקִרְאֵת דָּוִד וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ:

10:17 וְאֵתַחְוָה לְדָוִיד וַיִּכְנַשׁ יֵת כָּל יִשְׂרָאֵל וַעֲבַר יֵת יַרְדֵּנָא וְאֵתָא לְחִילָם וַסִּדְרוּ אֲנִשׁ אֲרָם לְקִדְמוֹת דָּוִיד וַאֲנִיחוּ קְרָבָא עִמִּיה:

10:17 Now when it was told David, he gathered all Israel together and crossed the Jordan, and came to Helam. And the Arameans arrayed themselves to meet David and fought against him.

10:18 וַיִּנָּס אֲרָם מִפָּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שֶׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבַךְ שַׂר־צָבָא הָכָה וַיָּמָת שָׁם:

10:18 וְאַפְכוּ אֲנִשׁ אֲרָם מִן־קֶדֶם לְקִדְמוֹת יִשְׂרָאֵל וַקְטַל דָּוִיד מֵאֲרָם בְּאֲרָם שֶׁבַע מֵאָה רֶתְכִין וְאַרְבַּעִין אֲלָפִין פָּרָשִׁין וַיָּת שׁוֹבַךְ רַב־חֵילִיה מָחָה וּמִית תָּמוֹן:
10:18 But the Arameans fled before Israel, and David killed 700 charioteers of the Arameans and 40,000 horsemen and struck down Shobach the commander of their army, and he died there.

10:19 וַיֵּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הַדְּדַעְזֹר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיֵּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן: פ

10:19 וַחֲזוּ כָּל מַלְכֵי־אֲרָם עַבְדֵי הַדְּדַעְזֹר אֲרִי אֲתַבְּרוּ קֶדֶם יִשְׂרָאֵל וְאֲשַׁלְּמוּ עִם

יֵת יִשְׂרָאֵל וּפְלַחֲוֹנוֹן וּדְחִילוֹ אֲנָשׁ אַרְם לְמַפְרֵק עוֹד יֵת בְּנֵי עַמּוֹן:

10:19 When all the kings, servants of Hadadezer, saw that they were defeated by Israel, they made peace with Israel and served them. So the Arameans feared to help the sons of Ammon anymore.

11:1 וַיְהִי לְתִשְׁבֹּת הַשָּׁנָה לַעֲת צָאֵת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יֹאבָב
וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רַבָּה וְדוֹד
יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: ס

11:1 וַהֲוָה לְזִמָּן סוֹפָה דְּשִׁתָּא לְעָדָן מִפֶּק מַלְכִּיא וּשְׁלַח דְּוִיד יֵת יֹאבָב וְיֵת
עַבְדֵּיהּ עִמִּיהּ וְיֵת כָּל יִשְׂרָאֵל וַחֲבִילוֹ יֵת בְּנֵי עַמּוֹן וַצְרוּ עַל רַבָּה וְדוֹד יֵתִיב
בִּירוּשָׁלַם:

11:1 Then it happened in the spring, at the time when kings go out to battle, that David sent Joab and his servants with him and all Israel, and they destroyed the sons of Ammon and besieged Rabbah. But David stayed at Jerusalem.

11:2 וַיְהִי לַעֲת הָעֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּהַלֵּךְ עַל־גֹּגַב בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּרְא
אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגֹּגַב וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד:
11:2 וַהֲוָה לְעָדָן רַמְשָׁא וְקָם דְּוִיד מֵעַל שִׁינְיָהּ וַחֲלִיךְ עַל אֲנָר בֵּית־מֶלֶכָּא
וַחֲזָא אֲתָתָא מִשְׁתַּטָּפָא מֵעַל מַעֲלוֹוִי אֲנָרָא וְאֲתָתָא שְׁפִירַת חִיזוֹ לַחֲדָא:

11:2 Now when evening came David arose from his bed and walked around on the roof of the king's house, and from the roof he saw a woman bathing; and the woman was very beautiful in appearance.

11:3 וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בֶּת־שֶׁבַע בַּת־אֱלִיעֶזֶר אִשְׁתִּי
אוּרִיָּה הַחִתִּי:

11:3 וּשְׁלַח דְּוִיד וּשְׁאִיל בְּאֲתָתָא לְאֲתָתָא וְאֹמַר הֲלֹא דָא בֶּת־שֶׁבַע בַּת אֱלִיעֶזֶר
אֲתָת אוּרִיָּה חַתָּאָה:

11:3 So David sent and inquired about the woman. And one said, "Is this not Bathsheba, the daughter of Eliam, the wife of Uriah the Hittite?"

11:4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאכִים וַיִּקְחָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת
מִטְּמֵאָתָהּ וַתֵּשֶׁב אֶל־בֵּיתָהּ:

11:4 וּשְׁלַח דְּוִיד אֲזַגְדִּין וְדַבְרָה וְאֲתָת לְוֹתִיהּ וּשְׁכִיב עִמָּהּ וְהִיא מִתְדַּכָּיא
מִסְּאוּבָתָהּ וַתֵּבֶת לְבֵיתָהּ:

11:4 David sent messengers and took her, and when she came to him, he lay with her; and when she had purified herself from her uncleanness, she returned to her house.

11:5 וַתֵּהָרֶה הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֵּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אֲנִכִּי:

11:5 וְעַד־יָאֵת אֲתָתָא וּשְׁלַחַת וַחֲוִיָּאת לְדָוִיד וְאִמְרַת מְעַד־יָא אֲנָא:

11:5 The woman conceived; and she sent and told David, and said, "I am pregnant."

11:6 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יֹאבָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יֹאבָב אֶת־אוּרִיָּה
אֶל־דָּוִד:

11:6 וּשְׁלַח דְּוִיד לְוֹת יֹאבָב לִיּוֹאב שְׁדַר שְׁלַח לִי לְוֹתִי יֵת אוּרִיָּה חַתָּאָה וּשְׁדַר
יֹאבָב יֵת אוּרִיָּה לְוֹת דְּוִיד לְדוֹד:

11:6 Then David sent to Joab, saying, "Send me Uriah the Hittite." So Joab sent Uriah to David.

11:7 וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יֹאבָב וּלְשָׁלוֹם הָעָם וּלְשָׁלוֹם
הַמְּלָחְמָה:

11:7 וְאֲתָא אוּרִיָּה לְוֹתִיהּ וּשְׁאִיל לִיהּ דְּוִיד לְשָׁלוֹם יֹאבָב וּלְשָׁלוֹם עַמָּא וּלְשָׁלוֹם
עַבְדֵּי קְרָבָא:

11:7 When Uriah came to him, David asked concerning the welfare of Joab and the people and the state of the war.

11:8 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרַחֵץ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשָּׁתַּת הַמֶּלֶךְ:

11:8 וַאֲמַר דָּוִד לְאוּרִיָּה חוּת לְבֵיתְךָ וּשְׁטוֹף רַגְלְךָ וּנְפֹק אוּרִיָּה מִבֵּית-מַלְכָּא
וּנְפֹקֶת בְּתִירוֹהִי סְעוֹדָתָא דְּמַלְכָּא:

11:8 Then David said to Uriah, "Go down to your house, and wash your feet." And Uriah went out of the king's house, and a present from the king was sent out after him.

11:9 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל-בֵּיתוֹ:

11:9 וּשְׁכִיב אוּרִיָּה בְּתַרְע בֵּית-מַלְכָּא עִם כָּל עַבְדֵי רַבּוּנִיה וְלֹא נָחַת לְבֵיתִיה:

11:9 But Uriah slept at the door of the king's house with all the servants of his lord, and did not go down to his house.

11:10 וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-יָרַד אוּרִיָּה אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אוּרִיָּה
הֲלֹא מִדֶּרֶךְ אַתָּה בָּא מִדּוּעַ לֹא-יָרַדְתָּ אֶל-בֵּיתְךָ:

11:10 וַחֲוִיאוּ לְדָוִד לְמִימַר לֹא נָחַת אוּרִיָּה לְבֵיתִיה וַאֲמַר דָּוִד לְאוּרִיָּה הֲלֹא
מֵאוּרִתָּא אַתָּה אֲחִי מִדִּין לֹא נָחַתְתָּא לְבֵיתְךָ:

11:10 Now when they told David, saying, "Uriah did not go down to his house," David said to Uriah, "Have you not come from a journey? Why did you not go down to your house?"

11:11 וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל-דָּוִד הָאָרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יֹשְׁבִים בְּסֻכּוֹת וְאֲדֹנִי יוֹאָב
וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֲנִים וְאֲנִי אָבוֹא אֶל-בֵּיתִי לֶאֱכֹל וּלְשָׁתוֹת וּלְשָׁכַב
עִם-אִשְׁתִּי חֵיד וַחֲנִי נַפְשִׁךָ אִם-אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה:

11:11 וַאֲמַר אוּרִיָּה לְדָוִד אַרְוָנָא דִּי וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יִתְבִּין בְּמִטְלָא וּרַבּוּנִי
יוֹאָב וְעַבְדֵי רַבּוּנִי עַל-אֲפִי בָּרָא חֻקְלָא שָׁרֵן וְאֲנָא אֵיעוּל לְבֵיתִי לְמִיכַל
וּלְמִשְׁתִּי וּלְמִשְׁכַּב עִם אַתְתִּי חֵיד וַחֲנִי נַפְשִׁךָ אִם אֶעֱבִיד יֵת פִּתְגָמָא הַדִּין:

11:11 Uriah said to David, "The ark and Israel and Judah are staying in temporary shelters, and my lord Joab and the servants of my lord are camping in the open field. Shall I then go to my house to eat and to drink and to lie with my wife? By your life and the life of your soul, I will not do this thing."

11:12 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אוּרִיָּה שֵׁב בִּזְהָ גַם-הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה
בִּירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרְתָּ:

11:12 וַאֲמַר דָּוִד לְאוּרִיָּה תִיב הָכָא אֲף יוֹמָא דִּין וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶנְךָ וַיִּתִּיב
אוּרִיָּה בִּירוּשָׁלַם בַּיּוֹמָא הַהוּא וּבַיּוֹמָא וּמִיּוֹמָא דְּבִתְרוּהִי:

11:12 Then David said to Uriah, "Stay here today also, and tomorrow I will let you go." So Uriah remained in Jerusalem that day and the next.

11:13 וַיִּקְרָא-לוֹ דָּוִד וַיֹּאכֵל לִפְנָיו וַיִּשְׁתֵּי וַיִּשְׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בַּעֲרֵב לְשָׁכַב בְּמִשְׁכְּבוֹ
עִם-עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל-בֵּיתוֹ לֹא יָרַד:

11:13 וּקְרָא לִיה דָּוִד וַאֲכַל קְדָמוּהִי וּשְׁתִּי וְרוּיִיה וּנְפֹק בְּרַמְשָׁא לְמִשְׁכַּב
בְּשִׁוּיִיה בְּמִשְׁכְּבִיה עִם עַבְדֵי רַבּוּנִיה וּלְבֵיתִיה לֹא נָחַת:

11:13 Now David called him, and he ate and drank before him, and he made him drunk; and in the evening he went out to lie on his bed with his lord's servants, but he did not go down to his house.

11:14 וַיְהִי בִבְקָר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל-יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה:

11:14 וַהֲוֶה בְּצַפְרָא וּכְתַב דָּוִד אֲגִרְתָּא לְיוֹאָב לְיוֹאָב וּשְׁדַר בִּיד אוּרִיָּה:

11:14 Now in the morning David wrote a letter to Joab and sent it by the hand of Uriah.

11:15 וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הָבּוּ אֶת-אוּרִיָּה אֶל-מוֹל' פְּנֵי הַמֶּלֶחְמָה הַחֲזָקָה
וּשְׁבַתְּם מֵאַחֲרָיו וְנִכְּה וּמָת: ס

11:15 וּכְתַב בְּאֲגִרְתָּא בְּסַפְרָא לְמִימַר הָבּוּ יֵת אוּרִיָּה לְקַבִּיל אֲפִי קְרָבָא תְּקִיפָא

ותתובון מבִּתְרוֹהִי וַיִּתְּמַחִי וַיָּמוּת:

11:15 He had written in the letter, saying, "Place Uriah in the front line of the fiercest battle and withdraw from him, so that he may be struck down and die."

11:16 וַיְהִי בִשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדָע כִּי אַנְשֵׁי־חֵיל שָׁם:

11:16 וַהֲוָה כֹּד צָר יוֹאָב עַל קִרְתָּא וַיִּהְיֶה יֵת אוּרִיָּה לְאַתְרָא דִּידַע אַרִי גִבְרִין גִּבְרִין תַּמָּן:

11:16 So it was as Joab kept watch on the city, that he put Uriah at the place where he knew there *were* valiant men.

11:17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלַּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מַעֲבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי:

11:17 וַנִּפְקְדוּ אַנְשֵׁי קִרְתָּא וַאֲנִיחוּ קִרְבָּא עִם יוֹאָב וַאֲתַקְטִיל וַנִּפֹּל מִן עֲמָא מַעֲבְדֵי דָוִד וּמִית אַף אוּרִיָּה הַחִתָּא:

11:17 The men of the city went out and fought against Joab, and some of the people among David's servants fell; and Uriah the Hittite also died.

11:18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה:

11:18 וַשְּׁלַח יוֹאָב וַחֲוִי לְדָוִד יֵת כָּל עֲסָקֵי קִרְבָּא:

11:18 Then Joab sent and reported to David all the events of the war.

11:19 וַיִּצֹן אֶת־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר כִּכְלוּתְךָ אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ:

11:19 וּפְקִיד יֵת אֲזַנְדָּא לְמִימַר כְּשִׁיצִיּוּתְךָ יֵת כָּל עֲסָקֵי קִרְבָּא לְמֶלֶךְ אִם מַלְכָּא:

11:19 He charged the messenger, saying, "When you have finished telling all the events of the war to the king,

11:20 וְהָיָה אִם־תִּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וַאֲמַר לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתָּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יָדַעְתָּם אֵת אֲשֶׁר־יְרוּ מַעַל הַחוֹמָה:

11:20 וַיְהִי אִם יִדְלַק רוּנְזָא דְּמַלְכָּא וַיִּימַר לְךָ מַדּוּן אַתְּקַרְבַּתּוּן לְקִרְתָּא לְאַנְחָא הָלֹא יָדַעְתּוּן יֵת דִּירְמוּן עֲלִיכּוֹן מִן שׁוּרָא:

11:20 and if it happens that the king's wrath rises and he says to you, 'Why did you go so near to the city to fight? Did you not know that they would shoot from the wall?

11:21 מִי־הָכָּה אֶת־אַבִּימֶלֶךְ בֶּן־יִרְבִּישֶׁת הֲלוֹא־אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלֶח רָכָב מַעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתַבִּין לָמָּה נִגַּשְׁתָּם אֶל־הַחוֹמָה וַאֲמַרְתָּ גַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מָת:

11:21 מִן קָטַל יֵת אַבִּימֶלֶךְ בֶּר יִרְבִּישֶׁת הֲלֹא אַתְתָּא רָמַת עָלוּהִי פִלְגוֹת רָכָב רַחִי מִן מַעִילוֹי שׁוּרָא וּמִית בְּתַבִּין לָמָּה אַתְּקַרְבַּתּוּן לְשׁוּרָא וְתִימַר אַף עַבְדְּךָ אוּרִיָּה חַתָּא מִית:

11:21 'Who struck down Abimelech the son of Jerubbesheth? Did not a woman throw an upper millstone on him from the wall so that he died at Thebez? Why did you go so near the wall?-- then you shall say, 'Your servant Uriah the Hittite is dead also.'"

11:22 וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר שָׁלְחוּ יוֹאָב:

11:22 וַאֲזַל אֲזַנְדָּא וַאֲתָא וַחֲוִי לְדָוִד יֵת כָּל דְּשִׁלְחִיה יוֹאָב:

11:22 So the messenger departed and came and reported to David all that Joab had sent him *to tell*.

11:23 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גִבְרֵי עָלִינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה וַנִּהְיֶה עֲרֵפְתַּח הַשָּׁעַר:

11:23 וַאֲמַר אֲזַנְדָּא לְדָוִיד אֲרִי תְּקִיפוּ עָלֵנָּא לְוַתְּנָא גְּבִרְיָא וּנְפָקוּ עָלֵנָּא
לְחַקְלָא בַּחֲקֵלָא וְהוֹינָא טְרָדִין לְהוֹן לְדָוִד עַד מַעְלָנָא דְּתַרְעָא:

11:23 The messenger said to David, "The men prevailed against us and came out against us in the field, but we pressed them as far as the entrance of the gate.

11:24 (וַיִּרְאוּ) [וַיִּרְאוּ] (הַמּוֹרָאִים) אֶל־עֲבָדָךְ מֵעַל הַחוֹמָה וַיִּמּוּתוּ
מֵעֲבָדֶי הַמֶּלֶךְ וְגַם עֲבָדָךְ אֲוִרְיָה הַחֲתִי מִתּ:

11:24 וַיִּשְׁדּוּ קִשְׁתָּיָא בְּעֲבָדְךָ לַעֲבָדְךָ מֵעַל שׁוּרָא וְאֶתְקַטְלוּ וּמִיתוּ מֵעֲבָדֶי מֶלֶכָּא
וְאִף עֲבָדְךָ אֲוִרְיָה חֲתָאָה מִית:

11:24 "Moreover, the archers shot at your servants from the wall; so some of the king's servants are dead, and your servant Uriah the Hittite is also dead."

11:25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־יֹאבֵב אֶל־יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה כִּי־כֹזֵה וְכֹזֵה תֹאכֵל הַחֶרֶב הַחֹזֶק מִלְּחֲמָתְךָ אֶל־הָעִיר וְהָרֶסָה וְתִזְקָהוּ:

11:25 וַאֲמַר דָּוִיד לְאֲזַנְדָּא כִּדִּין כִּדִּין תִּימַר לְיֹאבֵב לֹא יִבָּאֵשׁ בְּעֵינֶיךָ יָת
פִּתְגָמָא הָדִין אֲרִי כִּדִּין וּכְדִין תִּקְטֹל חֶרְבָּא אֶתְקִיף קִרְבֶּךָ עַל קֶרְתָּא וּפְגַרְהָ
וְתִקְיֶפְהָ:

11:25 Then David said to the messenger, "Thus you shall say to Joab, 'Do not let this thing displease you, for the sword devours one as well as another; make your battle against the city stronger and overthrow it'; and so encourage him."

11:26 וַתִּשְׁמַע אִשְׁתִּי אֲוִרְיָה כִּי־מֵת אֲוִרְיָה אִשְׁתָּהּ וַתִּסְפָּד עַל־בְּעָלָהּ:

11:26 וַשִּׁמְעַת אֶתְתִּי אֲוִרְיָה אֲרִי מִית אֲוִרְיָה בְּעָלָהּ וּסְפַדְתָּ עַל בְּעָלָהּ:

11:26 Now when the wife of Uriah heard that Uriah her husband was dead, she mourned for her husband.

11:27 וַיַּעֲבֵר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסְפָה אֶל־בֵּיתוֹ וַתְּהִי־לּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ בֶּן
וַיָּרֵעַ הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד בְּעֵינֵי יְהוָה: פ

11:27 וַעֲבַר אֵבֶלָא וַשִּׁלַּח דָּוִיד וַכְּנִשָּׁה לְבֵיתָהּ וְהָיָה לָיָה לְאִתּוֹ וַיֵּלֶידַת לָיָה
בֶּר וּבִאִישׁ פִּתְגָמָא דְּעֵבֶר דָּוִיד קָדָם בְּעֵינֵי יְיָ:

11:27 When the *time of mourning* was over, David sent and brought her to his house and she became his wife; then she bore him a son. But the thing that David had done was evil in the sight of the LORD.

12:1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אַנְשִׁים הָיוּ בְּעִיר
אַחַת אֶחָד עָשִׂיר וְאֶחָד רָאשׁ:

12:1 וַשִּׁלַּח יְיָ יָתֵן נָתָן לְדָוִד וְאֶתָּא לְוַתְּיָה וַאֲמַר לָיָה תְּרִין גְּבִרִין
הָיוּ בְּקֶרְתָּא חָדָא חָד עֲתִירָא וְחָד מַסְכִּינָא:

12:1 Then the LORD sent Nathan to David. And he came to him and said, "There were two men in one city, the one rich and the other poor.

12:2 לְעֹשִׂיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הֶרְבֵּה מְאֹד:

12:2 לְעֲתִירָא הָיוּ עֵן וְתוֹרִין סְגִי לַחֲדָא:

12:2 "The rich man had a great many flocks and herds.

12:3 וְלָרֵשׁ אֵין־כָּל כִּי אִם־כֶּבֶשֶׂה אַחַת קָטָנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיַּחְיֶיהָ וַתִּגְדֵּל עִמּוֹ
וְעַם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפֶּתוֹ תֹּאכֵל וּמִכֶּסֶׂו תִּשְׁתֶּה וּבְחִיקוֹ תִּשְׁכַּב וַתְּהִי־לּוֹ כִּבְתָּ:

12:3 וּלְמַסְכִּינָא לִית כָּל מִדְּעָם אֱלֹהִין אִמְרָתָא חָדָא זַעִירָא דְּזַבְנָה וְקִימָה
וּרְבַת עִמָּהּ וְעַם בְּנוֹהִי כַחֲדָא מִפֶּתִיָּה אֲכָלָא וּמִכֶּסֶּיָּה שְׁתִּיָּא וּבַחֲנִיָּה וּבְחִיקָה
שְׁכָבָא וְהָיָה לָיָה כִּבְרָתָא:

12:3 "But the poor man had nothing except one little ewe lamb Which he bought and nourished; And it grew up together with him and his children. It would eat of his bread and drink of his cup and lie in his bosom, And was like a daughter to him.

12:4 וַיָּבֹא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֶשִׂיר וַיַּחְמֹל לִקְחַת מִצֹּאֲנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאִרֶּחַ
הַבָּא־לוֹ וַיִּקַּח אֶת־כֶּבֶשֶׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו:
12:4 וְאַתָּה אֲרֻחָא לְגַבְרָא עֲתִירָא וְחָס לְמַסֵּב מַעֲנִיָּה וּמִתּוֹרִיָּה לְמַעַבְדַּר לְאֲרֻחָא
דְּאַתָּא לִיָּהּ וְנָסִיב יָת אֲמַרְתָּא דְּגַבְרָא מִסְכִּינָא וְעַבְדָּהּ לְגַבְרָא דְּאַתָּא לְוִתִּיהָ:

12:4 "Now a traveler came to the rich man, And he was unwilling to take from his own flock or his own herd, To prepare for the wayfarer who had come to him; Rather he took the poor man's ewe lamb and prepared it for the man who had come to him."

12:5 וַיַּחֲרֹאֲף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חִי־יְהוָה כִּי בֶן־מוֹת הָאִישׁ
הָעֹשֶׂה זֹאת:

12:5 וַתִּקְיַף רַגְזָא דְּדָוִיד בְּגַבְרָא לַחֲדָא וַאֲמַר לְנָתָן קִיָּים הוּא יִי אֲרִי גַבְר
חַיִּיב קָטוּל גַּבְרָא דְּעַבְדָּהּ לַהֲדָא:

12:5 Then David's anger burned greatly against the man, and he said to Nathan, "As the LORD lives, surely the man who has done this deserves to die."

12:6 וְאַתָּה־הַכֶּבֶשֶׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתִּים עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר
לֹא־חָמַל:

12:6 וַיִּת אֲמַרְתָּא יִשְׁלִים עַל חַד אַרְבַּעַא חֻלְף דְּעַבְדַּר יָת פִּתְגָמָא הָדִין וְעַל
דְּלֹא חָס:

12:6 "He must make restitution for the lamb fourfold, because he did this thing and had no compassion."

12:7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
מִשְׁחָתִיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאַנֹכִי הַצִּלְתִּיךָ מִיַּד שָׂאוּל:

12:7 וַאֲמַר נָתָן לְדָוִיד אַת גַּבְרָא כְּדָנָן אָמַר יִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵא דִּישְׂרָאֵל אֲנָא
מִשְׁחָתְךָ לְמַהוּי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וְאַנָּא שְׂיִיבַתְךָ מִיָּדָא דְּשָׂאוּל:

12:7 Nathan then said to David, "You are the man! Thus says the LORD God of Israel, 'It is I who anointed you king over Israel and it is I who delivered you from the hand of Saul.'

12:8 וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נָשָׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִיקָךְ וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וְאֶם־מַעֲט וְאֶסְפָּה לָךְ כֶּהֱנָה וְכַהֲנָה:

12:8 וַיְהִיבִית לָךְ יָת בֵּית רַבּוּנְךָ וַיִּת נָשֵׁי רַבּוּנְךָ בְּחֻנְךָ בַּחוּבְךָ בַּעֲטַפְךָ
וַיְהִיבִית לָךְ יָת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאֶם זְעִיר וְאוֹסִיף לָךְ כְּאֵלִין וְכַאֲלִין:

12:8 'I also gave you your master's house and your master's wives into your care, and I gave you the house of Israel and Judah; and if *that had been* too little, I would have added to you many more things like these!

12:9 מָדוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע (בְּעֵינִי) [בְּעֵינִי] אֶת אֹרִיָּה הַחִתִּי
הַכֹּיֵת בַּחֲרָב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לִקְחַת לָךְ לְאִשָּׁה וְאַתָּה הֲרַגְתָּ בַּחֲרָב בְּנֵי עַמּוֹן:

12:9 מָדִין בְּסַרְתָּא עַל יָת פִּתְגָמָא דִּיָּי הָדִין לְמַעַבְדַּר דְּבִישׁ קְדָמִי יָת אֹרִיָּה
חַתָּאָה קְטַלְתָּא בַּחֲרָבָא וַיִּת אֶתְתִּיהָ נְסִיבַתָּא לָךְ לְאַתּוּ וַיִּתִּיהָ קְטַלְתָּא בַּחֲרָבָא
דְּבִנֵּי עַמּוֹן:

12:9 'Why have you despised the word of the LORD by doing evil in His sight? You have struck down Uriah the Hittite with the sword, have taken his wife to be your wife, and have killed him with the sword of the sons of Ammon.'

12:10 וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב כִּי בָזִיתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אִשְׁתִּי
אֹרִיָּה הַחִתִּי לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה: ס

12:10 וְכַעַן לֹא תַפְסוּק תַעֲדֵי חֲרָבָא מִן אָנֶשׁ בֵּיתְךָ מִבֵּיתְךָ עַד עָלְמָא חֻלְף
דְּאִשְׁיִשְׁתִּי וְנָסִיבַת יָת אֶתְתִּי אֹרִיָּה חַתָּאָה לְמַהוּי לָךְ לְאַתּוּ:

12:10 'Now therefore, the sword shall never depart from your house, because you have despised Me and have taken the wife of Uriah the Hittite to be your wife.'

12:11 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחָתִי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לָרַעֲיָה וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת:

12:11 כִּדְנוֹן אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הָאֵלֶּה מְקִים עָלֶיךָ בִּישָׁא מִבֵּיתְךָ וְאִדְבַּר יֵת נָשְׁךָ לְעֵינֶיךָ וְאֶחָיו לְחִבְרֶךָ וַיִּשְׁכּוּב עִם נָשְׁךָ לְעֵינֵי שֶׁמֶשׁ הַדָּא:

12:11 "Thus says the LORD, 'Behold, I will raise up evil against you from your own household; I will even take your wives before your eyes and give them to your companion, and he will lie with your wives in broad daylight.

12:12 כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסֹתֵר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ: ס

12:12 וְלֹמֵא דִּאֲמַרְתָּ יִשְׁלִים עַל חַד אַרְבַּע הַכִּי תַהְוִי אַרְבַּע נַפְשֵׁן יַפְקֹון מִבֶּנְךָ בְּדִיל נַפְשִׁיה דְּאוּרִיָּה רַבִּיא וְאִמְנוֹן וְאַבְשָׁלוֹם וְאַדְנִיָּה אֲרִי אֶת עֲבֹדְתָא בְּסֹתְרָא וְאַנָּא אֶעֱבִיד יֵת פִּתְגָמָא הַדִּין קָדָם כָּל יִשְׂרָאֵל וְקָדָם וְקָבִיל שֶׁמֶשׁ:

12:12 'Indeed you did it secretly, but I will do this thing before all Israel, and under the sun.'

12:13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חֲטָאתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הָעֹבֵר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת:

12:13 וְאָמַר דָּוִיד לְנָתָן חֲבִית קָדָם יְיָ וְאָמַר נָתָן לְדָוִיד אַף יְיָ אֶעֱבֹר חֹבֶכְךָ לֹא תָמוּת:

12:13 Then David said to Nathan, "I have sinned against the LORD." And Nathan said to David, "The LORD also has taken away your sin; you shall not die.

12:14 אָפֶס כִּי־נֹאֶץ נֹאצַּת אֶת־אִיבֵי יְהוָה בַּדְּבָר הַזֶּה גַּם הֵבֵן הַיְלֹוד לָךְ מוֹת יָמוּת:

12:14 בְּרִם אֲרִי אִם מִפֶּתַח פֶּתַחְתָּא יֵת פּוּמָא דְּסִנְאִי יֵת סִנְאִי עֲמָא דִּי בִּפְתָגְמָא הַדִּין אַף בְּרָא דִּאֲתִילִיד לָךְ מִמַּת יָמוּת:

12:14 "However, because by this deed you have given occasion to the enemies of the LORD to blaspheme, the child also that is born to you shall surely die."

12:15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּנָּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד וַיָּאָנֶשׁ:

12:15 וַאֲזַל נָתָן לְבֵיתָהּ וַתְּבַר יְיָ יֵת רַבִּיא דִּילִידַת אֶתֶת אוּרִיָּה לְדָוִיד וְאִשְׁעֵן:

12:15 So Nathan went to his house. Then the LORD struck the child that Uriah's widow bore to David, so that he was very sick.

12:16 וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעֵד הַנֶּעַר וַיֵּצֵא דָּוִד צוֹם וּבָא וּלָן וְשָׁכַב אַרְצָה:

12:16 וּבִעָא דָּוִיד רַחֲמִין מִן־קָדָם יְיָ עַל רַבִּיא וְצָם דָּוִיד צוּמָא וְעַל וּבָת וּשְׁכִיב עַל אַרְעָא:

12:16 David therefore inquired of God for the child; and David fasted and went and lay all night on the ground.

12:17 וַיָּקֻמוּ זְקֵנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בִרָא אֹתָם לֶחֶם:

12:17 וְקָמוּ סְבִי בֵיתָהּ עָלוּהִי לְאַקְמוּתִיהָ מִן אַרְעָא וְלֹא אָבָא וְלֹא אָכַל עִמָּהוֹן לַחֲמָא:

12:17 The elders of his household stood beside him in order to raise him up from the ground, but he was unwilling and would not eat food with them.

12:18 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עֲבָדֵי דָּוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מָת הַיֶּלֶד:

כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְהִיּוֹת הַיֶּלֶד חַי דְּבִרְנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וְאִידָא נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד וַעֲשֶׂה רָעָה:

12:18 וַהֲוָה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וּמִית רַבִּיא וּדְחִילוּ עֲבָדֵי אִינְשֵׁי דָּוִיד לְחַוָּאָה לִיה

אָרִי מִיַּת רַבִּיָּא אָרִי אָמְרוּ הָא כִּד הָוָה רַבִּיָּא קָיִים מְלִילָנָא עֲמִיָּה וְלֹא קָבִיל
מִנָּנָא וְאִיכְדִין נִימַר לִיה מִיַּת רַבִּיָּא וַיַּעֲבִיר בִּישָׂא:

12:18 Then it happened on the seventh day that the child died. And the servants of David were afraid to tell him that the child was dead, for they said, "Behold, while the child was *still* alive, we spoke to him and he did not listen to our voice. How then can we tell him that the child is dead, since he might do *himself* harm!"

12:19 וַיֵּרָא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מַת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־עֲבָדָיו הַמָּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת:

12:19 וַחֲזָא דָּוִד אָרִי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁין וּסְבַר דָּוִד אָרִי מִיַּת רַבִּיָּא וַאֲמַר דָּוִד
לְעֲבָדָיו מִיַּת רַבִּיָּא וַאֲמְרוּ מִיַּת:

12:19 But when David saw that his servants were whispering together, David perceived that the child was dead; so David said to his servants, "Is the child dead?" And they said, "He is dead."

12:20 וַיָּקֶם דָּוִד מִהָאָרֶץ וַיִּרְחֹץ וַיִּסְךָ וַיַּחֲלֹף (שְׂמֻלָּתוֹ) [שְׂמֻלְתָּיו] וַיָּבֵא בֵּית־יְהוָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁמְרוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֹל:

12:20 וַקָּם דָּוִד מֵאֶרְעָא וּמִשָּׂח וּמִשְׁחָא וּשְׂפָ וּשְׁנֵי כְסוּתִיָּה וְעַל
לְבֵית־מִקְדָּשָׁא דִּי וּסְגִיד וְאַתָּא לְבֵיתִיָּה וּשְׂאִיל וּשְׁוִיָּאוֹ לִיה לֶחֶמָא וַאֲכָל:

12:20 So David arose from the ground, washed, anointed *himself*, and changed his clothes; and he came into the house of the LORD and worshipped. Then he came to his own house, and when he requested, they set food before him and he ate.

12:21 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מַה־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּעַבְּוֹר הַיֶּלֶד חַי צִמְתָּ
וַתִּבְכֶּה וּכְאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קִמְתָּ וַתֹּאכַל לֶחֶם:

12:21 וַאֲמְרוּ עֲבָדָיו לִיה מָא פִתְנָמָא הָרִין דְּעֲבַדְתָּא עַד דְּרַבִּיָּא קָיִים צִמְתָּ
וּבְכִיתָא וְכִד מִיַּת רַבִּיָּא קִמְתָּא וַאֲכַלְתָּא לֶחֶמָא:

12:21 Then his servants said to him, "What is this thing that you have done? While the child was alive, you fasted and wept; but when the child died, you arose and ate food."

12:22 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צִמְתִּי וַאֲבָכָה כִּי אֲמַרְתִּי מִי יוֹדַע (יַחֲנִנִי) [וַיַּחֲנֵנִי]
יְהוָה וַחֲי הַיֶּלֶד:

12:22 וַאֲמַר עַד דְּרַבִּיָּא קָיִים צִמִּית וּבְכִיתִי אָרִי אֲמַרִית מִן יָדַע דְּלָמָא יִתְרַחֵם
עָלִי מִן־קָדָם יִי וַיַּחֲי רַבִּיָּא:

12:22 He said, "While the child was *still* alive, I fasted and wept; for I said, 'Who knows, the LORD may be gracious to me, that the child may live.'

12:23 וְעַתָּה מָת לָמָּה זֶה אֲנִי צָם הָאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֲלֹךְ אֵלָיו וְהוּא
לֹא־יָשׁוּב אֵלָי:

12:23 וּכְעַן מִיַּת לָמָּה דָּנֵן דִּין אָנָּא צָאִים הָאוֹכֵל לְאַתְבּוּתִיָּה עוֹד אָנָּא אֲזִיל
לְוֹתִיָּה וְהוּא לֹא תָאִיב לְוֹתִי:

12:23 "But now he has died; why should I fast? Can I bring him back again? I will go to him, but he will not return to me."

12:24 וַיִּנָּחֵם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן
(וַיִּקְרָא) [וַתִּקְרָא] אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהִיָּה אֹהֲבֹ:

12:24 וַנָּחִים דָּוִד יָת בַּת־שֶׁבַע אֶתְתִּיָּה וְעַל לְוֹתָהּ וּשְׁכִיב עִמָּה וַיֵּלֶידַת בֶּר
וַקָּרָת יָת שְׁמִיָּה שְׁלֹמֹה וַיִּי רַחִים לִיה:

12:24 Then David comforted his wife Bathsheba, and went in to her and lay with her; and she gave birth to a son, and he named him Solomon. Now the LORD loved him

12:25 וַיִּשְׁלַח בֵּיד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידִיָּה בְּעִבּוֹר יְהוָה: פ

12:25 וּשְׁלַח בֵּיד נָתָן נָבִיא וַקָּרָא יָת שְׁמִיָּה יְדִידִיָּה בְּעִבּוֹר בְּדִיל יִי:

12:25 and sent *word* through Nathan the prophet, and he named him Jedidiah for the LORD'S sake.

12:26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבָּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכְּדוּ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה:
 12:26 וַאֲנִיחַ קָרְבָּא יוֹאָב בְּרַבָּת בְּנֵי עַמּוֹן וּכְבַשׁ יָת קְרִית מַלְכוּתָא קִרְתָּא דְּמִיָּא:
 12:26 Now Joab fought against Rabbah of the sons of Ammon and captured the royal city.

12:27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְּרַבָּה גַּם־לָכְדָּתִי אֶת־עִיר הַמַּיִם:
 12:27 וּשְׁלַח יוֹאָב אֲזַנְדִּין לְדָת דָּוִיד וַאֲמַר אֲנַחִית קָרְבָּא בְּרַבָּה אַף כְּבַשִּׁית יָת קְרִית מַלְכוּתָא:

12:27 Joab sent messengers to David and said, "I have fought against Rabbah, I have even captured the city of waters.

12:28 וְעַתָּה אֶסַף אֶת־יֵתֶר הָעָם וַחֲנָה עַל־הָעִיר וְלָכְדָּהּ פֶּן־אֶלְכָּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ:
 12:28 וּכְעַן כְּנוֹשׁ יָת שְׂאָר עַמָּא וּשְׂרֵי עַל קִרְתָּא וְכַבְשָׁה דְּלִמָּא אַכְבוּשׁ אָנָּא יָת קִרְתָּא וְיִתְקַרֵּי שְׁמִי עָלֶיהָ:
 12:28 "Now therefore, gather the rest of the people together and camp against the city and capture it, or I will capture the city myself and it will be named after me."

12:29 וַיֹּאסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָהּ וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ:
 12:29 וּכְנַשׁ דָּוִיד יָת כָּל עַמָּא וַאֲזַל לְרַבָּת וַאֲנִיחַ קָרְבָּא בָּהּ וְכַבְשָׁה:
 12:29 So David gathered all the people and went to Rabbah, fought against it and captured it.

12:30 וַיִּקַּח אֶת־עֲטֻרַת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הָרַבָּה מֵאֵד:
 12:30 וַנְּסִיב יָת כְּלִילָא דְּמַלְכָּהוֹן מֵעַל רִישִׁיהּ וּמִתְקָלָה כֶּכֶרָא דְּדִהָבָא וּבִיהּ אֶבֶן טָבָא וַהֲוָה עַל רִישָׁא דְּדָוִיד וְעַדִּי קִרְתָּא אַפִּיק סָגִי לַחֲדָא:
 12:30 Then he took the crown of their king from his head; and its weight was a talent of gold, and in it was a precious stone; and it was placed on David's head. And he brought out the spoil of the city in great amounts.

12:31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׂם בְּמַגֶּרֶה וּבַחֲרָצֵי הַבְּרָזָל וּבְמַגְזֵרֹת הַבְּרָזָל וְהָעֵבִיר אוֹתָם (בַּמִּלְכָּן) [בַּמִּלְכָּן] וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם: פ
 12:31 וַיָּת עַמָּא דְּבָהּ אַפִּיק וּמָסַר יְתָהוֹן בְּמַסְרִין וּבְמוֹרְגֵי בְּרָזָלָא וּבְמַגְזֵרֵי בְּרָזָלָא וְגַדְרָא יְתָהוֹן בְּשׁוּקָא וְכֵן יַעֲבִיד לְכָל קְרוּי בְּנֵי עַמּוֹן וַתֵּב דָּוִיד וְכָל עַמָּא לִירוּשָׁלַם:
 12:31 He also brought out the people who were in it, and set them under saws, sharp iron instruments, and iron axes, and made them pass through the brickkiln. And thus he did to all the cities of the sons of Ammon. Then David and all the people returned to Jerusalem.

13:1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אָחוֹת יָפָה וְשֵׁמָּה תָמָר וַיֵּאָהֱבָה אֲמֹנֹן בֶּן־דָּוִד:
 13:1 וַהֲוָה בְּתַר כֵּין וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּר דָּוִיד אַחְתָּא אַחְתָּא שְׁפִירְתָּא וְשֵׁמָּה תָמָר וַרְחֻמָּה אֲמֹנֹן בֶּר דָּוִיד:
 13:1 Now it was after this that Absalom the son of David had a beautiful sister whose name was Tamar, and Amnon the son of David loved her.

13:2 וַיֵּצֵר לְאַמְנוֹן לְהַתְחַלּוֹת בְּעֵבֹר תָּמָר אָחִיתוֹ כִּי בְתוּלָה הִיא וַיִּפְּלָא בְּעֵינָי אֲמֹנֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָּה:
 13:2 וַעֲקַת לְאַמְנוֹן לְאַתְמָרְעָא בְּדִיל תָּמָר אַחְתִּיהּ אֲרִי בְּתוּלְתָא הִיא וַהֲוָה

מִכְסָּא בְּעֵינֵי אֲמֹנֹן לְמַעַבְדָּ לָהּ מִדָּעַם:

13:2 Amnon was so frustrated because of his sister Tamar that he made himself ill, for she was a virgin, and it seemed hard to Amnon to do anything to her.

13:3 וּלְאֲמֹנֹן רָע וְשָׁמוֹ יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אָחִי דָּוִד וַיּוֹנָדֵב אִישׁ חָכָם מְאֹד:

13:3 וּלְאֲמֹנֹן שׁוֹשְׁבִינָא וְשִׁמְיָהּ יוֹנָדָב בֶּר שִׁמְעָה אָחוּהִי דְדָוִיד וַיּוֹנָדֵב גַּבֵּר חָכִים לַחֲדָא:

13:3 But Amnon had a friend whose name was Jonadab, the son of Shimeah, David's brother; and Jonadab was a very shrewd man.

13:4 וַיֹּאמֶר לוֹ מְדוּעָ אַתָּה כֹּכָה דָּל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר הֲלוֹא תֵּגִיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמֹנֹן אֶת־תָּמָר אָחוֹת אֲבִשָּׁלָם אָחִי אֲנִי אֶהָב:

13:4 וַאֲמַר לִיה מָדִין אַתְּ כִּדִּין חָשׁוֹךְ בֶּר מַלְכָּא בְּצַפֹּר בְּצַפֹּר הֲלֹא תַחֲוִי לִי וַאֲמַר לִיה אֲמֹנֹן יֵת תָּמָר אָחֻתִּיהָ דְאֲבִשָּׁלוּם אָחִי אֲנָא רַחֲמִים:

13:4 He said to him, "O son of the king, why are you so depressed morning after morning? Will you not tell me?" Then Amnon said to him, "I am in love with Tamar, the sister of my brother Absalom."

13:5 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שָׁכֵב עַל־מִשְׁכְּבְּךָ וְהִתְחַל וּבֹא אֲבִיךָ לִרְאוֹתְךָ וְאָמְרָתְּ אֵלָיו תְּבֹא נָא תָמָר אָחוֹתִי וְתַבְרִנִי לֶחֶם וְעֲשֵׂתָהּ לְעֵינֵי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלֶתִּי מִיָּדָהּ:

13:5 וַאֲמַר לִיה יְהוֹנָדָב שָׁכּוּב עַל שְׁיֻיִךְ וְאֶתְמַרְעַ וַיִּיתִי אָבוֹךְ לְמַחֲזֹךְ וְתִימַר לִיה תִּיתִי כְעַן תָּמָר אָחֻתִּי וְתוֹכִילִנִי לַחֲמָא וְתַעֲבִיד לְעֵינֵי קִדְמִי לְעֵינֵי יֵת סְעוּדָתָא בְּדִיל דְאֲחֻזִּי וְאִיכּוּל מִן יָדָהּ:

13:5 Jonadab then said to him, "Lie down on your bed and pretend to be ill; when your father comes to see you, say to him, 'Please let my sister Tamar come and give me *some* food to eat, and let her prepare the food in my sight, that I may see *it* and eat from her hand.'"

13:6 וַיִּשְׁכַּב אֲמֹנֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲמֹנֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תְּבֹא־נָא תָמָר אָחֻתִּי וְתַלְבֵּב לְעֵינֵי שְׁתֵּי לְבָבוֹת וְאֶבְרָהּ מִיָּדָהּ:

13:6 וּשְׁכִיב אֲמֹנֹן וְאֶתְמַרְעַ וְאֶתָּא מַלְכָּא לְמַחֲזִיָּה וַאֲמַר אֲמֹנֹן לְמַלְכָּא תִיתִי כְעַן תָּמָר אָחֻתִּי וְתַחלוּט לְעֵינֵי קִדְמִי תִרְתִּין חֲלִיטָתָא וְאִיכּוּל מִן יָדָהּ:

13:6 So Amnon lay down and pretended to be ill; when the king came to see him, Amnon said to the king, "Please let my sister Tamar come and make me a couple of cakes in my sight, that I may eat from her hand."

13:7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־תָּמָר הַבִּיתָּהּ לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אֲמֹנֹן אָחִיךָ וְעֲשִׂי־לוֹ הַבְּרִיָּה:

13:7 וַיִּשְׁלַח דָּוִיד לָוֶת תָּמָר לְבֵיתָא לְמִימַר אִיזִילִי כְעַן לָוֶת אֲמֹנֹן אָחוּךְ וְעַבִּידִי לִיה סְעוּדָתָא:

13:7 Then David sent to the house for Tamar, saying, "Go now to your brother Amnon's house, and prepare food for him."

13:8 וַתֵּלֶךְ תָּמָר בֵּית אֲמֹנֹן אָחִיהָ וְהוּא שָׁכֵב וַתִּקַּח אֶת־הַבֶּצֶק (וַתֵּלֹשׁ) וַתֵּלְבֵּב לְעֵינָיו וַתַּבְשֵׁל אֶת־הַלֶּבְבֹת:

13:8 וַאֲזַלְתָּ תָמָר לְבֵית אֲמֹנֹן אָחוּהָא וְהוּא שָׁכִיב וְנִסִּיבַת יֵת לִישָׂא וְלִשְׁת וַחֲלִטַת לְעֵינֹהִי וּבִשְׁלִית יֵת חֲלִיטָתָא:

13:8 So Tamar went to her brother Amnon's house, and he was lying down. And she took dough, kneaded *it*, made cakes in his sight, and baked the cakes.

13:9 וַתִּקַּח אֶת־הַמִּשְׁרֶת וַתַּצֵּק לִפְנֵיו וַיִּמָּאן לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר אֲמֹנֹן הוֹצִיָּאוּ כָּל־אִישׁ מִעָלָי וַיִּצְאוּ כָּל־אִישׁ מִעָלָיו:

13:9 ונסִיבת ית מסִריתָא ואִריקת קִדְמוּהִי וְלֹא אָבֹא לְמִיכַל וַאֲמַר אֲמִנּוֹן
אִפִּיקוּ כָּל אָנָשׁ מֵעָלַי וּנְפָקוּ כָּל אָנָשׁ מֵעִלְוֹהִי:

13:9 She took the pan and dished *them* out before him, but he refused to eat. And Amnon said, "Have everyone go out from me." So everyone went out from him.

13:10 וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל־תָּמָר הַבִּיאי הַבְּרִיָה הַחֲדָר וַאֲבָרָה מִיָּדְךָ וּתְקַח תָּמָר
אֶת־הַלֶּבְבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וּתְבֹא לְאֲמִנּוֹן אַחִיהָ הַחֲדָרָה:

13:10 וַאֲמַר אֲמִנּוֹן לְתָמָר אֵעִילִי סְעוּדָתָא לְאֲדָרוֹן בֵּית־מִשְׁכָּבָא וְאַסְעֵד וְאִיכּוֹל
מִן יָדְךָ וְנִסִּיבַת תָּמָר ית חֲלִיטָתָא דְעִבְדַת וְאֵעִילַת לְאֲמִנּוֹן אַחוּהָא לְאֲדָרוֹן
בֵּית־מִשְׁכָּבָא:

13:10 Then Amnon said to Tamar, "Bring the food into the bedroom, that I may eat from your hand." So Tamar took the cakes which she had made and brought them into the bedroom to her brother Amnon.

13:11 וַתִּגַּשׁ אֵלָיו לֶאֱכֹל וַיַּחֲזֹק־בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאי שִׁכְבִי עִמִּי אַחוֹתִי:

13:11 וְקָרִיבַת לִיהּ לְקִדְמוּהִי וְלֹא אָבֹא לְמִיכַל וְאֶתְקִיף בָּהּ וַאֲמַר לָהּ עוֹלִי
שְׁכֹבִי עִמִּי אַחֲתִי:

13:11 When she brought *them* to him to eat, he took hold of her and said to her, "Come, lie with me, my sister."

13:12 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אָחִי אֶל־תַּעֲנֵנִי כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־תַּעֲשֶׂה
אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת:

13:12 וַאֲמַרְתָּ לִיהּ בְּבָעוּ אָחִי לֹא תַעֲנִינִי אֲרִי לֹא מִתְעַבֵּיד כִּין כַּדִּין בְּיִשְׂרָאֵל
לֹא תַעֲבִיד ית קָלְנָא הַדִּין הָרָא:

13:12 But she answered him, "No, my brother, do not violate me, for such a thing is not done in Israel; do not do this disgraceful thing!

13:13 וְאֲנִי אָנֹכִי אוֹלִיף אֶת־חֲרָפְתִּי וְאַתָּה תַּהֲיֶה כְּאַחֵר הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה
דְּבַר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ:

13:13 וְאֲנֹא לֹאֹן אוֹבִיל ית חֲסָדָאי וְאַתָּה תַּהֲי כְּחַד מִן שְׂטִיָא בְּיִשְׂרָאֵל וְכַעַן
מִלִּיל כַּעַן עִם מַלְכָא לְמַלְכָא אֲרִי לֹא יִמְנַעֲנִי מִנְךָ מִמֶּךָ:

13:13 "As for me, where could I get rid of my reproach? And as for you, you will be like one of the fools in Israel. Now therefore, please speak to the king, for he will not withhold me from you."

13:14 וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיַּחֲזֹק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ:

13:14 וְלֹא אָבֹא לְקַבְּלָא מִנָּה וּתְקִיף מִנָּה וְעַנְיָהּ וּשְׁכִיב עִמָּה:

13:14 However, he would not listen to her; since he was stronger than she, he violated her and lay with her.

13:15 וַיִּשְׁנֹאֶה אֲמִנּוֹן שְׁנֹאֶה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי גְדוֹלָה הַשְּׁנֹאֶה אֲשֶׁר שְׁנֹאֶה

מֵאֲהָבָה אֲשֶׁר אֲהַבָהּ וַיֹּאמֶר־לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי:

13:15 וְסָנָה אֲמִנּוֹן סְנֹאֶתָא רַבָּתָא תְּקִיפָא לְחַדָּא אֲרִי סְנִיָּאָה סְנֹאֶתָא דְסָנָה
מִרַחֲמָתָא דְרַחֲמָה וַאֲמַר לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי אִיזִילִי:

13:15 Then Amnon hated her with a very great hatred; for the hatred with which he hated her was greater than the love with which he had loved her. And Amnon said to her, "Get up, go away!"

13:16 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אוֹדֹת הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת מֵאַחֲרַת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי
לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ:

13:16 וַאֲמַרְתָּ לִיהּ עַל עֵיֶסֶק בִּשְׁתָּא רַבָּתָא הָדָא מִבְּתַר מְאוּחַרְנָתָא דְעִבְדַת
עִמִּי אַתָּה אָמַר לְשַׁלְּחוֹתִנִי וְלֹא אָבֹא לְקַבְּלָא מִנָּה:

13:16 But she said to him, "No, because this wrong in sending me away is greater than the other that you have done to me!" Yet he would not listen to her.

13:17 וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרוֹ מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ־נָא אֶת־זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וְנָעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיהָ:

13:17 וַקְרָא יָת עוֹלִימְיָה מִשְׁמִשְׁנִיָּה וַאֲמַר שְׁלַחוּ כֶּעַן יָת דָּא מַלְּוֹתִי לְבָרָא וַאֲנוּף יָת דְּשָׂא בְּתָרְהָא:

13:17 Then he called his young man who attended him and said, "Now throw this woman out of my *presence*, and lock the door behind her."

13:18 וְעָלְיָהּ כְּתָנַת פָּסִים כִּי כֵן תִּלְבָּשֶׁן בְּנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מֵעִלִּים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיהָ:

13:18 וְעָלָה כְּתוּנָא דְּפָסִי אֲרִי כִין לְבָשֶׁן בְּנַת מַלְכָּא בְּתוּלְתָא כְּרוּשִׁין וַאֲפִיק יָתָה מִשְׁוִמִּשְׁנִיָּה לְבָרָא וַאֲנוּף דְּשָׂא בְּתָרְהָא:

13:18 Now she had on a long-sleeved garment; for in this manner the virgin daughters of the king dressed themselves in robes. Then his attendant took her out and locked the door behind her.

13:19 וַתִּקַּח תָּמָר אֶפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וּכְתָנַת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלְיָה קָרְעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וַתִּלְלַךְ הַלּוֹךְ וּזְעָקָה:

13:19 וַנְּסִיבַת תָּמָר קִטְמָא עַל רִישָׁהּ וּכְתוּנָא דְּפָסִי דְּעָלָה בְּזַעַת וַשּׁוֹיֵאת יָדָהּ עַל רִישָׁהּ וַאֲזֵלָא מִיזַל וּצוּחָא:

13:19 Tamar put ashes on her head and tore her long-sleeved garment which *was* on her; and she put her hand on her head and went away, crying aloud as she went.

13:20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשָׁלוֹם אָחִיהָ הָאֲמִינוֹן אַחִיךָ הֲיָה עִמָּךְ וְעָתָה אָחוֹתִי הַחֲרִישִׁי אַחִיךָ הוּא אֶל־תִּשְׁיִתִּי אֶת־לִבִּי לְדַבֵּר הַזֶּה וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשָׁמְמָה בֵּית אֲבִשָׁלוֹם אָחִיהָ:

13:20 וַאֲמַר לָהּ אֲבִשָׁלוֹם אָחוּהָא הָאֲמִינוֹן אַחוּךְ הוּא עִמִּיךְ וּכְעַן אָחִתִּי שְׁתוּקִי אַחוּךְ הוּא לֹא תִשְׁוִין יָת לְבִיךְ לַפְתָּנָא הַדִּין וַיְתִיבַת תָּמָר וּצְדִיא וַשְׁתָּקָא בֵּית בָּבִית אֲבִשָׁלוֹם אָחוּהָא:

13:20 Then Absalom her brother said to her, "Has Amnon your brother been with you? But now keep silent, my sister, he is your brother; do not take this matter to heart." So Tamar remained and was desolate in her brother Absalom's house.

13:21 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד:

13:21 וּמַלְכָּא דָּוִיד שָׁמַע יָת כָּל פְּתָנְמִיא הָאֵלִין וַתִּקּוּף לִיה לַחֲדָא:

13:21 Now when King David heard of all these matters, he was very angry.

13:22 וְלֹא־דָּבַר אֲבִשָׁלוֹם עִם־אֲמִנוֹן לְמַרְעֵ וְעַד־טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִשָׁלוֹם אֶת־אֲמִנוֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת תָּמָר אָחוֹתוֹ: פ

13:22 וְלֹא מִלִּיל אֲבִשָׁלוֹם עִם אֲמִנוֹן לְמַבִּישׁ וְעַד טָב אֲרִי סָנִי אֲבִשָׁלוֹם יָת אֲמִנוֹן עַל עֵיסַק דְּעָנִי יָת תָּמָר אָחִתִּיהָ:

13:22 But Absalom did not speak to Amnon either good or bad; for Absalom hated Amnon because he had violated his sister Tamar.

13:23 וַיְהִי לְשָׁנָתִים יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאֲבִשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשָׁלוֹם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

13:23 וַהֲוָה לְזִמָּן תְּרִיתִין שָׁנִין וַהֲוֹ גִזְזִין לְאֲבִשָׁלוֹם בְּמִישַׁר חָצוֹר דְּעַם בֵּית עַם דְּבֵית אֶפְרַיִם וְזִמִּין וַקְרָא אֲבִשָׁלוֹם לְכָל בְּנֵי מַלְכָּא:

13:23 Now it came about after two full years that Absalom had sheepshearers in Baal-hazor, which is near Ephraim, and Absalom invited all the king's sons.

13:24 וַיָּבֹא אֲבִשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא גִזְזִים לְעַבְדְּךָ יֶלֶךְ־נָא הַמֶּלֶךְ:

וַעֲבָדָיו עִם־עֲבָדָיו:

13:24 וַאֲתָא אֲבִשְׁלוֹם לְוֹת מַלְכָּא וַאֲמַר הָא כֶּעַן גְּזוּזִין לְעֲבָדְךָ יִיזִיל כֶּעַן מַלְכָּא וְעַבְדוֹהִי עִם עֲבָדְךָ:

13:24 Absalom came to the king and said, "Behold now, your servant has sheepshearers; please let the king and his servants go with your servant."

13:25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשְׁלוֹם אֶל־בְּנֵי אֶל־נָא גִלְךָ כָּלָנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עָלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־בוּ וְלֹא־אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ:

13:25 וַאֲמַר מַלְכָּא לְאֲבִשְׁלוֹם לֹא בְּרִי לֹא כֶּעַן יִיזִיל כָּלָנָא וְלֹא נִיתְקַף עָלְךָ וַאֲתִקִּיף בִּיה וְלֹא אָבָא לְמִיזִל וּבְרַכִּיה:

13:25 But the king said to Absalom, "No, my son, we should not all go, for we will be burdensome to you." Although he urged him, he would not go, but blessed him.

13:26 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא יִלְךְ־נָא אֶתְּנוּ אֲמִנוֹן אַחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִלְךְ עִמָּךְ:

13:26 וַאֲמַר אֲבִשְׁלוֹם וְלֹא בָּבְעוּ וַאֲיִלוּ יִיזִיל כֶּעַן עִמָּנָא אֲמִנוֹן אַחִי וַאֲמַר לִיה מַלְכָּא לָמָּה יִיזִיל עִמָּךְ:

13:26 Then Absalom said, "If not, please let my brother Amnon go with us." And the king said to him, "Why should he go with you?"

13:27 וַיִּפְרֹץ־בוּ אֲבִשְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת־אֲמִנוֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ס

13:27 וַאֲתִקִּיף בִּיה אֲבִשְׁלוֹם וַשְׁלַח עִמִּיה יֵת אֲמִנוֹן וְיֵת כָּל בְּנֵי מַלְכָּא:

13:27 But when Absalom urged him, he let Amnon and all the king's sons go with him.

13:28 וַיִּצֹּו אֲבִשְׁלוֹם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ נָא פֶּטוּב לִב־אֲמִנוֹן בַּיַּיִן וַאֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הִכּוּ אֶת־אֲמִנוֹן וְהָמַתֶּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הֲלוֹא כִּי אֲנֹכִי צוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוּ וְהָיוּ לִבְנֵי־חַיִל:

13:28 וּפָקִיד אֲבִשְׁלוֹם יֵת עוֹלִימוֹהִי לְמִימַר חֲזוּ כֶּעַן כִּד יִשְׁפֹּר לְבָא דְאֲמִנוֹן בְּחִמְרָא וַאֲיִמַר לְכוּן קְטוּלוּ יֵת אֲמִנוֹן וְתִקְטְלוּן יֵתִיה לֹא תִדְחָלוּן הֲלֹא אֲרִי אֲנָא פָקִידִית יִתְכוּן תְּקִפוּ וְהָיוּ לְגִבְרִין גְּבָרִין:

13:28 Absalom commanded his servants, saying, "See now, when Amnon's heart is merry with wine, and when I say to you, 'Strike Amnon,' then put him to death. Do not fear; have not I myself commanded you? Be courageous and be valiant."

13:29 וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמִנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשְׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פָּרְדּוֹ וַיִּנָּסוּ:

13:29 וְעַבְדּוּ עוֹלִימֵי אֲבִשְׁלוֹם לְאֲמִנוֹן כְּמָא דְּפָקִיד אֲבִשְׁלוֹם וַקְמוּ כָּל בְּנֵי מַלְכָּא וּרְכִיבוּ גִבְרָא אֲנָשׁ עַל כּוֹדְנִתִּיה וַאֲפָכוּ:

13:29 The servants of Absalom did to Amnon just as Absalom had commanded. Then all the king's sons arose and each mounted his mule and fled.

13:30 וַיְהִי הַמָּוֶה בְּדֶרֶךְ וְהַשְׁמַעְהָ בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה אֲבִשְׁלוֹם אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אֶחָד: ס

13:30 וְהָוָה עַד דְּאֲנוֹן בְּאוֹרְחָא וַשְׁמוּעָתָא אֶתְתַּ לְוֹת דָּוִיד לְמִימַר קָטַל אֲבִשְׁלוֹם יֵת כָּל בְּנֵי מַלְכָּא וְלֹא אִשְׁתָּאֵר מִנְהוֹן עַד חָד:

13:30 Now it was while they were on the way that the report came to David, saying, "Absalom has struck down all the king's sons, and not one of them is left."

13:31 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נִצְבִּים קִרְעֵי בְּגָדִים: ס

13:31 וְקָם מֶלֶכָא וּבָזַע יָת לְבוּשׁוֹהִי וּשְׁכַיֵּב עַל אֲרֶעָא וְכָל עַבְדֵּהוּי מֵעֲתָדִין קִיּוּמִין עִילוּוֹהִי כִד מְבֻזְעִין לְבוּשִׁיהוּ:

13:31 Then the king arose, tore his clothes and lay on the ground; and all his servants were standing by with clothes torn.

13:32 וַלֵּעַן יֹונָדָב בֶּן־שִׁמְעָה אַחִי־דָוִד וַיֹּאמֶר אֶל־יֹאמֶר אֲדֹנִי אֵת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי־אֲמָנוֹן לְבָדוּ מֵת כִּי־עַל־פִּי אֲבִשְׁלוֹם הִיתָה שׁוֹמָה מִיּוֹם עָנָתוֹ אֵת תָּמָר אַחֲתוֹ:

13:32 וְאַתִּיב יֹונָדָב בֶּר שִׁמְעָה אַחֲוֵהִי דָוִיד וַאֲמַר לֹא יִימָר רַבּוֹנִי מֶלֶכָא יָת כָּל עוֹלִימָיָא בְנֵי מֶלֶכָא קָטְלוּ אֱלֵהִין אֲרִי אֲמָנוֹן בַּלְחֹדוֹהִי מִיַּת אֲרִי בַלְבָּא דְאַבְשָׁלוֹם הָיָה כְּמִינָא מִיּוֹמָא דְעָנִי יָת תָּמָר אַחֲתִיהָ:

13:32 Jonadab, the son of Shimeah, David's brother, responded, "Do not let my lord suppose they have put to death all the young men, the king's sons, for Amnon alone is dead; because by the intent of Absalom this has been determined since the day that he violated his sister Tamar.

13:33 וְעַתָּה אֶל־יֵשֶׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־לִבּוֹ דָּבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מָתוּ כִּי־אִם־אֲמָנוֹן לְבָדוּ מֵת: פ

13:33 וּכְעַן לֹא יֵשֶׁנּוּ רַבּוֹנִי מֶלֶכָא עַל לִבִּיהָ פִּתְגָמָא לְמִימָר כָּל בְּנֵי מֶלֶכָא אֶתְקַטְלוּ מִיַּתוֹ אֱלֵהִין אֲמָנוֹן בַּלְחֹדוֹהִי מִיַּת:

13:33 "Now therefore, do not let my lord the king take the report to heart, namely, 'all the king's sons are dead,' for only Amnon is dead."

13:34 וַיִּבְרַח אֲבִשְׁלוֹם וַיֵּשֶׂא הַנָּעַר הַצֹּפֶה אֶת־(עֵינוֹ) [עֵינָיו] וַיִּרְא וַהֲנֶה עַם־רַב הַלֵּכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו מֵצַד הָהָר:

13:34 וַעֲרַק אֲבִשְׁלוֹם וּזְקַף עוֹלִימָא סְכוּאָה יָת עֵינוֹהִי וַחֲזָא וַהֲא עִם סָנִי אֶתָּן מֵאֹרֶחַ מֵאַחֲרוֹהִי מִסֹּטֶר טוֹרָא:

13:34 Now Absalom had fled. And the young man who was the watchman raised his eyes and looked, and behold, many people were coming from the road behind him by the side of the mountain.

13:35 וַיֹּאמֶר יֹונָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כְּדָבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה:

13:35 וַאֲמַר יֹונָדָב לְמֶלֶכָא הָא בְנֵי מֶלֶכָא אָתוּ כְּפִתְגָמָא דְעַבְדְּךָ כֵּן הָיָה:

13:35 Jonadab said to the king, "Behold, the king's sons have come; according to your servant's word, so it happened."

13:36 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדָבַר וַהֲנֶה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיֵּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל מְאֹד:

13:36 וַהֲוָה כְּשִׁיצִיּוּתִיהָ בְּשִׁיצִיּוּתִיהָ כִד שִׁיצִיּוּתִיהָ לְמַלְלָא וַהֲא בְנֵי מֶלֶכָא אָתוּ וְאֲרִימוּ קְלָהוֹן וּבְכוּ וַאֲף מֶלֶכָא וְכָל עַבְדֵּהוּי בָכוּ בְּכִי סָנִיָּא לְחֻדָּא:

13:36 As soon as he had finished speaking, behold, the king's sons came and lifted their voices and wept; and also the king and all his servants wept very bitterly.

13:37 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמִי בֶן־(עַמִּיהוּד) [עַמִּיהוּד] מֶלֶךְ גֶּשׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים:

13:37 וְאַבְשָׁלוֹם עָרַק וַאֲזַל לָוֶת תַּלְמִי בֶר עַמִּיהוּד מֶלֶכָא דְגֶשׁוּר וַאֲתַאבֵּל עַל בְּרִיהָ כָּל יוֹמָיָא יוֹמִין סְנִיָּאִין:

13:37 Now Absalom fled and went to Talmai the son of Ammihud, the king of Geshur. And David mourned for his son every day.

13:38 וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גֶּשׁוּר וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים:

13:38 וְאַבְשָׁלוֹם עָרַק וַאֲזַל לְגֶשׁוּר וַהֲוָה תַּמָּן תַּלַּת שָׁנִין:

13:38 So Absalom had fled and gone to Geshur, and was there three years.

13:39 וַתִּכַּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי־נָחַם עַל־אֲמֹנוֹן כִּי־מָתָּה: ס
13:39 וַחֲמִידַת נַפְשָׁא דְדָוִיד מַלְכָּא לְמַפֵּק עַל אַבְשָׁלוֹם אַרִי אֲתַנְחֵם עַל אֲמֹנוֹן
אַרִי מִיתָה:

13:39 The heart of King David longed to go out to Absalom; for he was comforted concerning Amnon, since he was dead.

14:1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן־זְרוּיָה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אַבְשָׁלוֹם:
14:1 וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּר צְרוּיָה אַרִי בִלְבָא דְמַלְכָּא לְמַפֵּק עַל אַבְשָׁלוֹם:
14:1 Now Joab the son of Zeruiah perceived that the king's heart was inclined toward Absalom.

14:2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חַכְמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאֲבִלִי־נָא
וּלְבָשִׁי־נָא בְגָדֵי־אֲבֵל וְאֶל־תְּסוּכִי שֶׁמֶן וְהָיִיתְּ כְּאִשָּׁה זֹה יָמִים רַבִּים מִתְאֲבֵלָת
עַל־מָתָה:
14:2 וַשִּׁלַּח יוֹאָב לְתַקְוֶה וּדְבַר וַנְסִיב מִתְמֵן אֶתְחָא חַכְמָתָא וַאֲמַר לָהּ
אֲתַאֲבִלִי כְעַן וּלְבָשִׁי כְעַן לְבוּשִׁי אֲבֵלָא וְלֹא תִשּׁוּפִין מִשְׁחָא וְתֵהֵן כְּאֲתַחָא דְגֵן
דְּמֵן יוֹמִין סְגִיאוֹן מִתְאֲבֵלָא עַל מִיתָה:

14:2 So Joab sent to Tekoa and brought a wise woman from there and said to her, "Please pretend to be a mourner, and put on mourning garments now, and do not anoint yourself with oil, but be like a woman who has been mourning for the dead many days;

14:3 וּבֹאֲתִי אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדַבַּרְתִּי אֵלָיו כַּדְבָר הַזֶּה וַיֵּשֶׁם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיהָ:
14:3 וְתִהְיֶין לָוֹת מַלְכָּא וְתַמְלִלִין עֲמִיהָ כְּפִתְגָמָא הָדִין כְּפִיתְגָמִיָּא הָאִילִין וְשׁוּי
יוֹאָב יֵת פִּתְגָמִיָּא בְּפִיָּהּ:

14:3 then go to the king and speak to him in this manner." So Joab put the words in her mouth.

14:4 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקַעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אַפֶּיהָ אֶרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ
וַתֹּאמֶר הוֹשַׁעַה הַמֶּלֶךְ: ס
14:4 וַאֲמַרְתִּי וְאֲתִתִּי אֶתְחָא דְמִתְקוּעַ לְמַלְכָּא לָוֹת מַלְכָּא וְנִפְלַת עַל־אַפָּהָא עַל
אַרְעָא וְסִגִּידַת וְאִמַּרְתִּי פְרוּק מַלְכָּא:

14:4 Now when the woman of Tekoa spoke to the king, she fell on her face to the ground and prostrated herself and said, "Help, O king."

14:5 וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אֲבֵל אִשָּׁה־אֶלְמָנָה אֲנִי וַיָּמָת אִישִׁי:
14:5 וַאֲמַר לָהּ מַלְכָּא מָא לִיךְ וַאֲמַרְתִּי בְקִשְׁטָא בְרַם אֶתְחָא אֶרְמִלְתָּא אֲנָא
וּמִית בְּעָלִי:

14:5 The king said to her, "What is your trouble?" And she answered, "Truly I am a widow, for my husband is dead.

14:6 וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי בָנִים וַיִּנְצְצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאִין מִצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיִּכּוּ הָאֶחָד
אֶת־הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ:
14:6 וּלְאִמְתְּךָ תְּרִין בָּנִין וַאֲתַנְצִיאוּ תְרוּיָהוֹן בְּחֻקְלָא וְלִית דְּמִשְׁיִיב בֵּינֵיהוֹן
וּמִחָא חַד יֵת חַד וּקְטַל יֵתִיהָ:

14:6 "Your maidservant had two sons, but the two of them struggled together in the field, and there was no one to separate them, so one struck the other and killed him.

14:7 וְהִנֵּה קָמָה כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁפְחָתְךָ וַיֹּאמְרוּ תֵּנִי אֶת־מִכָּה אָחִיו וְנִמְתְּהוּ
בְּנַפְשִׁי אָחִיו אֲשֶׁר הָרַג וְנִשְׁמִידָה גַם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכָבוּ אֶת־גִּחְלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה
לְבִלְתִּי (שׁוֹם־) [שִׁים־] לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׂאֵרִית עַל־פָּנַי הָאֲדָמָה: פ
14:7 וְהָא קָמַת כָּל זְרַעִיתָא עַל אִמְתְּךָ וַאֲמַרוּ חֲבִי וְנִקְטוּל יֵת דְּקַטַּל אָחוּהִי
וְנִקְטַלְנִיה בְּחוּבַת נַפְשָׁא דְאָחוּהִי דְקַטַּל וְנִשְׁצִי אָף יֵת יְרוּחָא וּבְעַן לְמִקְטַל

יָת בַּר חֹד יַחֲדֵי דַאֲשֵׁתָאֵר בְּדִיל דְּלֹא לְשֹׂאָה לְבַעֲלִי שׁוּם וּשְׂאֵר עַל-אַפִּי
אַרְעָא:

14:7 "Now behold, the whole family has risen against your maidservant, and they say, 'Hand over the one who struck his brother, that we may put him to death for the life of his brother whom he killed, and destroy the heir also.' Thus they will extinguish my coal which is left, so as to leave my husband neither name nor remnant on the face of the earth."

14:8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֲנִי אֲצַוֶּה עָלֶיךָ:

14:8 וַאֲמַר מַלְכָּא לְאַתְחָא אִיזִילִי לְבֵיתִיךָ וְאֲנָא אֶפְקִיד עָלֶךָ:

14:8 Then the king said to the woman, "Go to your house, and I will give orders concerning you."

14:9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל-בֵּית אָבִי
וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי: ס

14:9 וַאֲמַרְתָּ אַתְחָא דְּמַתְּקוּעָה לְמַלְכָּא עָלַי דִּילִי רַבּוּנִי מַלְכָּא חוּבָא וְעַל
בֵּית-אָבָא וּמַלְכָּא וְכִרְסֵי מַלְכוּתִיהָ זְכָאִי:

14:9 The woman of Tekoa said to the king, "O my lord, the king, the iniquity is on me and my father's house, but the king and his throne are guiltless."

14:10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְּדַבֵּר אֵלָיךְ וְהִבֵּאתוּ אֵלַי וְלֹא-יֹסִיף עוֹד לָגַעַת בְּךָ:

14:10 וַאֲמַר מַלְכָּא מִן דִּיִּמַר לִיךְ מָלֵא וְתִיתִינִיה לְוֹתִי וְלֹא יוֹסִיף עוֹד

לְאַנְזָקָא לְאַעְקָא בִּיד לִיךְ:

14:10 So the king said, "Whoever speaks to you, bring him to me, and he will not touch you anymore."

14:11 וַתֹּאמֶר יִזְכְּרֵנָּא הַמֶּלֶךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ (מִהֲרַבִּית) [מִהֲרַבִּית] גֵּאל הָדָם

לְשַׁחַת וְלֹא יִשְׁמִידוּ אֶת-בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲסִיפֹל מִשְׁעֶרֶת בְּנֶךָ אֶרְצָה:

14:11 וַאֲמַרְתָּ יִדְכָר כְּעַן מַלְכָּא יֵת מָא דְכַתִּיב בְּסִפְרֵי אֲזִרְיָתָא דִּי אֱלֹהֶךָ

בְּדִיל דְּלֹא לְאַסְנָאָה אֲזִרְחָא קָדָם גֵּאִיל דְּמָא לְחַבְלָא וְלֹא יִשְׁיַצוּן יֵת בְּרִי

וַאֲמַר קִיִּים הוּא יִי אִם יפֹּל מִסְעֵר רִישׁ בְּרִיךְ לְאַרְעָא:

14:11 Then she said, "Please let the king remember the LORD your God, so that the avenger of blood will not continue to destroy, otherwise they will destroy my son." And he said, "As the LORD lives, not one hair of your son shall fall to the ground."

14:12 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֵּר-נָּא שְׂפַחְתָּךְ אֶל-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דְּבַר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי: ס

14:12 וַאֲמַרְתָּ אַתְחָא תְּמַלִּיל כְּעַן אֲמַתְךָ קָדָם רַבּוּנִי מַלְכָּא פִתְנָמָא וַאֲמַר

מְלִילִי:

14:12 Then the woman said, "Please let your maidservant speak a word to my lord the king." And he said, "Speak."

14:13 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חֲשַׁבְתָּה כְּזָאת עַל-עַם אֱלֹהִים וּמַדְבֵּר הַמֶּלֶךְ הַדְּבַר

הַזֶּה כְּאִשָּׁם לְבַלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת-נִדְחֹו:

14:13 וַאֲמַרְתָּ אַתְחָא וּלְמָא חֲשִׁיבְתָּא כְּהָדָא עַל עַמָּא דִּי וּמִמְלִיל מַלְכָּא

פִתְנָמָא הָדִין כְּגַבְרָה חֵיב דְּלֹא לְאַתְבָּא מַלְכָּא יֵת בְּדוּרִיהָ:

14:13 The woman said, "Why then have you planned such a thing against the people of God? For in speaking this word the king is as one who is guilty, in that the king does not bring back his banished one."

14:14 כִּי-מוֹת נְמוֹת וְכַמּוֹם הַנִּגְרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֹאסְפוּ וְלֹא-יִשָּׂא אֱלֹהִים

נֶפֶשׁ וְחֲשָׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדָּח מִמֶּנּוּ נִדָּח:

14:14 אֲרִי מִיָּתָא דְּמֵאִית הָא כְּמֵא דְּמַתְּאֲשְׁדִּין דְּמַתְּשְׁדִּין לְאַרְעָא דְּלֹא אֶפְשָׁר

לְהוֹן דִּיסְתַּפּוֹן כִּין לִית אֶפְשָׁר לְדִנְיָא דְּקוּשְׁטָא לְקַבְלָא מִמּוֹן דְּשִׁקָּר וְדְּמַחְשִׁיב

מַחְשְׁבָן בְּדִיל דְּלֹא לְבַדְרָא מְנִיָּה בְּדוּר:

14:14 "For we will surely die and are like water spilled on the ground which cannot be gathered up again. Yet God does not take away life, but plans ways so that the banished one will not be cast out from him."

14:15 וְעַתָּה אֲשֶׁר-בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה כִּי יִרְאוּנִי הָעָם וְתֹאמַר שִׁפְחַתְךָ אֲדַבְּרָה-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבָר אֲמָתוֹ: 14:15 וְכֵעֵן דֹּאֲתִיתִי לְמַלְלָא קָדָם מַלְכָּא רַבּוּנִי יִת פִּתְגָמָא הָדִין אֲרִי דְחִלּוּנִי עָמָא וְאִמְרַת אֲמַתְךָ אֲמַלִּיל כְּעֵן קָדָם מַלְכָּא מָא אִם יַעֲבִיד מַלְכָּא יִת פִּתְגָמָא דֹּאֲמַתִּיה הָדִין:

14:15 "Now the reason I have come to speak this word to my lord the king is that the people have made me afraid; so your maidservant said, 'Let me now speak to the king, perhaps the king will perform the request of his maidservant.'

14:16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת-אֲמָתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת-בְּנִי יֶחֱד מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים:

14:16 אֲרִי יִשְׁמַע מַלְכָּא לְשִׁיזְבָּא יִת אֲמַתִּיה מִיַּד גִּבְרָא לְשִׁיזָּאָה יָתִי וְיִת בְּרִי בְנִי כַחַדָּא מֵאֲחַסְנַת עָמָא דִּי:

14:16 'For the king will hear and deliver his maidservant from the hand of the man who would destroy both me and my son from the inheritance of God.'

14:17 וְתֹאמַר שִׁפְחַתְךָ יִהְיֶה-נָּא דְבַר-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְמִנוּחָה כִּי כְּמַלְאֲךָ הָאֱלֹהִים בֶּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְשִׁמְעַת הַטּוֹב וְהָרָע וְיִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ: פ

14:17 וְאִמְרַת אֲמַתְךָ יְהִי כְּעֵן פִּתְגָמָא דְרַבּוּנִי מַלְכָּא לְנִיחָא אֲרִי כְּמַלְאֲכָא דִּי כִּין רַבּוּנִי מַלְכָּא לְמִשְׁמַע טָב וּבִישׁ וּמִיִּמְרָא דִּי אֱלֹהֶךָ יְהִי בְּסַעֲדֶךָ:

14:17 "Then your maidservant said, 'Please let the word of my lord the king be comforting, for as the angel of God, so is my lord the king to discern good and evil. And may the LORD your God be with you.'"

14:18 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַל-נָא תַּכְחֲדִי מִמֶּנִּי דְבַר אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁאַל אֹתְךָ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה יַדְבֵּר-נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ:

14:18 וְאַתִּיב מַלְכָּא וְאִמַּר לְאַתְתָּא לָא כְּעֵן תַּכְסָּא מִנִּי פִתְגָמָא דֹּאֲנָא שָׁאִיל יָתִיךְ וְאִמְרַת אֲתָתָא יִמְלִיל כְּעֵן רַבּוּנִי מַלְכָּא:

14:18 Then the king answered and said to the woman, "Please do not hide anything from me that I am about to ask you." And the woman said, "Let my lord the king please speak."

14:19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִיד יוֹאָב אֹתְךָ בְּכָל-זֹאת וְתַעַן הָאִשָּׁה וְתֹאמַר חַיִּי-נַפְשֶׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם-אֵשׁ לְהַמִּין וּלְהַשְׁמִיל מִכָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי-עֲבַדְךָ יוֹאָב הוּא צֹנִי וְהוּא שָׁם בְּפִי שִׁפְחַתְךָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

14:19 וְאִמַּר מַלְכָּא הִיד יוֹאָב עִמֶּיךָ בְּכָל דָּא וְאַתִּיבַת אֲתָתָא וְאִמְרַת חַיִּי נַפְשֶׁךָ רַבּוּנִי מַלְכָּא אִם אֵית לְמַסְטִי לִי־מִינָא וּלְסַמְלָא מְכָל דְּמַלִּיל רַבּוּנִי מַלְכָּא אֲרִי עֲבַדְךָ יוֹאָב הוּא פִקְדָנִי וְהוּא שׁוֹי בְּפֹמָא דֹּאֲמַתְךָ יִת כָּל פִּתְגָמָא הָאֵלִין:

14:19 So the king said, "Is the hand of Joab with you in all this?" And the woman replied, "As your soul lives, my lord the king, no one can turn to the right or to the left from anything that my lord the king has spoken. Indeed, it was your servant Joab who commanded me, and it was he who put all these words in the mouth of your maidservant;

14:20 לְבַעֲבוֹר סָבַב אֶת-פְּנֵי הַדְּבָר עָשָׂה עֲבַדְךָ יוֹאָב אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְאֲדֹנִי חָכָם כְּחֻכְמַת מַלְאָךְ הָאֱלֹהִים לְדַעַת אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: ס

14:20 בְּדִיל לְאַקְפֹּא יִת אָפִי פִתְגָמָא עֲבַד עֲבַדְךָ יוֹאָב יִת פִּתְגָמָא הָדִין וְרַבּוּנִי חָכִים כְּחֻכְמַת מַלְאֲכָא דִּי לְמַדַּע יִת כָּל דְּבִאֲרָעָא:

14:20 in order to change the appearance of things your servant Joab has done this thing. But my lord is wise, like the wisdom of the angel of God, to know all that is in the earth."

14:21 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-יוֹאָב הִנֵּה-נָא עָשִׂיתִי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹךְ הָשֵׁב אֶת-הַנֶּגֶר אֶת-אֲבִשְׁלוֹם:

14:21 וְאִמַּר מַלְכָּא לְיוֹאָב הָא כְּעֵן עֲבַדִּית יִת פִּתְגָמָא הָדִין וְאִיזִיל אֲתִיב יִת

עוֹלִימָא יֵת אַבְשָׁלוֹם:

14:21 Then the king said to Joab, "Behold now, I will surely do this thing; go therefore, bring back the young man Absalom."

14:22 וַיִּפֹּל יוֹאָב אֶל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיְבָרֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי־מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר (עַבְדְּךָ) [עַבְדְּךָ]:

14:22 וַיִּפֹּל יוֹאָב עַל־אִפְוֵהוּ עַל אֶרֶץ אֶרֶץ וּסְגִיד וּבָרִיךְ יֵת מֶלֶךְ אֵמֶר יוֹאָב יוֹמָא דִּין יָדַע עַבְדְּךָ אֲרִי אֲשַׁכַּחִית רַחֲמִין בְּעֵינְךָ רַבּוּנִי מֶלֶךְ דְּעַבְדִּי מֶלֶךְ יֵת פִּתְגָמָא דְּעַבְדְּךָ:

14:22 Joab fell on his face to the ground, prostrated himself and blessed the king; then Joab said, "Today your servant knows that I have found favor in your sight, O my lord, the king, in that the king has performed the request of his servant."

14:23 וַיָּקָם יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גִּשְׁשׁוּרָה וַיָּבֵא אֶת־אַבְשָׁלוֹם יְרוּשָׁלַם: פ

14:23 וַקָּם יוֹאָב וַאֲזַל לְגִשְׁשׁוּר וַאֲיָתִי יֵת אַבְשָׁלוֹם לִירוּשָׁלַם:

14:23 So Joab arose and went to Geshur and brought Absalom to Jerusalem.

14:24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסֵּב אֶל־בֵּיתוֹ וּפָנָי לֹא יֵרָאֶה וַיִּסֵּב אַבְשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ וּפָנָי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה: ס

14:24 וַאֲמַר מֶלֶךְ אֵסְתַּחֲר לְבֵיתִיהּ וְאִפִּי לֹא יַחֲזִי וְאֵסְתַּחֲר אַבְשָׁלוֹם לְבֵיתִיהּ וְאִפִּי מֶלֶךְ לֹא חֲזִי:

14:24 However the king said, "Let him turn to his own house, and let him not see my face." So Absalom turned to his own house and did not see the king's face.

14:25 וְכָאֲבָשָׁלוֹם לֹא־הָיָה אִישׁ־יָפֶה בְּכָל־יִשְׂרָאֵל לְהֵלֵל מֵאֹד מִכָּף רַגְלוֹ וְעַד קֶדְקֶדוֹ לֹא־הָיָה בּוֹ מוֹם:

14:25 וְכָאֲבָשָׁלוֹם לֹא הָיָה גִבֹּר שְׁפִיר בְּכָל יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָא לַחֲדָא מִפְּרִסַּת רַגְלִיהּ וְעַד מוֹחִיהּ לֹא הָיָה בֵּיהּ מוּמָא:

14:25 Now in all Israel was no one as handsome as Absalom, so highly praised; from the sole of his foot to the crown of his head there was no defect in him.

14:26 וַיִּגְלַחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהָיָה מִקֵּץ יָמִים לַיָּמִים אֲשֶׁר יִגְלַח כִּי־כָבֵד עָלָיו וַיִּגְלַחוּ וְשָׁקַל אֶת־שַׁעַר רֹאשׁוֹ מֵאֲתִים שְׁקָלִים בְּאָבֶן הַמֶּלֶךְ:

14:26 וּבְסִפְרוּתִיהּ יֵת רִישִׁיהּ וְהָיָה מִזְמַן עֶדֶן לְעֶדֶן דְּמִסְפַּר אֲרִי יָקָר עָלוּהּ וּמִסְפַּר לִיהּ וְתָקִיל יֵת סַעַר רִישִׁיהּ מֵאֲתָן סַלְעִין בְּמִתְקָלָא דְּמֶלֶךְ:

14:26 When he cut the hair of his head (and it was at the end of every year that he cut it, for it was heavy on him so he cut it), he weighed the hair of his head at 200 shekels by the king's weight.

14:27 וַיּוֹלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָנִים וּבַת אַחַת וּשְׁמָהּ תָמָר הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יָפֶת מְרָאָה: פ

14:27 וַאֲתִילִידוֹ לְאַבְשָׁלוֹם תְּלָתָא בְּנִין וּבִרְתָּא חֲדָא וּשְׁמָהּ תָמָר הִיא הָיְתָה אִתְתָּא שְׁפִירַת חֲזִי:

14:27 To Absalom there were born three sons, and one daughter whose name was Tamar; she was a woman of beautiful appearance.

14:28 וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַם שְׁנָתַיִם יָמִים וּפָנָי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה:

14:28 וַיִּתֵּיב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַם תְּרֵתִין שָׁנִין וְאִפִּי מֶלֶךְ לֹא חֲזָא:

14:28 Now Absalom lived two full years in Jerusalem, and did not see the king's face.

14:29 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל־יוֹאָב לְשַׁלַּח אֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו

וַיִּשְׁלַח עוֹד שְׁנִית וְלֹא אָבָה לָבוֹא:

14:29 וַיִּשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם לִזְוָב לִיֹּאב לִשְׁלַחַת יִתִּיה לְזוֹת מַלְכָּא לְמַלְכָּא וְלֹא אָבָה לְמִיתִי לִזְוָתִיה וַיִּשְׁלַח עוֹד תַּנִּינוֹת וְלֹא אָבָה לְמִיתִי:

14:29 Then Absalom sent for Joab, to send him to the king, but he would not come to him. So he sent again a second time, but he would not come.

14:30 וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו רְאוּ חֲלַקַת יוֹאָב אֶל-יָדַי וְלוֹ-שָׁם שְׁעָרִים לָכֹה

(וְהַצִּיתֶיהָ) [וְהַצִּיתֶיהָ] בְּאֵשׁ וַיֵּצֵאוּ עֲבָדָי אֲבִשָׁלוֹם אֶת-הַחֲלָקָה בְּאֵשׁ: פ

14:30 וַאֲמַר לְעַבְדֹּהִי חֲזוּ אֲחִסָּנָת יוֹאָב אֲחִסָּנָתָא דִּיֹּאָב אֲחִסָּנָתָא לִיֹּאָב

דְּסַמִּיקָא לְדִילִי וְלִיה תִּמְן סַעֲרִין אִיזִילוּ וְאִדְלִיקוּהָ בְּנוֹרָא וְאִדְלִיקוּ

עֲבָדֵי אֲבִשָׁלוֹם יֵת אֲחִסָּנָתָא בְּנוֹרָא:

14:30 Therefore he said to his servants, "See, Joab's field is next to mine, and he has barley there; go and set it on fire." So Absalom's servants set the field on fire.

14:31 וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל-אֲבִשָׁלוֹם הַבֵּיתָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמָה הֵצִיתוּ עֲבָדֶיךָ

אֶת-הַחֲלָקָה אֲשֶׁר-לִי בְּאֵשׁ:

14:31 וַקָּם יוֹאָב וַאֲתָא וַאֲזַל לְזוֹת אֲבִשָׁלוֹם לְבֵיתָא וַאֲמַר לִיה לְמָא אִדְלִיקוּ

עֲבָדֶיךָ יֵת אֲחִסָּנָתָא דִּילִי בְּנוֹרָא:

14:31 Then Joab arose, came to Absalom at his house and said to him, "Why have your servants set my field on fire?"

14:32 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל-יוֹאָב הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר בֹּא הִנֵּה וַאֲשַׁלַּחְהָ

אֶתְךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמָה בָּאתִי מִגִּשּׁוּר טוֹב לִי עַד אֲנִי-שָׁם וְעַתָּה אֶרְאֶה

פָּנַי הַמֶּלֶךְ וְאִם-יִשְׁבֵּי עוֹן וְהִמָּתְנִי:

14:32 וַאֲמַר אֲבִשָׁלוֹם לִיֹּאָב הֵא שְׁלַחְתִּי לְזוֹתךָ לְמִימַר אֵיתָא הַלָּכָא וַאֲשַׁלַּח

יְתָךְ לְזוֹת מַלְכָּא לְמִימַר לְמָא אֲחִיתִי מִגִּשּׁוּר טַב לִי עוֹד עַד דֹּאֲנָא תִּמְן וּכְהָ

אֲחִזִּי אִפִּי מַלְכָּא וְאִם אֵית בִּי חוּבָא יִקְטֹלֵנִי:

14:32 Absalom answered Joab, "Behold, I sent for you, saying, 'Come here, that I may send you to the king, to say, 'Why have I come from Geshur? It would be better for me still to be there.'" Now therefore, let me see the king's face, and if there is iniquity in me, let him put me to death."

14:33 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדֵּל-לוֹ וַיִּקְרָא אֶל-אֲבִשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ

וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל-אַפּוֹ אֶרְצָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁק הַמֶּלֶךְ לְאֲבִשָׁלוֹם: פ

14:33 וַאֲתָא יוֹאָב לְזוֹת מַלְכָּא וַחֲוִי לִיה וַקְרָא לְאֲבִשָׁלוֹם וַאֲתָא לְזוֹת מַלְכָּא

וּסְגִיד לִיה עַל-אַפּוּהִי עַל אֶרְעָא קָדָם מַלְכָּא וַנִּשָּׁק מַלְכָּא לְאֲבִשָׁלוֹם:

14:33 So when Joab came to the king and told him, he called for Absalom. Thus he came to the king and prostrated himself on his face to the ground before the king, and the king kissed Absalom.

15:1 וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ אֲבִשָׁלוֹם מִרְכָּבָה וְסוּסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים

לְפָנָיו:

15:1 וְהָיָה מִבְּתֵר כֵּין וְעַבְדֵּי לִיה אֲבִשָׁלוֹם רִתְכִין וְסוּסָן וַחֲמִשִּׁין גִּבְרָא רְדוּפִין

קִדְמוֹהִי:

15:1 Now it came about after this that Absalom provided for himself a chariot and horses and fifty men as runners before him.

15:2 וְהַשְׂכִּים אֲבִשָׁלוֹם וַעֲמַד עַל-יַד הַרְף הַשָּׁעַר וַיְהִי כָל-הָאִישׁ

אֲשֶׁר-יְהִי־לוֹ-רִיב לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֲבִשָׁלוֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר

אִי-מִזָּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שְׁבִטֵי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

15:2 וּמִקְדָּים אֲבִשָׁלוֹם וְקָאִים עַל כִּיבֶשׂ אוֹרַח תִּרְעָא וְהָוִי כָל גִּבְרֵי דִיהִי לִיה

דִּין לְמִיעַל לְקָדָם מַלְכָּא לְמִדָּן וְקָרִי אֲבִשָׁלוֹם לִיה וַאֲמַר לִיה אִי מִדָּא קָרִי

אֶת וַאֲמַר מִיָּחַד שְׁבִטָא קֶרְתָּא דְּיִשְׂרָאֵל דְּבֵית יִשְׂרָאֵל עֲבָדָךְ:

15:2 Absalom used to rise early and stand beside the way to the gate; and when any man had a suit to come to the king for judgment, Absalom would call to him and say, "From what city are you?" And he would say, "Your servant is from one of the tribes of Israel."

15:3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִשָׁלוֹם רָאָה דְּבָרְךָ טוֹבִים וְנִכְחִים וְשָׁמַע אֵין-לָךְ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

15:3 וַאֲמַר לִיה אֲבִשָׁלוֹם חֲזִי פִתְגָמְךָ תְּקַנִּין וַיֵּאָן וְשָׁמַע לִית לָךְ מִן-קֶדֶם מֶלֶכָּא:
15:3 Then Absalom would say to him, "See, your claims are good and right, but no man listens to you on the part of the king."

15:4 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם מִי־יִשְׁמְנִי שֹׁפֵט בְּאַרְצָן וְעָלִי יָבוֹא כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֶה-לוֹ-רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדֵּקְתִּיו:

15:4 וַאֲמַר אֲבִשָׁלוֹם מִן יִמְנִינִי דִּין בְּאַרְעָא וּקְדָמִי יִתִּי כָּל גְּבָרָא דִּיהִי לִיה דִּין וּמִצּוֹ וְאִדִּינְנִיה וְאִזְכִּינִיה בְּקִשּׁוּט:

15:4 Moreover, Absalom would say, "Oh that one would appoint me judge in the land, then every man who has any suit or cause could come to me and I would give him justice."

15:5 וְהִיָּה בְּקֶרֶב-אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח אֶת-יָדוֹ וְהִחֲזִיק לוֹ וְנָשַׁק לוֹ:

15:5 וְהוּי כֹּד קָרִיב גְּבָרָא לְמִסְגֵּד לִיה וּמוֹשִׁיט יָת יָדִיה וּמִתְקִיף בֵּיה וְנָשִׁיךְ לִיה:

15:5 And when a man came near to prostrate himself before him, he would put out his hand and take hold of him and kiss him.

15:6 וַיַּעַשׂ אֲבִשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנֹב אֲבִשָׁלוֹם אֶת-לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל: פ

15:6 וְעָבַד אֲבִשָׁלוֹם כְּפִתְגָמָא הַדִּין לְכָל יִשְׂרָאֵל דָּאֲתָן לְמַדָּן קֶדֶם לִוְת מֶלֶכָּא וַיִּגְנִיב אֲבִשָׁלוֹם יָת לֵבָא דְאַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל:

15:6 In this manner Absalom dealt with all Israel who came to the king for judgment; so Absalom stole away the hearts of the men of Israel.

15:7 וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ אֵלֶכָּה נָא וְאֶשְׁלַם אֶת-נִדְרֵי אֲשֶׁר-נִדַּרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן:

15:7 וְהוּהָ מִסּוּף אַרְבַּעִין שָׁנִין וַאֲמַר אֲבִשָׁלוֹם לְמֶלֶכָּא אִיזִיל כַּעַן וְאֶשְׁלִים יָת נִדְרֵי דְנִדַּרְתִּי קֶדֶם יְיָ בְּחֶבְרוֹן:

15:7 Now it came about at the end of forty years that Absalom said to the king, "Please let me go and pay my vow which I have vowed to the LORD, in Hebron.

15:8 כִּי-נִדַּרְתִּי נִדָּר עֲבָדְךָ בְּשָׁבְתִי בְּגִשּׁוּר בְּאַרְם לֵאמֹר אִם-יָשִׁיב (וְיָשׁוּב) יְשִׁיבֵנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעָבַדְתִּי אֶת-יְהוָה:

15:8 אֲרִי נִדְרָא נִדָּר עֲבָדְךָ בְּמִתְבִּי בְּגִשּׁוּר בְּאַרְם לְמִימַר אִם אֶתְבָּא יְתִיבֵנִי יְיָ לִירוּשָׁלַם וְאֶפְלַח קֶדֶם יְיָ:

15:8 "For your servant vowed a vow while I was living at Geshur in Aram, saying, 'If the LORD shall indeed bring me back to Jerusalem, then I will serve the LORD.'"

15:9 וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיֵּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה: פ

15:9 וַאֲמַר לִיה מֶלֶכָּא אִיזִיל בְּשָׁלָם לְשָׁלָם וְקָם וְאִזֵּל לְחֶבְרוֹן:

15:9 The king said to him, "Go in peace." So he arose and went to Hebron.

15:10 וַיִּשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם מְרַגְלִים בְּכָל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת-קוֹל הַשָּׁפָר וְאָמַרְתֶּם מֶלֶךְ אֲבִשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן:

15:10 וַשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם מַאֲלָלִין בְּכָל שְׁבִטַיִּי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר כְּמִשְׁמַעְכוֹן יָת קָל שׁוֹפְרָא וְתִמְרוֹן מֶלֶךְ אֲבִשָׁלוֹם בְּחִבְרוֹן:

15:10 But Absalom sent spies throughout all the tribes of Israel, saying, "As soon as you hear the sound of the trumpet, then you shall say, 'Absalom is king in Hebron.'"

15:11 וְאֶת־אֲבִשָׁלוֹם הָלְכוּ מֵאֲתָיִם אִישׁ מִירוּשָׁלַם קְרָאִים וְהַלְכִים לְתָמָם וְלֹא יָדְעוּ כָּל־דָּבָר:

15:11 וְעַם אֲבִשָׁלוֹם אָזְלוּ מֵאֵתָן גְּבָרִין מִירוּשָׁלַם זְמִינִין מִקְצַתְהוֹן זְמִינִין וּמִקְצַתְהוֹן אֲזָלִין מִן תּוֹמָהוֹן וְאָזְלִין לְתוֹמָהוֹן וְלֹא יָדְעִין כָּל מַדְעָם:

15:11 Then two hundred men went with Absalom from Jerusalem, who were invited and went innocently, and they did not know anything.

15:12 וַיִּשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם אֶת־אֲחִיתּוֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלָּה בְּזִבְחוֹ אֶת־הַזִּבְחִים וַיְהִי הַקָּשֶׁר אִמָּץ וְהָעָם הוֹלֵךְ וְרַב אֶת־אֲבִשָׁלוֹם:

15:12 וַשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם יָת אֲחִיתּוֹפֶל גִּילּוֹנָא מְלוֹכָא דְדָוִד מִקְרִיתָהּ מְגִילוֹ בְּדִבְחוֹתֶיהָ יָת דִּבְחָא וְהָהּ מֵרָדָא תְקִיף וְעָמָא אָזִיל וְסָגִי עִם אֲבִשָׁלוֹם:

15:12 And Absalom sent for Ahithophel the Gilonite, David's counselor, from his city Giloh, while he was offering the sacrifices. And the conspiracy was strong, for the people increased continually with Absalom.

15:13 וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה לֵב־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשָׁלוֹם:

15:13 וְאַתָּא דִּמְחִי לֹות דָּוִד לְמִימַר אֲתָפְנִי לְבָא דְאַנֶּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּתַר אֲבִשָׁלוֹם:

15:13 Then a messenger came to David, saying, "The hearts of the men of Israel are with Absalom."

15:14 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וּנְבָרְחָה כִּי

לֹא־תִהְיֶה־לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם מֵהֵרָו לָלֶכֶת פֶּן־יַמְהִיר וְהַשְּׁגָנוּ וְהָרִיחַ עָלֵינוּ אֶת־הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי־חָרֵב:

15:14 וַאֲמַר דָּוִד מְלוֹכָא לְכָל עֲבָדָהּ דְּעַמִּיהָ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנַעְרוֹךְ אֲרִי לֹא

תְּהִי לָנָא שִׁיזְבָּא מִן־קָדָם אֲבִשָׁלוֹם אוֹחוֹ לְמִיזֹל דְּלִמָּא יוֹחִי וַיְדַבְּקִנְנָא וַיַּכְמוּן

עָלֵנָא לָנָא יָת בִּשְׁתָּא וַיִּמְחִי יָת קִרְתָּא לְקִרְתָּא לְפִתְגָם דְּחָרֵב:

15:14 David said to all his servants who were with him at Jerusalem, "Arise and let us flee, for *otherwise* none of us will escape from Absalom. Go in haste, or he will overtake us quickly and bring down calamity on us and strike the city with the edge of the sword."

15:15 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּכָל אֲשֶׁר־יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ:

15:15 וַאֲמָרוּ עֲבָדֵי מֶלֶכָא לְמֶלֶכָא כָּכָל דִּיִּמַר דִּיתְרַעִי רַבּוּנִי מְלוֹכָא הָא

עֲבָדְךָ:

15:15 Then the king's servants said to the king, "Behold, your servants *are ready to do* whatever my lord the king chooses."

15:16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים פְּלִגְשִׁים

לְשֹׁמֵר הַבַּיִת:

15:16 וַנִּפֶּק מֶלֶכָא וְכָל אָנֶשׁ בֵּיתָהּ עִמָּיה בְּרַגְלוֹהִי וּשְׁבַק מְלוֹכָא יָת עֶסֶר נָשִׁין

לְחִינָן לְמִטָּר בֵּיתָא:

15:16 So the king went out and all his household with him. But the king left ten concubines to keep the house.

15:17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעֲמָדוּ בֵּית הַמִּרְחָק:

15:17 וַנִּפֶּק מֶלֶכָא וְכָל עָמָא אָנֶשׁ בֵּיתָהּ דְּעַמִּיהָ בְּרַגְלוֹהִי וְקָמוּ בְּאַתֵּר רַחִיק:

15:17 The king went out and all the people with him, and they stopped at the last house.

15:18 וְכָל־עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרָתִי וְכָל־הַפְּלָתִי וְכָל־הַגְּתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת

אִישׁ אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּרִגְלוֹ מִגַּת עֲבָרִים עַל-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ:
 15:18 וְכָל עַבְדֵּי הַיָּדוּחִי עָבְרִין עַל יְדוּחֵי וְכָל קִשְׁתָּיָא וְכָל קִלְעִיָא וְכָל גִּתָּי שִׁית
 מֵאָה גְּבָרָא דָּאֲתוּ עִמָּהּ מִגַּת עֲבָרִין קִדְּם מַלְכָּא:

15:18 Now all his servants passed on beside him, all the Cherethites, all the Pelethites and all the Gittites, six hundred men who had come with him from Gath, passed on before the king.

15:19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אִתַּי הַגִּתִּי לָמָּה תֵּלֵךְ גַּם-אַתָּה אִתָּנוּ שׁוֹב וְשָׁב
 עִם-הַמֶּלֶךְ כִּי-נִכְרִי אַתָּה וְגַם-גֵּלָה אַתָּה לַמְּקוֹמִי:

15:19 וַאֲמַר מַלְכָּא לְאִתַּי גִּתָּיָהּ לָמָּה תִּיּוּל אַף אַת עִמָּנָא תוֹב וְתִיב עִם
 מַלְכָּא אֲרִי נִכְרָאִי אַת וְאִם וְאִם גְּלִי אַת אִיּוּל לָךְ לְאַתְרָךְ:

15:19 Then the king said to Ittai the Gittite, "Why will you also go with us? Return and remain with the king, for you are a foreigner and also an exile; *return* to your own place.

15:20 תִּמּוּל בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם (אֲנוּעֶךָ) [אֲנִיעֶךָ] עִמָּנוּ לָלֶכֶת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל

אֲשֶׁר-אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשָּׁב אֶת-אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמֶת:

15:20 תִּמְלִי אֲתִיתָא וַיּוֹמַר דִּין אֶשְׁלַטְלֶנָּךְ עִמָּנָא לְמִיּוּל וְאֲנָא אִיּוּל לְאַתֶּר
 דְּלִית אֲנָא יָדַע לְאֵן אֲנָא אִיּוּל תוֹב וְאֶתִיב יָת אַחֶךָ עִמָּךְ וְעִבִיד עִמָּהוֹן טִיבוּ
 וְקִשׁוּט:

15:20 "You came *only* yesterday, and shall I today make you wander with us, while I go where I will? Return and take back your brothers; mercy and truth be with you."

15:21 וַיַּעַן אֶתִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי-יְהוָה וְחַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם-בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִהְיֶה-שֵׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם-לְמוֹת אִם-לְחַיִּים כִּי-שֵׁם יְהוָה עֲבָדְךָ:

15:21 וְאֶתִיב אִתִּי יָת מַלְכָּא וַאֲמַר קָיִים הוּא יְיָ וְחַיִּי וְקָיִים רַבּוֹנִי מַלְכָּא
 אֱלֹהִין בְּאַתְרָא דִּיהִי תִמָּן רַבּוֹנִי מַלְכָּא אִם לְמוֹתָא אִם לְחַיִּי אֲרִי תִמָּן יְהִי
 עֲבָדְךָ:

15:21 But Ittai answered the king and said, "As the LORD lives, and as my lord the king lives, surely wherever my lord the king may be, whether for death or for life, there also your servant will be."

15:22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אִתַּי לֵךְ וְעָבֵר וַיַּעֲבֵר אֶתִּי הַגִּתִּי וְכָל-אֲנָשָׁיו וְכָל-הַטָּף
 אֲשֶׁר אֲתוּ:

15:22 וַאֲמַר דָּוִד לְאַתִּי אִיּוּל עָבוּר וְעָבֵר אִתִּי גִתָּיָהּ וְכָל גְּבוּרָהּ וְכָל טַפְלָא
 דְּעִמָּהּ:

15:22 Therefore David said to Ittai, "Go and pass over." So Ittai the Gittite passed over with all his men and all the little ones who *were* with him.

15:23 וְכָל-הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל-הָעָם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עָבֵר בְּנַחֲל קִדְרוֹן
 וְכָל-הָעָם עֲבָרִים עַל-פְּנֵי-דֶרֶךְ אֶת-הַמִּדְבָּר:

15:23 וְכָל דִּירֵי אֶרֶץא בָּכָן בְּכוּ קֹל בְּקַל רַב וְכָל עַמָּא עָבְרִין וּמַלְכָּא עָבֵר
 בְּנַחֲלָא דְקִדְרוֹן וְכָל עַמָּא עָבְרִין עַל-אַפִּי אוּרַח מִדְּבָרָא:

15:23 While all the country was weeping with a loud voice, all the people passed over. The king also passed over the brook Kidron, and all the people passed over toward the way of the wilderness.

15:24 וְהִנֵּה גַם-צָדוֹק וְכָל-הַלְוִיִּם אֲתוּ נִשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיֵּצְקוּ
 אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אַבְיָתָר עַד-תָּם פְּלִי-הָעָם לְעָבוּר מִן-הָעִיר:

15:24 וְהָא אַף צָדוֹק וְכָל לִיּוֹנָי עִמָּהּ נִשְׁלִין יָת אֲרוֹן קִימָא דִּי וְאִקִּימוּ יָת
 אֲרוֹנָא אֲרוֹן קִימָא דִּי וּסְלִיק אַבְיָתָר עַד דְּשָׁלִים כָּל עַמָּא לְמַעַבֵּר מִן קִרְתָּא:

15:24 Now behold, Zadok also *came*, and all the Levites with him carrying the ark of the covenant of God. And they set down the ark of God, and Abiathar came up until all the people had finished passing from the city.

15:25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצָדוֹק הֲשֵׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וְהִשְׁבֵּנִי וְהֵרָאֵנִי אֹתוֹ וְאֶת־נֹוֹהוּ:

15:25 וַאֲמַר מֶלֶכָא לְצָדוֹק אֲחִיב יֵת אֲרוֹנָא דִּי לְקֶרְתָּא אִם אֲשַׁכַּח רַחֲמִין קָדָם מִן־קָדָם יִי וְיִתִּיבִנִּי וְיִחְזִינִי קְדָמוּהִי וְאִפְלַח קְדָמוּהִי בְּבֵית־מִקְדָּשִׁיהּ:

15:25 The king said to Zadok, "Return the ark of God to the city. If I find favor in the sight of the LORD, then He will bring me back again and show me both it and His habitation."

15:26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חִפְצָתִי בְּךָ הִנְנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו: ס

15:26 וְאִם כִּדִּין יִימַר לֹא רַעְוָא קְדָמִי קָדָם יִי בְךָ הָאֲנָא יַעֲבִיד לִי כְּמָא דְתַקִּין דְרַעְוָא קְדָמוּהִי בַּעֲנוּהִי:

15:26 "But if He should say thus, 'I have no delight in you,' behold, here I am, let Him do to me as seems good to Him."

15:27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק הַכֹּהֵן הַרְוֹאֶה אֹתָהּ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחִימַעַץ בֶּנְךָ וַיהוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיתָר שְׁנֵי בָנֶיכֶם אִתְּכֶם:

15:27 וַאֲמַר מֶלֶכָא לְצָדוֹק כְּהֵנָּא חֲזוּנָא אֵת תּוֹב לְקֶרְתָּא בְּשָׁלָם וְאַחִימַעַץ בְּרֶךְ וַיהוֹנָתָן בֶּר בֶּן אֲבִיתָר תִּרִין בְּנִיכּוֹן עֲמֻכוֹן:

15:27 The king said also to Zadok the priest, "Are you *not* a seer? Return to the city in peace and your two sons with you, your son Ahimaaz and Jonathan the son of Abiathar."

15:28 רְאוּ אֲנֹכִי מִתְמַהֲמָה (בַּעֲבָרוֹת) [בַּעֲרָבוֹת] הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דְבַר מַעֲמָכֶם לְהִגִּיד לִי:

15:28 חֲזוּ דְאֲנָא מִתַּעֲכָב בְּמִישְׁרֵי מִדְבָּרָא עַד דִּימְטִי פִתְגָמָא מִנְכוֹן לְחֻוָּאָה לִי:

15:28 "See, I am going to wait at the fords of the wilderness until word comes from you to inform me."

15:29 וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֲבִיתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם:

15:29 וְאֲחִיב צָדוֹק וְאֲבִיתָר יֵת אֲרוֹנָא דִּי לְיְרוּשָׁלַם וְיִתִּיבוּ תַמָּן:

15:29 Therefore Zadok and Abiathar returned the ark of God to Jerusalem and remained there.

15:30 וַדָּוִד עָלָה בְּמַעְלֵה הַזֵּיתִים עָלָה וּבֹכָה וְרָאשׁ לוֹ חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יַחַף וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עָלָה וּבָכָה:

15:30 וַדָּוִד סָלִיק בְּמִסְקָנָא דְטוֹר זִיתָא סָלִיק וּבְכִי וְרִישׁ לִיה מְכַרְךָ וְהוּא אָזִיל וַיַּחֲיף וְכָל עַמָּא דְעַמִּיָּה כָּרִיכוּ גִבְר רִישִׁיהּ וְסָלְקִין מִסָּק וּבָכּוּ:

15:30 And David went up the ascent of the Mount of Olives, and wept as he went, and his head was covered and he walked barefoot. Then all the people who were with him each covered his head and went up weeping as they went.

15:31 וַדָּוִד הִגִּיד לְאֹמֶר אַחִיתֹפֶל בְּקִשְׁרִים עִם־אֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סִכְל־נָא אֶת־עֲצַת אַחִיתֹפֶל יְהוָה:

15:31 וּלְדָוִד אֶת־חֲוָה לְמִימַר אַחִיתֹפֶל בְּמִרְוּדָא עִם אֲבִשָׁלוֹם וַאֲמַר דָּוִד קַלְקִיל כְּעַן יֵת מֶלֶכָא דְאַחִיתֹפֶל יִי:

15:31 Now someone told David, saying, "Ahithophel is among the conspirators with Absalom." And David said, "O LORD, I pray, make the counsel of Ahithophel foolishness."

15:32 וַיְהִי דָוִד בָּא עַד־הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לְאֱלֹהִים וְהִנֵּה לְקֶרְאָתוֹ חוּשִׁי הָאֲרָכִי קָרוֹעַ פִּתְנָתוֹ וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ:

15:32 וְהוּא דָוִד אֶתָּא עַד רִישׁ טוֹרָא דִּיסְגוּד תַּמָּן קָדָם יִי וְהָא לְקְדָמוּתִיהּ חוּשִׁי אֲרַכָּאָה מְבֻזָּע לְבוּשׁוֹהִי וְעַפְרָא רְמִי בְרִישִׁיהּ:

15:32 It happened as David was coming to the summit, where God was worshiped, that behold, Hushai the Archite met him with his coat torn and dust on his head.

15:33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אִתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמִשָּׂא:

15:33 וַאֲמַר לִיה דָּוִיד אִם עֲבַרְתָּ עִמִּי וְתָהִי עָלַי לְמָטוֹל:

15:33 David said to him, "If you pass over with me, then you will be a burden to me.

15:34 וְאִם-הָעִיר תָּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עֲבֹדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִיָּה עֹבֵד אָבִיךָ וְאֲנִי מֵאִז וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבֹדְךָ וְהִפְרַתָּה לִּי אֶת עֲצַת אַחִיתּוֹפֶל:

15:34 וְאִם לְקִרְתָּא תִּחְיֶה וְתִימָר לְאַבְשָׁלוֹם עֲבֹדְךָ אָנָּה מֶלֶכָּא אֲהִי עֹבֵדָּא דְאַבְיָךְ וְאָנָּה מִבְּכִין וְכַעַן וְאָנָּה עֲבֹדְךָ וְתִקְלָקִיל לִּי יֵת מֶלֶכָּא דְאַחִיתּוֹפֶל:

15:34 "But if you return to the city, and say to Absalom, 'I will be your servant, O king; as I have been your father's servant in time past, so I will now be your servant,' then you can thwart the counsel of Ahithophel for me.

15:35 וְהִלּוּא עַמּוּד שֵׁם צָדוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל-הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים:

15:35 וְהָלֹא עַמּוּד תָּמֵן צָדוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנֵיָא וְהִי כָּל פִּתְגָמָא דְתִשְׁמָע מִבֵּית-מֶלֶכָּא תַּחֲוִי לְצָדוֹק וּלְאַבְיָתָר כֹּהֲנֵיָא:

15:35 "Are not Zadok and Abiathar the priests with you there? So it shall be that whatever you hear from the king's house, you shall report to Zadok and Abiathar the priests.

15:36 הִנֵּה-שָׁם עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אַחִימַעֵץ לְצָדוֹק וַיהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וְשַׁלְּחָתָם בְּיָדָם אֵלַי כָּל-דְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ:

15:36 הָא תָּמֵן עֲמָהוֹן תָּרִין בְּנֵיהוֹן אַחִימַעֵץ לְצָדוֹק וַיהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וְתִשְׁלַחוּן בְּיָדָהוֹן לִּי כָּל מִדְּעָם דְתִשְׁמָעוּן:

15:36 "Behold their two sons are with them there, Ahimaaz, Zadok's son and Jonathan, Abiathar's son; and by them you shall send me everything that you hear."

15:37 וַיָּבֹא חוּשִׁי רֵעֵה דָוִיד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלָּם:

15:37 וְאַתָּא חוּשִׁי שׁוֹשְׁבֵינָא דְדָוִיד לְקִרְתָּא וְאַבְשָׁלוֹם אֶתָּא לִירוּשָׁלָּם:

15:37 So Hushai, David's friend, came into the city, and Absalom came into Jerusalem.

16:1 וְדָוִד עָבַר מֵעַט מִהָרָאֵשׁ וְהִנֵּה צִיבָא נָעַר מִפִּיבֹשֶׁת לְקִרְתָּא וְצֹמֵד

חֲמֹרִים חֲבָשִׁים וְעַלִּיהֶם מֵאֲתִים לֶחֶם וּמֵאָה צִמּוּקִים וּמֵאָה קִיץ וְנָבֵל יֵין:

16:1 וְדָוִיד עָבַר זַעִיר מֵרִישׁ טוֹרָא וְהָא צִיבָא עוֹלִימָא דְמִפִּיבֹשֶׁת לְקִדְמוּתִיהָ וְזֹוג חֲמֹרִין חֲשִׁיקִין וְעַלִּיהוֹן מֵאֲתָן גְּרִיצָן דְלַחִים וּמֵאָה אֶתְכָלִין דְעֻנְבִין וְבִישׁוּן וּמֵאָה מִנָּן דְּבִילְתָּא וְגָרֵב דְחֹמֶר:

16:1 Now when David had passed a little beyond the summit, behold, Ziba the servant of Mephibosheth met him with a couple of saddled donkeys, and on them *were* two hundred loaves of bread, a hundred clusters of raisins, a hundred summer fruits, and a jug of wine.

16:2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא מַה-אַלָּה לָּךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים לְבֵית-הַמֶּלֶךְ לְרִכָּב (וְלֶהֱלַח) וְהַקִּיץ לְאֶכּוֹל הַנְּעָרִים וְהַיֵּין לְשִׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר:

16:2 וַאֲמַר מֶלֶכָּא לְצִיבָא מָא מִן אֵלֶיךָ לָךְ וַאֲמַר צִיבָא חֲמֹרֵיָא לְבֵית-מֶלֶכָּא לְמִרְכָּב וְלַחֲמָא וְדְבִילְתָּא לְמִיכָל עוֹלִימָיָא וְחֲמֹרָא לְמִשְׁתֵּי דְמִשְׁלֵהִי בַּמִּדְבָּרָא:

16:2 The king said to Ziba, "Why do you have these?" And Ziba said, "The donkeys are for the king's household to ride, and the bread and summer fruit for the young men to eat, and the wine, for whoever is faint in the wilderness to drink."

16:3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאִיהָ בֶן-אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָּם כִּי אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלָכוֹת אָבִי:

16:3 וַאֲמַר מֶלֶכָּא וְאֵן בֶּר רַבּוֹנְךָ וַאֲמַר צִיבָא לְמֶלֶכָּא הָא יְתִיב בִּירוּשָׁלָּם אֲרִי אָמַר יוֹמָא דִּין יְתִיבּוֹן לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת מַלְכוּתָא דְאַבָּא:

16:3 Then the king said, "And where is your master's son?" And Ziba said to the king, "Behold, he is staying in Jerusalem, for he said, 'Today the house of Israel will restore the kingdom of my father to me.'"

16:4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לְךָ כָּל אֲשֶׁר לְמֶפִּיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר צִבָּא
הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֲמָצָאֲחֹן בְּעֵינַיִךְ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ:
16:4 וַאֲמַר מַלְכָּא לְצִבָּא הֵא לָךְ כָּל דְּלִמְפִּיבֹשֶׁת וַאֲמַר צִבָּא מוֹדִינָא אֲשַׁכַּח
רַחֲמִין בְּעֵינְךָ רַבּוֹנִי מַלְכָּא:

16:4 So the king said to Ziba, "Behold, all that belongs to Mephibosheth is yours." And Ziba said, "I prostrate myself; let me find favor in your sight, O my lord, the king!"

16:5 וּבָא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד-בְּחֻרִים וְהִנֵּה מִשֶׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית-שָׁאוּל
וְשִׁמְעִי שִׁמְעִי בֶן-גֵּרָא יוֹצֵא וּמִקְלָל:
16:5 וְאַתָּא מַלְכָּא דָּוִיד עַד עֲלָמַת וְהָא מִתְמָן גְּבִרָא נָפִיק מִזֶּרְעִית בֵּית שָׁאוּל
בְּנִימָן וְשִׁמְיָה שִׁמְעִי בֶר גֵּרָא אָזִיל מִיּוֹל נִפֵּק מִפֶּק וּמִלְטִיט:

16:5 When King David came to Bahurim, behold, there came out from there a man of the family of the house of Saul whose name was Shimei, the son of Gera; he came out cursing continually as he came.

16:6 וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים אֶת-דָּוִד וְאֶת-כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל-הָעָם וְכָל-הַגִּבּוֹרִים
מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ:
16:6 וּמִרְגִּים בְּאֲבָנִיָּא יֵת דָּוִיד וְיֵת כָּל עַבְדֵי מַלְכָּא דָּוִיד וְכָל עַמָּא וְכָל
גְּבִרָיָא מִיְמִינִיה וּמִסְמָלִיה:

16:6 He threw stones at David and at all the servants of King David; and all the people and all the mighty men were at his right hand and at his left.

16:7 וְכֹה-אָמַר שִׁמְעִי בְּקָלְלוֹ צֹא צֹא אִישׁ הַדָּמִים וְאִישׁ הַבִּלְיָעַל:
16:7 וּכְדִין אָמַר שִׁמְעִי בְּלִטְטוּתִיה פּוֹק פּוֹק גִּבֹּר חֲיִיב קָטוֹל וּגְבֹר רָשִׁיעַ:
16:7 Thus Shimei said when he cursed, "Get out, get out, you man of bloodshed, and worthless fellow!"

16:8 הָשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה כָּל דָּמֵי בֵּית-שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ (תַּחְתּוֹ) (תַּחְתּוֹ) וַיִּתֵּן
יְהוָה אֶת-הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בֶּנֶךְ וְהִנֵּךְ בִּרְעֻתְךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אַתָּה:
16:8 אַתִּיב עָלְךָ יְיָ כָּל דָּמֵי חֻבֵּי בֵּית שָׁאוּל דְּמִלְכְּתָא תַּחְתּוֹהִי וְאַצְלַח וַיְהִי
יְיָ יֵת מַלְכוּתָא בְּיַד דָּאבְשָׁלוֹם בֶּרֶךְ וְהָא אַתְּ בְּבִשְׁתְּךָ אֲרִי גִבֹּר חֲיִיב קָטוֹל
אַתְּ:

16:8 "The LORD has returned upon you all the bloodshed of the house of Saul, in whose place you have reigned; and the LORD has given the kingdom into the hand of your son Absalom. And behold, you are *taken* in your own evil, for you are a man of bloodshed!"

16:9 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי בֶּן-צְרוּיָה אֶל-הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלָל הַפֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה
אֶת-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶעֱבְרָה-נָא וְאֶסִּירָה אֶת-רֹאשׁוֹ: ס
16:9 וַאֲמַר אֲבִישַׁי בֶּר צְרוּיָה לְמַלְכָּא לָמָּא יִלְטִיט כִּלְבָּא מִיְתָא הָדִין יֵת רַבּוֹנִי
מַלְכָּא אֶעֱבֹר כְּעַן וְאַעֲדִי יֵת רִישִׁיָּה:

16:9 Then Abishai the son of Zeruiah said to the king, "Why should this dead dog curse my lord the king? Let me go over now and cut off his head."

16:10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה (כִּי) (כֹּה) יִקְלָל (וְכִי) (כֵּן) יְהוָה
אָמַר לוֹ קָלַל אֶת-דָּוִד וּמִן יֹאמֶר מְדוּעַ עֲשִׂיתָה כֵּן: ס
16:10 וַאֲמַר מַלְכָּא מָא מִן לִי וּלְכוֹן בְּנֵי צְרוּיָה כְּדִין יִלְטִיט אֲרִי יְיָ אָמַר לִיה
לְטִיט יֵת דָּוִיד וּמִן יִימַר מְדִין עֲבַדְתָּא כֵּין:

16:10 But the king said, "What have I to do with you, O sons of Zeruiah? If he curses, and if the LORD has told him, 'Curse David,' then who shall say, 'Why have you done so?'"

16:11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישַׁי וְאֶל-כָּל-עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר-יָצָא מִמֶּעִי מִבֶּקֶשׁ
אֶת-נַפְשִׁי וְאַף כִּי-עָתָה בֶּן-הַיְמִינִי הִנָּחוּ לוֹ וַיִּקְלָל כִּי אָמַר-לוֹ יְהוָה:

16:11 וַאֲמַר דָּוִיד לְאַבִּישי וּלְכָל עֲבָדָיו הֲאֵל בְּרִי דְאוֹלִידִית בָּעִי לְמַקְטָלִי וְאַף אֲרִי כְעַן בֶּר שִׁיבַט בְּנֵימִין שְׂבוּקוֹ מִנִּיה לִיה וְיִלְטִיט אֲרִי אָמַר לִיה יי:

16:11 Then David said to Abishai and to all his servants, "Behold, my son who came out from me seeks my life; how much more now this Benjamite? Let him alone and let him curse, for the LORD has told him.

16:12 אוֹלִי יִרְאֶה יְהוָה (בְּעוֹנִי) [בְּעִינָן] וְהָשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קָלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה:

16:12 מָא אִם גְּלִיָּא קָדָם יי דְמַעַת עֵינֵי וְיָתִיב יי לִי טַבְתָּא חֲלָף לוֹטְתִיה יוֹמָא הַדִּין:

16:12 "Perhaps the LORD will look on my affliction and return good to me instead of his cursing this day."

16:13 וַיֵּלֶךְ דָּוִיד וְאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ ס וְשִׁמְעִי הָלַךְ בְּצִלְעֵי הַהָר לְעִמָּתוֹ הַלּוֹךְ וַיִּקְלָל וַיִּסְקַל בְּאֲבָנִים לְעִמָּתוֹ וְעַפְרָא בְּעַפְרָא: פ

16:13 וַאֲזַל דָּוִיד וְגִבְרוֹהֵי בְאוֹרְחָא וְשִׁמְעִי אָזִיל בְּסֹטֵר טוֹרָא לְקַבְלִיה אָזִיל וּמִלְטִיט וּמִרְגִּים בְּאֲבָנִיָּא לְקַבְלִיה וּמִשְׁדֵּי עַפְרָא בַּעֲפָרָא:

16:13 So David and his men went on the way; and Shimei went along on the hillside parallel with him and as he went he cursed and cast stones and threw dust at him.

16:14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֵיפִים וַיִּנְפֹּשׁ שָׁם:

16:14 וַאֲתָא מַלְכָּא וְכָל עַמָּא דְעַמִּיה כֹּד מִשְׁלֵהֵן וְנָח וּבַת תַּמּוֹן:

16:14 The king and all the people who were with him arrived weary and he refreshed himself there.

16:15 וַאֲבִשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתּוֹפֵל אִתּוֹ:

16:15 וַאֲבִשָׁלוֹם וְכָל עַמָּא אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ לִירוּשָׁלַם וְאַחִיתּוֹפֵל עִמִּיה:

16:15 Then Absalom and all the people, the men of Israel, entered Jerusalem, and Ahithophel with him.

16:16 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־בָּא חוּשִׁי הָאֲרָכִי רֵעֵה דָוִיד אֶל־אֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ:

16:16 וַהֲוֶה כֹד אֲתָא חוּשִׁי אֲרָכָה שׁוֹשְׁבִינָא דְדָוִיד לֹות אֲבִשָׁלוֹם וַאֲמַר חוּשִׁי לְאֲבִשָׁלוֹם יִצְלַח מַלְכָּא יִצְלַח מַלְכָּא:

16:16 Now it came about when Hushai the Archite, David's friend, came to Absalom, that Hushai said to Absalom, "Long live the king! Long live the king!"

16:17 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל־חוּשִׁי זֶה חֲסִדְךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ:

16:17 וַאֲמַר אֲבִשָׁלוֹם לְחוּשִׁי דָא טִיבּוֹתְךָ דְעָם חֲבֶרְךָ לָמָּה לֹא אָזַלְתָּ עִם חֲבֶרְךָ:

16:17 Absalom said to Hushai, "Is this your loyalty to your friend? Why did you not go with your friend?"

16:18 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלוֹם לֹא כִי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל (לֹא) [לֹן] אֱהִיה וְאִתּוֹ אֶשֶׁב:

16:18 וַאֲמַר חוּשִׁי לְאֲבִשָׁלוֹם לֹא אֱלֵהִין דְאַתְרֵעִי יי וְעַמָּא הַדִּין וְכָל אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל דִּילִיה אֱהִי וְעַמִּיה אֲתִיב:

16:18 Then Hushai said to Absalom, "No! For whom the LORD, this people, and all the men of Israel have chosen, his I will be, and with him I will remain.

16:19 וְהַשְׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי בְנוֹ כִּאֲשֶׁר עֲבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיד בֶּן אֱהִיה לִפְנִיד: פ

16:19 וְתַנְיָנוֹת קָדָם מִן אֲנָא אֶפְלַח הֲלֹא קָדָם בְּרִיה כְּמָא דְפִלְחִית קָדָם אָבוֹךְ כִּין אִיהִי פִלַח קְדָמְךָ:

16:19 "Besides, whom should I serve? Should I not serve in the presence of his son? As I have served in your father's

presence, so I will be in your presence."

16:20 וַיֹּאמֶר אֲבִשָּׁלוֹם אֶל־אֲחִיתּוֹפֶל הֲבֹ לָכֶם עֲצָה מִה־נַּעֲשֶׂה:

16:20 וַאֲמַר אֲבִשָּׁלוֹם לְאֲחִיתּוֹפֶל הֲבֹ לְכוּן מַלְכָּא מָא נַעֲבִיד:

16:20 Then Absalom said to Ahithophel, "Give your advice. What shall we do?"

16:21 וַיֹּאמֶר אֲחִיתּוֹפֶל אֶל־אֲבִשָּׁלוֹם בּוֹא אֶל־פִּלְגְּשֵׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לִשְׁמֹר

הַבַּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאֲשָׁתָה אֶת־אָבִיךָ וַחֲזָקוּ יָדַי כָּל־אֲשֶׁר אִתְּךָ:

16:21 וַאֲמַר אֲחִיתּוֹפֶל לְאֲבִשָּׁלוֹם עוֹל לֹות לְחִינְתָּא דַּאֲבוּךְ דַּלְאֲבוּךְ דְּשִׁבְק

לְמִטָּר בִּיתָא וְיִשְׁמְעוּן כָּל יִשְׂרָאֵל אֲרִי אִתְגְּרִיתָא בַּאֲבוּךְ וְיִתְקַפּוּן יָדַי כָּל

דְּעִמָּךְ:

16:21 Ahithophel said to Absalom, "Go in to your father's concubines, whom he has left to keep the house; then all Israel will hear that you have made yourself odious to your father. The hands of all who are with you will also be strengthened."

16:22 וַיִּטּוּ לְאֲבִשָּׁלוֹם הָאָהֳלָה עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אֲבִשָּׁלוֹם אֶל־פִּלְגְּשֵׁי אָבִיו לְעֵינֵי

כָּל־יִשְׂרָאֵל:

16:22 וַנִּגְדּוּ וַיִּטּוּ לְאֲבִשָּׁלוֹם קְנוּפִין קְטַפִּין עַל אֲנָרָא וְעַל אֲבִשָּׁלוֹם יֵת לֹות

לְחִינְתָּא דַּאֲבוּהֵי לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל:

16:22 So they pitched a tent for Absalom on the roof, and Absalom went in to his father's concubines in the sight of all Israel.

16:23 וַעֲצַת אֲחִיתּוֹפֶל אֲשֶׁר יַעֲן בַּיָּמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל־ (כך) [אִישׁ] בְּדַבַּר

הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אֲחִיתּוֹפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם לְאֲבִשָּׁלוֹם: ס

16:23 וּמַלְכָּא דַּאֲחִיתּוֹפֶל דְּמַלִּיךְ בְּיוֹמָיָא הָאֲנוּן בַּעֲדִידָנָא הָהִיא כִּמְא דְּשָׂאִיל

גִּבְרָא בַּפְתָּגְמָא בַּמִּימְרָא דִּי כִין כָּל מַלְכָּא דַּאֲחִיתּוֹפֶל אָף לְדָוִיד אָף

לְאֲבִשָּׁלוֹם:

16:23 The advice of Ahithophel, which he gave in those days, was as if one inquired of the word of God; so was all the advice of Ahithophel regarded by both David and Absalom.

17:1 וַיֹּאמֶר אֲחִיתּוֹפֶל אֶל־אֲבִשָּׁלוֹם אֲבַחֲרָה זָא שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲלָף אִישׁ וְאֶקְוִמָּה

וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלַּיְלָה:

17:1 וַאֲמַר אֲחִיתּוֹפֶל לְאֲבִשָּׁלוֹם אֲבַחֲרָה כְּעַן תִּרְי־עֶסֶר אֲלָפִין גִּבְרָא וְאֶקּוּם

וְאֶרְדּוּף בְּתֵר דָּוִיד בַּלַּיְלָא:

17:1 Furthermore, Ahithophel said to Absalom, "Please let me choose 12,000 men that I may arise and pursue David tonight.

17:2 וְאָבּוּא עָלָיו וְהוּא יִגַּע וְרַפָּה יָדָיו וְהִחְרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ

וְהִפִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבֶדּוּ:

17:2 וְאַחֲךָ וְאִיתִי עָלוּהִי כִד הוּא מְשַׁלְּהִי וַיִּדּוּהִי מְרַשְׁלָן וְאִזְיַע יִתִּיה וַיַּעֲרוֹק

כָּל עַמָּא דְּעַמִּיָּה וְאֶקְטוּל יֵת מַלְכָּא בַּלְחֹדוּהִי:

17:2 "I will come upon him while he is weary and exhausted and terrify him, so that all the people who are with him will flee. Then I will strike down the king alone,

17:3 וְאֶשִּׁיבָה כָּל־הָעָם אֲלֵיךָ כְּשׁוּב הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ כָּל־הָעָם

יִהְיֶה שְׁלֹום:

17:3 וְאַחֲבִיב כָּל יֵת עַמָּא לְוֹתֵךְ כִּד יִתּוּבּוֹן כְּלָהוֹן בְּתֵר דִּיתְקַטִּיל גִּבְרָא דַּאֲת

כְּעִי כָּל עַמָּא יִהְיֶה שְׁלֹם:

17:3 and I will bring back all the people to you. The return of everyone depends on the man you seek; then all the people will be at peace."

17:4 וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲבִשָׁלֹם וּבְעֵינֵי כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: ס

17:4 וּכְשֶׁר פָּתַנְמָא בְּעֵינֵי אֲבִשָׁלֹם וּבְעֵינֵי כָּל סְבֵי יִשְׂרָאֵל:

17:4 So the plan pleased Absalom and all the elders of Israel.

17:5 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלֹם קְרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמָעָה מֶה־בִּפְּיוֹ גַם־הוּא:

17:5 וַאֲמַר אֲבִשָׁלֹם קְרִי כֶּעַן אֶף לְחוּשֵׁי אֲרֻכָּאָה וְנִשְׁמָע מָא דִּימַר אֶף הוּא:

17:5 Then Absalom said, "Now call Hushai the Archite also, and let us hear what he has to say."

17:6 וַיָּבֹא חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלֹם וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלֹם אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבַר הַזֶּה דְּבַר

אֲחִיתּוֹפֶל הִנְעִשָׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אֵין אַתָּה דֹּבֵר: ס

17:6 וְאַתָּה חוּשִׁי לֹות אֲבִשָׁלֹם וַאֲמַר אֲבִשָׁלֹם לִיה לְמִימַר כַּפָּתַנְמָא הָדִין

מִלִּיל אֲחִיתּוֹפֶל הִנְעִבִיד יֵת פָּתַנְמִיה אִם לֹא דְכָשֶׁר בְּעִינְךָ אֵת מִלִּיל:

17:6 When Hushai had come to Absalom, Absalom said to him, "Ahithophel has spoken thus. Shall we carry out his plan? If not, you speak."

17:7 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל־אֲבִשָׁלֹם לֹא־טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר־יַעֲזִין אֲחִיתּוֹפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת:

17:7 וַאֲמַר חוּשִׁי לְאֲבִשָׁלֹם לֹא תִקֵּין מֶלֶכָא דְּמֶלֶךְ אֲחִיתּוֹפֶל בְּזִמְנָא הָדָא:

17:7 So Hushai said to Absalom, "This time the advice that Ahithophel has given is not good."

17:8 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אַתָּה יָדַעַת אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים הֵמָּה וּמָרִי נָפֶשׁ

הֵמָּה כְּדֹב שָׁפוּל בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלִּין אֶת־הָעָם:

17:8 וַאֲמַר חוּשִׁי אֵת יָדַעַת יֵת אָבוֹךְ וַיֵּת גִּבְרוּהִי אֲרִי גִבְרִין אֲנוּן וּמָרִירִי נַפְשָׁן

אֲנוּן כְּדוֹב תְּכִיל בַּחֲקֵלָא וְאָבוֹךְ גִּבֹּר עֲבִיד קְרָבִין וְלֹא יָבִית עִם יֵת עֲמָא:

17:8 Moreover, Hushai said, "You know your father and his men, that they are mighty men and they are fierce, like a bear robbed of her cubs in the field. And your father is an expert in warfare, and will not spend the night with the people."

17:9 הִנֵּה עָתָה הוּא־נִחְבָּא בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת וְהִיָּה כִּנְפֹל

בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשָּׁמַע וַאֲמַר הִיָּתָה מִגִּפָּה בְּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי אֲבִשָׁלֹם:

17:9 הָא כֶּעַן הוּא טָמִיר בַּחַד מִן כּוֹמֲצִיא אוֹ בַּחַד מִן אַחֲרִיא וְיִהִי כִּמְפֹל

בְּמִיפֹל בְּהוֹן בְּקִדְמִיתָא וַיִּשְׁמַע דְּשָׁמַע וַיִּימַר הִוֵּת מַחֲתָא בְּעֲמָא דְּבַתֵּר אֲבִשָׁלֹם:

17:9 "Behold, he has now hidden himself in one of the caves or in another place; and it will be when he falls on them at the first attack, that whoever hears *it* will say, 'There has been a slaughter among the people who follow Absalom.'"

17:10 וְהוּא גַם־בֶּן־חַיִּל אֲשֶׁר לְבֹו כָּלֵב הָאֲרִיָּה הַמָּס יִמָּס כִּי־יִדַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל

כִּי־גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי־חַיִּל אֲשֶׁר אִתּוֹ:

17:10 וְהוּא אֶף גִּבֹּר גִּבֹּר דְּלָבִיָּה כָּלְבָא דְּאֲרִיא מִמָּסָא מָסִי מִמָּסָא לֹא מָסִי

אִיפְשֶׁר דְּמִמָּסָא יִמָּסִי אֲרִי יָדַע כָּל יִשְׂרָאֵל אֲרִי גִבֹּר אָבוֹךְ וְגִבְרִין גִּבְרִין

דְּעִמִּיה:

17:10 "And even the one who is valiant, whose heart is like the heart of a lion, will completely lose heart; for all Israel knows that your father is a mighty man and those who are with him are valiant men."

17:11 כִּי יַעֲצָתִי הָאֶסְף יֶאֱסָף עָלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע פָּחוּל

אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב וּפָנִיךָ הַלֵּכִים בְּקָרֵב:

17:11 כְּדִין אֲרִי מַלְכִית כְּדִין אַתְּכַנְשָׁא יִתְכַנְשׁוּן עָלְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד

בְּאֵר־שֶׁבַע כַּחֲלָא דְּעַל כִּיף יִמָּא לִסְגִי וְאַת תְּהִי אֲזִיל בְּרִישָׁנָא בְּרִישׁ כּוֹלָנָא:

17:11 "But I counsel that all Israel be surely gathered to you, from Dan even to Beersheba, as the sand that is by the sea in abundance, and that you personally go into battle."

17:12 וּבָאֲנוּ אֵלָיו (בְּאַחַת) [בְּאַחַד] הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר

יַפֵּל הַטֵּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נוֹתֵר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֶחָד:

17:12 וְנָהָךְ עָלוּהִי בְּחֹד מִן אֲתֵרָא דִּישְׁתַּכַּח דְּנָהָךְ תִּמָּן לְתִמָּן וְנִשְׁרִי עָלוּהִי
כִּמְא דְשָׁרִי טָלָא עַל אֶרְעָא וְלֹא נִשְׁאַר בֵּיהּ וּבְכָל גְּבִרָא דְעַמִּיָּה אִף עַד חֹד:

17:12 "So we shall come to him in one of the places where he can be found, and we will fall on him as the dew falls on the ground; and of him and of all the men who are with him, not even one will be left.

17:13 וְאִם-אֶל-עִיר יֵאָסֶף וְהִשְׁיִאוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסָחֲבֻּהּ
אֹתוֹ עַד-הַנָּחַל עַד אֲשֶׁר-לֹא-נִמְצָא שָׁם גִּם-צָרוּר: פ

17:13 וְאִם לְקֶרְתָּא יִתְכַנֵּשׁ וְיִתְכַנְשׁוּן כָּל יִשְׂרָאֵל עַל קֶרְתָּא הַהִיא וְיִקְפּוּנָהּ
מִשְׁרִין וְנַעֲקֶר יָתָה וְיִת אַבְנֶהָ וְנִרְמִינָה לְנַחֲלָא עַד דְּלֹא נִשְׁאַר תִּמָּן אִף
אַבְנָא:

17:13 "If he withdraws into a city, then all Israel shall bring ropes to that city, and we will drag it into the valley until not even a small stone is found there."

17:14 וַיֹּאמֶר אֲבִשָּׁלוֹם וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשִׁי הָאֲרָכִי מֵעֲצַת
אֲחִיתּוֹפֶל וַיְהִי צָוָה לְהָפֹךְ אֶת-עֲצַת אֲחִיתּוֹפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה
אֶל-אֲבִשָּׁלוֹם אֶת-הָרָעָה: ס

17:14 וַאֲמַר אֲבִשָּׁלוֹם וְכָל אָנָשׁ יִשְׂרָאֵל תְּקִין מַלְכָּא דְחוּשִׁי אֲרַכָּא מִמַּלְכָּא
דְּאֲחִיתּוֹפֶל וַיִּי פָקִיד לְקַלְקְלָא יָת מַלְכָּא דְּאֲחִיתּוֹפֶל תְּקַנָּא בְּדִיל דִּיִּיתִי יִי
עַל אֲבִשָּׁלוֹם יָת בִּשְׁתָּא:

17:14 Then Absalom and all the men of Israel said, "The counsel of Hushai the Archite is better than the counsel of Ahithophel." For the LORD had ordained to thwart the good counsel of Ahithophel, so that the LORD might bring calamity on Absalom.

17:15 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל-צָדוֹק וְאֶל-אֲבִיָּתָר הַכֹּהֲנִים כְּזָאת וְכָזָאת יַעֲן אֲחִיתּוֹפֶל
אֶת-אֲבִשָּׁלוֹם וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזָאת וְכָזָאת יַעֲצֵתִי אֲנִי:
17:15 וַאֲמַר חוּשִׁי לְצָדוֹק וְלִאֲבִיָּתָר כֹּהֲנֵי כֹדִין וְכֹדִין מֶלֶךְ אֲחִיתּוֹפֶל יָת
אֲבִשָּׁלוֹם וְיָת סָבִי יִשְׂרָאֵל וְכֹדִין וְכֹדִין מַלְכִּית אִף אֲנָא:

17:15 Then Hushai said to Zadok and to Abiathar the priests, "This is what Ahithophel counseled Absalom and the elders of Israel, and this is what I have counseled.

17:16 וְעַתָּה שְׁלַחוּ מַהֲרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל-תֵּלֶן הַלַּיְלָה בְּעֶרְבוֹת
הַמִּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבוֹר פֶּן יִבְלַע לְמַלְךְךָ וְלִכְלֵה-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ:
17:16 וְכַעַן שְׁלַחוּ בַּפְרִיעַ וְחוּז לְדָוִיד לְמִימַר לֹא תָבִית בְּלִילִיָּא בְּמִישְׁרֵי
מִדְבָּרָא וְאִף מַעֲבַר תַּעֲבַר דְּלִמָּא יִתְהַנִּי יִתְרַע לְמַלְכָּא וְלִכְלֵ עַמָּא דְעַמִּיָּה:

17:16 "Now therefore, send quickly and tell David, saying, 'Do not spend the night at the fords of the wilderness, but by all means cross over, or else the king and all the people who are with him will be destroyed.'"

17:17 וַיְהִינֶתָן וְאֲחִימֵעַץ עַמְּדִים בְּעֵין-רֹגֵל וְהִלְכָה הַשְּׁפָחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם
יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לְמַלְךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהִרְאוֹת לְבוֹא הָעִירָה:

17:17 וַיְהִינֶתָן וְאֲחִימֵעַץ קָיְמִין בְּעֵין קַצְרָא וְאִזְלַת אִמְתָּא וְחוּיָאֵת לְהוֹן וְאֲנוּן
יִיזְלוּן וְיַחוּזוּן לְמַלְכָּא דָּוִיד אֲרִי לֹא יִכְלוּן לְאַתְחָזָא לְמִיעַל לְקֶרְתָּא בְּקֶרְתָּא:

17:17 Now Jonathan and Ahimaaz were staying at En-rogel, and a maidservant would go and tell them, and they would go and tell King David, for they could not be seen entering the city.

17:18 וַיֵּרָא אֹתָם נֶעַר וַיִּגֵּד לְאֲבִשָּׁלוֹם וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֲרָה וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית-אִישׁ
בְּבַחֲוִירִים וְלוֹ בְּאֵר בַּחֲצָרוֹ וַיֵּרְדּוּ שָׁם:

17:18 וְחָזָא יְתָהוֹן עוֹלִימָא וְחוּיָא לְאֲבִשָּׁלוֹם וְאִזְלוּ תְרוּיָהוֹן בַּפְרִיעַ וְעָלוּ לְבֵית
גְּבִרָא בְּעֵלְמַת וְלִיה גּוּבָא בְּדֶרְתִּיהּ וַנְּחֹתוּ תִמָּן:

17:18 But a lad did see them and told Absalom; so the two of them departed quickly and came to the house of a man in Bahurim, who had a well in his courtyard, and they went down into it.

17:19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת־הַמָּסָךְ עַל־פְּנֵי הַבְּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרַפּוֹת וְלֹא נֹדַע דָּבָר:

17:19 וַנִּסִּיבַת אֶתְחָא וּפְרַסַת יֵת פָּרְסָא עַל פּוּמָא דְּבִירָא וּשְׂטַחַת עָלֵוּהִי דְּקִילָן דְּמִילָן וְלֹא אֲתִידַע פִּתְנָמָא מִדְּעַם:

17:19 And the woman took a covering and spread it over the well's mouth and scattered grain on it, so that nothing was known.

17:20 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי אֲבִשָּׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבַּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אַחִימַעֲזָן וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עֲבְרוּ מִיְכַל הַמַּיִם וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלַם: ס
17:20 וְאֵתוּ עֲבָדֵי אֲבִשָּׁלוֹם לֹת אֶתְחָא לְבֵיתָא וַאֲמְרוּ אֵן אַחִימַעֲזָן וַיְהוֹנָתָן וַאֲמַרְתָּ לְהוֹן אֶתְחָא כְּבַר עֲבְרוּ יַרְדֵּנָא וּבַעֲזוּ וְלֹא אֲשַׁכְחוּ וְתָבוּ לִירוּשָׁלַם:

17:20 Then Absalom's servants came to the woman at the house and said, "Where are Ahimaaz and Jonathan?" And the woman said to them, "They have crossed the brook of water." And when they searched and could not find them, they returned to Jerusalem.

17:21 וַיְהִי אַחֲרֵי לִכְתָּם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאָר וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ מִהֲרָה אֶת־הַמַּיִם כִּי־כָכָה יַעַן עָלִיכֶם אַחִיתּוֹפֶל:
17:21 וַהֲוָה בְּתֵר מִיִּזְלָהוֹן וּסְלִיקוּ מִגּוּבָא וַאֲזָלוּ וַחֲוִיאוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַאֲמְרוּ לְדָוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ בַּפְּרִיעַ יֵת יַרְדֵּנָא אֲרִי כַּדִּין מֶלֶךְ עָלִיכוֹן אַחִיתּוֹפֶל:

17:21 It came about after they had departed that they came up out of the well and went and told King David; and they said to David, "Arise and cross over the water quickly for thus Ahithophel has counseled against you."

17:22 וַיָּקָם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אֹר הַבֹּקֶר
עַד־אַחַד לֹא נִעְדָּר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן:
17:22 וְקָם דָּוִד וְכָל עַמָּא דְּעַמִּיָּה וְעֲבְרוּ יֵת יַרְדֵּנָא עַד מֵיָהָר צַפְרָא עַד חַד לֹא שָׁנָא דְּלֹא עָבַר יֵת יַרְדֵּנָא:

17:22 Then David and all the people who were with him arose and crossed the Jordan; and by dawn not even one remained who had not crossed the Jordan.

17:23 וַאֲחִיתּוֹפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשֶׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־הַחֲמֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקֶבֶר אָבִיו: ס
17:23 וַאֲחִיתּוֹפֶל חָזָא אֲרִי לֹא אֲתַקְנִים מַלְכִּיהָ וְזָרִיו יֵת חֲמָרָא וְקָם וַאֲזָל לְבֵיתִיהָ לְקַרְתִּיהָ וּפְקִיד עַל אָנָּשׁ בֵּיתִיהָ וַאֲתַחֲנִיק וּמִית וַאֲתַקְבֹּר בְּקֶבֶרָא דְּאָבוּהִי:

17:23 Now when Ahithophel saw that his counsel was not followed, he saddled his donkey and arose and went to his home, to his city, and set his house in order, and strangled himself; thus he died and was buried in the grave of his father.

17:24 וַדָּוִד בָּא מַחֲנֵימָה וַאֲבִשָּׁלֹם עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ:
17:24 וַדָּוִד אֲתָא לְמַחֲנֵים וַאֲבִשָּׁלוֹם עָבַר יֵת יַרְדֵּנָא הוּא וְכָל אָנָּשׁ גִּבֵּר יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ:

17:24 Then David came to Mahanaim. And Absalom crossed the Jordan, he and all the men of Israel with him.

17:25 וְאֶת־עַמָּשָׂא שֵׁם אֲבִשָּׁלֹם תַּחַת יוֹאָב עַל־הַצָּבָא וְעַמָּשָׂא בֶן־אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אֲבִיגַיִל בַּת־נָחָשׁ אֲחוֹת צְרוּיָה אִם יוֹאָב:
17:25 וַיֵּת עַמָּשָׂא מְנִי שׁוּי אֲבִשָּׁלוֹם חֲלָף יוֹאָב עַל חִילָא וְעַמָּשָׂא בֵּר גִּבְרָא וּשְׁמִיהָ יִתְרָא יִשְׂרָאֵלִיָּה דָּעַל לֹת אֲבִיגַיִל בַּת נָחָשׁ אֲחֻתָּה דְּצְרוּיָה אִמִּיהָ דְּיוֹאָב:

17:25 Absalom set Amasa over the army in place of Joab. Now Amasa was the son of a man whose name was Ithra the Israelite, who went in to Abigail the daughter of Nahash, sister of Zeruiah, Joab's mother.

17:26 וַיַּחֲנוּ יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד: ס

17:26 וַיִּשְׁכְּנוּ יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם בְּאֶרֶץ גִּלְעָד:

17:26 And Israel and Absalom camped in the land of Gilead.

17:27 וַיְהִי כִּבּוּא דָּוִד מַחֲנֵימָה וְשׁוֹבִי בֶן־נָחָשׁ מִרְבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וּמַכִּיר בֶּן־עַמִּיאֵל מֵלֵא דָּבָר וּבְרוּזַי הַגִּלְעָדִי מִרוּגְלִים:

17:27 וַהֲוָה כִּד אֲתָא דָּוִד לְמַחֲנֵים וְשׁוֹבִי בֶר נָחָשׁ מִרְבַת בְּנֵי עַמּוֹן וּמַכִּיר בֶר עַמִּיאֵל מִלֹּד־דָּבָר וּבְרוּזַי גִּלְעָדָא מִרוּגְלִים:

17:27 Now when David had come to Mahanaim, Shobi the son of Nahash from Rabbah of the sons of Ammon, Machir the son of Ammiel from Lo-debar, and Barzillai the Gileadite from Rogelim,

17:28 מִשְׁכָּב וְסִפּוֹת וְכָלִי יוֹצֵר וְחֲטִים וְשַׁעֲרִים וְקִמַּח וְקֹלֵי וּפּוֹל וְעֵדָשִׁים וְקֹלֵי:

17:28 מַכְכִּין וְקוֹלִין וּמֶן דְּמֶן דְּחֶסֶף וְחֲטִין וְסַעֲרִין וְקִמְחָא וְקֹלִיא וּפּוֹלִיא וּטְלַפְחִין וְסַעֲרִין וְקֹלִיא:

17:28 brought beds, basins, pottery, wheat, barley, flour, parched grain, beans, lentils, parched seeds,

17:29 וּדְבַשׁ וְחֲמָאָה וְצֹאֵן וְשִׁפּוֹת בָּקָר הַגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֶאֱכֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רָעֵב וְעֵיף וְצָמָא בְּמִדְבָּר:

17:29 וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן וְעֵן וְגוֹבִנִין דְּחֶלֶב תּוֹרִין קָרִיבוּ לְדָוִיד וּלְעָמָא דְעִמִּיה לְמִיכַל אֲרִי אָמְרוּ עָמָא כָּפִין וּמִשְׁלָהִי וְצָהִי בְּמִדְבָּרָא:

17:29 honey, curds, sheep, and cheese of the herd, for David and for the people who were with him, to eat; for they said, "The people are hungry and weary and thirsty in the wilderness."

18:1 וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשֶׁם עָלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת:

18:1 וּמִנָּא דָּוִיד יָת עָמָא דְעִמִּיה וּמִנִּי עָלִיהוֹן רַבִּנִי אֲלָפִי וּרַבִּנִי מֵאוֹתָא:

18:1 Then David numbered the people who were with him and set over them commanders of thousands and commanders of hundreds.

18:2 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִישִׁית בְּיַד־יֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁית בְּיַד אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אַחִי יֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁת בְּיַד אֶתִּי הַגִּתִּי ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם יֵצֵא אֵצֶא גַם־אֲנִי עִמָּכֶם:

18:2 וַיִּשְׁלַח דָּוִיד יָת עָמָא תַלְתָּא בְּיַד יֹאָב וְתַלְתָּא בְּיַד אֲבִישַׁי בֶר צְרוּיָה אַחֵוּהִי דִיֹּאָב וְתַלְתָּא בְּיַד אִתִּי גִתָּאָה וַאֲמַר מַלְכָּא לְעָמָא מִפְּק אַפּוֹק אַף אֲנָא עִמָּכֶן:

18:2 David sent the people out, one third under the command of Joab, one third under the command of Abishai the son of Zeruiah, Joab's brother, and one third under the command of Ittai the Gittite. And the king said to the people, "I myself will surely go out with you also."

18:3 וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נָס נָנוּס לֹא־יִשְׁיִמוּ אֵלֵינוּ לֵב וְאִם־יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא־יִשְׁיִמוּ אֵלֵינוּ לֵב כִּי־עָתָה כָּמֹנוּ עֲשָׂרָה אֲלָפִים וְעָתָה טוֹב כִּי־תִהְיֶה־לָּנוּ מַעִיר (לְעִזִּיר) [לְעִזּוֹר]: ס

18:3 וַאֲמַר עָמָא לֹא תַפּוֹק אֲרִי אִם מַעֲרָק נַעֲרוֹק לֹא יִשּׁוּן עֲלֵנָא לֵב וְאִם יִתְקַטְלוּן פְּלַגְנָא לֹא יִשּׁוּן עֲלֵנָא לֵב אֲרִי כַּעַן אַת יָכִיל לְמַסְעֵד כּוֹתָנָא עֲסָרָא כַּעֲשָׂרָא אֲלָפִין וְכַעַן טָב אֲרִי תַצְלִי עֲלֵנָא מִקִּרְתָּא לְמַסְעֵד:

18:3 But the people said, "You should not go out; for if we indeed flee, they will not care about us; even if half of us die, they will not care about us. But you are worth ten thousand of us; therefore now it is better that you be ready to help us from the city."

18:4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יֵיטֵב בְּעֵינֵיכֶם אַעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד

הַשָּׁעַר וְכָל־הָעָם יֵצְאוּ לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים:

18:4 וַאֲמַר לְהוֹן מֶלֶכָּא דְתַקִּין בְּעֵינֵיכֹון אַעֲבִיד וְקָם מֶלֶכָּא עַל כִּיבֶשׂ אוֹרַח
תַּרְעָא וְכָל עַמָּא נִפְקוּ לְמֵאוֹן וּלְאַלְפִין:

18:4 Then the king said to them, "Whatever seems best to you I will do." So the king stood beside the gate, and all the people went out by hundreds and thousands.

18:5 וַיִּצֹן הַמֶּלֶךְ אֶת־יֹאב וְאֶת־אַבִּישַׁי וְאֶת־אִיִּתַּי לֵאמֹר לֹא־טֹלִי לַנֶּעַר
לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם שָׁמְעוּ בְּצֹחַת הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־דְּבַר אַבְשָׁלוֹם:
18:5 וּפְקִיד מֶלֶכָּא יֵת יֹאב וְיֵת אַבִּישַׁי וְיֵת אִיִּתַּי לְמִימַר אֶסְתַּמְרוּ לִי בַּעֲוִלִימָא
בְּאַבְשָׁלוֹם וְכָל עַמָּא שָׁמְעוּ כִּד פְּקִיד מֶלֶכָּא יֵת כָּל רַבְרַבִּיא עַל עֵיסֶק
אַבְשָׁלוֹם:

18:5 The king charged Joab and Abishai and Ittai, saying, "Deal gently for my sake with the young man Absalom." And all the people heard when the king charged all the commanders concerning Absalom.

18:6 וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לְקִרְיַת יִשְׂרָאֵל וְתַהִי הַמִּלְחָמָה בֵּיעַר אֶפְרַיִם:
18:6 וַנִּפֹּק עַמָּא לְחַקְלָא לְקִדְמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה קִרְבָּא בְּחוּרְשָׁא דְּבֵית אֶפְרַיִם:
18:6 Then the people went out into the field against Israel, and the battle took place in the forest of Ephraim.

18:7 וַיִּנָּגְפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְתַהִי־שָׁם הַמַּגָּפָה גְּדוֹלָה בַּיּוֹם
הַהוּא עֲשָׂרִים אָלֶף:
18:7 וְאַתְּבְּרוּ תַּמָּן עַמָּא יִשְׂרָאֵל קָדָם עַבְדֵי דָוִיד וְהָיָה תַּמָּן מַחְתָּא רַבְתָּא
בְּיוֹמָא הַהוּא עַסְרִין אַלְפִין:

18:7 The people of Israel were defeated there before the servants of David, and the slaughter there that day was great, 20,000 men.

18:8 וְתַהִי־שָׁם הַמִּלְחָמָה (נִפְצִית) [נִפְצָת] עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּרְבַּ הַיַּעַר לֶאֱכֹל
בָּעָם מֵאֲשֶׁר אָכְלָה הַחֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא:
18:8 וְהָיוּ תַּמָּן עַבְדֵי קִרְבָּא מִתְּבַדְרִין עַל־אַפִּי כָּל אַרְעָא וְאַסְגִּיאת חֵית חוּרְשָׁא
לְקַטְלָא בַּעֲמָא מִדְּקַטִּילַת חֶרֶב בְּיוֹמָא הַהוּא:

18:8 For the battle there was spread over the whole countryside, and the forest devoured more people that day than the sword devoured.

18:9 וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רָכַב עַל־הַפָּרָד וַיָּבֹא הַפָּרָד
תַּחַת שׁוֹבֵךְ הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה וַיִּחְזַק רֹאשׁוֹ בָּאֵלֶּה וַיִּתֵּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ
וְהַפָּרָד אֲשֶׁר־תַּחְתּוֹ עָבַר:
18:9 וְאַתְּעַרַּע אַבְשָׁלוֹם קָדָם עַבְדֵי דָוִיד וְאַבְשָׁלוֹם רָכִיב עַל כּוֹדֶנְתָּא וְעַלֹת
כוֹדֶנְתָּא תַּחְתּוֹת לַתַּחְתּוֹת סוֹכָא דְּבוֹטְמָא רַבְתָּא וְאַתְּאַחַד רִישִׁיָּה בְּבוֹטְמָא וְאַתְּלִי
בֵּין שָׁמַיָּא וּבֵין אַרְעָא וְכוֹדֶנְתָּא דַּתַּחְתּוֹהִי עָבְרַת:

18:9 Now Absalom happened to meet the servants of David. For Absalom was riding on *his* mule, and the mule went under the thick branches of a great oak. And his head caught fast in the oak, so he was left hanging between heaven and earth, while the mule that was under him kept going.

18:10 וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד וַיִּגַּד לְיֹאב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת־אַבְשָׁלוֹם תָּלוּי בָּאֵלֶּה:
18:10 וַחֲזָא גִבְרָא חָד וַחֲוִי לְיֹאב וַאֲמַר הָא חֲזִיתִי יֵת אַבְשָׁלוֹם תָּלוּי בְּבוֹטְמָא:

18:10 When a certain man saw *it*, he told Joab and said, "Behold, I saw Absalom hanging in an oak."

18:11 וַיֹּאמֶר יֹאב לְאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה רָאִיתָ וּמִדּוּעַ לֹא־הִפִּיתוּ שָׁם אֶרְצָה
וְעָלִי לָתֵת לָךְ עֶשְׂרֵה כֶּסֶף וַחֲנֹרֶה אַחַת:
18:11 וַאֲמַר יֹאב לְגִבְרָא דְּמַחְוִי לִיהּ וְהָא חֲזִיתָא וּמַדְרִין לָא מַחִיתָהּ תַּמָּן

וּרְמִיתָהּ לָאָרֶעָא וְעָלִי פֹון לְמַתָּן לָךְ עֶסֶר סֻלְעִין דְּכֶסֶף וְאַסְפָּנִיקִי חֲדָא:

18:11 Then Joab said to the man who had told him, "Now behold, you saw *him*! Why then did you not strike him there to the ground? And I would have given you ten *pieces* of silver and a belt."

18:12 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-יוֹאָב (וְלֹא) [וְלֹא] אָנֹכִי שָׁקַל עַל-כַּפִּי אֶלֶף כֶּסֶף לֹא-אֲשַׁלַּח יָדִי אֶל-בֶּן-הַמֶּלֶךְ כִּי בְּאַזְנוֹנֵנוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֶתְּךָ וְאֶת-אַבִּישַׁי וְאֶת-אִתַּי לֵאמֹר שְׁמְרוּ-מִי בְּנֵעַר בְּאַבְשָׁלוֹם:

18:12 וַאֲמַר גְּבֵרָא לְיוֹאָב וְאֵלּוּ וְלֹא אָנָּה תְּקִיל עַל יְדֵי כַּפִּי אֶלֶף סֻלְעִין דְּכֶסֶף לֹא אוֹשִׁיט יְדֵי בְּבֵר מַלְכָּא אַרִי קְדַמָּנָא פְּקִיד מַלְכָּא יְתָךְ וְיֵת אַבִּישַׁי וְיֵת אִתַּי לְמִימַר אֶסְתַּמְרוּ לִי בְּעוֹלִימָא בְּאַבְשָׁלוֹם:

18:12 The man said to Joab, "Even if I should receive a thousand *pieces* of silver in my hand, I would not put out my hand against the king's son; for in our hearing the king charged you and Abishai and Ittai, saying, 'Protect for me the young man Absalom!'

18:13 אִזְ-עֲשִׂיתִי (בְּנִפְשׁוֹ) [בְּנִפְשׁוֹ] שָׁקַר וְכָל-דְּבַר לֹא-יִפְתָּךְ מִן-הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה תִּתְּצֵב מִנְּגֵד:

18:13 אִזְ פֹּון עֲבָדִית פֹּון בְּנִפְשֵׁי שְׁקָרָא וְכָל מַדְעָם לֹא יִתְּכַסֵּא מִן מַלְכָּא וְאַתָּה תִּתְּעַד מִקְבִּיל:

18:13 "Otherwise, if I had dealt treacherously against his life (and there is nothing hidden from the king), then you yourself would have stood aloof."

18:14 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא-כֵן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְּקֵם בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם עוֹדְנוּ חַי בְּלֵב הָאֱלֹהִים:

18:14 וַאֲמַר יוֹאָב הֲלֹא מִבְּכִין אָנָּה אֲשֶׁרִי קְדַמְךָ וְנָסִיב תִּלְתָּא גִסְסִין לוֹנְכִיין בִּידֵיהּ וְקִבְעֵנוּן בְּלֵבָא דְאַבְשָׁלוֹם עַד כְּעַן קָיִים בְּגוֹ בּוֹטְמָא:

18:14 Then Joab said, "I will not waste time here with you." So he took three spears in his hand and thrust them through the heart of Absalom while he was yet alive in the midst of the oak.

18:15 וַיִּסְבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נְשֹׂאֵי כָלִי יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת-אַבְשָׁלוֹם וַיְמִיתֵהוּ:

18:15 וְאַסְתַּחֲרוּ עֶסְרָא עוֹלִימִין נְטָלִי זַיְנֵיהּ דְּיוֹאָב וּמַחוּ יֵת אַבְשָׁלוֹם וְקִטְלוּהִי:

18:15 And ten young men who carried Joab's armor gathered around and struck Absalom and killed him.

18:16 וַיִּתְּקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם מִרְדֵּף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-חָשַׁךְ יוֹאָב אֶת-הָעָם:

18:16 וַיִּתְּקַע יוֹאָב בַּשּׁוֹפָרָא וְתָב עָמָא מִלְּמִרְדֵּף בְּתֵר יִשְׂרָאֵל אַרִי זַעַר מִנֵּעַ יוֹאָב יֵת עָמָא:

18:16 Then Joab blew the trumpet, and the people returned from pursuing Israel, for Joab restrained the people.

18:17 וַיִּקְחוּ אֶת-אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ בְּיַעַר אֶל-הַפֶּתַח הַגָּדוֹל וַיִּצְבּוּ עָלָיו גִּלְ-אַבְנִים גָּדוֹל מְאֹד וְכָל-יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ (לְאַהֲלוֹ) [לְאַהֲלוֹ]: ס

18:17 וְנָסִיבוּ יֵת אַבְשָׁלוֹם וּרְמוּ יִתִּיהּ בְּחוֹרְשָׁא לְגוֹ כּוּמְצָא רַבָּא וְאַקִּימוּ עָלוּהִי דְגוֹר אַבְנִין רַב לַחְדָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל אִפְכוּ גְבֵר לְקְרוּוּהִי:

18:17 They took Absalom and cast him into a deep pit in the forest and erected over him a very great heap of stones. And all Israel fled, each to his tent.

18:18 וְאַבְשָׁלוֹם לָקַח וַיִּצְבּלוּ (בְּחִיּוֹ) [בְּחִיּוֹ] אֶת-מִצְבַּת אֲשֶׁר בַּעֲמֻקַּת-הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אִין-לִי בֶן בַּעֲבוּר הַזִּכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא לְמִצְבַּת עַל-שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לָהּ יַד אַבְשָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ס

18:18 וְאַבְשָׁלוֹם נָסִיב וְאַקִּים לִיהּ בְּחִיּוּהִי יֵת קָמְתָא דְּבַמִּישַׁר מַלְכָּא אַרִי אָמַר

לִית לִי בַר קָנִים בְּדִיל לְאַדְכָּרָא יֵת שְׁמִי וּקְרָא לְקִמְתָּא עַל שְׁמִיָּה וְאַתְקָרִי
לָהּ אֶתְרָא דְאַבְשָׁלוֹם עַד יוֹמָא הַדִּין:

18:18 Now Absalom in his lifetime had taken and set up for himself a pillar which is in the King's Valley, for he said, "I have no son to preserve my name." So he named the pillar after his own name, and it is called Absalom's Monument to this day.

18:19 וְאַחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק אָמַר אֲרוּצָה נָא וְאַבְשָׁרָה אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי־שָׁפְטוּ יְהוָה
מִיַּד אֹיְבָיו:

18:19 וְאַחִימַעַץ בַּר צָדוֹק אָמַר אֲרֵהוּשׁ כְּעַן וְאַבְסַר יֵת מַלְכָּא אֲרִי אֶתְפָּרַע
לִיָּה יְיָ מִיַּד כָּל בַּעֲלֵי־דָבָוָהי:

18:19 Then Ahimaaz the son of Zadok said, "Please let me run and bring the king news that the LORD has freed him from the hand of his enemies."

18:20 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשָׂרָה אַתָּה הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשְׂרָתָּ בַיּוֹם אַחֵר וְהַיּוֹם
הַזֶּה לֹא תִבְשֹׁר כִּי־(עַל־) (כִּךְ) [עַל־כֵּן] בֶּן־הַמֶּלֶךְ מָת:

18:20 וַאֲמַר לִיָּה יוֹאָב לֹא גִבֹּר כָּשֶׁר אֶת לְבַסְרָא אֶת יֵת יוֹמָא בְיוֹמָא הַדִּין
וּתְבַסֵּר בַּיּוֹם אַחֲרָן וַיּוֹמָא הַדִּין לֹא תְבַסֵּר אֱלֹהִין דְּבַר מַלְכָּא מִיָּת:

18:20 But Joab said to him, "You are not the man to carry news this day, but you shall carry news another day; however, you shall carry no news today because the king's son is dead."

18:21 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְכּוּשִׁי לֶךְ הִגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה וַיִּשְׁתַּחוּ כּוּשִׁי לְיוֹאָב
וַיֵּרָץ:

18:21 וַאֲמַר יוֹאָב לְכּוּשִׁי אִיזִיל חֲוִי לְמַלְכָּא מָא דַּחֲזִיתָא וּסְגִיד כּוּשִׁי לְיוֹאָב
וּרְהַט:

18:21 Then Joab said to the Cushite, "Go, tell the king what you have seen." So the Cushite bowed to Joab and ran.

18:22 וַיִּסַּף עוֹד אַחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וַיְהִי מָה אֲרָצָה־נָא גַם־אֲנִי
אַחֲרַי הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָמָּה־זֶּה אַתָּה רָץ בְּנִי וּלְכָה אִין־בְּשׁוּרָה מִצָּאת:

18:22 וְאוּסִיף עוֹד אַחִימַעַץ בַּר צָדוֹק וַאֲמַר לְיוֹאָב וַיְהִי מָא נָא אֲרֵהוּשׁ כְּעַן
אִף אֲנָא בְּתַר כּוּשִׁי וַאֲמַר יוֹאָב לָמָּא דָּנָן אֶת רָהִיט בְּרִי וְלֶךְ לִית בְּסוּרָא
מִתִּיהָבָא:

18:22 Now Ahimaaz the son of Zadok said once more to Joab, "But whatever happens, please let me also run after the Cushite." And Joab said, "Why would you run, my son, since you will have no reward for going?"

18:23 וַיְהִי־מָה אַרְוִץ וַיֹּאמֶר לוֹ רוּץ וַיֵּרָץ אַחִימַעַץ דִּרְדָּךְ הַפְּכָר וַיַּעֲבֹר
אֶת־הַכּוּשִׁי:

18:23 וַיְהִי מָא בְּכַדִּין אֲרֵהוּשׁ וַאֲמַר לִיָּה רָהִיט וּרְהַט אַחִימַעַץ בְּאוּרַח מְאוּרַח
מִיִּשְׂרָא וּקְדִים יֵת כּוּשִׁי:

18:23 "But whatever happens," he said, "I will run." So he said to him, "Run." Then Ahimaaz ran by way of the plain and passed up the Cushite.

18:24 וְדוֹד יוֹשֵׁב בֵּין־שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל־גִּגְ הַשְּׁעָר' אֶל־הַחֹמָה וַיִּשָּׂא
אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ:

18:24 וְדוֹד יָחִיב בֵּין תְּרִין תַּרְעִיָּא וְהָלִיךְ סְכוּאָה עַל אִיגַר תַּרְעָא עַל שׁוּרָא
וּזְקַף יֵת עֵינוֹהִי וַחֲזָא וְהָא גְבַרָא רָהִיט בַּלְחֹדוּהִי:

18:24 Now David was sitting between the two gates; and the watchman went up to the roof of the gate by the wall, and raised his eyes and looked, and behold, a man running by himself.

18:25 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־לְבַדּוֹ בְּשׁוּרָה בְּפִיו וַיֵּלֶךְ
הָלוֹךְ וְקָרַב:

18:25 וַיִּקְרָא סְכוּאָה וַחֲוִי לְמַלְכָּא וַאֲמַר מַלְכָּא אִם בְּלַחְדוּדֵהִי הוּא בְּסוֹרְתָא
בְּפוּמִּיהָ וְאִזְל מִיזַל וְקָרִיב:

18:25 The watchman called and told the king. And the king said, "If he is by himself there is good news in his mouth."
And he came nearer and nearer.

18:26 וַיֵּרָא הַצִּפֹּה אִישׁ-אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצִּפֹּה אֶל-הַשֹּׁעַר וַיֹּאמֶר הִנֵּה-אִישׁ רָץ
לְבָדּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם-זֶה מִבְּשָׂר:

18:26 וַחֲזָא סְכוּאָה גְּבִרָא אַחֲרָנָא רְהִיט וַיִּקְרָא סְכוּאָה לְנָטֵר תַּרְעָא קֶרְתָּא
וַאֲמַר הָא גְּבִרָא אוּחֲרִן רְהִיט בְּלַחְדוּדֵהִי וַאֲמַר מַלְכָּא אִף דִּין מִבְּסַר:

18:26 Then the watchman saw another man running; and the watchman called to the gatekeeper and said, "Behold,
another man running by himself." And the king said, "This one also is bringing good news."

18:27 וַיֹּאמֶר הַצִּפֹּה אֲנִי רָאִה אֶת-מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן כְּמְרוּצַת אַחִימַעֲזַן בֶּן-צָדוֹק
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִישׁ-טוֹב זֶה וְאֶל-בְּשׂוּרָה טוֹבָה יָבוֹא:

18:27 וַאֲמַר סְכוּאָה אָנָּה חֲזִי יָת רַהֲטָא דְקֶדְמָאָה כְּרַהֲטָא דְאַחִימַעֲזַן בֶּר צָדוֹק
וַאֲמַר מַלְכָּא גְּבַר טָב דִּין וְאִף בְּסוֹרָא טָבָא יִיתִי:

18:27 The watchman said, "I think the running of the first one is like the running of Ahimaaz the son of Zadok." And the
king said, "This is a good man and comes with good news."

18:28 וַיִּקְרָא אַחִימַעֲזַן וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ לְאַפְיוֹ אֶרְצָה ס
וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סָגַר אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-נָשְׂאוּ אֶת-יָדָם בְּאֹדְנִי
הַמֶּלֶךְ:

18:28 וַיִּקְרָא אַחִימַעֲזַן וַאֲמַר לְמַלְכָּא שְׁלָם וּסְגִיד לְמַלְכָּא עַל-אַפּוּהִי עַל אֶרְעָא
וַאֲמַר בְּרִיךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ דְּמַסַּר יָת גְּבִרָא דְאַרְיִמוֹ יָת יְדֵהוּן בְּרַבּוֹנִי מַלְכָּא:

18:28 Ahimaaz called and said to the king, "All is well." And he prostrated himself before the king with his face to the
ground. And he said, "Blessed is the LORD your God, who has delivered up the men who lifted their hands against my
lord the king."

18:29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַחִימַעֲזַן רָאִיתִי הַהֲמוֹן
הַגָּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת-עֶבֶד הַמֶּלֶךְ יוֹאָב וְאֶת-עֶבְדֵּךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה:

18:29 וַאֲמַר מַלְכָּא שְׁלָם לְעוֹלִימָא לְאַבְשָׁלוֹם וַאֲמַר אַחִימַעֲזַן חֲזִיתִי הַמוֹנָא
סְגִיָּאָה בְּתַר דְּשַׁלַּח יָת עֶבְדָּא דְּמַלְכָּא יוֹאָב יָת עֶבְדְּךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מָא:

18:29 The king said, "Is it well with the young man Absalom?" And Ahimaaz answered, "When Joab sent the king's
servant, and your servant, I saw a great tumult, but I did not know what it was."

18:30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֵב הַתִּיצֵב כֹּה וַיִּסֵּב וַיַּעֲמֵד:

18:30 וַאֲמַר מַלְכָּא אֶסְתַּחֲרֵה אֶתְעַתֵּד כְּדִין הָכָא בְּדִין וְאֶסְתַּחֲרֵה וְקָם:

18:30 Then the king said, "Turn aside and stand here." So he turned aside and stood still.

18:31 וְהִנֵּה הַכּוּשִׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יְתַבְּשֵׁר אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ כִּי-שִׁפְטָהּ יְהוָה הַיּוֹם
מִיָּד כָּל-הַקָּמִים עָלָיָהּ ס

18:31 וְהָא כּוּשִׁי אָתָּא וַאֲמַר כּוּשִׁי יְתַבְּסַר רַבּוֹנִי מַלְכָּא אֲרִי אֶתְפָּרַע לָךְ יְיָ
יִזְמָא דִּין מִיָּד כָּל דְּקָמוּ עָלָךְ:

18:31 Behold, the Cushite arrived, and the Cushite said, "Let my lord the king receive good news, for the LORD has
freed you this day from the hand of all those who rose up against you."

18:32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הַכּוּשִׁי הַשְׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי יְהוָה
כְּנַעַר אִיבִי אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר-קָמוּ עָלָיָהּ לְרָעָה: ס

18:32 וַאֲמַר מַלְכָּא לְכּוּשִׁי הַשְׁלָם לְעוֹלִימָא לְאַבְשָׁלוֹם וַאֲמַר כּוּשִׁי יְהוָה
כְּעוֹלִימָא סְנְאִי רַבּוֹנִי מַלְכָּא וְכָל דְּקָמוּ עָלָךְ לְבִישָׂא:

18:32 Then the king said to the Cushite, "Is it well with the young man Absalom?" And the Cushite answered, "Let the enemies of my lord the king, and all who rise up against you for evil, be as that young man!"

19:1 וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עֲלִית הַשָּׁעַר וַיִּבֶךְ וַכֹּה אָמַר בְּלָכְתּוּ בְנֵי אֲבִשָׁלוֹם
בְּנֵי בְנֵי אֲבִשָׁלוֹם מִי־יָתֵן מוֹתִי אֲנִי תַחַתֶּיךָ אֲבִשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי:
19:1 וַרְגִּיז מַלְכָּא וּסְלִיק עַל עֲלִית תַּרְעָא וּבָכָא וּכְדִין וּכְדִין אָמַר בְּמִזְלִיה
בְּרִי אֲבִשָׁלוֹם בְּרִי בְרִי אֲבִשָׁלוֹם לֹוִי צִבִּית לֹוִית דְּמִיתִית אָנָּא חֲלוּפְךָ וְאֵת
קָיִים יוֹמָא דִּין אֲבִשָׁלוֹם בְּרִי בְרִי:

18:33 The king was deeply moved and went up to the chamber over the gate and wept. And thus he said as he walked, "O my son Absalom, my son, my son Absalom! Would I had died instead of you, O Absalom, my son, my son!"

19:2 וַיִּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בֹּכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אֲבִשָׁלוֹם:
19:2 וְאַתְחֹוה לְיוֹאָב הָא מַלְכָּא בָכִי וּמִתְאַבֵּל עַל אֲבִשָׁלוֹם:

19:1 Then it was told Joab, "Behold, the king is weeping and mourns for Absalom."

19:3 וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאָבֵל לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר נַעֲצֵב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ:
19:3 וְהָיָה תְּשׁוּעָתָא בַּיּוֹמָא הַהוּא לְאָבֵלָא לְכָל עַמָּא אֲרִי שָׁמַע עַמָּא בַּיּוֹמָא
הַהוּא לְמִימַר אֲתַנְסִיס מַלְכָּא עַל בְּרִיה:

19:2 The victory that day was turned to mourning for all the people, for the people heard *it* said that day, "The king is grieved for his son."

19:4 וַיִּתְּגַנֵּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹוֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְּגַנֵּב הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסָם
בַּמִּלְחָמָה:
19:4 וּמִתְּגַנְּבִין עַמָּא בַּיּוֹמָא הַהוּא לְמִיעַל לְקִרְתָּא כַּמָּא דְּמִתְּגַנְּבִין עַמָּא
וּמִתְּכַלְמִין בְּמִיפְכָּהוֹן בִּקְרָבָא:

19:3 So the people went by stealth into the city that day, as people who are humiliated steal away when they flee in battle.

19:5 וְהַמֶּלֶךְ לָאֵט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם אֲבִשָׁלוֹם בְּנֵי
בְּנֵי: ס
19:5 וּמַלְכָּא כָּרִיד יָת אַפּוּהֵי וּצוּחַ מַלְכָּא בָּקַל רַב בְּרִי אֲבִשָׁלוֹם אֲבִשָׁלוֹם בְּרִי
בְּרִי:

19:4 The king covered his face and cried out with a loud voice, "O my son Absalom, O Absalom, my son, my son!"

19:6 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הִבֵּשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת־פָּנָי כָּל־עַבְדֶּיךָ
הַמְּמַלְטִים אֶת־נַפְשְׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נַפְשׁ בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְנַפְשׁ נְשִׁיךָ וְנַפְשׁ פְּלִגְשֶׁיךָ:
19:6 וְאַתָּא יוֹאָב לֹוֹת מַלְכָּא לְבִיתָא וְאָמַר אֲבִהִיתָא יוֹמָא דִּין יָת אַפִּי כָּל
עַבְדְּךָ דְּשִׁיזִיבוּ יָת נַפְשְׁךָ יוֹמָא דִּין וְיָת נַפְשׁ בְּנֶךָ בָּרַךְ וּבְנֹתְךָ וְנַפְשׁ נְשֶׁךָ וְנַפְשׁ
לְחִינְתְּךָ:

19:5 Then Joab came into the house to the king and said, "Today you have covered with shame the faces of all your servants, who today have saved your life and the lives of your sons and daughters, the lives of your wives, and the lives of your concubines,

19:7 לְאַהֲבָה אֶת־שְׁנֵאִיךָ וּלְשֹׂנְאֵי אֶת־אַהֲבֶיךָ כִּי הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים
וְעַבְדִּים כִּי יִדְעֵתִי הַיּוֹם כִּי (לֹא) [לֹא] אֲבִשָׁלוֹם חַי וְכָלְנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אֵין
יֵשֶׁר בְּעֵינֶיךָ:

19:7 לְמַרְחָם יָת סְנָאךָ וּלְמַסְנֵי יָת רַחֲמֶךָ אֲרִי חֲוִיתָא יוֹמָא דִּין אֲרִי לִית לְךָ
רַבְרָבִין וְעַבְדִּין אֲרִי אָנָּא יִדְעָא יוֹמָא דִּין אֲרִי אֱלוֹ אֲבִשָׁלוֹם קָיִים וְכָלְנָא

יוֹמָא דִּין מִתְקַטְלִין אַרְי בְּכִין כְּשֶׁר בְּעֵינֶךָ:

19:6 by loving those who hate you, and by hating those who love you. For you have shown today that princes and servants are nothing to you; for I know this day that if Absalom were alive and all of us were dead today, then you would be pleased.

19:8 וַעֲתָה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל-לֵב עֲבָדֶיךָ כִּי בִיהוּהָ נִשְׁבַּעְתִּי כִּי-אֵינֶךָ יוֹצֵא אֶם-יָלִין אִישׁ אֶתְּךָ הַלַּיְלָה וְרַעָה לָךְ זֹאת מִכָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר-בָּאָה עָלֶיךָ מִנְעָרֶיךָ עַד-עֲתָה: ס

19:8 וּכְעַן קוּם פּוֹק וּמַלִּיל עַל עַם לְבָא דַּעֲבָדְךָ אַרְי בְּמִימְרָא דִּי קִיּוּמִית אַרְי אִם לִיתֶךָ נָפִיק אִם יְבִית גֹּבֵר עִמָּךְ בְּלִילִיָא וְתֵהִי בִישָׂא לָךְ דָּא מִכָּל בִּשְׁתָּא דְאַתָּת עָלְךָ מִזְעוּרְךָ מִנְעוּרְךָ עַד כְּעַן יוֹמָא הַדִּין:

19:7 "Now therefore arise, go out and speak kindly to your servants, for I swear by the LORD, if you do not go out, surely not a man will pass the night with you, and this will be worse for you than all the evil that has come upon you from your youth until now."

19:9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב בַּשָּׁעַר וּלְכָל-הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׁעַר וַיָּבֹא כָל-הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נֹס אִישׁ לְאֹהֲלָיו: ס

19:9 וְקָם מֶלֶכָא וַיְחִיב בְּתַרְעָא וְלָכָל עָמָא חֲוִיָּאוּ לְמִימַר הָא מֶלֶכָא יְחִיב בְּתַרְעָא וְאַתָּא כָּל עָמָא לְקָדָם מֶלֶכָא וַיִּשְׂרָאֵל אַפָּךְ גֹּבֵר אִישׁ לְקִרוּהִי:

19:8 So the king arose and sat in the gate. When they told all the people, saying, "Behold, the king is sitting in the gate," then all the people came before the king. Now Israel had fled, each to his tent.

19:10 וַיְהִי כָל-הָעָם נִדּוֹן בְּכָל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הֲצִילָנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ וְהוּא מִלְּטָנוּ מִכַּף פִּלְשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן-הָאָרֶץ מֵעַל אֲבִשָׁלוֹם:

19:10 וְהוּוּ כָּל עָמָא מִתּוֹכָחִין מִתּוֹכָחִין בְּכָל שִׁבְטָא דִּישְׂרָאֵל לְמִימַר מֶלֶכָא שִׁיזְבָּנָא מִיד בְּעַל־דְּבִנָּא וְהוּא פִּרְקָנָא מִידָא דְּפִלְשְׁתָּאִי וְכְעַן עָרַק מִן אֶרֶעַ מְלֻת אֲבִשָׁלוֹם:

19:9 All the people were quarreling throughout all the tribes of Israel, saying, "The king delivered us from the hand of our enemies and saved us from the hand of the Philistines, but now he has fled out of the land from Absalom.

19:11 וְאַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר מִשְׁחָנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לָמָּה אַתֶּם מַחֲרָשִׁים לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ: ס

19:11 וְאַבְשָׁלוֹם דְּמִשְׁחָנָא עָלָנָא מֵיַת בִּקְרָבָא וְכְעַן לָמָּה אַתּוֹן אֲנַחְנָא שְׁתָּקִין לְאַתְבָּא יָת מֶלֶכָא:

19:10 "However, Absalom, whom we anointed over us, has died in battle. Now then, why are you silent about bringing the king back?"

19:12 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל-צָדוֹק וְאֶל-אַבִּיָּתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל-זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל-יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ:

19:12 וּמֶלֶכָא דָּוִד שָׁלַח לְצָדוֹק לֹות צָדוֹק וּלְאַבִּיָּתָר כְּהֵנָּא לְמִימַר מַלְיָו עִם סָבִי לְסָבִי יְהוּדָה לְמִימַר לָמָּה תִּהְיוּ בְּתָרָאִין לְאַתְבָּא יָת מֶלֶכָא לְבֵיתָהּ וּפְתָנָם כָּל יִשְׂרָאֵל אֶתָּא לֹות מֶלֶכָא לְבֵיתָהּ:

19:11 Then King David sent to Zadok and Abiathar the priests, saying, "Speak to the elders of Judah, saying, 'Why are you the last to bring the king back to his house, since the word of all Israel has come to the king, even to his house?'

19:13 אַחֵי אַתֶּם עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ:

19:13 אַחֵי אַתּוֹן קָרִיבִי וּבִסְרִי אַתּוֹן וְלָמָּה תִּהְיוּ בְּתָרָאִין לְאַתְבָּא יָת מֶלֶכָא לְמֶלֶכָא:

19:12 'You are my brothers; you are my bone and my flesh. Why then should you be the last to bring back the king?'

19:14 וְלַעֲמָשָׂא תִּמְרוּ הֲלוֹא עֲצָמִי וּבִשָּׂרִי אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף
אִם-לֹא שֶׁר־צָבָא תִּהְיֶה לִּפְנֵי כָּל-הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב:

19:14 וְלַעֲמָשָׂא תִּמְרוּן הֲלֹא קָרִיבִי וּבִסְרִי אַתָּה כֹּדִין יַעֲבִיד לִי יְיָ וְכֹדִין יוֹסִיף
אִם לֹא רַב-חֵילָא תִּהְיֶי אִימִנִיךָ קִדְמִי כָּל יוֹמָיָא חֻלְף יוֹאָב:

19:13 "Say to Amasa, 'Are you not my bone and my flesh? May God do so to me, and more also, if you will not be commander of the army before me continually in place of Joab.'"

19:15 וַיֵּט אֶת-לִבָּב כָּל-אִישׁ-יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוּב אַתָּה
וְכָל-עַבְדֶּיךָ:

19:15 וְאַתָּפְנִי יָת לְבָא דְכָל אָנֶשׁ יְהוּדָה כְּגִבְרָא חָד וּשְׁלַחוּ לְמַלְכָּא לֹות
מַלְכָּא תוֹב אַת וְכָל עַבְדְּךָ:

19:14 Thus he turned the hearts of all the men of Judah as one man, so that they sent word to the king, saying, "Return, you and all your servants."

19:16 וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלַכֵּת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ
לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן:

19:16 וְתָב מַלְכָּא וְאַתָּא עַד יַרְדְּנָא וּדְבִית יְהוּדָה אָתוּ לְגִלְגָּלָא לְמִיזַל
לְקַדְמוֹת מַלְכָּא לְאַעֲבָרָא יָת מַלְכָּא יָת יַרְדְּנָא:

19:15 The king then returned and came as far as the Jordan. And Judah came to Gilgal in order to go to meet the king, to bring the king across the Jordan.

19:17 וַיִּמְהַר שִׁמְעִי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיְּמִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֻרִים וַיֵּרֶד עִם-אִישׁ יְהוּדָה
לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד:

19:17 וְאוֹחִי שִׁמְעִי בֶר גֵּרָא בֶר שִׁיבֹט בְּנֵימִין דְּמִיעֵלְמַת וְנַחַת עִם אָנֶשׁ יְהוּדָה
לְקַדְמוֹת מַלְכָּא דָּוִד:

19:16 Then Shimei the son of Gera, the Benjamite who was from Bahurim, hurried and came down with the men of Judah to meet King David.

19:18 וְאַלְף אִישׁ עֲמוּ מִבְּנֵימִן וְצִיבָא נָעַר בֵּית שָׁאוּל וַחֲמִשָּׁת עָשָׂר בָּנָיו
וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אָתוּ וְצָלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

19:18 וְאַלְף גִּבְרָא עֲמִיה מִשְׁבֹּטָא דְּבִית בְּנֵימִן וְצִיבָא עוֹלִימָא דְּבִית שָׁאוּל
וַחֲמִישֶׁת-עָסָר בְּנוֹהֵי וְעֶסְרִין עַבְדֹּהֵי עֲמִיה וְגִזּוּ יַרְדְּנָא קִדְם מַלְכָּא:

19:17 There were a thousand men of Benjamin with him, with Ziba the servant of the house of Saul, and his fifteen sons and his twenty servants with him; and they rushed to the Jordan before the king.

19:19 וְעַבְרָה הָעַבְרָה לְעַבִּיר אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב (בְּעֵינָיו) [בְּעֵינָיו]
וְשִׁמְעִי בֶן-גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעַבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן:

19:19 וְאַעֲבָרוּ מִנְזַחָא לְאַעֲבָרָא יָת בֵּית-מַלְכָּא וְלַמַּעֲבֹד דְּתַקִּין בְּעֵינוֹהֵי וְשִׁמְעִי
בֶר גֵּרָא נָפַל קִדְם מַלְכָּא בְּמַעֲבְרִיה בַּיַּרְדֵּן:

19:18 Then they kept crossing the ford to bring over the king's household, and to do what was good in his sight. And Shimei the son of Gera fell down before the king as he was about to cross the Jordan.

19:20 וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-יַחֲשָׁב-לִי אֲדֹנִי עוֹן וְאַל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֲנָה
עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדֹנִי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לָשׁוּם הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבָבוֹ:

19:20 וְאָמַר לְמַלְכָּא לֹא יַחֲשִׁיב עָלִי דִּילִי רְבוּנִי חוּבָא וְלֹא תִדְכַּר יָת דְּסַרְח
עַבְדְּךָ בַּיּוֹמָא דְּגָלָא רְבוּנִי מַלְכָּא מִירוּשָׁלַם לְשׁוּאָה מַלְכָּא עַל לְבִיָּה:

19:19 So he said to the king, "Let not my lord consider me guilty, nor remember what your servant did wrong on the day when my lord the king came out from Jerusalem, so that the king would take it to heart."

19:21 כִּי יָדַע עֲבֹדָךְ כִּי אֲנִי חָטָאתִי וְהִנֵּה-בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף לָרֶדֶת לִקְרֹאת אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ: ס

19:21 אַרְיִי יָדַע עֲבֹדְךָ אֲרִי אֲנִי חָבִית וְהֵא אֶתִּית יוֹמָא דִּין קֳדָמִי לְכָל בֵּית יוֹסֵף לְמִיחַת לְקַדְמוֹת רַבּוֹנֵי מַלְכָּא:

19:20 "For your servant knows that I have sinned; therefore behold, I have come today, the first of all the house of Joseph to go down to meet my lord the king."

19:22 וַיַּעַן אֲבִישַׁי בֶּן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הִתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמִעִי כִּי קָלָל אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה: ס

19:22 וְאֶתִּיב אֲבִישַׁי בַּר צְרוּיָה וַאֲמַר הִחְלַף דָּא דִּין לֹא יתְקַטִּיל שְׁמִעִי אֲרִי לֹט ית מְשִׁיחָא דִּי:

19:21 But Abishai the son of Zeruiah said, "Should not Shimei be put to death for this, because he cursed the LORD'S anointed?"

19:23 וַיֹּאמֶר דָּוִד מֶה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי-תִהְיוּ-לִי הַיּוֹם לְשָׂטָן הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל:

19:23 וַאֲמַר דָּוִד מָא לִי וּלְכוֹן בְּנֵי צְרוּיָה אֲרִי תַהוֹן לִי יוֹמָא דִּין לְסָטָן יוֹמָא דִּין יתְקַטִּיל גְּבֵרָא בְּיִשְׂרָאֵל אֲרִי הֲלֹא יָדַעְנָא אֲרִי יוֹמָא דִּין אֲנִי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל:

19:22 David then said, "What have I to do with you, O sons of Zeruiah, that you should this day be an adversary to me? Should any man be put to death in Israel today? For do I not know that I am king over Israel today?"

19:24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמִעִי לֹא תָמוּת וַיִּשְׁבַּע לוֹ הַמֶּלֶךְ: ס

19:24 וַאֲמַר מַלְכָּא לְשְׁמִעִי לֹא תָמוּת וְקִיִּים לִיה מַלְכָּא:

19:23 The king said to Shimei, "You shall not die." Thus the king swore to him.

19:25 וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל יָרַד לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא-עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס לְמֶנֶח-הַיּוֹם לֶכֶת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם:

19:25 וּמִפִּיבּוֹשֶׁת בַּר שָׁאוּל נָחַת לְקַדְמוֹת מַלְכָּא וְלֹא שָׁטַף רַגְלוֹהִי וְלֹא סָפַר סָפְמִיָּה שְׁפוּוֹתֶיהָ וְיָת לְבוּשׁוֹהִי לֹא חֹר שָׁטַף לְמֶנֶח יוֹמָא דְּגָלָא מַלְכָּא עַד יוֹמָא דְּאֶתָּא בְּשָׁלְמָא:

19:24 Then Mephibosheth the son of Saul came down to meet the king; and he had neither cared for his feet, nor trimmed his mustache, nor washed his clothes, from the day the king departed until the day he came home in peace.

19:26 וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא-הָלַכְתָּ עִמִּי מִפִּיבּוֹשֶׁת:

19:26 וַהֲוֶה כֹד אֶתָּא לִירוּשָׁלַם לְקַדְמוֹת מַלְכָּא וַאֲמַר לִיה מַלְכָּא לָמָּה לֹא אֲזַלְתָּ עִמִּי מִפִּיבּוֹשֶׁת:

19:25 It was when he came from Jerusalem to meet the king, that the king said to him, "Why did you not go with me, Mephibosheth?"

19:27 וַיֹּאמֶר אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ עֲבָדִי רַמְנִי כִּי-אָמַר עֲבֹדָךְ אֲחַבְּשֶׂה-לִּי הַחֲמֹר וְאֶרְכָּב עָלָיָה וְאֶלְךָ אֶת-הַמֶּלֶךְ כִּי פֶסַח עֲבֹדָךְ:

19:27 וַאֲמַר רַבּוֹנִי מַלְכָּא עֲבָדִי שָׁקֵר בִּי אֲרִי אָמַר עֲבֹדְךָ אֲחַשּׁוּק לִי חֲמָרָא וְאֶרְכּוֹב עָלָה וְאִיזִיל וְאִיהָךְ וְאִיהִי עִם מַלְכָּא רִיבּוֹנִי אֲרִי מְחַנֵּר עֲבֹדְךָ:

19:26 So he answered, "O my lord, the king, my servant deceived me; for your servant said, 'I will saddle a donkey for myself that I may ride on it and go with the king,' because your servant is lame."

19:28 וַיִּרְגַּל בְּעֲבֹדָךְ אֶל-אֹדְנִי הַמֶּלֶךְ וְאֹדְנִי הַמֶּלֶךְ כַּמְלָאךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה

הטוב בעיניך:

19:28 ואמר על עבדך מלין דלא כשרן קדם רבוני מלכא ורבוני מלכא חכים כמלאכא דיי ועביר דתקין בעינך:

19:27 "Moreover, he has slandered your servant to my lord the king; but my lord the king is like the angel of God, therefore do what is good in your sight.

19:29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: פ
19:29 ארי לא הוּו כל בית אבא אלהין גברי חייבי קטול לרבוני מלכא ושוייתא ית עבדך באכלי פתורך ומא אית לי עוד זכו ולמקבל עוד קדם מלכא:

19:28 "For all my father's household was nothing but dead men before my lord the king; yet you set your servant among those who ate at your own table. What right do I have yet that I should complain anymore to the king?"

19:30 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברוך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה:

19:30 ואמר ליה מלכא למא תמליל עוד פתגמך אמרית את וציבא תפלגון ית אחסנתא ובההיא שעתא נפקת קלא ואמר רחבעם וירבעם יפלגון מלכותא:

19:29 So the king said to him, "Why do you still speak of your affairs? I have decided, 'You and Ziba shall divide the land.'"

19:31 ויאמר מפיבששת אל המלך גם אתה כל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: ס

19:31 ואמר מפיבששת למלכא אף ית כולא יסב בתר דאתא רבוני מלכא בשלמא לביתיה:

19:30 Mephibosheth said to the king, "Let him even take it all, since my lord the king has come safely to his own house."

19:32 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את (הירדן):

19:32 וברזלי גלעדאה נחת מרגלים ועבר עם ית מלכא ית ירדנא לאלויותיה ללויותיה ית ירדנא:

19:31 Now Barzillai the Gileadite had come down from Rogelim; and he went on to the Jordan with the king to escort him over the Jordan.

19:33 וברזלי זקן מאד בן שמונים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד:

19:33 וברזלי סיב לחדא בר תמנן שנין והוא סובר ית מלכא במתביה במחנים ארי גבר רב הוא לחדא:

19:32 Now Barzillai was very old, being eighty years old; and he had sustained the king while he stayed at Mahanaim, for he was a very great man.

19:34 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם:

19:34 ואמר מלכא לברזלי את עבר עמי ואסובר יתך עמי בירושלם:

19:33 The king said to Barzillai, "You cross over with me and I will sustain you in Jerusalem with me."

19:35 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך לירושלם:

19:35 ואמר ברזלי למלכא כמה יומי שני חיי ארי אסק עם מלכא לירושלם:

19:34 But Barzillai said to the king, "How long have I yet to live, that I should go up with the king to Jerusalem?"

19:36 בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם הָאֵדָע בֵּין־טוֹב לְרָע אִם־יִטְעֶם עֲבָדְךָ
אֶת־אֲשֶׁר אֹכֵל וְאֶת־אֲשֶׁר אֲשֶׁתָּה אִם־אֲשַׁמְעַ עוֹד בְּקוֹל שָׂרִים וְשִׁרֹת וְלִמָּה
יִהְיֶה עֲבָדְךָ עוֹד לְמִשָּׂא אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ:

19:36 בַּר תִּמְנֵן שְׁנֵין אֲנִי יוֹמָא דִּין הָאֵדָע בֵּין טַב לְבִישׁ אִם יִטְעֶם עֲבָדְךָ יָת
מָא דַּאיכוֹל וְיָת מָא דַּאֲשַׁתִּי אִם אֲשַׁמְעַ עוֹד בְּקַל כְּנָרִין וְחִשְׁבָּחִין מִשְׁבָּחִין
בְּכִנָּרִין וּבְחִשְׁבָּחִין וְלִמָּא יִהְיֶה עֲבָדְךָ עוֹד לְמִטּוֹל עַל רַבּוּנִי מַלְכָּא:

19:35 "I am now eighty years old. Can I distinguish between good and bad? Or can your servant taste what I eat or what I drink? Or can I hear anymore the voice of singing men and women? Why then should your servant be an added burden to my lord the king?

19:37 כַּמְעֻט יַעֲבֹר עֲבָדְךָ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלִמָּה יִגְמַלְנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה
הַזֹּאת:

19:37 כּוֹזֵעִיר יַעֲבֹר עֲבָדְךָ יָת יַרְדֵּנָא עִם קַדָּם מַלְכָּא וְלִמָּא יִשְׁלַמְנִי מַלְכָּא יָת
תְּשֻׁלוּמָתָא הָדָא:

19:36 "Your servant would merely cross over the Jordan with the king. Why should the king compensate me *with* this reward?

19:38 יִשָּׁב־נָא עֲבָדְךָ וְאַמַּת בְּעִירִי עִם קֶבֶר אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה עֲבָדְךָ כְּמָהֶם
יַעֲבֹר עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לּוֹ אֶת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ: ס

19:38 יְחִיב כְּעַן עֲבָדְךָ וְאַמּוֹת בְּקִרְתִּי וְאַתְקַבֵּר בְּקִבְרָא דְאַבָּא וּדְאִמָּא וְהָא
עֲבָדְךָ כְּמָהֶם יַעֲבֹר עִם רַבּוּנִי מַלְכָּא וְעֵבִיד לִיה יָת כְּמָא דְתַקִּין בְּעֵינְךָ:

19:37 "Please let your servant return, that I may die in my own city near the grave of my father and my mother. However, here is your servant Chimham, let him cross over with my lord the king, and do for him what is good in your sight."

19:39 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵתִי יַעֲבֹר כְּמָהֶם וְאִנִּי אַעֲשֶׂה־לּוֹ אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכָל
אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אַעֲשֶׂה־לָּךְ:

19:39 וַאֲמַר מַלְכָּא עָמִי יַעֲבֹר כְּמָהֶם וְאַנָּא אַעֲבִיד לִיה יָת דְתַקִּין בְּעֵינְךָ וְכָל
דְתַבְעִי מִנִּי דְתִיתַרְעִי מִנִּי דְתִירְמִי עָלַי אַעֲבִיד לָךְ:

19:38 The king answered, "Chimham shall cross over with me, and I will do for him what is good in your sight; and whatever you require of me, I will do for you."

19:40 וַיַּעֲבֹר כָּל־הָעָם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר וַיִּשָּׁק הַמֶּלֶךְ לְבָרְזַלִּי וַיְבָרְכֵהוּ
וַיָּשָׁב לְמָקְמוֹ: ס

19:40 וַעֲבַר כָּל עַמָּא יָת יַרְדֵּנָא וּמַלְכָּא עָבַר וַנְּשִׁיק מַלְכָּא לְבָרְזַלִּי וּבָרַכִּיהּ
וְתָב לְאַתְרֵיהּ:

19:39 All the people crossed over the Jordan and the king crossed too. The king then kissed Barzillai and blessed him, and he returned to his place.

19:41 וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּל וְכָמָהֵן עָבַר עָמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה (וַיַּעֲבֵרוּ)
[הַעֲבִירוּ] אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל:

19:41 וַעֲבַר מַלְכָּא לְגִלְגָּל וְכָמָהֵן עָבַר עָמִיהּ וְכָל עַמָּא דְבֵית יְהוּדָה אַעֲבֵרוּ
יָת מַלְכָּא וְאַף פְּלִגּוֹת עַמָּא יִשְׂרָאֵל:

19:40 Now the king went on to Gilgal, and Chimham went on with him; and all the people of Judah and also half the people of Israel accompanied the king.

19:42 וְהִנֵּה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ גָּבַהּ
אַחֲרֵינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבֵרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דוֹד
עָמּוֹ: ס

19:42 וְהָא כָּל אָנָּשׁ יִשְׂרָאֵל אָתָּן לָתָּת מַלְכָּא וַאֲמָרוּ לְמַלְכָּא מָדִין כְּסִיּוּךְ מִנָּנָא

אֲחֵנָּא אָנֹכִי יְהוּדָה וְאֶעֱבְרוּ יָת מַלְכָּא וְיָת אָנֹכִי בֵּיתָהּ יָת יִרְדְּנָא וְכָל גְּבָרֵי דְרוּיָד עִמָּיהָ:

19:41 And behold, all the men of Israel came to the king and said to the king, "Why had our brothers the men of Judah stolen you away, and brought the king and his household and all David's men with him over the Jordan?"

19:43 וַיַּעַן כָּל-אִישׁ יְהוּדָה עַל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי-קָרֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלָמָּה זֶה חָרָה לִי עַל-הַדָּבָר הַזֶּה הָאָכֹל אָכַלְנוּ מִן-הַמֶּלֶךְ אִם-נִשְׁאָת נִשָּׂא לָנוּ: ס
19:43 וְאֲתִיב כָּל אָנֹכִי יְהוּדָה עַל אָנֹכִי עִם אָנֹכִי יִשְׂרָאֵל אֲרִי קָרִיב לִי מַלְכָּא מִן דִּילָךְ וְלָמָּה דָּנָן דִּין תִּקְיָה לָךְ עַל פִּתְגָמָא הָדִין הַמִּיכָל אָכַלְנָא מִנְכֶּסֶי מַלְכָּא אִם מִתְנָא מְנִי לָנָא:

19:42 Then all the men of Judah answered the men of Israel, "Because the king is a close relative to us. Why then are you angry about this matter? Have we eaten at all at the king's expense, or has anything been taken for us?"

19:44 וַיַּעַן אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶת-אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר-יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ וְגַם-בְּדָוִד אֲנִי מִמֶּךָ וּמִדָּוִד הִקְלַתְנִי וְלֹא-הָיָה דְבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת-מַלְכִּי וַיִּקְשׁ דְּבַר-אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל: ס
19:44 וְאֲתִיב אָנֹכִי יִשְׂרָאֵל יָת אָנֹכִי יְהוּדָה וְאֹמַר עֲסָרָא חוֹלְקִין אִית לִי בַּמֶּלְכָּא וְאַף בְּדָוִיד אָנָּא רַעִינָא מִנְךָ וּמִדָּוִד אֲשִׁיטְתִּנִּי וְלֹא הָיָה פִּתְגָמִי קִדְמוּתָא לִי לְאַתְבָּא יָת מַלְכִּי וְתִקְיָה פִתְגָם אָנֹכִי יְהוּדָה מִפִּתְגָם אָנֹכִי יִשְׂרָאֵל:

19:43 But the men of Israel answered the men of Judah and said, "We have ten parts in the king, therefore we also have more claim on David than you. Why then did you treat us with contempt? Was it not our advice first to bring back our king?" Yet the words of the men of Judah were harsher than the words of the men of Israel.

20:1 וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשִׁמּוֹ שֶׁבַע בֶּן-בְּכָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר וַיֹּאמֶר אֵין-לָנוּ חֶלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה-לָנוּ בְּבֶן-יִשִּׁי אִישׁ לְאַהֲלֵיוֹ יִשְׂרָאֵל:
20:1 וְתַמָּן אֶתְעָרַע גְּבַר רָשִׁיעַ וְשִׁמְיָה שֶׁבַע בֶּר בְּכָרִי גְבָרָא מִשְׁבֹּטָא דְּבֵית בְּנִימִין וְתִקַּע בַּשֹּׁפָרָא וַאֲמַר לִית לָנָא חוֹלֶק בְּדָוִיד וְלֹא אַחְסָנָא לָנָא בְּבֶר יִשִּׁי גְבַר לְקִרוּוְהִי יִשְׂרָאֵל:

20:1 Now a worthless fellow happened to be there whose name was Sheba, the son of Bichri, a Benjamite; and he blew the trumpet and said, "We have no portion in David, Nor do we have inheritance in the son of Jesse; Every man to his tents, O Israel!"

20:2 וַיַּעַל כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן-בְּכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דְּבָקוּ בַּמֶּלֶכָּם מִן-הִירְדֵּן וְעַד-יְרוּשָׁלַם:
20:2 וְאַסְתַּלַּק כָּל אָנֹכִי דְּבֵית יִשְׂרָאֵל מִבֶּתֶר דְּרוּיָד לְמִיזַל בְּתַר שֶׁבַע בֶּר בְּכָרִי וְאָנֹכִי יְהוּדָה לוֹו עִם יָת עַל מַלְכָּהוֹן מִן יִרְדְּנָא וְעַד יְרוּשָׁלַם:

20:2 So all the men of Israel withdrew from following David and followed Sheba the son of Bichri; but the men of Judah remained steadfast to their king, from the Jordan even to Jerusalem.

20:3 וַיָּבֹא דָוִד אֶל-בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשָׂר־נָשִׁים פְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר הָנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית-מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכֵּלֵם וְאֵלֵיהֶם לֹא-בָא וְתַהֲיִינָה צָרֹת עַד-יוֹם מִתָּן אֲלֻמָּנוֹת חַיּוֹת: ס
20:3 וְאַתָּא דָּוִיד לְבֵיתָהּ לְיְרוּשָׁלַם וּדְבַר מַלְכָּא יָת עֶסֶר נָשִׁין לְחִינָן פִּילְגָשִׁין דְּשִׁבְק לְמִטָּר בֵּיתָא וּמִנִּינִין בֵּית מִטְרָא וּמִסּוּבֶר לְהוֹן וּלְוִתְהוֹן לָא עַל וְהוּאָה נְטִירָן וּמִתְקַרִּין עַד יוֹם מוֹתְהוֹן אֲרַמְלָן דְּבַעֲלֵהוֹן קָיִים:

20:3 Then David came to his house at Jerusalem, and the king took the ten women, the concubines whom he had left to keep the house, and placed them under guard and provided them with sustenance, but did not go in to them. So they were shut up until the day of their death, living as widows.

20:4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עַמְשָׂא הַזֶּעֲקָלִי אֶת-אִישׁ-יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פָּה

עמוד:

20:4 ואמר מלכא לעמשא כנוש קדמי ית אנש יהודה תלתא יומין ואת הקא קום:

20:4 Then the king said to Amasa, "Call out the men of Judah for me within three days, and be present here yourself."

20:5 וילך עמשא להזעיק את־יהודה (וייחר) [וייחר] מן־המועד אשר יעדו: ס
20:5 ואזל עמשא למכנש ית דבית יהודה ואחר מן זמנא דאמר ליה:

20:5 So Amasa went to call out *the men of Judah*, but he delayed longer than the set time which he had appointed him.

20:6 ויאמר דוד אל־אבישי עתה ירע לנו שבע בן־בכרי מן־אבשלום אתה קח את־עבדי אדניך ורדף אחרי פן־מצא לו ערים בצרות והציל עיננו:
20:6 ואמר דוד לאבישי כען דלמא יבאש לנא שבע בר בכרי מן אבשלום את דבר כען ית עבדי רבונך ורדוף בתרוהי דלמא ישכח ליה קרוין כריקן ויעיק לנא:

20:6 And David said to Abishai, "Now Sheba the son of Bichri will do us more harm than Absalom; take your lord's servants and pursue him, so that he does not find for himself fortified cities and escape from our sight."

20:7 ויצאו אחריו אנשי יואב והפרתי והפלתי וכל־הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן־בכרי:

20:7 ונפקו בתרוהי גברי אינשי יואב וקשתאי וקלעאי וכל גבריא ונפקו מירושלם למרדף בתר שבע בר בכרי:

20:7 So Joab's men went out after him, along with the Cherethites and the Pelethites and all the mighty men; and they went out from Jerusalem to pursue Sheba the son of Bichri.

20:8 הם עם־האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מרו לבשו (ועלו) [ועליו] חגור חרב מצמדת על־מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ס
20:8 אגון עם אבנא רבתא דבגבעון ועמשא אחי לאפיהון ויואב אסיר מזרו לבושהי ועלוהי ועליה אספניקי חרב מזרזא על חרציה בלדנה והוא אזיל ופסע:

20:8 When they were at the large stone which is in Gibeon, Amasa came to meet them. Now Joab was dressed in his military attire, and over it was a belt with a sword in its sheath fastened at his waist; and as he went forward, it fell out.

20:9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד־ימין יואב בזקן עמשא לנשק־לו:

20:9 ואמר יואב לעמשא השלם את אחי ואחדת יד ימין יואב בדקנא דעמשא למנשק ליה:

20:9 Joab said to Amasa, "Is it well with you, my brother?" And Joab took Amasa by the beard with his right hand to kiss him.

20:10 ועמשא לא־נשמר בחרב אשר ביד־יואב ויכהו בה אל־החמש וישפך מעיו ארצה ולא־שנה לו וימת ס ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן־בכרי:

20:10 ועמשא לא אסתמר בחרבא דביד יואב ומחהי בה בסטר ירכיה ושפך מעוהי לארעא ולא תנא ליה ומית ויואב ואבישי אחוהי רדפו בתר שבע בר בכרי:

20:10 But Amasa was not on guard against the sword which was in Joab's hand so he struck him in the belly with it and poured out his inward parts on the ground, and did not *strike* him again, and he died. Then Joab and Abishai his brother pursued Sheba the son of Bichri.

20:11 וַאִישׁ עָמַד עָלָיו מִנְעָרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאָב וּמִי אֲשֶׁר-לְדָוִד אַחֲרֵי יוֹאָב:

20:11 וַגִּבְרָא קָאִים עָלוּהִי מִיעוּלֵימִי יוֹאָב וַאֲמַר מִן דְּרָעִי בְּיוֹאָב וּמִן דְּלְדָוִיד יִיזִיל בְּתַר יוֹאָב:

20:11 Now there stood by him one of Joab's young men, and said, "Whoever favors Joab and whoever is for David, let him follow Joab."

20:12 וַעֲמָשָׂא מִתְגַּלְל בְּדָם בְּתוֹךְ הַמַּסְלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי-עָמַד כָּל-הָעָם וַיִּסֹּב אֶת-עֲמָשָׂא מִן-הַמַּסְלָה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בְּגָד כַּאֲשֶׁר רָאָה כָּל-הָבָא עָלָיו וַעֲמַד:

20:12 וַעֲמָשָׂא מִטְרַף בְּדָמָא בְּגוֹ כְּבִשָּׂא וַחֲזָא גִבְרָא אֲרִי קָם כָּל עָמָא וַאֲסַחֲר יָת עֲמָשָׂא מִן כְּבִשָּׂא לְחַקְלָא וּרְמָא עָלוּהִי לְבוּשָׂא כַּד חֲזָא כָּל דְּאֲתִי עָלוּהִי וְקָאִים:

20:12 But Amasa lay wallowing in his blood in the middle of the highway. And when the man saw that all the people stood still, he removed Amasa from the highway into the field and threw a garment over him when he saw that everyone who came by him stood still.

20:13 כַּאֲשֶׁר הִגָּה מִן-הַמַּסְלָה עָבַר כָּל-אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב לְדֹרֶף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן-בִּכְרִי:

20:13 כַּד אֶפְנִיָּה אִפְכִּיָּה מִן כְּבִשָּׂא עָבַר כָּל גִּבְרָא בְּתַר יוֹאָב לְמַרְדֵּף בְּתַר שֶׁבַע בֶּר בִּכְרִי:

20:13 As soon as he was removed from the highway, all the men passed on after Joab to pursue Sheba the son of Bichri.

20:14 וַיַּעֲבֹר בְּכָל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל-הַבְּרִים ס (וַיִּקְלְהוּ) [וַיִּקְהֲלוּ] וַיָּבֹאוּ אַף-אַחֲרָיו:

20:14 וַעֲבַר בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לְאֵבֶל וּבֵית-מַעֲכָה וְכָל בְּרִין וְאֶתְכַנִּישׁוּ וְאֶתוֹ אַף אֲנֹן בְּתַרוּהִי:

20:14 Now he went through all the tribes of Israel to Abel, even Beth-maacah, and all the Berites; and they were gathered together and also went after him.

20:15 וַיָּבֹאוּ וַיִּצְרוּ עָלָיו בְּאֵבֶלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל-הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֹל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-יוֹאָב מִשְׁחִיתָם לְהַפִּיל הַחוֹמָה:

20:15 וְאֶתוֹ וְצָרוּ עָלוּהִי בְּאֵבֶל וּבֵית-מַעֲכָה וַצִּבְּרוּ מִלִּיתָא עַל קִרְתָּא וְאֶקְפָּה מִשְׁרִין וְכָל עָמָא דְּעָם יוֹאָב מִתַּעֲשִׂתִּין לְחַבְלָא שׁוּרָא:

20:15 They came and besieged him in Abel Beth-maacah, and they cast up a siege ramp against the city, and it stood by the rampart; and all the people who were with Joab were wreaking destruction in order to topple the wall.

20:16 וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה מִן-הָעִיר שְׁמֹעוֹ שְׁמֹעוֹ אֲמַר-נָא אֶל-יוֹאָב קִרְב עַד-הִנֵּה וַאֲדַבְּרָה אֵלָיְךָ:

20:16 וּקְרַת אֶתְתָּא חֲכִימָתָא מִן קִרְתָּא שְׁמֹעוֹ שְׁמֹעוֹ אֲמַר כֵּעַן לְיוֹאָב קִרְב עַד הָכָא הֲלָכָא וְאֲמַלִּיל עִמָּךְ:

20:16 Then a wise woman called from the city, "Hear, hear! Please tell Joab, 'Come here that I may speak with you.'"

20:17 וַיִּקְרַב אֵלָיָה וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הֲאֵתָה יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרִי אֲמַתְךָ וַיֹּאמֶר שְׁמַע אָנֹכִי:

20:17 וּקְרִיב לְוֹתָהּ יוֹאָב וַאֲמַרְתָּ אֶתְתָּא הֲאֵת יוֹאָב וַאֲמַר אָנָּא וַאֲמַרְתָּ לִּיהָ שְׁמַע יָת פִּתְגָמִי אֲמַתְךָ וַאֲמַר שְׁמַע אָנָּא:

20:17 So he approached her, and the woman said, "Are you Joab?" And he answered, "I am." Then she said to him, "Listen to the words of your maidservant." And he answered, "I am listening."

20:18 וַתֹּאמֶר לֵאמֹר דְּבַר יְדַבְּרוּ בְּרֹאשָׁנָה לֵאמֹר שָׁאֵל יִשְׁאֲלוּ בְּאַבֵּל וְכֵן הִתְמִיו:

20:18 וַאֲמַרְתָּ לְמִימַר אֲדַכֵּר כֵּעֵן מָה דְּכָתִיב בְּסֵפֶר אוֹרִיתָא דְּמֹשֶׁה לְמִשְׁאֵל בְּקֶרְתָּא בְּקֶדְמִין לְמִימַר הַכְּדִין הָיָה לָךְ לְמִשְׁאֵל בְּשִׁלְמָא בְּאַבֵּל אִם מִשְׁלָמִין:
20:18 Then she spoke, saying, "Formerly they used to say, 'They will surely ask *advice* at Abel,' and thus they ended *the dispute*."

20:19 אֲנִכִּי שְׁלָמִי אֲמוֹנִי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל לְמָה תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה: פ

20:19 אֲנַחְנָא אַנָּא מִשְׁלָמִין בְּהִימָנוּתָא עִם יִשְׂרָאֵל דָּאת בְּעֵי לְחַבְלָא קֶרְתָּא כִּרְךְ דְּהִיא כִּרְךְ רַב וְאַמָּא בְּיִשְׂרָאֵל לְמָה תְּקַלְקִיל אַחְסַנְתָּ עֲמָא דִּי:
20:19 "I am of those who are peaceable *and* faithful in Israel. You are seeking to destroy a city, even a mother in Israel. Why would you swallow up the inheritance of the LORD?"

20:20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר חֲלִילָה חֲלִילָה לִּי אִם-אֶבְלַע וְאִם-אֲשַׁחִית:

20:20 וְאַתִּיב יוֹאָב וַיֹּאמֶר חָס חָס לִי אִם אֶקְלָקִיל וְאִם אֲחַבִּיל:
20:20 Joab replied, "Far be it, far be it from me that I should swallow up or destroy!"

20:21 לֹא-כֵן הִדְבֵּר כִּי אִישׁ מִהַר אֶפְרַיִם שֶׁבַע בְּנֵי-בִכְרִי שְׁמוֹ נִשָּׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדוֹד תְּנוּ-אֹתוֹ לְבָדּוֹ וְאַלְכָּה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ מִשְׁלָךְ אֵלַיךְ בְּעַד הַחוֹמָה:

20:21 לֹא כִּין פִּתְגָמָא אֲרִי גְבֵרָא מִשׁוּרָא דְּבֵית אֶפְרַיִם שֶׁבַע בָּר בְּכָרִי שְׁמִיָּה אֲרִים יָדִיה בְּמִלְכָּא בְּדוּיד הָבוּ יָתִיה בְּלַחְדוּדֵיהּ וְאַהֲךְ מֵעַל מִן קֶרְתָּא וַאֲמַרְתָּ אֶתְתָּא לְיוֹאָב הָא רִישִׁיָּה מִתְרַמִּי לָךְ מִן שׁוּרָא:
20:21 "Such is not the case. But a man from the hill country of Ephraim, Sheba the son of Bichri by name, has lifted up his hand against King David. Only hand him over, and I will depart from the city." And the woman said to Joab, "Behold, his head will be thrown to you over the wall."

20:22 וַתְּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-כָּל-הָעָם בְּחֻכְמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת-רֹאשׁ שֶׁבַע בְּנֵי-בִכְרִי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל-יוֹאָב וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּפְצְצוּ מֵעַל-הָעִיר אִישׁ לְאַהֲלָיו וַיּוֹאָב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-הַמֶּלֶךְ: ס

20:22 וַאֲתַת אֶתְתָּא לֹות כָּל עֲמָא בְּחֻכְמָתָהּ וּפִסְקוּ יָת רִישׁ שֶׁבַע בָּר בְּכָרִי וּרְמוֹ לְיוֹאָב לֹות יוֹאָב וַתְּקַע בְּשׁוֹפָרָא וַאֲתַבְּדְּרוּ מֵעַל קֶרְתָּא גְּבַר לְקֶרוּדֵיהּ יוֹאָב תָּב לְיְרוּשָׁלַם לֹות מִלְכָּא:
20:22 Then the woman wisely came to all the people. And they cut off the head of Sheba the son of Bichri and threw it to Joab. So he blew the trumpet, and they were dispersed from the city, each to his tent. Joab also returned to the king at Jerusalem.

20:23 וַיּוֹאָב אֵל כָּל-הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבִנְיָהּ בֶּן-יְהוֹיָדָע עַל-(הַפְּרִי) [הַפְּרִתִּין] וְעַל-הַפְּלִתִּי:

20:23 וַיּוֹאָב מְמַנָּא עַל כָּל חֵילָא דְּיִשְׂרָאֵל וּבִנְיָהּ בָּר יְהוֹיָדָע מְמַנָּא עַל קִשְׁתֵּיָא וְעַל קִלְעֵיָא:

20:23 Now Joab was over the whole army of Israel, and Benaiah the son of Jehoiada was over the Cherethites and the Pelethites;

20:24 וְאֲדָרָם עַל-הַמָּס וַיְהוֹשָׁפָט בֶּן-אֲחִילוּד הַמְּזִכִּיר:

20:24 וְאֲדָרָם מְמַנָּא עַל מַסְקֵי מִסִּין וַיְהוֹשָׁפָט בָּר אֲחִילוּד מְמַנָּא עַל דְּכַרְנֵיָא:
20:24 and Adoram was over the forced labor, and Jehoshaphat the son of Ahilud was the recorder;

20:25 (וְשֵׁא) [וְשֵׁא] סֹפֵר וְצֹדֶק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים:

20:25 וְשֵׁא וְשֵׁא סֹפֵר וְצֹדֶק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים:

20:25 and Sheva was scribe, and Zadok and Abiathar were priests;

20:26 וְגַם עִירָא הַיֵּאִרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד: ס

20:26 וְאַף עִירָא הַיֵּאִרִי דִּמְתַּקְוֶה הָיָה רַב לְדָוִיד:

20:26 and Ira the Jairite was also a priest to David.

21:1 וַיְהִי רָעָב בַּיָּמִי דָּוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־פְּנֵי יְהוָה
ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׁאוּל וְאֶל־בֵּית הַדָּמִים עַל־אֲשֶׁר־הִמִּית אֶת־הַגִּבְעֹנִים:

21:1 וַהֲוָה כַּפְנָא בְיוֹמֵי דָוִד תֵּלַת שָׁנִין שְׁתָּא בְתַר שְׁתָּא וּבַעַא דָּוִד רַחֲמִין
מִן־קָדָם יְיָ וַאֲמַר יְיָ עַל שָׁאוּל וְעַל בֵּית חֵיבִי קָטוּל עַל דְּקָטַל יֵת כְּהֵנִיה
דְּהוּוּ מִסַּפְקִין מִזֹּון לְגִבְעוֹנָאֵי יֵת גִּבְעוֹנָאֵי:

21:1 Now there was a famine in the days of David for three years, year after year; and David sought the presence of the LORD. And the LORD said, "It is for Saul and his bloody house, because he put the Gibeonites to death."

21:2 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לְגִבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
כִּי אִם־מִיֵּתֵר הָאֱמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבָּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׁאוּל לְהַכָּתֶם בְּקִנְאוֹתוֹ
לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:

21:2 וַקָּרָא מֶלֶכָּא לְגִבְעוֹנָאֵי וַאֲמַר לָהוֹן וְגִבְעוֹנָאֵי לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹן אֱלֹהִין
מִשְׁאָר אֱמֹרָאֵי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קִיִּימוּ לָהוֹן וּבַעַא שָׁאוּל לְקַטְלוֹתָהוֹן בְּדַקְנֵי לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה:

21:2 So the king called the Gibeonites and spoke to them (now the Gibeonites were not of the sons of Israel but of the remnant of the Amorites, and the sons of Israel made a covenant with them, but Saul had sought to kill them in his zeal for the sons of Israel and Judah).

21:3 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגִּבְעֹנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבִמָּה אֲכַפֵּר וּבְרִכּוֹ אֶת־נַחֲלַת
יְהוָה:

21:3 וַאֲמַר דָּוִד לְגִבְעוֹנָאֵי מָא אַעֲבִיד לָכוֹן וּבִמָּא אֲכַפֵּר וּבְרִיכוֹ וּבַעו רַחֲמִין
דְּתַעֲדִי כַּפְנָא מֵאֲחַסְנַת עֲמָא דִּיִּי יֵת אֲחַסְנַת עֲמָא דִּיִּי:

21:3 Thus David said to the Gibeonites, "What should I do for you? And how can I make atonement that you may bless the inheritance of the LORD?"

21:4 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגִּבְעֹנִים אֵין־(לִי) [לָנוּ] כֶּסֶף וְזָהָב עִם־שָׁאוּל וְעִם־בֵּיתוֹ
וְאֵין־לָנוּ אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה־אַתֶּם אֹמְרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם:
21:4 וַאֲמַרוּ לֵיה גִבְעוֹנָאֵי לִית אֲנַחְנָא צְרִיכִין בְּרִיכִין לְמַסֵּב כֶּסֶף וּדְהָב מִן
שָׁאוּל וּמִן בֵּיתָהּ וְאַף לֹא אֲנֵשׁ לְמַקְטֵל בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲמַר מָא אַתּוֹן אֹמְרִין
אַעֲבִיד לָכוֹן:

21:4 Then the Gibeonites said to him, "We have no concern of silver or gold with Saul or his house, nor is it for us to put any man to death in Israel." And he said, "I will do for you whatever you say."

21:5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה־לָנוּ נִשְׁמָדְנוּ מִתְּחִיבָא
בְּכָל־גִּבְלֵי יִשְׂרָאֵל:

21:5 וַאֲמַרוּ לְמֶלֶכָּא גְבָרָא דְּשִׁיזְיָנָא וּדְחָשִׁיב וּדְחָשִׁיב לְמַפְסַק חֵייוֹתָנָא יִתְחַשֵּׁב
לֵיה כְּאִילוֹ אִישְׁתַּצְנָא מִלְּמַדָּר עֲלָנָא לָנָא אִשְׁתִּיצִינָא מִלְּמַדָּר בְּכָל תְּחוּם
אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל:

21:5 So they said to the king, "The man who consumed us and who planned to exterminate us from remaining within any border of Israel,

21:6 (יִנְתֵּן) וַיִּתֵּן לָנוּ שִׁבְעָה אָנָשִׁים מִבָּנָיו וְהוֹקְעָנוּם לִיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל
בְּחֵיר יְהוָה ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֲתוֹ:
21:6 וַיִּתְּהוּבֹן לָנָא שִׁבְעָה גְבִירִין מִבְּנוֹהֵי וַנְּצַלֹּבֶנוּן קֶדֶם יְיָ בְּגִבְעַתָּא דְּשָׁאוּל
בְּחֵירָא דִּי וַיֹּאמֶר מַלְכָּא אָנָּא אֲתִין:

21:6 let seven men from his sons be given to us, and we will hang them before the LORD in Gibeah of Saul, the chosen of the LORD." And the king said, "I will give them."

21:7 וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל־מְפִיבִשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל עַל־שְׁבַעַת יְהוָה אֲשֶׁר
בֵּינָתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל:
21:7 וְחָס מַלְכָּא עַל מְפִיבִשֶׁת בֶּר יְהוֹנָתָן בֶּר שָׁאוּל עַל שְׁבוּעָתָא דִּי דְּבִינֵיהוֹן
בֵּין דָּוִיד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּר שָׁאוּל:

21:7 But the king spared Mephibosheth, the son of Jonathan the son of Saul, because of the oath of the LORD which was between them, between David and Saul's son Jonathan.

21:8 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בָנֵי רִצְפָּה בַת־אִיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת־אַרְמוֹנִי
וְאֶת־מְפִיבִשֶׁת וְאֶת־חֲמֻשָּׁת בָּנֵי מִיכָל בַּת־שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעָדְרִיאֵל בֶּן־בְּרוּזַי
הַמְּחֻלָּתִי:

21:8 וּדְבַר וַנְּסִיב מַלְכָּא יֵת תְּרִין בָּנֵי רִצְפָּה בַת אִיָּה דִּילִידַת לְשָׁאוּל יֵת
אַרְמוֹנִי וְיֵת מְפִיבִשֶׁת וְיֵת חֲמֻשָּׁא בָּנֵי מִירְב דְּרַבִּיאַת מִיכָל בַּת שָׁאוּל דִּילִידַת
לְעָדְרִיאֵל בֶּר בְּרוּזַי דְּמִמְחֻלָּת:

21:8 So the king took the two sons of Rizpah the daughter of Aiah, Armoni and Mephibosheth whom she had borne to Saul, and the five sons of Merab the daughter of Saul, whom she had borne to Adriel the son of Barzillai the Meholahite.

21:9 וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְעֵם בְּהָר' לִפְנֵי יְהוָה וַיַּפְּלוּ (שְׁבַעֲתָם) [שְׁבַעֲתָם]
יַחַד (וְהֵם) [וְהֵמָּה] הֵמָּה בְּיָמֵי קֶצֶר בְּרֵאשִׁימִים (תַּחֲלַת) [בַּתְּחִלַּת] קֶצֶר
שְׁעָרִים:

21:9 וּמִסְרֵנוּן בְּיַד גִּבְעוֹנָאִי וְצִלְבֹּנוּן בְּטוֹרָא קֶדֶם יְיָ וַנְּפֹלוּ שְׁבַעֲתָהוֹן כַּחֲדָא
וַאֲנוּן אֲתַקְטִּלוּ בְּיוֹמֵי חֲצָדָא בְּקִדְמָאִין בְּשִׁירִיּוֹת חֲצָד סְעָרִין:

21:9 Then he gave them into the hands of the Gibeonites, and they hanged them in the mountain before the LORD, so that the seven of them fell together; and they were put to death in the first days of harvest at the beginning of barley harvest.

21:10 וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת־אִיָּה אֶת־הַשָּׂק וַתִּטְהוּ לָהּ אֶל־הַצּוּר מִתַּחֲלַת קֶצֶר עַד
נִתְּד־מִים עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם
וְאֶת־חַיֵּת הַשָּׂדֶה לָלֵילָה:

21:10 וַנְּסִיבַת רִצְפָּה בַת אִיָּה יֵת סָקָא וּפְרַסְתִּיהָ לָהּ עַל טַנְרָא מִשְׁרִיּוֹת חֲצָדָא
עַד דְּנַחַת עֲלֵיהוֹן מִטְרָא מִן שָׁמַיָא וְלֹא שְׁבַקַת עוֹפָא דְּשָׁמַיָא לִמְנוּחַ עֲלֵיהוֹן
בִּימְמָא וְיֵת חַיֵּת בְּרָא בְּלִילְיָא:

21:10 And Rizpah the daughter of Aiah took sackcloth and spread it for herself on the rock, from the beginning of harvest until it rained on them from the sky; and she allowed neither the birds of the sky to rest on them by day nor the beasts of the field by night.

21:11 וַיִּגֹּד לְדָוִד אֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אִיָּה פִּלְגָּשׁ שָׁאוּל:

21:11 וְאִתְחַוָּה לְדָוִיד יֵת דְּעִבְדַּת רִצְפָּה בַת אִיָּה לְחִינְתָּא דְּשָׁאוּל:

21:11 When it was told David what Rizpah the daughter of Aiah, the concubine of Saul, had done,

21:12 וַיִּלָּךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עֲצָמוֹת שָׁאוּל וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בָּנוּ מֵאֵת בְּעָלֵי
יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּבְּוּ אֹתָם מִרְחֹב בֵּית־שֵׁן אֲשֶׁר (תְּלוּם) [תְּלָאוֹם] (שָׁם)
(הַפְּלִשְׁתִּים) [שָׁמָּה] [פְּלִשְׁתִּים] בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׁאוּל בְּגִלְבָּעַ:

21:12 וַאֲזַל דָּוִיד וַנְּסִיב ית גִּרְמֵי שָׁאוּל וַיֵּת גִּרְמֵי יְהוֹנָתָן בְּרִיה מְלוֹת יִתְבִּי
יָבִישׁ גִּלְעָד דָּגְנָבוּ יִתְהוֹן מִשׁוּרָא מִרְחוֹב בֵּית-שָׁאן דְּבֵית-שָׁן דְּצִלְבוֹנוֹן תַּמָּן
פְּלִשְׁתָּאֵי בְיוֹמָא דְקִטְלוּ פְּלִשְׁתָּאֵי ית שָׁאוּל בְּגִלְבוֹעַ:

21:12 then David went and took the bones of Saul and the bones of Jonathan his son from the men of Jabesh-gilead, who had stolen them from the open square of Beth-shan, where the Philistines had hanged them on the day the Philistines struck down Saul in Gilboa.

21:13 וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת-עֲצָמוֹת שָׁאוּל וְאֶת-עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֹּאסְפוּ אֶת-עֲצָמוֹת
הַמוֹקְעִים:

21:13 וַאֲסִיק מִתַּמָּן ית גִּרְמֵי שָׁאוּל וַיֵּת גִּרְמֵי יְהוֹנָתָן בְּרִיה וּכְנָשׁוּ ית גִּרְמֵי
צְלִיבָא:

21:13 He brought up the bones of Saul and the bones of Jonathan his son from there, and they gathered the bones of those who had been hanged.

21:14 וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עֲצָמוֹת-שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ בָּאָרֶץ בְּנֵימִן בְּצִלְעַ בְּקֶבֶר קִישׁ
אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לָאָרֶץ אַחֲרֵי-כֵן: פ
21:14 וַיִּקְבְּרוּ ית גִּרְמֵי שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן וַיֵּת יְהוֹנָתָן וַיֵּת גִּרְמֵי יְהוֹנָתָן בְּרִיה בָּאָרֶץ
שִׁיבַט בְּנֵימִן בְּצִלְעַ בְּקֶבֶרָא דְקִישׁ אָבוּהִי וַעֲבָדוּ כָל דְּפָקִיד מַלְכָּא וְקָבִיל יי
צְלוֹת דְּרִירֵי אַרְעָא בְּתַר כִּין:

21:14 They buried the bones of Saul and Jonathan his son in the country of Benjamin in Zela, in the grave of Kish his father; thus they did all that the king commanded, and after that God was moved by prayer for the land.

21:15 וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ
אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד:

21:15 וַהֲוָה עוֹד קֶרְבָּא לַפְּלִשְׁתָּאֵי עִם יִשְׂרָאֵל וַנַּחַת דָּוִד וַעֲבָדוּהִי עִמּוּהּ
וַאֲגִיחוּ קֶרְבָּא עִם פְּלִשְׁתָּאֵי וַאֲשַׁתְּלֵהִי דָּוִיד:

21:15 Now when the Philistines were at war again with Israel, David went down and his servants with him; and as they fought against the Philistines, David became weary.

21:16 (וַיֵּשְׁבוּ בְּנֹב) [וַיֵּשְׁבִי בְּנֹב] אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה וּמִשְׁקַל קִינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
מִשְׁקָל נְחֹשֶׁת וְהוּא חֲגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לַהֲכֹת אֶת-דָּוִד:
21:16 וַיֵּשְׁבִי בְּנֹב דְּבַבְנִי רַב בְּנֵי גִבְרָא וּמִתְקַל סוּפְנִיָּה מִתְקַל תַּלְתַּת מָאָה סֻלְעִין
דְּנִחְשָׁא וְהוּא אֲסִיר אֲסַפְנִיקִי חֲדָתָא וַאֲמַר לְמַקְטֹל ית דָּוִיד:

21:16 Then Ishbi-benob, who was among the descendants of the giant, the weight of whose spear was three hundred shekels of bronze in weight, was girded with a new sword, and he intended to kill David.

21:17 וַיַּעֲזֹר-לוֹ אֲבִישַׁי בֶּן-צְרוּיָה וַיִּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ אֲזִי נִשְׁבַּעוּ אֲנָשֵׁי-דָּוִד
לוֹ לֵאמֹר לֹא-תֵצֵא עוֹד אֲתָנוּ לְמִלְחָמָה וְלֹא תִכְבֶּה אֶת-נֵר יִשְׂרָאֵל: פ
21:17 וּסְעָד לִיה אֲבִישַׁי בֶּר צְרוּיָה וּמָחָא ית פְּלִשְׁתָּאָה וְקִטְלִיה בְּכִין קִיּוֹמוֹ
גִּבְרֵי דָּוִיד לִיה לְמִימַר לָא תַפּוֹק עוֹד עֲמָנָא לְקֶרְבָּא בְּקֶרְבָּא וְלֹא תִשְׁפִּי ית
מַלְכוּתָא דְיִשְׂרָאֵל:

21:17 But Abishai the son of Zeruiah helped him, and struck the Philistine and killed him. Then the men of David swore to him, saying, "You shall not go out again with us to battle, so that you do not extinguish the lamp of Israel."

21:18 וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַתְּהִי-עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּגוֹב עִם-פְּלִשְׁתִּים אֲזִי הִכָּה סִבְכִי
הַחֲשָׁתִי אֶת-סָפִי אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה: פ

21:18 וַהֲוָה בְּתַר כִּין וַהֲוָה עוֹד קֶרְבָּא בְּגוֹב עִם פְּלִשְׁתָּאֵי בְּכִין קִטְל סִבְכִי דְמָן
חוּשַׁת ית סָפִי דְּבַבְנִי רַב בְּנֵי גִבְרָא:

21:18 Now it came about after this that there was war again with the Philistines at Gob; then Sibbecai the Hushathite struck down Saph, who was among the descendants of the giant.

21:19 וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה בְּגֹב עִם-פְּלִשְׁתִּים וַיֵּךְ אֶלְחָנָן בֶּן-יֵעָרִי אֲרָגִים
בֵּית הַלַּחְמִי אֶת גִּלְיָת הַגִּתִּי וַעֲץ חֲנִיתוֹ כַּמְנֹר אֲרָגִים: ס

21:19 וַהֲוֶה עוֹד קָרְבָּא בְּגֹב עִם פְּלִשְׁתָּאִי וְקִטַּל דְּוִיד בַּר יִשִּׁי מַחֵי פְרוּכִית
בֵּית-מִקְדָּשָׁא דְּמִבֵּית-לַחַם יֵת גִּלְיָת גַּתָּאָה וְאַע דְּמוֹרְנִיתִיָּה כְּאַכְסָן דְּגִרְדִּיאִין:

21:19 There was war with the Philistines again at Gob, and Elhanan the son of Jaare-oregim the Bethlehemite killed Goliath the Gittite, the shaft of whose spear was like a weaver's beam.

21:20 וַתְּהִי-עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ (מִדִּין) [מִדּוֹן] וְאַצְבָּעַת יָדָיו וְאַצְבָּעַת
רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם-הוּא יָלַד לַהֲרָפָה:

21:20 וַהֲוֶה עוֹד קָרְבָּא בְּגַת וַהֲוֶה גִבֹּר דְּמִשְׁחָן וְאַצְבָּעַת יָדָוְהִי וְאַצְבָּעַת רַגְלוֹהִי
שֵׁית וְשֵׁית עֶסְרִין וָאַרְבַּע מִנָּין וְאַף הוּא אֲתִילִיד לְגִבְרָא:

21:20 There was war at Gath again, where there was a man of great stature who had six fingers on each hand and six toes on each foot, twenty-four in number; and he also had been born to the giant.

21:21 וַיַּחַרֵּף אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן-(שִׁמְעִי) [שִׁמְעָה] אָחִי דָּוִד:

21:21 וַחֲסִיד יֵת יִשְׂרָאֵל וְקִטְלִיהּ יְהוֹנָתָן בַּר שִׁמְעָה אָחוּהִי דְּדָוִיד:

21:21 When he defied Israel, Jonathan the son of Shimei, David's brother, struck him down.

21:22 אֶת-אַרְבַּעַת אֵלֶּה יָלְדוּ לַהֲרָפָה בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְּיַד-דָּוִד וּבְיַד עֲבָדָיו: פ

21:22 יֵת אַרְבַּעָא אֵלִין אֲתִילִידוּ לְגִבְרָא בְּגַת וְאַתְמָסְרוּ בְּיָדָא דְּדָוִיד וּבְיָדָא
דְּעַבְדֵּוְהִי:

21:22 These four were born to the giant in Gath, and they fell by the hand of David and by the hand of his servants.

22:1 וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף
כָּל-אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׂאוֹל:

22:1 וְשִׁבַּח דָּוִיד בִּנְבוּאָה קִדְּם יְיָ יֵת פִּתְגָמִי תִּשְׁבַּחַתָּא הָדָא עַל כָּל יוֹמָא
דְּשִׁיזִיב יְיָ יֵת יִתְּיָה וִית יִתְּיָה וִית כָּל יִשְׂרָאֵל מִיָּד כָּל בְּעַלְיִדְבִּיהוֹן וְאַף
לְדָוִיד שִׁיזִיבִּיה מִחֶרְבָּא דְּשָׂאוֹל:

22:1 And David spoke the words of this song to the LORD in the day that the LORD delivered him from the hand of all his enemies and from the hand of Saul.

22:2 וַיֹּאמֶר יְהוָה סֵלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטִי-לִי:

22:2 וְאָמַר יְיָ תִּקְפִּי וְרַחֲצֵנִי וּמִשִּׁיזִּיב יִתִּי לִי:

22:2 He said, "The LORD is my rock and my fortress and my deliverer;

22:3 אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחְסֶה-בּוֹ מִגִּנִּי וְקִרְן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסֵי מִזְשַׁעֵי מַחֲמָס תִּשְׁעֵנִי:

22:3 אֱלֹהֵי דְאַתְרַעֵי בִּי קָרְבִּנִי לְדַחֲלִיתִיָּה תִּקְפִּי דְּמִן-קִדְמוּהִי מִתִּיָּהִיב לִי תִּקּוּף
וּפִרְקוֹן לְאַתְנַבְרָא עַל בְּעַלְיִדְבִּי רַחֲצֵנִי דְּעַל מִימְרִיה אָנָּא הוּינָא רַחֵץ בְּעֵדָן

עָקָא מִגִּין עָלִי מִבְּעַלְיִדְבִּי וְאָמַר לְאַרְמָא קִרְנִי בְּפִרְקִיָּה סִמְכֵנִי דְּהוּה
מִימְרִיה סִמְךָ לִי כִּד הָוִיתִי עָרִיק מִן-קִדְּם רַדְּפִי פִּרְקֵנִי מִבְּעַלְיִדְבִּי שִׁיזִיבִּי
מִן שְׁנָאִי וְאַף מִיָּד כָּל חֲטוּפִין וְאַנְסִין שִׁיזִיב יִתִּי פִּרְיק יִתִּי שִׁיזִיבִּי פִּרְיק יִתִּי
מִיָּדָא דְּשָׂאוֹל מַלְכָּא הוּה פִּרְיק לִי:

22:3 My God, my rock, in whom I take refuge, My shield and the horn of my salvation, my stronghold and my refuge; My savior, You save me from violence.

22:4 מְהֵלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבִי אֲנֹשַׁע:

22:4 אָמַר דָּוִיד בְּתִשְׁבַּחָא אָנָּא מִצְלִי פִתַּח פּוֹמִי וּמִצְלִי קִדְּם יְיָ דְּבַכָּל עֵדָן
עָקָא מִבְּעַלְיִדְבִּי הוּה פִּרְיק יִתִּי לִי:

22:4 "I call upon the LORD, who is worthy to be praised, And I am saved from my enemies.

22:5 כִּי אֶפְנִי מִשְׁבְּרֵי־מוֹת נֶחְלִי בְּלִיעַל יִבְעֲתָנִי:

22:5 אֲרִי אֶקִּיפְתִּי עָקָא כְּאֶתָּא דִּיתְבָּא עַל מַתְבָּרָא מִשְׁבְּרָא וְחִיל לִית לָהּ בַּהּ
לְמִילַד וְהִיא מְסַכְנָא לְמַמַּת סִיעַת חֲיִיבִין שְׁקָרִין בְּעִיתָת יָתִי:

22:5 "For the waves of death encompassed me; The torrents of destruction overwhelmed me;

22:6 חֲבָלֵי שְׂאוֹל סָבְנוּ קִדְמוֹנִי מִקְשֵׁי־מוֹת:

22:6 מִשְׁרֵית רְשִׁיעִין אֶקְפוּנִי קִדְמוֹנִי עֲרֵעוֹנִי דְּמִזִּינִין בְּמִנִּי קְטוֹל:

22:6 The cords of Sheol surrounded me; The snares of death confronted me.

22:7 בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִיכְלֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי
בְּאָזְנוֹ:

22:7 אָמַר דָּוִיד כַּד עֵיקָא לִי אָנָּה מְצַלִּי קָדָם יְיָ וְקָדָם אֱלֹהֵי אָנָּה מִתְחַנֵּן
וּמִקְבִּיל מִהִיכְלִיָּה צְלוֹתִי וּבְעוֹתִי קִדְמוֹהִי מִן־קִדְמוֹהִי מִתְעַבְדָּא מִתְקַבְּלָא
בְּאוּדְנוֹי מִתְעַבְדָּא בְּעִידֵן צְלוֹתִי:

22:7 "In my distress I called upon the LORD, Yes, I cried to my God; And from His temple He heard my voice, And my cry for help came into His ears.

22:8 (וַתִּנָּעַשׁ) [וַיִּתְנַעַשׁ] וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְנַעֲשׂוּ כִּי־חָרָה
לוֹ:

22:8 וְאֶתְרַגִּיפַת וְאֶתְרַגְּוֹשַׁת וַאֲיִזְדַּעְזַעַת אֶרְעָא שְׁכָלוֹלִי שְׁמִיא זָעוּ וְאֶתְרַכִּינוּ
וַאֲיִזְדַּעְזְעוּ טוּרִיא וַאֲיִתְהַפִּיכוּ עַמְקֵי יִמָּא אֲרִי תְקִיף תִּנְנַת רוּגְזִיָּה רוּגְזָא
דְּאֵלֵּהָא חִיָּא וְקִיָּמָא:

22:8 "Then the earth shook and quaked, The foundations of heaven were trembling And were shaken, because He was angry.

22:9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל גִּחְלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ:

22:9 סָלִיק זְרוּגִיָּה דְּפִרְעָה רְשִׁיעָא כְּתַנְנָא קִדְמוֹהִי בְּכִין שְׁלַח רַגְזִיָּה כְּאִישָׁא
בְּעָרָא דְּמִן־קִדְמוֹהִי מְשִׁיֻצִּיא מְזוּפְתִּיָּה כְּגוּמְרִין דְּנוּר דְּלָקָא מִמִּימְרִיָּה:

22:9 "Smoke went up out of His nostrils, Fire from His mouth devoured; Coals were kindled by it.

22:10 וַיִּט שָׁמַיִם וַיִּרַד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו:

22:10 וְאֶרְכִין שְׁמִיא וְאֶתְגַּלִּי יְקָרִיָּה וַעֲנַן אֲמֻטָּתָא כִּיבֵּשׁ קִדְמוֹהִי:

22:10 "He bowed the heavens also, and came down With thick darkness under His feet.

22:11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיֵּעַף וַיֵּרָא עַל־כְּנָפֵי־רוּחַ:

22:11 וְאֶתְגַּלִּי בְּגִבּוֹרְתִּיָּה וְאֶשְׁרֵי שְׁכִינְתִּיָּה עַל כְּרוּבִין קְלִילִין וְאֶתְגַּלִּי בִּיקָר
וְדַבֵּר בְּתַקְוָף עַל כְּנָפֵי גַדְפֵי רוּחָא:

22:11 "And He rode on a cherub and flew; And He appeared on the wings of the wind.

22:12 וַיַּשֶּׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבְתָיו סָפּוֹת חֲשֶׁרֶת־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים:

22:12 אֶשְׁרֵי שְׁכִינְתִּיָּה בְּעֲרַפִּילָא עָנַן יָקָר סְחוּר־סְחוּר לִיָּה מַחִית מִיָּן תְּקִיפִין
קְלִילִין מִרְכַּבַּת מִירְגַּפַּת עָנָנִין קְלִילִין בְּרוּם עֲלְמָא:

22:12 "And He made darkness canopies around Him, A mass of waters, thick clouds of the sky.

22:13 מִנְּגַה נִגְדּוּ בָּעֲרוּ גִחְלֵי־אֵשׁ:

22:13 מִזִּיו מְזִיב יְקָרִיָּה דְּאֵלֵּהָא חִיָּא וְקִיָּמָא מִבְּהָקִין שְׁמִי שְׁמִיא מְזוּפִּיָּתִיָּה
כְּגוּמְרִין דְּנוּר דְּלָקָא מִמִּימְרִיָּה:

22:13 "From the brightness before Him Coals of fire were kindled.

22:14 יִרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ:

22:14 אֲכַלִּי מִן שָׁמַיָא יִי וְעֲלָאָה אֲרִים מִימְרֶיהָ:

22:14 "The LORD thundered from heaven, And the Most High uttered His voice.

22:15 וַיִּשְׁלַח חֲצִיצִים וַיְפִיֲצֵם בָּרֶק (וַיִּהְיֶם):

22:15 וַיִּשְׁלַח מַחֲתֵיהָ בַּהֹן כְּגֵרִין וּבִדְרִינֹן בָּרֶקִין וּשְׁגִישָׁנוֹן:

22:15 "And He sent out arrows, and scattered them, Lightning, and routed them.

22:16 וַיִּרְאוּ אֲפָקֵי יָם יִגְלוּ מִסְדּוֹת תֵּבֵל בְּגַעַרַת יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אָפוֹ:

22:16 וַאֲתַחֲזִיאוּ עִמָּקֵי יָמָא אֲתַגְלִיאוּ שְׁכֻלֹּי תֵּבֵל בְּמִזּוּפִיתָא בְּמִזּוּפִית רוּחַ

מִן־קָדָם יִי מִמִּימַר תְּקוּף רִגְזֶיהָ:

22:16 "Then the channels of the sea appeared, The foundations of the world were laid bare By the rebuke of the LORD, At the blast of the breath of His nostrils.

22:17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֹׁנֵי מַמִּים רַבִּים:

22:17 שְׁלַח נְבִיחֵי מֶלֶךְ תְּקִיף דִּיתִיב בִּשְׁכִינַתִּיה בְּתִקְוָף רִוְמָא בִּשְׁמֵי מְרוּמָא

דְּבִרְנִי שִׁיזְבֵּנִי מֵעַמֻּמִּין מֵעַמָּקִין סְגִיאוֹן:

22:17 "He sent from on high, He took me; He drew me out of many waters.

22:18 יִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי עַז מִשְׁנֵאֵי כִּי אֲמָצוּ מִמּוֹנִי:

22:18 שִׁיזְבֵּנִי מִסְנֵאֵי אֲרִי תִקְפוּנִי מִבְּעֲלֵי־דָבְבִי אֲרִי אֲתַגְבְּרוּ עָלַי:

22:18 "He delivered me from my strong enemy, From those who hated me, for they were too strong for me.

22:19 יִקְדָּמֵנִי בַּיּוֹם אִידִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי:

22:19 יִקְדָּמוּנִי בַּיּוֹם טְלָטוּלִי וַהֲוָה מִימְרָא דִּי סִמָּךְ לִי:

22:19 "They confronted me in the day of my calamity, But the LORD was my support.

22:20 וַיֵּצֵא לְמָרְחָב אֶתִּי יַחֲלֹצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי:

22:20 וַאֲפִיק לְרוּחָא יִתִּי שִׁיזְבֵּנִי אֲרִי אֲתַרְעִי בִּי:

22:20 "He also brought me forth into a broad place; He rescued me, because He delighted in me.

22:21 יִגְמֹלֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקְתִּי כִּכְר יָדַי יִשִּׁיב לִי:

22:21 אֲמַר דָּוִיד יִשְׁלַמִּינִי יִגְמֹלֵנִי יִי כְּצֻכּוֹתִי כְּבִרְיוֹת יָדַי יִתִּיב לִי:

22:21 "The LORD has rewarded me according to my righteousness; According to the cleanness of my hands He has recompensed me.

22:22 כִּי שְׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי:

22:22 אֲרִי נְטִרִית אוֹרְחָן דְּתַקְנָן קָדָם יִי וְלֹא הִלִּיכִית בְּרָשַׁע קָדָם אֱלֹהֵי:

22:22 "For I have kept the ways of the LORD, And have not acted wickedly against my God.

22:23 כִּי כָל־[מִשְׁפָּטִין] לִנְגְדִי וַחֲקָתִיו לֹא־אֶסּוּר מִמֶּנָּה:

22:23 אֲרִי כָל דִּינוּהִי גָלֹן לְקַבְּלִי קִדְמִי כֹד לְקַבְּלִי לְמַעַבְדָּהוֹן וּקְנִמוּהִי לֹא

עָדִית מְנַהוֹן:

22:23 "For all His ordinances *were* before me, And *as for* His statutes, I did not depart from them.

22:24 וְאֵהִיָּה תָמִים לוֹ וְאֶשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי:

22:24 וְהָיִית שְׁלִים בְּדַחֲלִתִּיהָ וְהָיִית נָטַר נַפְשִׁי כָל יוֹמֵי מַחֲבִיין:

22:24 "I was also blameless toward Him, And I kept myself from my iniquity.

22:25 וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי כַצְדִּיקְתִּי כְּבָרִי לְנֹגַד עֵינָיו:

22:25 וְאֶתִּיב יְיָ לִי כְזָכוֹתִי כְּבִרְיוֹתִי קֹדֶם מִימְרֶיהָ:

22:25 "Therefore the LORD has recompensed me according to my righteousness, According to my cleanness before His eyes.

22:26 עִם־חֲסִיד תִּתְחַסֵּד עִם־גִּבּוֹר תִּמְזִם תִּתְמָם:

22:26 עִם אֲבָרָהָם דָּאֲשֵׁתֶכֶח חֲסִיד קִדְמָךְ בְּכִין אֲסִגִּיתָא לְמַעַבְד חֲסִידָא טְבוּון

עִם זִרְעִיהָ יִצְחָק דְּהוּה שְׁלִים בְּדַחֲלֶתְךָ בְּכִין אֲשִׁלִּימָתָא מִימַר רַעוּתְךָ עֲמִיהָ:

22:26 "With the kind You show Yourself kind, With the blameless You show Yourself blameless;

22:27 עִם־נָבֵר תִּתְבָּר וְעִם־עֶקֶשׁ תִּתְפַּל:

22:27 עִם יַעֲקֹב דְּהִלִּיךְ בְּבִרְיוֹתָא קִדְמָךְ בְּחִרְתָּא בְּנוֹהֵי מְכָל עַמְמֵיָא

אֲפִרִישְׁתָּא זִרְעִיהָ מְכָל פְּסוּלָא פִּרְעָה וּמִצְרָאֵי וּמִשִּׁירִיתִיהָ דְּחֻשְׁבּוֹ מַחֲשָׁבָן

בִּישׁוֹן עַל עֶמֶךְ בְּלִבִּילְתָּנוֹן כְּמַחֲשַׁבְתָּהוֹן:

22:27 With the pure You show Yourself pure, And with the perverted You show Yourself astute.

22:28 וְאֶת־עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תִּשְׁפִּיל:

22:28 וַיֵּת עַמָּא בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּמִתְקַרְן בְּעֵלְמָא הָדִין עִם חֲשִׁיד אֶת עֲתִיד

לְמַפְרָק יִתְהוֹן וּלְמִיקְרֵי לְהוֹן עִם חֲבִיב דְּבַכַל עֵידוֹן עֵינְךָ בְּמַכִּיכִי רוּחָא

מִתִּיבָא וּבִמְיָמְךָ תְּקִיפָא דְּמִתְגַּבְּרִין עֲלִיהוֹן תִּמְאִיד:

22:28 "And You save an afflicted people; But Your eyes are on the haughty whom You abase.

22:29 כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיְהוֹה יִגִּיה חֲשָׁכִי:

22:29 אֲרִי אֶת אַתְּ הוּא מְרִיה נְהוּרִיה דְּיִשְׂרָאֵל יְיָ וַיִּי יִפְקַנְנִי מַחֲשׁוּכָא לְנְהוּרָא

וַיַּחֲזִינֵנִי וְאֲשִׁרִינִי בְּעֵלְמָא דְּעֲתִיד לְמִיתִי לְאַחֲסָנָא נְהוּרָא לְצַדִּיקָא:

22:29 "For You are my lamp, O LORD; And the LORD illumines my darkness.

22:30 כִּי בָכָה אֲרוּץ גִּדּוֹד בְּאַלְהֵי אֲדֹלַג־שׁוֹר:

22:30 אֲרִי בְּמִימְךָ אֲסִגִּי אֲכַנִּישׁ מִשְׁרָן בְּמִימַר אֱלֹהֵי אֲכַבִּישׁ וְאִיתְּבַר כָּל

כְּרַכִּין תְּקִיפִין:

22:30 "For by You I can run upon a troop; By my God I can leap over a wall.

22:31 הָאֵל תָּמִים דְּרַכּוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:

22:31 אֱלֹהָא דְּכִינָנָא אֲוִרְחִיהָ אֲוִרִיתָא דִּי בְּחִירָא הִיא תְּקוּף הוּא לְכָל

דְּמִתְרַחֲצִין עַל מִימְרֶיהָ:

22:31 "As for God, His way is blameless; The word of the LORD is tested; He is a shield to all who take refuge in Him.

22:32 כִּי מִי־אֵל מִבִּלְעָדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר מִבִּלְעָדֵי אֱלֹהֵינוּ:

22:32 בְּכִין עַל נָסָא וּפְרַקְנָא דְּתַעֲבִיד לְמַשִּׁיחָךְ וּלְשֹׁאֲרָא דְּעֶמֶךְ דִּישְׁתַּאֲרוֹן

יִדְּוֹן כָּל עַמְמֵיָא אֲוִמֵּיָא וְלִישְׁנֵיָא וַיִּמְרוֹן לִית אֱלֹהָ אֵלָא כִּי יְיָ אֲרִי לִית

כְּרַמְנָךְ וְעֶמֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִמְרוֹן לִית דְּתַקִּיף אֱלֹהָ אֵלָא אֱלֹהֵנָא כְּאִילְהָנָא:

22:32 "For who is God, besides the LORD? And who is a rock, besides our God?

22:33 הָאֵל מְעוּזִי חֵיל וַיִּתֵּר תָּמִים (דְּרַכּוֹ) [דְּרַכִּין]:

22:33 אֱלֹהָא דְּסָעִיד לִי בְּחִילָא וּמִתְקִין שְׁלִים אֲוִרְחִי:

22:33 "God is my strong fortress; And He sets the blameless in His way.

22:34 מְשׁוּהָ (רַגְלִיו) [רַגְלֵן] פְּאִילוֹת וְעַל בְּמוֹתֵי יַעֲמֹדְנִי:

22:34 מְשׁוֹי רַגְלֵי קְלִילִין כְּאִילְתָּא וְעַל בֵּית תְּקִפִּי יְקִימְנִי:

22:34 "He makes my feet like hinds' feet, And sets me on my high places.

22:35 מִלְכָּד יְדֵי לַמִּלְחָמָה וְנָחַת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זִרְעִתִּי:

22:35 מִלִּיף יְדֵי לְמַעַבְד לֹאנַחַא קָרְבָּא וּמִתְקִיף וּתְבַר עַמְמִיא דְתִקִּיפִין כְּקִשְׁת נְחָשָׁא דְרַעִי:

22:35 "He trains my hands for battle, So that my arms can bend a bow of bronze.

22:36 וַתִּתֵּן־לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַעֲנִתְךָ תִּרְבֵּנִי:

22:36 וַיִּהְיֶה לִּי תִקּוּף סַעִיד תִּקּוּף פּוֹרֶקֶנְךָ פִּרְקַתִּי בְּתוֹקֶפְךָ וּבִמְיֻמָּךְ אֲסַנִּיתִנִּי:
22:36 "You have also given me the shield of Your salvation, And Your help makes me great.

22:37 תִּרְחִיב צַעְדִּי תַּחְתָּנִי וְלֹא מָעַדּוּ קַרְסָלָי:

22:37 אֲסַנִּיתָא פִּסְעִתִּי קִדְמֵי תַּחוּתִי וְלֹא אֲזַדְעֲזַע רְכוּבָתִי:

22:37 "You enlarge my steps under me, And my feet have not slipped.

22:38 אֲרַדְפָּה אִיבֵי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־כָּלֹתָם:

22:38 רִדְפִית בְּתֵר סָנְאִי וְשִׁצַּתְנֹן וְלֹא תָבִית מִנְהוֹן עַד דְּגִמְרַתְנֹן:

22:38 "I pursued my enemies and destroyed them, And I did not turn back until they were consumed.

22:39 וְאָכַלְם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יָקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלִי:

22:39 וְשִׁיצִיתְנֹן וְגִמְרַתְנֹן וְלֹא יָכִילוּ לְמַקָּם קִדְמִי וּנְפְּלוּ קְטִילִין תַּחוּת פִּרְסַת רַגְלִי:

22:39 "And I have devoured them and shattered them, so that they did not rise; And they fell under my feet.

22:40 וַתִּזְרְנֵי חֵיל לַמִּלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַּחְתָּנִי:

22:40 וּסְעִדְתָּנִי בְּחֵיל לְמַעַבְד קָרְבָּא עִם עַמְמִיא דְתִקִּיפִין תִּבְרַתָּא עַמְמִיא דְקִימִין לְאַבְאָשָׁא לִי תִבְרַת תַּחוּתִי:

22:40 "For You have girded me with strength for battle; You have subdued under me those who rose up against me.

22:41 וְאִיבֵי תַתָּה לִי עָרַף מִשְׁנֵאִי וְאַצְמִיתָם:

22:41 וּסְנֵאִי תִבְרַתָּא יִהְיֶה מִסֶּרֶת קִדְמִי מַחְזִירִי קָדָל בְּעַל־יָדְבָבִי וְשִׁצַּתְנֹן:

22:41 "You have also made my enemies turn *their* backs to me, And I destroyed those who hated me.

22:42 יִשְׁעוּ וְאִין מִשִּׁיעַ אֱלֹהֵיהוּ וְלֹא עָנָם:

22:42 בָּעֵן סַעִיד וְלִית לָהּוֹן פִּרִּיק וּמַצְלֵן קָדָם יְיָ וְלֹא מִתְקַבֵּלָּא צְלוּתְהוֹן:

22:42 "They looked, but there was none to save; *Even* to the LORD, but He did not answer them.

22:43 וְאַשְׁחָקָם כַּעֲפַר־אֶרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדָקָם אֲרָקָם:

22:43 וְדוֹשְׁשַׁתְנֹן כַּעֲפָרָא דְאַרְעָא כְּסִין כְּטִין שׁוֹקִין בְּעִשִׁית בְּהוֹן רַפְסַתְנֹן:

22:43 "Then I pulverized them as the dust of the earth; I crushed *and* stamped them as the mire of the streets.

22:44 וַתַּפְּלִטֵנִי מִרִּיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יָדַעְתִּי יַעֲבֹדֵנִי:

22:44 וַתִּשְׁיִבְנֵנִי מִפְּלוֹגַת עַמָּא תַּמְנִינִי נִטְרַתִּי רִישָׁא לְעַמְמִיא לְכָל עַמְמִיא עִם דְּלֹא יָדַעִית יַפְלַחוּנִי:

22:44 "You have also delivered me from the contentions of my people; You have kept me as head of the nations; A people whom I have not known serve me.

22:45 בְּנֵי נֹכַר יִתְפַּחְשׁוּ־לִי לְשִׁמוּעַ אֲזֹן יִשְׁמְעוּ לִי:

22:45 בְּנֵי עַמְמִיא יִתְכַּדְּבוּן לִי לְשִׁימַע אוֹדֵן אוֹזֵן יִשְׁתַּמְעוּן לִי:

22:45 "Foreigners pretend obedience to me; As soon as they hear, they obey me.

22:46 בְּנֵי נָכָר יִבְּלוּ וַיִּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם:

22:46 בְּנֵי עַמְּמִיָּא יִסּוּפוּן וַיִּזְעֲזְעוּן מִבִּירְנִיתֵיהוֹן:

22:46 "Foreigners lose heart, And come trembling out of their fortresses.

22:47 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וַיְרֵם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי:

22:47 בְּכִין עַל נָסָא וּפְרָקְנָא דַּעֲבֻדְתָּא לְעַמְּךָ דַּאִיתְעֲבַד לְמַשִּׁיחָךְ וּלְשֹׂאֲרָא
דַּעֲמָךְ דַּאִישְׁתַּאֲרוּן דַּעֲבֻדְתָּא לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אוֹדִיו וְאָמְרוּ יִשְׁבַּחוּן וַיִּדְּוֹן
וַיִּמְרוּן קָנִים הוּא יְיָ אֱלֹהָא חַיָּא רַבָּא גִיבְרָא וּדְחִילָא וּבְרִיךְ תְּקִיפָא
דְּמִן-קְדָמוּהִי מִתִּיב לְנָא תְּקוּף וּפְרָקָן וּמִרְמָם אֱלֹהֵי תְּקוּף פְּרָקְנָא:

22:47 "The LORD lives, and blessed be my rock; And exalted be God, the rock of my salvation,

22:48 הָאֵל הַנֶּתֵּן נִקְמָת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי:

22:48 אֱלֹהָא דַּעֲבִיד פּוֹרְעָנוּתָא לִי וְתִבְרַת תְּקוּף עַמְּמִיָּא דְּקִימִין לְאַבְאָשָׁא לִי
דַּתְּקִיפִין כַּקְשְׁתָּא דִּנְחַשָׁא תַּחְתָּי:

22:48 The God who executes vengeance for me, And brings down peoples under me,

22:49 וּמוֹצִיאִי מֵאִיבֵי וּמִקְמוֹי תְּרוּמָמְנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי:

22:49 וּפְרָקִי וּמִשִּׁיבֵי מִסָּנְאִי וְעַל וְאֵף עַל דְּקִימִין לְאַבְאָשָׁא לִי תִּגְבְּרֵנִי מִגּוֹג
וּמִשְׁרֵית עַמִּמִּין חֲטוּפִין דַּעֲמִיָּה דַּאֲתוּ לְאַנְחָא עַמִּי תִּשִּׁיבֵנִי:

22:49 Who also brings me out from my enemies; You even lift me above those who rise up against me; You rescue me from the violent man.

22:50 עַל-כֵּן אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשֹׁמֶךָ אֲזַמְּרָא:

22:50 עַל כֵּן אוֹדִי קְדָמְךָ יְיָ בְּעַמְּמִיָּא וּלְשֹׁמֶךָ אֵימַר אֲזַמְּרָא תִּשְׁבַּחָא:

22:50 "Therefore I will give thanks to You, O LORD, among the nations, And I will sing praises to Your name.

22:51 (מְגִדִּיל) [מְגִדֹּל] יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֵשֶׂה-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ
עַד-עוֹלָם: פ

22:51 מִסָּנִי לְמַעַבְד פְּרָקָן עִם מַלְכִּיהָ וְעַבִּיד טִיבּוֹ לְמַשִּׁיחֶיהָ לְדָוִד וּלְזֶרְעֶיהָ
עַד עָלְמָא:

22:51 "He is a tower of deliverance to His king, And shows lovingkindness to His anointed, To David and his descendants forever."

23:1 וְאֱלֹהֵי דְּבָרֵי דָּוִד הָאֲחֵרִים נֵאֻם דָּוִד בֶּן-יִשִּׁי וְנֵאֻם הַגִּבֹּר הַקָּם עַל מְשִׁיחַ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנֵעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל:

23:1 וְאַלִּין פְּתָגְמִי נְבוֹאָת דָּוִד דַּאֲתַנְבִּי לְסוּף עָלְמָא לְיוֹמֵי נַחְמָתָא דַּעֲתִידִין
לְמִיתִי אֲמַר דָּוִד בֶּר יִשִּׁי וְאֵימַר גִּבְרָא דְּמַרְבָּא לְמַלְכוּ מְשִׁיחַ בְּמִימַר אֱלֹהֵיהָ
דִּיעֲקֹב דִּישְׂרָאֵל וְתִקִּין לְמַמְנֵי בְּחִיד בְּחִיךְ בְּסִים מְבוֹסָם תִּשְׁבַּחְתִּיהָ דִּישְׂרָאֵל:

23:1 Now these are the last words of David. David the son of Jesse declares, The man who was raised on high declares, The anointed of the God of Jacob, And the sweet psalmist of Israel,

23:2 רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר-בִּי וּמִלְתּוֹ עַל-לְשׁוֹנִי:

23:2 אֲמַר דָּוִד בְּרוּחַ נְבוֹאָה קָדָם יְיָ דִּיּוּי אֲנָא מִמְּלִיל אֲלִין וּפְתָגְמִי קְדֻשִּׁיהָ
בְּפוּמִי בְּמִימַר פּוּמִי אֲנָא סֶדֶר:

23:2 "The Spirit of the LORD spoke by me, And His word was on my tongue.

23:3 אֲמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִּבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בְּאֲדָם צִדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת
אֱלֹהִים:

23:3 אֲמַר דָּוִד אֱלֹהָא דִּישְׂרָאֵל עָלֵי מְלִיל תְּקוּפָא דִּישְׂרָאֵל דְּשִׁלִּיט

בבני־אנשא קושטא דאין אמר למנאָה לי יתי מלכא הוא דהוא משיחא
עתיד דעתיד דיקום ליקום וישלוט בדחלתא דיי;

23:3 "The God of Israel said, The Rock of Israel spoke to me, 'He who rules over men righteously, Who rules in the fear of God,

23:4 וכאור בקר יזרח־שמש בקר לא עבות מנָה ממטר דשא מארץ:
23:4 טוביכון צדיקנא עבדתון לכון עובדין טבין דאתון עתידין לאזהרא
לאנהרא בזהור יקרכון כניהור צפרא דאזיל ותקין וכשמשא דעתיד
לאזהרא לאנהרא דמזהר בלא עננין בזהור כניהור יקריה על חד תלת
מאה ארבעין ותלתא בניהור כניהור בניהור כוכביא שבעת כוכביא יומיא
יתיר מכדין תתרבון ויישב לכון דהגיתון מחמדין לשני נחמתא דאתין הא
כאכרא כאכרא כברא דמסבר בשני בצרתא עד דייחות מטרא על
ארעא:

23:4 Is as the light of the morning *when* the sun rises, A morning without clouds, *When* the tender grass *springs* out of the earth, Through sunshine after rain.'

23:5 כִּי־לֹא־כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם לִי עֲרוּכָה בְּכָל וְשִׁמְרָה
כִּי־כָל־יִשְׁעִי וְכָל־חַפְצִי כִּי־לֹא יִצְמִיחַ:
23:5 אִמַּר דָּוִיד יתיר מכדין מבדין ביתי קדם אל ארי קום עלם קיום לי
למהוי מלכותי קיימא כמא דקיימין סדרי בראשית ונטירא לעלמא דאתי
ארי כל צורכי וכל בעותי קדמוהי מתעבדין בכל בכין כל מלכו עוד
לקבלה לא תתקיים:

23:5 "Truly is not my house so with God? For He has made an everlasting covenant with me, Ordered in all things, and secured; For all my salvation and all *my* desire, Will He not indeed make *it* grow?

23:6 וּבְלֵעַל כְּקוֹץ מִנֵּד כָּלֵהֶם כִּי־לֹא בִיד יִקְחוּ:
23:6 וְרִשְׁעֵיָא עֲבָדֵי חַטָּאָה דְּמֵן לְכוּבִין דְּבִמְפָקְהוֹן רְכִיכִין לְמַקְטָף וְכַד וְכַל
דְּכַל וְכַד בַּר אַנְשׁ חָאִיס עֲלִיהוֹן וְשָׁבִיק לְהוֹן אֲזִלִּין וְתִקְפִּין עַד דְּלִית אַפְשָׁר
לְהוֹן לְמַקְרַב לְהוֹן בִּיד:

23:6 "But the worthless, every one of them will be thrust away like thorns, Because they cannot be taken in hand;

23:7 וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם יִמְלֹא בְרִזָּל וְעֵץ חֲנִית וּבֹאֵשׁ שְׁרוּף יִשְׂרָפוּ בַשָּׁבֶת: פ
23:7 וְאִף כֵּן כָּל אַנְשׁ דְּמִשְׁרֵי לְמַקְרַב בְּחוּבִין אֲזִלִּין וְתִקְפִּין עֲלוּהֵי עַד דְּחַפֵּן
לִיה כְּלָבוֹשׁ דְּבְרִזָּל דְּלֹא יִכְלִין לִיה בְּאֵעִי מוֹרְנֵן וְרוֹמַחֵן בְּכִין לִית
פּוֹרְעֵנוּתְהוֹן בִּיד אַנְשׁ אֱלֹהִין בְּאִישְׁתָּא עֲתִידִין לְמִיקַד לְאַתּוּקְדָא יתוּקְדוֹן
בְּאַתְגֻּלָּאָה בֵּית־דִּינָא רְבָא לְמַתֵּב עַל כְּרִסֵּי דִינָא לְמַדָּן ית עֲלָמָא:

23:7 But the man who touches them Must be armed with iron and the shaft of a spear, And they will be completely burned with fire in *their* place."

23:8 אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יֹשֵׁב בַּשָּׁבֶת תַּחְכֵּמֹנִי רֹאשׁ הַשְּׁלִשִׁי הוּא
עֲדִינוּ (הַעֲצָנוּ) [הַעֲצָנִין] עַל־שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל בַּפַּעַם (אַחַד) [אַחַת]: ס
23:8 אֲלִין שְׁמֹהֶת גִּבְרִיא דְּהוּ עִם דָּוִיד גִּבְרָא רִישׁ מִשְׁרִיתָא יְתִיב עַל כְּרִסֵּי
דִּינָא וְכָל נְבִיָּא וְסִבְיָא מִקְפִּין לִיה מְשִׁיחַ בְּמִשַּׁח קִדְשָׁא בְּחִיר וּמִפְּנֵק שְׁפִיר
בְּרִיּוּיָה וְיָאִי בְּחֻזִּיָּה חֲכִים בְּחִכְמָתָא וְסִכְלָתָן בְּעִצָּא גִבֵּר בְּגִבְרוּתָא רִישׁ
גִּבְרִיא הוּא מִתְקַן בְּמִנִּי זִינָא נְפִיק בְּפֹם לְפֹם קָלָא וְנִצַּח בְּקִרְבָּא וּמִתְבִּיב
עַל־יְדֵי מוֹרְנִיתִיָּה תִּמְנִי מָאָה קְטִילִין בְּזִמְן חָדָא:

23:8 These are the names of the mighty men whom David had: Josheb-basshebeth a Tahchemonite, chief of the captains, he was *called* Adino the Eznite, because of eight hundred slain *by him* at one time;

23:9 (וְאַחֲרָיו) [וְאַחֲרָיו] אֶלְעָזָר בֶּן־דָּדוּ (דָּדוּ) בֶּן־אֲחִי בְּשִׁלְשָׁה (גִּבּוֹרִים)
[הַגִּבּוֹרִים] עַם־דָּוִד בַּחֶרֶפֶם בַּפְּלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ־שָׁם לְמַלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
23:9 וּבִתְרוֹהֵי אֶלְעָזָר בֶּר־דָּוִדוֹ אַחְבוּהֵי בֶר־אֲחוּהֵי בֶר אַחוֹחַ בַּתְּלָתָא גִּבְרִיָּא
עִם דָּוִיד כֹּד חֲסִידוֹ פִּלְשְׁתָּאִי וְאַתְכְּנִישׁוּ תַּמָּן לְאַנְחָא קֶרְבָּא וּסְלִיקוּ אָנֹשׁ
יִשְׂרָאֵל:

23:9 and after him was Eleazar the son of Dodo the Ahohite, one of the three mighty men with David when they defied the Philistines who were gathered there to battle and the men of Israel had withdrawn.

23:10 הָיָה קָם וַיִּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי־יָגַעַה יָדוֹ וַתִּדְּבַק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ
יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ־לַפְּשָׁט: ס
23:10 הָיָה קָם וַקְטַל בַּפְּלִשְׁתָּאִי עַד דְּלֹא־יָאֵת יָדִיהָ וְאִדְבִּיקַת יָדֶיהָ עִם חֶרֶבָא
וַעֲבַד יִי פֶרְקָנָא רַבָּא בַּיּוֹמָא הַהוּא וַעֲמָא תָּבוּ בַּתְרוֹהֵי בְרָם לְחַלְצָא קְטִילָא:

23:10 He arose and struck the Philistines until his hand was weary and clung to the sword, and the LORD brought about a great victory that day; and the people returned after him only to strip the slain.

23:11 וְאַחֲרָיו שָׁמָּה בֶּן־אָגֵא הָרָרִי וַיֵּאֱסָפוּ פְּלִשְׁתִּים לַחֲיָה וַתְּהִי־שָׁם חֲלָקַת
הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים:
23:11 וּבִתְרוֹהֵי שָׁמָּה בֶר אָגֵי טוֹרָאָה דְּמָן טוֹרָא וְאַתְכְּנִישׁוּ פְּלִשְׁתָּאִי לַחֲיָתָא
וְהָיָה תַּמָּן אַחְסָנַת חֲקֵלָא מְלֵאָ טְלוֹפְחִין וַעֲמָא אַפָּךְ מִן־קֶדֶם פְּלִשְׁתָּאִי:

23:11 Now after him was Shammah the son of Agee a Hararite. And the Philistines were gathered into a troop where there was a plot of ground full of lentils, and the people fled from the Philistines.

23:12 וַיִּתְּצַב בַּתּוֹךְ־הַחֲלָקָה וַיִּצִּילָהּ וַיַּעַשׂ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה
גְדוֹלָה: ס
23:12 וְאַתְעַתֵּד בְּגוֹ אַחְסָנָתָא אַחְסָנַת חֲקֵלָא וְשִׁיזְבָּה וַקְטַל יֵת פְּלִשְׁתָּאִי וַעֲבַד יִי
פֶרְקָנָא רַבָּא:

23:12 But he took his stand in the midst of the plot, defended it and struck the Philistines; and the LORD brought about a great victory.

23:13 וַיֵּרְדּוּ (שְׁלֹשִׁים) [שְׁלֹשָׁה] מִהַשְּׁלֹשִׁים רָאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־קְצִיר אֶל־דָּוִד
אֶל־מַעֲרַת עַדְלָם וַחֲיַת פְּלִשְׁתִּים חָנָה בְּעַמֻּק רִפְאִים:
23:13 וַיִּנְחְתוּ תְּלָתָא גִּבְרִיָּא מִגִּבְרֵי רִישֵׁי מִשְׁרִיתָא וְאִתּוֹ לַחְצָדָא לְוֹת דָּוִד
לְמַעֲרַת עַדְלָם וּמִשְׁרִית פְּלִשְׁתָּאִי שְׂרִיָּא בְּמִישֹׁר גִּבְרִיָּא:

23:13 Then three of the thirty chief men went down and came to David in the harvest time to the cave of Adullam, while the troop of the Philistines was camping in the valley of Rephaim.

23:14 וְדָוִד אָז בְּמַצוּדָה וּמִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם:
23:14 וְדָוִיד בְּכִין בַּחֲקָרָא וְאַסְטְרִיג פְּלִשְׁתָּאִי בְּכִין בֵּית־לָחֶם בְּבֵית־לָחֶם:

23:14 David was then in the stronghold, while the garrison of the Philistines was then in Bethlehem.

23:15 וַיִּתְּאוּהָ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מֵיָּם מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר:
23:15 וַחֲמִידַת נַפְשָׁא דְּדָוִיד וַאֲמַר מִן יִשְׁקִינִי מֵיָּא מִגּוּבָא דְּבֵית־לָחֶם דְּבַתְרַעָא:

23:15 David had a craving and said, "Oh that someone would give me water to drink from the well of Bethlehem which is by the gate!"

23:16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשָׁת הַגִּבּוֹרִים בְּמַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם
אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם וַיִּסֹּךְ אֹתָם לִיהוָה:
23:16 וּבִזְעוּ תְּלָתָא גִּבְרִיָּא בְּמִשְׁרִית פְּלִשְׁתָּאִי וּמָלוּ מֵיָּא מִגּוּבָא דְּבֵית־לָחֶם
דְּבַתְרַעָא וַנְּסִיבוּ וְאִיתִּיו לְוֹת דָּוִיד וְלֹא אָבָא דָּוִד לְמִשְׁתִּיהוֹן וַאֲמַר לְנִסְכָּא

23:16 So the three mighty men broke through the camp of the Philistines, and drew water from the well of Bethlehem which was by the gate, and took *it* and brought *it* to David. Nevertheless he would not drink it, but poured it out to the LORD;

23:17 וַיֹּאמֶר חֲלִילָהּ לִי יְהוָה מַעֲשֵׂי זֶה הָרַם הָאֲנָשִׁים הַהֲלָכִים בְּנַפְשֹׁתָם
וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֱלֹהִים עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים: ס

23:17 וַיֹּאמֶר חָס לִי מִן־קָדָם יי מִלְמַעַבְדֵי דָא הָרַם גִּבְרִיא דְאֶזְלוּ בְנַפְשָׁתְהוֹן
וְלֹא אָבָא לְמַשְׁתִּיהוֹן אֱלִין עֲבְדוּ תַלְתָּא גִבְרִיא:

23:17 and he said, "Be it far from me, O LORD, that I should do this. *Shall I drink* the blood of the men who went in jeopardy of their lives?" Therefore he would not drink it. These things the three mighty men did.

23:18 וַאֲבִישַׁי אֶחָיו יוֹאָב בֶּן־זְרוּיָהּ הוּא רֹאשׁ (הַשְּׁלֹשִׁי) [הַשְּׁלֹשָׁה] וְהוּא עוֹרֵר
אֶת־חַנְיָתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ־שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה:

23:18 וַאֲבִישַׁי אֶחָוֵי דְיוֹאָב בֶּר צְרוּיָהּ הוּא רִישׁ גִּבְרִיא וְהוּא תְבִיב יֵת
מוֹרְנִיתִיהָ עַל תַּלְת מְאָה קְטִילִין וְלִיהָ שׁוֹם בַּתַּלְתָּא גִבְרִיא:

23:18 Abishai, the brother of Joab, the son of Zeruiah, was chief of the thirty. And he swung his spear against three hundred and killed *them*, and had a name as well as the three.

23:19 מִן־הַשְּׁלֹשָׁה הָכִי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׁר וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָּא: ס

23:19 מִן תַּלְתָּא גִבְרִיא הוּא יְקִיר וְהוּא לְהוֹן לְרִבָּא וְלַתַּלְת גִּבְרִין לֹא מְטָא:

23:19 He was most honored of the thirty, therefore he became their commander; however, he did not attain to the three.

23:20 וּבְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ־חַיִּי [חַיִּיל] רַב־פְּעָלִים מִקַּבְצָאֵל הוּא הָפָה אֶת
שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהָפָה אֶת־(הָאֲרִיָּה) [הָאֲרִי] בְּתוֹךְ הַבָּאָר בְּיוֹם
הַשֶּׁלֶג:

23:20 וּבְנִיָּה בֶר יְהוֹיָדָע בֶּר גִּבְר דְּחִיל חַטָּאִין דְּלִיה סְגִי עוֹבְדִין טְבִין
מִקַּבְצָאֵל הוּא קְטַל יֵת תְּרִין רַבְרְבִי מוֹאָב מוֹאֲבָאִי וְהוּא נָחַת וְקַטַּל יֵת אֲרִיא
בְּגוֹ בְּתוֹךְ גּוּבָא בְּיוֹמָא דְּתַלְגָּא:

23:20 Then Benaiah the son of Jehoiada, the son of a valiant man of Kabzeel, who had done mighty deeds, killed the two sons of Ariel of Moab. He also went down and killed a lion in the middle of a pit on a snowy day.

23:21 וְהוּא־הָפָה אֶת־אִישׁ מִצְרִי (אֲשֶׁר) [אִישׁ] מֵרָאָה וּבִיד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיִּרְד
אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזַל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהֲרֹגְהוּ בַּחֲנִיתוֹ:

23:21 וְהוּא קְטַל יֵת גִּבְרָא מִצְרָאָה גִבְרָא דְּחוּזָא וּבִידָא דְּמִצְרָאָה מוֹרְנִיתָא
וַנְּחַת עָלָוּהִי בְּחוּטְרָא וַאֲנֹס יֵת מוֹרְנִיתָא מִיָּדָא דְּמִצְרָאָה וְקַטְלִיהָ בְּמוֹרְנִיתִיהָ:

23:21 He killed an Egyptian, an impressive man. Now the Egyptian *had* a spear in his hand, but he went down to him with a club and snatched the spear from the Egyptian's hand and killed him with his own spear.

23:22 אֱלֹהִים עָשָׂה בְּנֵיהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ־שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה הַגִּבּוֹרִים:

23:22 אֱלִין עֲבַד בְּנִיָּה בֶר יְהוֹיָדָע וְלִיהָ שׁוֹם בַּתַּלְתָּא גִבְרִיא:

23:22 These *things* Benaiah the son of Jehoiada did, and had a name as well as the three mighty men.

23:23 מִן־הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה לֹא־בָּא וַיִּשְׁמְהוּ דָּוִד אֶל־מַשְׁמַעְתּוֹ: ס

23:23 מִן גִּבְרִיא יְקִיר וְלַתַּלְת גִּבּוֹרִין לֹא מְטָא וּמִנִּיָּה דְּוִיד עַל מַשְׁמַעְתִּיהָ:

23:23 He was honored among the thirty, but he did not attain to the three. And David appointed him over his guard.

23:24 עָשָׂה־אֵל אֶחָיוֹאָב בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן־דָּדוֹ בֵּית לָחֶם:

23:24 עָשָׂה־אֵל אֶחָוֵי דְיוֹאָב בְּגִבְרִיא אֶלְחָנָן בֶּר־דָּדוֹ אַחְבוּהִי דְּמִבֵּית־לָחֶם:

23:24 Asahel the brother of Joab was among the thirty; Elhanan the son of Dodo of Bethlehem,

- 23:25 שָׁמָּה הַחֲרָדִי אֵלִיקָא הַחֲרָדִי: ס
23:25 שָׁמָּה דָּמֵן חֲרוּד אֵלִיקָא דָּמֵן חֲרוּד:
23:25 Shammah the Harodite, Elika the Harodite,
- 23:26 חֶלֶץ הַפַּלְטִי עִירָא בֶן־עֲקֵשׁ הַתִּקְוִיעִי: ס
23:26 חֶלֶץ דָּמֵן פַּלֵּט פִּרְעַתוֹן עִירָא בֶר עֲקֵשׁ דְּמִתְקוּעִי:
23:26 Helez the Paltite, Ira the son of Ikkesh the Tekoite,
- 23:27 אַבְיַעְזֹר הָעֲנַתְתִּי מְבַנֵּי הַחֻשְׁתִּי: ס
23:27 אַבְיַעְזֹר דָּמֵן עֲנַתוֹת מְבַנֵּי מַכּוּנֵי דָּמֵן חוּשָׁת:
23:27 Abiezer the Anathothite, Mebunnai the Hushathite,
- 23:28 זַלְמוֹן הָאֲחֹחִי מַהֲרֵי הַנְּטַפְתִּי: ס
23:28 זַלְמוֹן דָּמֵן אַחֹחַ מַהֲרֵי דָּמֵן נְטוּפָא:
23:28 Zalmon the Ahohite, Maharai the Netophathite,
- 23:29 חֶלֶב בֶּן־בַּעְנָה הַנְּטַפְתִּי ס אִתִּי בֶן־רִיבִי מְגִבְעַת בְּנֵי בְנִימִן: ס
23:29 חֶלֶב חֹלֵד בֶּר בַּעְנָה דְּמַנְטוּפָא אִתִּי בֶר רִיבִי מְגִבְעָתָא דְּבַנֵּי בְנִימִין:
23:29 Heleb the son of Baanah the Netophathite, Ittai the son of Ribai of Gibeah of the sons of Benjamin,
- 23:30 בְּנֵיהוּ פִּרְעַתְנֵי הַדִּי מְנַחֲלֵי גַעֲשׁ: ס
23:30 בְּנֵיהַ דְּמִפְרַעְתוֹן הַדִּי דְּמַנְחֲלֵי גַעֲשׁ:
23:30 Benaiah a Pirathonite, Hiddai of the brooks of Gaash,
- 23:31 אַבְי־עֲלָבוֹן הָעֲרַבְתִּי עֲזֻמוֹת הַבְּרַחְמִי: ס
23:31 אַבְי־עֲלָבוֹן דְּמִיעַרְבַת עֲזֻמוֹת דְּמִבְרַחוּם:
23:31 Abi-albon the Arbathite, Azmaveth the Barhumite,
- 23:32 אֱלִיחַבָּא הַשְּׁעֲלַבְנִי בְנֵי יֶשֶׁן יְהוֹנָתָן: ס
23:32 אֱלִיחַבָּא דְּמַשְׁעֲלָבוֹן בְּנֵי יֶשֶׁן יְהוֹנָתָן:
23:32 Eliahba the Shaalbonite, the sons of Jashen, Jonathan,
- 23:33 שָׁמָּה הַהֲרָרִי אַחִיאָם בֶּן־שָׁרָר הָאֲרָרִי: ס
23:33 שָׁמָּה דָּמֵן הָרָר שׁוּרָאָה דָּמֵן חֲרוּד דָּמֵן הָרָר אַחִיאָם אַחִיאָב בֶּר בֶּן שָׁרָר
דְּמִיָּהָר דְּמִשׁוּר גְּבוּהָ:
23:33 Shammah the Hararite, Ahiam the son of Sharar the Ararite,
- 23:34 אֱלִיפֶלֶט בֶּן־אַחְסָבִי בֶן־הַמַּעַכְתִּי ס אֱלִיעָם בֶּן־אַחִיתָפֵּל הַגִּלְנִי: ס
23:34 אֱלִיפֶלֶט בֶּר אַחְסָבִי בֶר מַעַכַת אֱלִיעָם בֶּר אַחִיתוּפֶל גִּילוּנָאָה:
23:34 Eliphelet the son of Ahasbai, the son of the Maacathite, Eliam the son of Ahithophel the Gilonite,
- 23:35 (חֲצֹרִי) [חֲצֹרִי] הַכְּרַמְלִי פַּעְרֵי הָאֲרָבִי: ס
23:35 חֲצֹרִי דָּמֵן כְּרַמְלָא פַּעְרֵי דָּמֵן אֲרָב:
23:35 Hezro the Carmelite, Paarai the Arbite,
- 23:36 יִגָּאֵל בֶּן־נָתָן מִצֹּבָה ס בְּנֵי הַגָּדִי: ס
23:36 יִגָּאֵל בֶּר נָתָן דְּמִצֹּבָה בְּנֵי מִשְׁבֵּט גָּד:
23:36 Igal the son of Nathan of Zobah, Bani the Gadite,
- 23:37 צֶלֶק הָעַמְנִי ס נַחְרִי הַבְּאֲרָתִי (נִשְׂאִי) [נִשְׂאִי] כָּלִי יוֹאָב בֶּן־צִרְיָה: ס

23:37 צֶלֶק דְּמַבְנֵי עֲמֹון נַחְרֵי דָמֶן בְּאֲרוֹת נָטִיל זַיְנֵיהּ דִּיּוֹאֵב בֶּר צְרוּיָהּ:
23:37 Zelek the Ammonite, Naharai the Beerothite, armor bearers of Joab the son of Zeruiah,

23:38 עִירָא הִיתְרִי גָרֵב הִיתְרִי: ס
23:38 עִירָא דָמֶן יִתְר גָּרֵב דָּמֶן יִתְר:
23:38 Ira the Ithrite, Gareb the Ithrite,

23:39 אֹורִיָּהּ הַחִתִּי כָּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה: פ
23:39 אֹורִיָּהּ חֲתָאָה כָּל גְּבָרִיא תִלְתִּין וְשִׁבְעָה:
23:39 Uriah the Hittite; thirty-seven in all.

24:1 וַיִּסַּף אֶפְיָהוּהָ לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסֹּת אֶת־דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מִנָּה
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה:
24:1 וַאֲוִסִּיף רָגְזָא דִּי לְמַתְקָף בְּיִשְׂרָאֵל וְגָרִי יֵת דָּוִיד בְּהוֹן לְמִימַר אִיזִיל מְנִי
יֵת דְּבֵית יִשְׂרָאֵל וְיֵת דְּבֵית יְהוּדָה:
24:1 Now again the anger of the LORD burned against Israel, and it incited David against them to say, "Go, number
Israel and Judah."

24:2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יּוֹאֵב שֶׁר־הַחֵיל אֲשֶׁר־אִתּוֹ שׁוֹטְנָא בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע וּפְקְדוּ אֶת־הָעָם וַיַּדְעֵתִי אֶת מִסְפַּר הָעָם: ס
24:2 וַאֲמַר מַלְכָּא לְיּוֹאֵב רַב־חֵילָא דְעַמִּיָּה הַלִּיךְ כְּעַן בְּכָל שִׁבְטֵי דְיִשְׂרָאֵל
מִדָּן וְעַד בְּאֵר־שֶׁבַע וּמְנִי יֵת עֲמָא וְאֲדַע יֵת חֲשֹׁבֵן עֲמָא:
24:2 The king said to Joab the commander of the army who was with him, "Go about now through all the tribes of Israel,
from Dan to Beersheba, and register the people, that I may know the number of the people."

24:3 וַיֹּאמֶר יוֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיּוֹסֶף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כָּהֶם וְכָהֶם מֵאָה
פַּעַמִּים וְעֵינֵי אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ רְאוּת וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חָפִיץ בְּדַבֵּר הַזֶּה:
24:3 וַאֲמַר יוֹאֵב לְמַלְכָּא וַיּוֹסִיף יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל עַמָּא כְּאֵלִין וְכְאֵלִין מֵאָה זְמַנִּין
וְעֵינֵי רַבּוּנִי מַלְכָּא חֲזִין וְרַבּוּנִי מַלְכָּא לָמָּה אַתְרַעִי בַּפְתָּגְמָא הַדִּין:
24:3 But Joab said to the king, "Now may the LORD your God add to the people a hundred times as many as they are,
while the eyes of my lord the king *still* see; but why does my lord the king delight in this thing?"

24:4 וַיַּחֲזֹק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יּוֹאֵב וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל וַיֵּצֵא יוֹאֵב וְשָׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל:
24:4 וַתִּקֵּיף פַּתְגָּמָא דְּמַלְכָּא עַל יוֹאֵב וְעַל רַב־נִי־חֵילָא וּנְפַק יוֹאֵב וְרַב־נִי־חֵילָא
קָדָם מִן־קֹדֶם מַלְכָּא לְמִמְנֵי יֵת עֲמָא יֵת יִשְׂרָאֵל:
24:4 Nevertheless, the king's word prevailed against Joab and against the commanders of the army. So Joab and the
commanders of the army went out from the presence of the king to register the people of Israel.

24:5 וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בְּעָרוֹעַר יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנָּחַל הַגָּד
וְאֶל־יַעְזָר:
24:5 וַעֲבְרוּ יֵת יַרְדֵּנָא וּשְׂרוּ בְּעָרוֹעַר דְּרוֹם קֶרְתָּא דְּבִגּוֹ נַחְלָא דְּבַשִּׁיבֻט גָּד
וּבִיעֶזֶר וְאֶלִיזֶר וְלִיעֶזֶר:
24:5 They crossed the Jordan and camped in Aroer, on the right side of the city that is in the middle of the valley of Gad
and toward Jazer.

24:6 וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ הִנֵּה יַעַן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן:
24:6 וְאִתּוֹ לְגִלְעָד וּלְאֶרֶע דְּרוֹמָא לְחֲדָשִׁי וְאִתּוֹ לְדָן יַעַן וּמִתְמָן דְּמִתְמָן
אֶסְתַּחֲר לְצִידוֹן:
24:6 Then they came to Gilead and to the land of Tahtim-hodshi, and they came to Dan-jaan and around to Sidon,

24:7 וַיָּבֹאוּ מִבְּצֶר־צֹר וְכָל־עָרֵי הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בָּאֵר שֶׁבַע:
 24:7 וְעָלוּ וְאֹתוֹ לְקִרְוִין כְּרִיכָן לַמְּבַצֵּר צוֹר וְכָל קְרוֹי חֹנַי וּכְנַעֲנַי וּנְפִקוּ
 לְדֶרוֹם יְהוּדָה לְבֵאֵר־שֶׁבַע:

24:7 and came to the fortress of Tyre and to all the cities of the Hivites and of the Canaanites, and they went out to the south of Judah, to Beersheba.

24:8 וַיֵּשְׁטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִּשְׁעָה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלַם:
 24:8 וְהָלִיכוּ בְּכָל אֶרֶץ וְאֹתוֹ מִסִּפִּי לְסִפִּי תִּשְׁעָה יָרַחִין וְעֶסְרִין יוֹמִין
 לִירוּשָׁלַם:

24:8 So when they had gone about through the whole land, they came to Jerusalem at the end of nine months and twenty days.

24:9 וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְּקַד־הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 אָלֶף אִישׁ־חֵיָל שְׁלָף חֶרֶב וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אָלֶף אִישׁ:
 24:9 וַיְהִי יוֹאָב יָת חֲשֹׁבֵן מִנִּין עָמָּא לְמַלְכָּא וַהּוּוּ יִשְׂרָאֵל חֲמֵנִי מֵאָה אֶלְפִין
 גְּבֵר גְּבֵרִי חֵיִלָּא שְׁלָפִי סִיפָא וְאִנְשׁ יְהוּדָה חֲמֵשׁ מֵאָה אֶלְפִין גְּבֵרָא:

24:9 And Joab gave the number of the registration of the people to the king; and there were in Israel eight hundred thousand valiant men who drew the sword, and the men of Judah were five hundred thousand men.

24:10 וַיֵּךְ לִב־דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן סָפַר אֶת־הָעָם ס וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
 חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַּלְתִּי
 מֵאֹד:

24:10 וְחָשׁ דָּוִיד בְּלִבִּיהּ בְּתֵר כִּין דְּמִנָּא יָת עָמָּא וְאָמַר דָּוִיד קָדָם יְיָ חֲבִית
 לַחֲדָא דְעַבְדִּית הָדָא וְכַעַן יְיָ אַעֲבֵר כְּעַן יָת חוּבָא דְעַבְדְּךָ אֲרִי אִסְתַּכִּילִית
 לַחֲדָא:

24:10 Now David's heart troubled him after he had numbered the people. So David said to the LORD, "I have sinned greatly in what I have done. But now, O LORD, please take away the iniquity of Your servant, for I have acted very foolishly."

24:11 וַיָּקָם דָּוִד בַּבֹּקֶר פ וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־גָּד הַנָּבִיא חֲזָה דָּוִד לֵאמֹר:
 24:11 וְקָם דָּוִד בְּצַפְרָא וּפְתָנָם נִבְוָאָה מִן־קָדָם יְיָ הָיָה עִם גָּד נְבִיאָא חֲזוּיָא
 נְבִיאָא דְדָוִיד לְמִימַר:

24:11 When David arose in the morning, the word of the LORD came to the prophet Gad, David's seer, saying,

24:12 הֲלוֹךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אֲנֹכִי נוֹטֵל עָלֶיךָ בְּחֵר־לָךְ
 אַחַת־מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ:

24:12 אֵיזִיל וּתְמַלִּיל עִם דָּוִיד לְמִימַר כְּדִנָּן אָמַר יְיָ חֲדָא מִתְּלַת אֲנָא רְמִי
 עָלְךָ בְּחֵר לָךְ חֲדָא מִנְהוֹן וְאֶעֱבִיד לָךְ:

24:12 "Go and speak to David, "Thus the LORD says, "I am offering you three things; choose for yourself one of them, which I will do to you.""

24:13 וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד וַיִּגְדֵּלֵהּ לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הִתְבּוֹא לָךְ שֶׁבַע שָׁנִים רָעַב בְּאַרְצְךָ
 אִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נֹסֶף לְפָנֶי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפְךָ וְאִם־הָיִית שְׁלֹשַׁת יָמִים דְּבַר
 בְּאַרְצְךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה־אֲשִׁיב שְׁלַחִי דְּבַר: ס

24:13 וְאִתָּא גָד לֹות דָּוִיד וַחֲוִי לִיה וְאָמַר לִיה הִיתָן הִתְעִיל אִם תִּיעוֹל לָךְ
 עָלְךָ שֶׁבַע שָׁנִין כְּפָנָא בְּאַרְעֶךָ אִם תְּלַתָּה יָרַחִין תְּהִי עָרִיק קָדָם מִן קָדָם
 סָנְאָךְ וְהוּא רֹדִיף לָךְ בְּתַרְךָ וְאִם מֵהוּי תְּלַתָּא יוֹמִין מוֹתָא בְּאַרְעֶךָ כְּעַן דַּע
 וַחֲזִי מָה אֲתִיב יָת שְׁלַחִי לְשַׁלְּחִי פְתָנָם:

24:13 So Gad came to David and told him, and said to him, "Shall seven years of famine come to you in your land? Or will you flee three months before your foes while they pursue you? Or shall there be three days' pestilence in your land? Now consider and see what answer I shall return to Him who sent me."

24:14 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְלְאָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רָבִים (רַחֲמוֹ) [רַחֲמִיו] וּבְיַד־אָדָם אֶל־אִפְלָה:

24:14 וַאֲמַר דָּוִד לְגָד עֲקַת לִי לַחֲדָא נִתְמַסֵּר כְּעַן בְּיַד מִיִּמְרָא דִּי אֲרִי סְגִיָּאִין רַחֲמוּהִי וּבִידָא דְאַנְשָׁא לֹא אֶתְמַסֵּר:

24:14 Then David said to Gad, "I am in great distress. Let us now fall into the hand of the LORD for His mercies are great, but do not let me fall into the hand of man."

24:15 וַיִּתֵּן יְהוָה דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקֹר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעַם מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ:

24:15 וַיְהִי יִי מוֹתָא בְּיִשְׂרָאֵל מִעֲדָן עֵידָן דְּמִתְנַכִּיס תְּמִידָא וְעַד דְּמִתְסַק וּמִית מִן עַמָּא מִדָּן וְעַד בְּאֵר־שֶׁבַע שִׁבְעִין אֲלָפִין גְּבָרָא:

24:15 So the LORD sent a pestilence upon Israel from the morning until the appointed time, and seventy thousand men of the people from Dan to Beersheba died.

24:16 וַיִּשְׁלַח יְדּוֹ הַמַּלְאָךְ יְרוּשָׁלַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנָּחֵם יְהוָה אֶל־הַרְעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעַם רַב עָתָה הֲרֹף יָדְךָ וּמַלְאָךְ יְהוָה הִנֵּה עִם־גִּרְןָּ (הָאֲרֻנָּה) [הָאֲרֻנָּה] הַיְבֵסִי: ס

24:16 וַאֲוִשִׁיט יְדִיהָ מִלֹּאכָא דִּי לִירוּשָׁלַם לְחַבְלוּתָהּ וְתָב יִי מִן בִּשְׁתָּא וַאֲמַר לַמַּלְאָכָא דְּמַחְבִּיל בְּעַמָּא מַסָּת כְּעַן אֲנָח יָדְךָ וּמַלְאָכָא דִּי הִנֵּה שְׂרִי בְּבֵית־אֲדָרִי בְּאֲדָרִי דְּאֲרֻן דְּאֲרֻן יְבוּסָאָה:

24:16 When the angel stretched out his hand toward Jerusalem to destroy it, the LORD relented from the calamity and said to the angel who destroyed the people, "It is enough! Now relax your hand!" And the angel of the LORD was by the threshing floor of Araunah the Jebusite.

24:17 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרָאתוֹ אֶת־הַמַּלְאָךְ הַמַּכֶּה בָּעַם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי חַטָּאתִי וְאֲנֹכִי הַעֲוִיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מִנִּי עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי: פ

24:17 וַאֲמַר דָּוִד קָדָם יִי כְּדִּ חֲזָא יֵת מִלֹּאכָא דְּמַקְטִיל בְּעַמָּא וַאֲמַר הָא אֲנָא חַבִּית וְאֲנָא סְרַחֲתִי וְאֲלִין עַמָּא דְּאֲנוּן כְּעֻנָּא בְּיַד רַעִיָּא מָא עֲבָדוּ תְּהוּי כְּעַן מַחֲתֵךְ בִּי וּבְבֵית־אָבִא:

24:17 Then David spoke to the LORD when he saw the angel who was striking down the people, and said, "Behold, it is I who have sinned, and it is I who have done wrong; but these sheep, what have they done? Please let Your hand be against me and against my father's house."

24:18 וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגִרְןָּ (אֲרֻנָּה) [אֲרֻנָּה] הַיְבֵסִי:

24:18 וְאַתָּא גָּד לֹת דָּוִד בְּיוֹמָא הַהוּא וַאֲמַר לִיה סַק אָקִים קָדָם יִי מִדְּבָחָא בְּבֵית־אֲדָרִי דְּאֲרֻן יְבוּסָאָה:

24:18 So Gad came to David that day and said to him, "Go up, erect an altar to the LORD on the threshing floor of Araunah the Jebusite."

24:19 וַיַּעַל דָּוִד כְּדְּבַר־גָּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

24:19 וּסְלִיק דָּוִד כְּפִתְנָמָא דְּגָד כְּמָא דְּפָקִיד דְּמַלִּיל יִי:

24:19 David went up according to the word of Gad, just as the LORD had commanded.

24:20 וַיִּשְׁקֶף אֲרֻנָּה וַיֵּרָא אֶת־הַמִּלֶּכֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרֻנָּה וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפְּיוֹ אֶרְצָה:

24:20 וְאֶסְתְּכִי אֲרוּן וְחֲזָא יֵת מֶלֶכָא וְיֵת עַבְדּוּהִי עֹבְרִין עָלוּהִי וּנְפַק אֲרוּן

וּסְגִיד לַמֶּלֶכָּה עַל־אִפְוֵהוּ לֹא־פֹוּהוּ עַל אֶרְעָא לֹא־רַעָא:

24:20 Araunah looked down and saw the king and his servants crossing over toward him; and Araunah went out and bowed his face to the ground before the king.

24:21 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה מִדָּוִד בָּא אֲדֹנֵי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מִזֶּמֶךְ אֶת־הַגֶּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְתִעָצֵר הַמִּגָּפָה מֵעַל הָעָם:

24:21 וַאֲמַר אֲרֹנָה מִדָּוִד אֲתָא רַבּוֹנִי מֶלֶכָּה לֹת עַבְדִּיהָ לַעֲבֹדֶיהָ וַאֲמַר דָּוִד לַמִּזְבֵּחַ מִנֶּךָ יֵת בֵּית־אֲדָרִי לְמַבְנֵי מִדְּבַחָא קֳדָם יי וַיִּתְּכָלִי מוֹתָנָא מֵעַל עֲמָא:

24:21 Then Araunah said, "Why has my lord the king come to his servant?" And David said, "To buy the threshing floor from you, in order to build an altar to the LORD, that the plague may be held back from the people."

24:22 וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל־דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב (בְּעֵינָיו) [בְּעֵינָיו] רֵאָה הַבֶּקֶר לַעֲלֹה וְהַמִּרְגִּים וְכָלִי הַבֶּקֶר לַעֲצִים:

24:22 וַאֲמַר אֲרֹנָה לְדָוִד יִסֹּב וַיִּסִּק רַבּוֹנִי מֶלֶכָּה דְתַקִּין בְּעֵינֵיהִי חֲזִי תוֹרִיאָ כְּשִׁרִין דְּכִשְׁרִין לַעֲלֹתָא וּמוֹרְגִיא וּמְנִי תוֹרִיאָ לְאַעֲיָא:

24:22 Araunah said to David, "Let my lord the king take and offer up what is good in his sight. Look, the oxen for the burnt offering, the threshing sledges and the yokes of the oxen for the wood."

24:23 הַכֹּל נָתַן אֲרֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ ס וַיֹּאמֶר אֲרֹנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ:

24:23 כּוֹלָא יְהִיב אֲרֹנָה לַמֶּלֶכָּה דְּבַעָא מְנִיהָ מֶלֶכָּה וַאֲמַר אֲרֹנָה לַמֶּלֶכָּה יי מִימְרָא דִּיִּי אֱלֹהֶךָ יִקְבִּיל קִרְבְּךָ בְּרַעְוָא:

24:23 "Everything, O king, Araunah gives to the king." And Araunah said to the king, "May the LORD your God accept you."

24:24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרֹנָה לֹא כִּי־קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עַלּוֹת חֲנָם וַיִּקֶּן דָּוִד אֶת־הַגֶּרֶן וְאֶת־הַבֶּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים:

24:24 וַאֲמַר מֶלֶכָּה לְאֲרֹנָה לֹא אֲרִי מִזְבֵּחַ אֲזַבּוֹן מִנֶּךָ לֶךְ בְּדַמִּין וְלֹא אֲסִיק קֳדָם יי אֱלֹהֵי עֲלֹן מִנֶּךָ וּזְבֹן דָּוִד יֵת בֵּית־אֲדָרִי וַיֵּת תוֹרִיאָ בְּכֶסֶף סְלַעִין חֲמִשִּׁין:

24:24 However, the king said to Araunah, "No, but I will surely buy *it* from you for a price, for I will not offer burnt offerings to the LORD my God which cost me nothing." So David bought the threshing floor and the oxen for fifty shekels of silver.

24:25 וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאֶרֶץ וְתִעָצֵר הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

24:25 David built there an altar to the LORD and offered burnt offerings and peace offerings. Thus the LORD was moved by prayer for the land, and the plague was held back from Israel.